

Προκόννησος, ἡ νῆσ. Προποντίδος.
 Πρόκρις, -ίδος, ἡ μίαθεσπιάδων|θυγ.
 Ἐρεχθέως.
 Προκοροστής, -ου, δ' δ περιφ. ληστής
 Δαμάσσης ἡ Πολυπύμων.
 Πρόλαος, δ' πα. Δάμπου, Ἡλσιος.
 Πρόλοχος, δ' εἰς τῶν Λαπιθῶν.
 Προμαθεύς, δ' ἀντι Προμηθεύς.
 Προμαθίδας, -α, δ' Ἰραμματ. κ.ποιητ.
 εἰς Ἡρακλείας.
 Προμαθίων, -ωνος, δ' ἱστοριογράφος.
 Πρόμαχος, δ' υἱ. Παρθενοπαίου | υἱ.
 Αἰζονος, ἀδελ. Ἰζονος | κ.ἀ.
 Προμηνεία, ἡ ἱέραξ τοῦ ἐν Δωδώνῃ
 μαντείου.
 Προμεύς, -έως, δ' εἰς τῶν Δολιόνων.
 Προμηθεύς, -έως, δ' υἱ. Τιτάνοσ' Ἰα-
 πατοῦ, πα. Δευκαλίωνος, δημαγ. Θεο-
 σαλίας | κ.ἀ.
 Πρόμηθος, δ' υἱ. Κόδρου, Ἀθηναίος.
 Πρόνοια, ἡ ἐπιθ. Ἀθηνᾶς.
 Πρόναςος, δ' ἐπιθ. Ἐρμού.
 Πρόνησος, ἡ πόλ. Κεφαλληνίας.
 Πρόνοη, ἡ μία τῶν Νηρηίδων | θυγ.
 Φόρατος, οὗς. Αἰτωλοῦ.
 Πρόνομος, δ' ἀλλήτης ἐκ Θεβῶν.
 Πρόνοςος, δ' υἱ. Φηγέως, ἀδελ. Ἀγί-
 νορος | εἰς τῶν ἑπιθ. Τρώων.
 Προξενίδας, -α, δ' πλοῦσιος Ἀθηναίος
 | ζυγαριῆς τῶν ἐν Ἡλιδι ἀνώνων.
 Πρόξενος, δ' Ἀοκρός Ἰταλίας|Βοιωτῆς
 τις | Συρακοῦς. | Τεγεάτης | κ. ἀ.
 Πρόρπις, -ιος, δ' κίθαροφθός ἐκ Ρόδου.
 Προπόδας, -α, δ' υἱ. Δαμοφώντος, ἐκ
 Κορίνθου.
 Προποντίς, -ίδος, ἡ ἡ μεταξὺ Ἑλλησ-
 πόντου κ. Θρακ. Βοσπόρου θάλασσαν.
 Προπούλαια, τὰ ἤσιτοςος Ἀκροπόλεως.
 Προπούλαιος, δ' ἐπιθ. Ἐρμού.
 Προοάκτιος, δ' ποτ. Μυσίας.
 Προσηλύσιος, δ' ἐπιθ. Ποσειδῶνος.
 Πρόσπαλα, τὰ κώ. κ. δημ. Ἀττικῆς.
 Πρόσυμνα, ἡ θυγ. ποτ. Ἀστεριωνος |
 πόλ. Ἀργολίδος.
 Πρόσχιον, τό πόλ. Αἰτωλίας.
 Προσωπίς, -ίδος, ἡ πόλ. Αἰγύπτου.
 Προσωπίτης, -ίδος, ἡ νῆσ. Αἰγύπτου.
 Προσμιν, -ίδος, δ' πα. Βάκχιδος, ἐκ
 Κορίνθου.
 Προῦσα, ἡ πόλ. Βιθυνίας.
 Προῦσια, -άδος, ἡ πόλ. Βιθυνίας, ἡ
 πρότερον Κίος.
 Προῦσιας, -ου, δ' υἱ. Ζήλου, βασι. Βι-
 θυνίας | υἱ. κ. διὰδ. προηγούμε.
 Προχύτη, ἡ νῆσ. Σικελίας.
 Προμνησία, ἡ(κ.-σ(σ)ός) πόλ. Καραίας.
 Προμνέως, -έως, δ' εἰς τῶν Φαιάκων.
 Προμνός, -οῦς, ἡ μία τῶν Ὀικανίδων.
 Πρύτανις, -ίδος, δ' εἰς τῶν ἑπιθ. Λυκίων
 | υἱ. Εὐρυφάντος, βασι. Σπάρτης.
 Πρώμνη, ἡ οὗς. Βουράγου.
 Πρώων, -ωνος (κ. -ώνος), δ' ὄρ. Κορίνθ.
 Πρώνας, -ακτος, δ' υἱ. Ταλαοῦ κ. Λυ-
 σισμάχης, πα. Λυκούργ. κ. Ἀμφιθέας.
 Πρώωνος, ἡ =Πρόνοιος.
 Πρωρεύς, -έως, δ' εἰς τῶν Φαιάκων.
 Πρώρος, δ' Κυρηναίος, ὄλυμπιον. | κ.ἀ.
 Πρωταγόρας, -ου, δ' περιφ. σοφιστής,
 Ἀθηναίος | κ.ἀ.
 Πρωταγορίδας, -α, δ' συγγ. ἐκ Κυζίκ.
 Πρωταρχος, -ου, δ' φιλόσοφ. ἐκ Καραίας |
 πα. Ἀθην. Δεωκρίτου.
 Πρωτέας, -ου, δ' υἱ. Ἐπικλέους, ναύαρχ.
 Ἀθην. | υἱ. Ἐλλανίκης, τροφῶς Μ.
 Ἀλεξάνδρου | κ.ἀ.
 Πρωτεόλαος, δ' υἱ. Ἰφίκλου, ἡγ. τῶν
 ἐν Τροίᾳ Θεσσαλῶν.

Πρωτεύς, -έως, δ' θαλάσσιος θεός | υἱός
 Αἰγύπτου κ. Ἀργυφίας | κ.ἀ.
 Πρώτη, ἡ (κ. Πρωτή) νῆσ. Μεσοσην. |
 νῆσ. Προποντίδος.
 Πρωτιάδαι, οἱ ἄποφ. τοῦ Πρώτου ἐν
 Μασσαλίᾳ.
 Πρωτογένεια, ἡ θυγ. Δευκαλίωνος κ.
 Πύρρας | θυγ. Καλυδῶνος.
 Πρωτογένης, -ους, δ' ζωγράφος ἐκ
 Ρόδου | κ.ἀ.
 Πρωτοθύς, δ' Σκύθης τις.
 Πρωτόλαος, δ' Ὀλυμπιον. ἐκ Μαντι-
 Πρωτόμαχος, δ' στρατ. Ἀθην. [νείας.
 Πρωτομέδεια, ἡ μία τῶν Νηρηίδων.
 Πρωτομέδουσα, ἡ μία τῶν Νηρηίδων.
 Πρώτος, δ' υἱ. Εὐξάνου κ. Ἀριστοφάνης.
 Πρωτοφάνης, -ους, δ' Ὀλυμπιον. ἐκ
 Μαγνησίας.
 Πρωτώ, -οῦς, ἡ μία τῶν Νηρηίδων.
 Πτελέα, ἡ χωρ. κ. δημ. Ἀττικῆς | πρό-
 τερον ἡ Ἐφωσος | κ.ἀ.
 Πτελεόν, τό πόλ. Ἡλιδος | πόλ. κ. λιμ.
 Θεσσαλ. | πόλ. Θράκης.
 Πτελέων, -οντος, δ' ἐραστής τῆς Πρῶ-
 κριδος.
 Πτερέλαος, δ(κ.-λας) υἱ. Ταφίου, βασι.
 νήσου Τάφου | κ.ἀ.
 Πτερία, ἡ μητρόπολις ἀπαρχ. Καππαδοκ.
 Πτοιόδωρος, δ' Κορίνθ. Ἰσθμιοῦν. | κ.ἀ.
 Πτολέδερμα, τὰ κώ. Ἀρκαδίας.
 Πτολεμαῖον, τό Ἰνυμάσιον ἐν Ἀθήναις.
 Πτολεμαῖος, δ' ἐν δέκα κ. πλεονόβασ. Αἰ-
 γύπτου | ἱστοριογρ. | φιλόσοφ. | κ.ἀ.
 Πτολεμαῖς, -ίδος, ἡ πόλ. Φοινίκ. | πόλ.
 Κυρήνης | πόλ. Αἰγύπτου | κ. ἀ.
 Πτολιπόρθης, δ' υἱ. Ὀδυσσο κ. Πηνελόπ.
 Πτόλιχος, δ' γλύπτ. ἐξ Αἰγίνης (γλύπτῃς
 ἐκ Κερκυρας.
 Πτυχία, ἡ νῆσ. πηλο. Κερκυρας.
 Πτώων, τό ὄρ. Βοιωτίας.
 Πτώος, δ' υἱ. Ἀθάμαντος κ. Θεμιστοῦς
 | ἐπιθ. Ἀπόλλωνος.
 Πυανέψια, τὰ ἔορτῃ Ἀθηναίων πρός τι-
 μὴν Θεσῶς.
 Πύγεια, ἡ πόλ. κ. λιμ. Ἰωνίας.
 Πυγμαῖοι, οἱ ἔθνος Ἀφρικῆς.
 Πυγμαλίων, -ωνος, δ' βασι. Κύπρου | βασι.
 Ἰύρου, ἀδελ. Διόδωρος.
 Πύδιος, δ' ποτ. Μ. Ἀσίας.
 Πύδνα, ἡ πόλ. Μακεδ. Πιερίας.
 Πυθαγγελοσ, δ' τραγ. ποι. | Βοιωτῆς τις.
 Πυθαγόρας, -ου, δ' δ' περιφ. φιλόσοφος |
 ναύαρχ. Λακιδ. | γλύπτῃς | κ. ἀ.
 Πυθαίνετος, δ' ἱστοριογράφος τις.
 Πυθάρετος, δ' ἐπών. ἀρχ. ἐν Ἀθην. | κ.ἀ.
 Πυθάρχος, δ' Ὀλυμπιον. ἐκ Μαντινείας.
 Πυθέας, -ου, δ' Νεμεσίου. ἐξ Αἰγίνης. ἐπών.
 ἀρχ. ἐν Ἀθ. | γεωγρ. ἐκ Μασσαλ. | κ.ἀ.
 Πυθέρμος, -ου, δ' ἱστοριογρ. ἐξ Ἐφέσου
 | ποιητ. ἐκ Τέου | κ.ἀ.
 Πυθεύς, -έως, δ' = Πύδιος, ἐπιθ. Ἀπόλλ.
 Πυθῆν, -ῆνος, δ' ναύαρχ. Κορίνθων.
 Πύθης, -εω, δ' υἱ. Ἰαχονοῦ ἐξ Αἰγίνης |
 = Πυθέας | κ. ἀ.
 Πυθία, ἡ ἱέραξ Ἀπόλλ. ἐν Δελφοῖς.
 Πύθια, τὰ οἱ Πυθικοὶ ἀγῶνες πρός τιμὴν
 τοῦ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος.
 Πυθιάς, -άδος, ἡ ἡ μεταξὺ δύο Πυθ. ἀγῶ.
 μεσολαβ. τετραετίας | ἐν. ἀταίρας | ἐν.
 δύο | κ. ἀ.
 Πύθιον, τό ναυθ. Πυθ. Ἀπόλλ. | πόλ. Μα-
 κεδ., Θεσσαλ. κ. ἀ.
 Πυθιονίκη, ἡ ὄν. ἀταίρας.
 Πύθιος, δ' ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλων | ἐν.
 Αὐδοῦ τινοσ | κ. ἀ.
 Πυθογένης, δ' ἀδελ. Σκύθου, ἐκ Σικελ.
 Πυθόδημος, δ' ἐπών. ἀρχ. ἐν Ἀθήναις

Πυθόδοτος, δ' ἐπών. ἀρχ. Ἀθην. | κ. ἀ.
 Πυθόδωρος, -ίδος, ἡ θυγ. Πυθοδώρου, ἐκ
 Τράλλεων.
 Πυθόδωρος, δ' Ἀθην., υἱ. Ἰσολόχ. | γλύ-
 πτης ἐκ Θεβ. φιλόσοφ. ἐκ Κυζίκου | κ. ἀ.
 Πυθοκλείδης, -ου, δ' σοφιστής ἐκ Κέας.
 Πυθοκλής, -έως, δ' πα. Φιζίου, Ἀθην. |
 ρήτ. κ. δημαγ. Ἀθην. | κ. ἀ.
 Πυθόκριτος, δ' ἐπών. ἀρχ. Ἀθην. | ἀ-
 ληθῆς ἐκ Σικυθῶνος.
 Πυθόλαος, δ' ὄφρονος ἀστ. τόν τῦρ. Φερῶν
 Ἀλεξάνδρον.
 Πυθόνικος, δ' συγγραφ. Ἀθηναίος.
 Πυθόπολις, -εως, ἡ πόλ. Καραίας | πόλ.
 Πυθόστρατος, δ' Ἀθηναίος τις | Βιθυν.
 Πυθοφάνης, -ους, δ' Μακεδῶν τις.
 Πυθῶ, -οῦς, ἡ(κ. Πυθῶν, -ώνος) ἡ πόλ.
 τῶν Δελφῶν. ἡ περὶ αὐτὴν χώρα.
 Πύθων, -ωνος, δ' ὄφροδ. δρᾶκ. φρονεῦθ. ὀπό
 Ἀπόλλ. | ρήτ. Βυζ. | στρατ. Μ. Ἀλεξ.
 Πυθῶνας, -ακτος, δ' πα. Ἀρβίου, ἐκ
 Ζελείας.
 Πυλάδης, -ου, δ' υἱ. Στροφιῶ, φίλ. Ὀρέ-
 στου | ὀποκριτῆς τραγῶδ. | κ.ἀ.
 Πύλαια, αἱ αἰθερροπόλ. αἰτῆς Βαβυλων.
 | αἰτῆς Κιλικίας | αἰτῆς Συρίας | κ.ἀ.
 Πυλαιμώνης, -ους, δ' βασι. Παφλαγῶν.
 Πύλαιος, δ' υἱ. Λήθου, ἡγ. Πελαγονῶν.
 Πυλάργη, ἡ μία τῶν Δαναίδων.
 Πυλάρτης, -ου, δ' εἰς τῶν Τρώων.
 Πύλας, -α, δ' βασι. Μεγαρόων, υἱ. Κτήσω-
 νος, ἀπόφ. τοῦ Ἀλέγεος.
 Πυλάων, -ωνος, δ' υἱ. Νηλέα κ. Χλωρίδ.
 Πυλήνη, ἡ πόλ. Αἰτωλίας.
 Πύλος, δ' υἱ. Ἀρε. κ. Δημόνικ. ἀδελ. Θεστ.
 Πύλος, ἡ ὄν. ἢ πόλ. Πελοπον. (Ἡλιδ.,
 Τριφυλ., Μεσοσηνίας).
 Πύξα, ἡ κώ. νήσος Κῶ.
 Πυξοῦς, -οῦντος, δ' ποτ. κ. πόλ. Ἰταλ.
 Πυραλχημης, δ' στρατ. Παϊώνων ἐν Τροίᾳ.
 Πυραλλίς, -ίδος, ἡ ὄν. ἀταίρας.
 Πύραρος, δ' ἐραστ. Θεσθης, Βαθυλῶν. |
 ποτ. Κιλικίας.
 Πύρασος, δ' εἰς τῶν Τρώων.
 Πύρασος, ἡ πόλ. Φθιώτιδος.
 Πυργίαν, δ' συγγραφεύς τις.
 Πύργος, δ' (ἡ) κ. Πύργοι, οἱ πόλ. Ἡλιδος.
 Πυργῶ, -οῦς, ἡ οὗς. Ἀλακθῶου.
 Πυρετός, δ' ποτ. Σκυθίας.
 Πυρηναία, ἡ ἐπιθ. Ἀφροδίτης.
 Πυρηναῖα, τὰ ὄρ. μεταξ. Ἰοαν. κ. Γαλλ.
 Πυρηνη, ἡ νύμφη τις, μὴ Κύνκου | θυγ.
 Βέδρυκος | πόλ. Κελτῶν | κ. ἀ.
 Πύρρης, -ητος, δ' ποιητῆς ἐκ Μιλήτου.
 Πυριλάμπης, -ους, δ' θαλασ. Χαρμίδου,
 Ἀθ. | Ὀλυμπιον. Ἐφέσο. | γλύπτ. Μεσο.
 Πυρίπνοος, δ' εἰς τῶν Ἰγάντων.
 Πυρίππη, ἡ μία τῶν Θεσπιάδων.
 Πυριπλεγέδων, -οντος, δ' ποτ. Ἄβου.
 Πύρρα, ἡ θυγ. Ἐπιμηθ. κ. Πανδῶρ. | θυγ.
 Κρέοντος. | πόλ. κ. λιμ. Ἀδούου | ἀκρωτ.
 Φθιώτιδος | πόλ. Καραίας.
 Πύρρανδρος, δ' Ἀθηναίος συκοφάντ.
 Πυρρίας, -ου, δ' Ἀρκᾶς τις | στρατ. Αἰτω-
 λῶν | κ. ἀ.
 Πύρριχος, δ' πα. Ἀριστῶνος, Κορίνθιος |
 Κρήσεινος ἡσαστῆς ἡ νεοπλοδῶρ ἡσιν
 | κώ. Λακωνίας.
 Πυρρίων, -ωνος, δ' ἐπών. ἀρχ. ἐν Ἀθην.
 Πυρρόλοχος, δ' Ἀργεῖος τις.
 Πύρρος, δ' υἱ. Ἀχιλλ. κ. Δηλιαμείας,
 ἀλλ. Νεοπτόλεμος | βασι. Ἡπείρου
 | ποιητῆς ἐκ Δέσου.
 Πύρρων, -ωνος, δ' φιλόσοφ. ἐξ Ἡλιδος |
 Πυθαγόρ. ἐκ Μεταποντίου.
 Πυστίλος, δ' ἴβρ. Ἀκράγαντος.
 Πύτνα, ἡ ἴσος Κρήτης.

Πύγων, -ωνος, δ' λιμ. Τροϊζήνος.
 Πωλλιανός, δ' ποιητής τις.
 Πώλος, δ' σοφιστής ἐξ Ἀκράγαντος |
 Ἄθην. ὑποκριτῆς τραγῳδ. | κ.δ.
 Πωμέτιον, τό· πόλ. Λατίου Ἰταλίας.
 Πῦρος, δ' βασι. Ἰνδιῶν.
 Πωταχίδιοι, οἱ πατριὰ τις ἐν Τεγέφ.

Ρ

ῤάβεννα, -ης, ἡ πόλ. κ.λιμ. Ἰταλίας.
 ῤάγα, ἡ=ῤάγεια.
 ῤάγαι, αἱ πόλ. Μηδίας.
 ῤάγεια, ἡ πόλ. Μηδίας.
 ῤαγιανή, ἡ ἐπαρχία Μηδίας.
 ῤαδάμανδρος, -ου, δ' υἱ. Διός, ἀδελ.
 Μίνως, βασι. νῆσ. Αἰγαίου.
 ῤαδινή, ἡ γυνὴ ἐκ Σάμου.
 ῤάδιος, δ' υἱ. Νηλέως κ. Χλωρίδος.
 ῤαδηνός, δ' ἀνὴρ ἐκ Σιδηρῆς Πόντου.
 ῤαδίνης, -ου, δ' στρατ. Φαρναβάζου.
 ῤαιδεστόν, τό· πόλ. Θράκης, ἡ Βισάνθη.
 ῤαιτέα, αἱ χωρ. Ἀρκαδίας.
 ῤαιτία, ἡ χω. Εὐρώπης, ἀπὸ Δουνά-
 βως μέχρι Ρήνου.
 ῤαβδόκας, -α, δ' τῶν ἐπισ. Μήδων τις.
 ῤαβθακία, ἡ χω. Λυδίας.
 ῤαμνοῦς, -οῦντος, δ' κ.κ.δ.μ. Ἄττ.
 ῤαμνουσία, ἡ ἐπίθ. Νεμέσεως.
 ῤαμνουσία, κ.-οἶς=ῤαμνουσία.
 ῤαμφίας, -ου, δ' πα Κλεάρχου, Λακεδ.
 ῤαμφίντιος, δ' βασι. Αἰγύπτου.
 ῤαούεννα, ἡ=ῤάβεννα.
 ῤαπτόν ἄκρον, τό· ἀκρωτ. Αἰθῆς.
 ῤάρα, ἡ πόλ. Ἰνδιῶν.
 ῤαριάς, -όδος, ἡ ἐπίθ. Δήμητρος.
 ῤαρίον, πεδῖον, τό· ἡ πεδιάς Ἐλευσίν.
 ῤάρος, δ' υἱ. Κραναοῦ, πα. Τριπτο-
 λέμου, Ἐλευσίνιος.
 ῤατίστον, τό· πόλ. Γαλλίας.
 ῤέα, ἡ θυγ. Οὐρανοῦ κ. Γῆς, οὐκ Κρό-
 νου, κόλ. Διός, Πλούτων., Ποσειδ.
 ῤέας κόλπος, δ' ὁ Ἀδριατικὸς ἢ ὁ
 Ἀμβρακικὸς κόλπος.
 ῤεάτιον, τό (κ.Ρεάτον) πόλ. Σαβίνων.
 ῤεῖδρον, ὁ λιμ. Ἰθάκης.
 ῤεῖτοι, οἱ μικραὶ ἄλμυραὶ λίμναι με-
 ταξὺ Ἐλευσίνος κ. Ἀθηνῶν.
 ῤεῖτος, δ' ῥαεὶ πληθ. Σολυγίας ἐν
 Κορινθῷ.
 ῤηβαῖος, δ'=ῤήβας.
 ῤήβας, -α, δ' ποτ. Βιθυνίας.
 ῤηγία, ἡ πόλ. νῆσ. Ἰέρνης.
 ῤηγίλλα, ἡ οὐκ Ἡρώδου τοῦ Ἄττικοῦ.
 ῤηγίλλον, τό· πόλ. Σαβίνων Ἰταλίας.
 ῤηγίνα, ἡ ποτ. Θράκης (δ' Εριγών).
 ῤηγίνον, τό· πόλ. Οὐνιδελτικής.
 ῤηγίον, τό· ἀκρωτ. κ. πόλ. Ἰταλίας.
 ῤηγινδίας, -α, δ' υἱ. Φάλλκου, ἔγγον.
 Τημένου.
 ῤηγοῦλος, δ' Ρωμαῖκος κ. ναυάρχος.
 ῤήμοι, οἱ λα. Βελγικῆς Γαλλίας.
 ῤήναια, ἡ (κ. -αία) =ῤήνεια.
 ῤήνεια, ἡ νῆσις Αἰγαίου.
 ῤήνη, ἡ νῆπιος τις, οὐκ. Οἰλέως.
 ῤήνος, δ' ποτ. Γερμανίας.
 ῤηξήνωρ, -ορος, δ' υἱ. Ναυσιθόου, ἀ-
 δελ. βασι. Φαιάκων Ἀλκινόου | κ.δ.
 ῤηξήσιος, δ' Ὀλυμπιον. ἐξ Ὀπουντος |
 Πυθαγόρ. ἐκ Μεταποντίου.
 ῤῥος, δ' βασι. Θρακῶν | υἱ. Ὠκε. κ. Τη-
 βύδος | ποτ. Τρωάδος | κ.δ.
 ῤιονός, δ' ποιητής ἐκ Κρήτης.
 ῤίγμος, δ' υἱ. Πείρου, ἡγ. Θρακῶν.
 ῤιζόος, -οῦντος, δ' πόλ. Θεσσαλ. |
 πόλ. κ. λιμ. Πόντου.
 ῤιζών, -ωνος (κ.-ονος), δ' πόλ. Δαλμ.

ῤίνδων, -ωνος, δ' τραγ. ποι. Συρακοῦς.
 ῤινοκόλουρα, τὰ (κ. -όρουρα) πόλ.
 Αἰγύπτου ἡ Συρίας.
 ῤιον, τό· ἀκρ. Ἀχατίας | ἀκρ. Αἰτω-
 λίας | πόλ. Μεσσηνίας.
 ῤιποῖα ὄρη, τὰ· δρ. μυθ. βορ. Οἰκουμέν.
 ῤίπη, ἡ πόλ. Ἀρκαδίας.
 ῤόδανος, δ' ποτ. Γαλλίας.
 ῤοδανουσία, ἡ ἡ περὶ τὰς ἐκβολὰς
 τοῦ Ροδανοῦ χώρα.
 ῤοδόσπηρ, -ους, δ' ἐστὼν υἱ. Φραάτου.
 ῤόδεια, ἡ μία τῶν Ὠκεανίδων.
 ῤόδη, ἡ θυγ. Ποσειδ. κ. Ἀμφιτρίτ. | μία
 τῶν Δαναῶν κ. πόλ. Ἰσπανίας.
 ῤοδία, ἡ=ῤοδεια | θυγ. Δαναοῦ | πόλ.
 Λυκίας.
 ῤοδιος, δ' ποτ. Τρωάδος.
 ῤοδίπη, ἡ γυνὴ τις παρ' Ἀριστοφ.
 ῤοδίππος, δ' Πυθαγ. τις ἐκ Κρότωνος.
 ῤοδογούνη, ἡ οὐκ. Δαρείου Ἰσάστ.,
 μῆ. Ξέρξου | θυγ. Ἀρταξέρξ. | κ.δ.
 ῤοδόκλεια, ἡ χορεύτρια.
 ῤοδόπη, ἡ μία τῶν Ὠκεανίδων | θυγ.
 Πόντου | δρ. Θράκης.
 ῤόζος, ἡ νύμφη, θυγ. Ἄφροδ. | νῆσος
 Καρπαθίου πελάγους.
 ῤοδουντία, ἡ ἄκρωτ. πληθ. Θερμοπυλ.
 ῤόδων, -ωνος, δ' ἱατρός τις.
 ῤοδῶπις, -ίδος, ἡ ὄν. ἐταιρῶν.
 ῤοῖκος, δ' ἐστὼν Ἰκνεταῖρ. | γλύπτης.
 ῤοιμητόλακος, -ου, δ' βασι. Θράκης.
 ῤοῖτειον, τό· ἀκρωτ. κ. πόλ. Τρωάδος.
 ῤομίτης, -ου, δ' λιμ. Μαϊωτίας.
 ῤόπαλος, δ' υἱ. Ἡρακλ. | υἱ. Φαίστου.
 ῤουβικων, -ωνος, δ' ποτ. Ἰταλίας.
 ῤοῦβων, -ωνος, δ' ποτ. Εὐρώπ. Σαρματ.
 ῤοῦς, δ' κ.δ. Μεγαρίδος.
 ῤουσκίνων, -ωνος, δ' ποτ. Ναρβων.
 Γαλλίας | πόλ. Γαλλίας.
 ῤουτινοί, οἱ λα. Ἀκούταν. Γαλλίας.
 ῤουτιλλία, ἡ γένος ἐπίσ. Ρωμαίων.
 ῤούτουλοι, οἱ λα. Λατίου.
 ῤουφίνος, δ' ὄν. ἐπίσ. Ρωμαίων.
 ῤοῦφος, δ' ἱατρός ἐξ Ἐφέσου.
 ῤύμμος, δ' ποτ. Ἀσιατ. Σκυθίας.
 ῤύνδακος, δ' ποτ. Μ. Ἀσίας.
 ῤύπαι, αἱ (κ. Ρύπες) πόλ. Ἀχατίας.
 ῤύτιον, τό· πόλ. Κρήτης.
 ῤώμη, ἡ μητρόπ. Ρωμαϊκοῦ Βασιλείου.
 ῤώμος, δ' ἀδελ. Ρωμύλου.
 ῤωμυλία, ἡ πόλ. Ἰταλίας.
 ῤωμύλος, δ' υἱ. Ρεάσιλίας, θυγ. Νου-
 μήτορος, ἀδελ. ῤόμου.
 ῤωξάνη, ἡ θυγ. Πέρσου Ὀξυάρτου, οὐκ.
 Μεγ. Ἀλεξάνδρου.
 ῤωξολανοί, οἱ ἔθνη Εὐρώπ. Σαρματίας.
 ῤωπάρας, -α, δ' Πέρσ. σατρ. Βαθυλῶνος.
 ῤωσος, ἡ (κ. Ρωσός) πόλ. Συρίας.

Σ

Σαθά, ἡ (κ. Σαθαί) πόλ. Εὐθ. Ἀραβ.
 Σαθάκιος, δ' θεός τῶν Φρυγῶν κ. θρα-
 κῶν, υἱ. Κυβέλης.
 Σαθαί, αἱ=Σαθά.
 Σαθάκτης, -ου, δ' κακοποιὸς θαλαμῶν.
 Σαθακῶς, -ῶ, δ' (κ. -θακῶν, -ωνος)
 βασι. Αἰθιοπίας.
 Σαθόρα, ἡ πόλ. Ἰνδιῶν.
 Σαθόρα, ἡ λιμνη Ἐτρουρίας.
 Σάθρη, ἡ θυγ. Βηρώσου, Σιβύλλα Βα-
 βυλωνίων κ. Αἰγυπτίων.
 Σαθίκτας, -α, δ' σατρ. Μεγ. Ἀλεξάνδρ.
 ἐν Καππαδοκίᾳ.
 Σαθίνα, ἡ ὄν. Ρωμ. Διοποινῶν.
 Σαθῖνοι, οἱ ἔθνη Ἰταλίας.
 Σαθίνος, δ' Γραμμικτ. κ. ποιητής.

Σάβις, δ' ποτ. Βελγ. Γαλλίας.
 Σάβος, δ' βασι. Ἰνδιῶν | βασι. Ἀραβίας.
 Σαβυλίνδος, δ' στρατ. Μολοσσῶν.
 Σάβυλλος, δ' ἐκ Ἰβίας τῆς Σικελίας.
 Σαγαλασσός, ἡ πόλ. Πισιδίας.
 Σαγαπολα, τὰ ὄρη Γαλιουλάς ἐν Ἀφρ.
 Σαγαρτία, ἡ χερσόνη. Κασπίας θαλάσ.
 Σάγγαλα, τὰ πόλ. Ἰνδιῶν.
 Σαγγάριος, δ' ποτ. Βιθυνίας.
 Σάχουρνον, τό· πόλ. Ταρρακ. Ἰσπαν.
 Σάγρος, -α, δ' ποτ. Ἰταλίας.
 Σαγύλιον, τό· ὄχυρ. πόλ. ἐπαρχ. Πόντου.
 Σαχωνιδῶν, -ωνος, δ' ἱστοριογρ.
 ἐκ Φοινίκης.
 Σάδα, ἡ πόλ. Ἰνδιῶν.
 Σαδόκυρα, τὰ πόλ. Καππαδοκίας.
 Σαδόκος, δ' υἱ. Σιτάλλου, βασι. Θρακ.
 Σαδρόκαι, αἱ ἔδρα Δαρείου τοῦ Ἰσά-
 σπου ἐν Ἀσσυρίᾳ.
 Σαδούαττης, -ου, δ' υἱ. Ἄρθου, βασι.
 Λυδῶν.
 Σαϊδήνη, ἡ (κ.-ρηνη) δρ. Αἰολίδος.
 Σάιοι, οἱ λαὸς Θράκης.
 Σάϊς, -ιος (κ.-εως), ἡ πόλ. Αἰγύπτου.
 Σαιοῦρα, ἡ θυγ. Κελσῶ.
 Σαϊκόκον, τό· ἐν τῶν στομιῶν Νεῖλου.
 Σακόδας, -α, δ' λυρ. ποιητής κ. κίθα-
 ριστής, ἐξ Ἀργούς.
 Σάκι, οἱ ὁ Σκύθαι παρὰ Πέρσας.
 Σάκος, -α, δ' γυν. Σκυθῆς, βασιλ. οἰνο-
 χόος βασι. Ἀστυάγου | ἐπίθ. τραγ.
 ποιητοῦ Ἀκίστορος.
 Σακοσηνὴ, ἡ ἐπαρχ. Ἀρμενίας.
 Σακατία, ἡ πόλ. Εὐδαίμ. Ἀραβίας.
 Σακεσίνοι, οἱ ἔθνη Ἀσίας.
 Σάκων, -ωνος, δ' κάτ. Σικελ. Ζάγκλης.
 Σάλα, ἡ πόλ. Ἀρμενίας | ποτ. Μαυριταν.
 Σαλογασσός, ἡ=Σαγαλασσός.
 Σαλογκῶν, -ῶνος, δ' ποτ. Ἰλλυρίας.
 Σάλαγος, δ' υἱ. Οἰονοπίου.
 Σάλαϊδος, δ' Ἀακεδαϊκῶν ἰνομοθέτης
 Κροτωνιάτῶν.
 Σαλαμίς (κ.-μῖν), -ινος, ἡ θυγ. Ἀσω-
 ποῦ, νῆσος Σαρων. κόλπ. | πόλ. Κύπρου.
 Σάλας, α, δ' ποτ. Γερμανίας.
 Σαλασοῖοι, οἱ λα. Κελτικὸς ἐν Ἰταλίᾳ.
 Σαλανεύς, -έως, δ' κ.δ. Βοιωτίας.
 Σαλεντινοί, οἱ λα. Ἰταλ. Καλαβρίας.
 Σάλερνον, τό· πόλ. Πικεντίνων Ἰταλ.
 Σάλη, ἡ πόλ. Θράκης.
 Σαλίται, αἱ ἄλυκαί ἐν Δακίᾳ.
 Σαλμακίς, -ίδος, ἡ πηγὴ ἐν Καρίᾳ |
 φερόσ. ἐπὶ δρ. πληθ. Ἀλικαρνασσοῦ.
 Σαλμαντική, ἡ πόλ. Λυσιτανίας.
 Σαλμυδησσός, δ' (κ.-σός) πόλ. κ.λιμ.
 Θράκης.
 Σαλμυνεύς, -έως, δ' υἱ. Αἰόλου, βασι.
 Θεσσαλίας.
 Σαλμῶνη, ἡ πόλ. Ἡλίδος | =Σαλμῶ-
 Σαλμῶνιον, τό· ἀκρωτ. Κρήτης [νιον.
 Σαλμωνίς, -ίδος, ἡ (ἄκρα) =Σαλμῶ-
 Σαλόη, ἡ λιμνη παρὰ τὸ Σίπυλον.
 Σάλη, ἡ Ἀεθρία τις.
 Σάλπιγξ, -ιγγος, ἡ ἐπίθ. Ἀθηνας.
 Σάλυες, οἱ ἔθνη Ναρβων. Γαλλίας.
 Σαλύθιος, δ' βασι. Ἀγρῶν Ἀκαρναν.
 Σαλώμη, ἡ ἀδελφὴ Ἡρώδου.
 Σάλων, -ωνος, ἡ (κ.-λῶναι, αἱ) πόλ.
 Δαλματίας | πόλ. Βιθυνίας.
 Σαμόφραϊα, ἡ πόλ. κ. ἐπαρχ. Παλαιστίν.
 Σαμοριανή, ἡ πόλ. Ἰρκατίας.
 Σαμάται, οἱ=Σαμαῖται.
 Σάιθαν, τὰ πόλ. Ἀσσυρίας.
 Σάμβας, -α, δ' ἀλλήτης τις.
 Σαμβούλας, -α, δ' ἀλλήτης τις.
 Σάμβος, δ' σατρ. Μεγ. Ἀλεξάνδρου.
 Σάμη, ἡ νῆσος Ἰον. πελ. | πόλ. Κεφαλλην.

Σαμία, ἡ ἐπιθ. Ἡρακλῆος. Ματιάνδρου | πόλ. Σάμου | πόλ. Ἡλίδος.
 Σαμικόν, τό κώμ. κ. φρούρ. Ἡλίδος.
 Σάμιος, ἡ πόλ. Πελοποννήσου.
 Σάμιος, δ' Λακεδαιμόνιος τις.
 Σάμιπος, δ' Ἀρκάς τις.
 Σαμνίται, οἱ ἔθνος Ἰταλίας.
 Σαμοθράκη, ἡ νῆσ. Αἰγαίου πελάγους.
 Σαμόθραξ, -ακος, δ' ἀκτ. Σαμοθράκης.
 Σαμόλας, -α, δ' Ἀθηναῖός τις.
 Σάμος, δ' ἀντι Σῆμος, Ἀρκάς τις.
 Σάμος, ἡ νῆσ. Ἰκαρίου πελ. | = Σάμη | = Σαμοθράκη.
 Σάμοσαστα, τό πόλ. Συρίας.
 Σαμώνιον, τό = Σαλμώνιον | πεδιάς παρὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν.
 Σαναχάριδος, δ' βασιλ. Ἀραβ. κ. Ἀσσυρ.
 Σάνδακος, δ' υἱ. Ἀστυνόου, ἀπόγονος Τίθωνος.
 Σανδάλιον, τό φρούρ. Παιδείας.
 Σάνδης, -ου, δ' φίλος ἐκλαμπάκου.
 Σάνδιος λόφος, δ' πλησίον Μυρόντος ἐν Ἰωνία.
 Σανδρόκοττος, δ' βασιλ. Παλιθόθρων Ἰνδιάν.
 Σανδώκης, -ου, δ' υἱ. Θυμασίου ἐξ Αἰολίδος.
 Σάνδων, -ωνος, δ' πα. φίλος. Ἀθηνοδόρου, Ταρσεύς.
 Σάνη, ἡ πόλ. Χερσον. Παλλήνης | πόλ. Θράκης.
 Σαννίται, οἱ = Σαμνίται.
 Σαννίτων, -ωνος, δ' Ἀθηναῖός τις | τραγ. ὑποκριτής.
 Σάννοι, οἱ νομαδικὸν ἔθνος Πόντου.
 Σαννυρίων, -ωνος, δ' κωμ. ποι. κωμ. πρόσωπον κωμωδῶν.
 Σάντωνες, οἱ (κ. -ονοί, κ. -ωνες) λα. Γαλλίας.
 Σαξίτανια, ἡ πόλ. Ἰσπανίας.
 Σαοκόρας, -α, δ' ποτ. Μεσοποταμίας.
 Σάος, δ' ποτ. Παννονίας.
 Σάπαι, οἱ λαός Θράκης.
 Σαπαίτοι, οἱ = Σάπαι.
 Σάπειρος, οἱ = Σάπειρος.
 Σάπις, δ' πόλ. Ἰταλίας.
 Σάπρδα, τό πόλ. Πισιδίας.
 Σάπρος, ἡ νῆσ. Μυσίας | λιμ. Ταυρίδος.
 Σαπυσελάτων, ὠνος, δ' ἄρ. Ἀργαλίδ.
 Σαπφώ, -οῦς, ἡ περίφ. λυρ. ποιήτρια ἐκ Μυτιλήνης | ἐταίρα τις.
 Σαράγγαι, οἱ ἔθνος Ἰνδιάν.
 Σάρακα, τό πόλ. Εὐδαίμ. Ἀραβίας.
 Σαράκη, ἡ πόλ. Κολχίδος.
 Σάραμβος, δ' οἰνοπόλης ἐν Ἀθήναις.
 Σαροπανά, τό φρούρ. Κολχίδος.
 Σαραπάροι, οἱ ἔθνος Θρακικόν.
 Σαρπεῖον, τό (κ. -ιεῖον) να. Σαράπειδ.
 Σάραπις, -ιδος, δ' θεός Αἰγυπτίων.
 Σαργεύς, -έως, δ' στρατ. Σικυωνίων.
 Σαρδανάπαλος, δ' (κ. -αλλος) βασιλ. Ἀσσυρίων.
 Σάρδεις, -εων, αἱ (κ. -ιες) πρωτ. Λυδίας.
 Σάρδος, ἡ πόλ. Ἰλλυρίας.
 Σαρδός, -οῦς, ἡ (κ. -ών, -όνος) νῆσ. Μεσογείου θαλάσσης.
 Σάριστο, τό πόλ. Μεσοποταμίας.
 Σαρμάντι, οἱ κἀτ. Σαρματίας.
 Σαρματία, ἡ μέγα μέρ. Βορ. Ἐξέρωπης.
 Σάρνος, δ' ποτ. Ἰταλίας.
 Σάρος, δ' ποτ. Μ. Ἀσίας.
 Σαρπηδονία, ἡ ἐπιθ. Ἀρτέμιδος.
 Σαρπηδών, -όνος, δ' υἱ. Αἰδός κ. Εὐρώπης, ἀδελ. Μίνωρος | βασιλ. Λυκίας | κ. ἄ.
 Σάροισα, ἡ πόλ. Ἰταλίας.
 Σάρπη, ἡ πόλ. Μακεδονίας.
 Σάρων, -ωνος, δ' βασιλ. Τρεϊζίνος.

Σαρωνία, ἡ ἐπιθ. Ἀρτέμιδος.
 Σαρωνικός κόλπος, δ' μεταξὺ Ἀττικῆς κ. Ἀργολίδος.
 Σαρωνίς, -ίδος, ἡ = Σαρωνία | ἢ Σαρωνίς θάλα., δ' Σαρων. κόλπος.
 Σάσπειρες, οἱ ἔθνος Ἀρμενίας.
 Σάσων, -ωνος, ἡ νῆσος παραλ. Ἠπειροῦ.
 Σάταλα, τό πόλ. Ἀρμενίας.
 Σατάσπηξ, οὐς, δ' Πέτρον. Ἀχαιμηνίδης.
 Σατίων, -ωνος, δ' πόλ. Ἰλλυρίας.
 Σατινίεις, -εντος, δ' χεῖμαρρ. Μυσίας.
 Σατορνίους, δ' ἄρ. Ρωμαίων | φίλος. μαθ. Σέξτου Ἐμπερικίου.
 Σάτραι, οἱ λα. Θράκης.
 Σατρόκις, δ' ἀρχηγός τις Σκυθῶν.
 Σατταγύδαι, οἱ ἔθνος Ἰνδιάν.
 Σατύρα, ἡ ἄρ. ἐταίρα.
 Σατυρίδες, αἱ νῆσ. ἐξ ὧν Ἡρακλ. Σητλ.
 Σατυρίων, -ωνος, δ' φίλος. | γελωτοπ.
 Σάτυροι, οἱ τραγόμετροι δαίμονες, δ' παδοί Διονύσου.
 Σάτυρος, δ' εἰς τὸν ἴθρυ. Ἀθην. | τραγ. ὑποκρ. Ἀθην. υἱ. Θεογένους | φίλος. | τύρ. Ἡρακλ. Πόντ. κωμ. ποι. | κ. ἄ.
 Σατύρων, -ωνος, δ' = Σατυρίων.
 Σατύρων νῆσοι αἱ νῆσ. παραλ. Ἰνδιάν.
 Σαύλιος, δ' βασιλ. Σκυθῶν.
 Σαυνίται, Σαυνίτις, = Σαμνίται, Σαμνίτις.
 Σαυρομάται, οἱ παλ. κἀτ. Σαρματίας.
 Σάω, -οῦς, ἡ μία τῶν Νηρηίδων.
 Σάων, -ωνος, δ' υἱ. Αἰδός, οἰκιστής Σαμοθράκης | κ. ἄ.
 Σεβάστεια, ἡ (κ. -στή) πόλ. Πόντου. πρωτ. Ἀρμενίας.
 Σεβαστόπολις, -εως, ἡ = Σεβάστεια | = Διοσκουριάς.
 Σεβαστός, δ' ὁ τῶν Ρωμ. Augustus Κεῖσαρ.
 Σεβέννυτος, ἡ πόλ. Αἰγύπτου.
 Σεβηριανός, δ' τῶν Ρωμ. Severianus.
 Σεβήρος, δ' ὁ τῶν Ρωμ. Severus.
 Σεβρός, δ' υἱ. Ἰπποκράτους, ἡρ. Λακω.
 Σεγέστη, ἡ = Ἐγέστη.
 Σεγόδουον, τό πόλ. Γαλλίας.
 Σεγουβία, ἡ πόλ. Ταρρακ. Ἰσπανίας.
 Σεγουσιανοί, οἱ λα. Γαλλίας | λα. Ἰταλ.
 Σεγούσιον, τό πόλ. Ἰταλίας.
 Σεδών, -ώνος, δ' ἱερεὺς Ἡφαίστου, βασιλ. Τάντιος Αἰγύπτου.
 Σειλήνη, ἡ νῆσ. γυναικός.
 Σειληνός, δ' βασιλ. Νύσης ἐν Λιβύῃ, τροφός κ. διδάσκ. Διονύσου.
 Σειμηθής, -ους, δ' ἀντι Θεομήδης.
 Σειπόμπος, δ' ἀντι Θεόπομπος.
 Σειρήν, -ῆνος, ἡ | πληθ. Σειρήνες, πτερωταὶ παρθέν. παραλ. Ἰταλ. κ. νῆσ.
 Σειρηνίς πέτρα, ἡ ἀκρωτ. Σειρηνοῦς.
 Σειρηνοῦσαι, αἱ τρεῖς νῆσ. τῶν παραλίων τῆς Καμπανίας.
 Σειρηνοῦσαι ἀκρωτήριον, τό (κ. ἄλλ. Ἀθηναίων) ἀκρ. Ἰταλίας.
 Σειριτίς, -ίδος, ἡ = Σιριτίς.
 Σειπίτις, δ' ἀντι Θεότις.
 Σεκοῦνδος, δ' = Ρωμ. Secundus, ποιη.
 Σελάνα, ἡ (κ. -αλο) = Σελήνη.
 Σελάρτιος, δ' κωμ. πλαστ. ἄρ.
 Σελασία, ἡ = Σελλασία.
 Σέλγη, ἡ πόλ. Πισιδίας.
 Σελγησσός, ἡ = Σαγαλασσός.
 Σέλδωμος, δ' τῶν Καρῶν τις.
 Σελεάδας, -α, δ' Ὀλυμπιον. ἐκ Λακεδ.
 Σελεούκεια, ἡ πόλ. Βαθυλίων. | πόλ. Συρ. | πόλ. Κιλικίας | κ. ἄ.
 Σελευκίς, -ίδος, ἡ ἀπαρχ. Συρίας.
 Σελευκόβηλος, ἡ = Σελεούκεια ἡ πρὸς τῷ Βήλφ.

Σέλευκος, δ' ἄρ. διαφ. στρατ. κ. βασιλ. Συρίας | κ. ἄ.
 Σεληνάια, ἡ = Σελήνη.
 Σελήνη, ἡ θυγ. Ἰππερίωνος, ἀδελ. Ἐλένης.
 Σελήνης λιμήν, δ' λιμὴν Τυρρητίας.
 Σελήνης ὕδωρ, τό ἱερὰ πηγὴ πλησ. θαλαμῶν.
 Σεληνοῦς, -οὔντος, δ' = Σελινοῦς.
 Σελησιόδης, -ου, δ' υἱ. Σεληπίου, δ' ἔθνος.
 Σελινοῦς, -οὔντος, δ' πόλ. Σικελ. | ποτ. Ἡλίδ. | ποτ. Ἀχατ. | ποτ. Κιλικ. | κ. ἄ.
 Σελλασία, ἡ πόλ. Λακωνίας.
 Σελληνίς, -εντος, δ' ποτ. Ἡλίδ. | ποτ. Τρωάδος.
 Σελλοί, οἱ εἰς τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖ. Σέλλος, δ' υἱ. Αἰσχίν. Ἀθηναῖος. | ποτ. Σέλλουρος, δ' ληστὴς ἐν Σικελίᾳ.
 Σεμέλη, ἡ θυγ. Κρόνου. Ἀρμονίας.
 Σεμύραμις, -ίδος, ἡ βασίλισσα Ἀσσυρίων | βασίλισσα Βαβυλῶνος.
 Σενέκας, -α, δ' Ρωμ. φίλος. κ. ποιητής.
 Σέν(ν)ονες, οἱ λα. Λουγδουν. Γαλλίας.
 Σενίτιον, τό πόλ. Ἰταλίας.
 Σένωνες, οἱ = Σένονες.
 Σεραπίων, -ωνος, δ' ποιητής τις.
 Σερβωνίς, -ίδος, ἡ λῆ. μεταξὺ Παλατινῆς κ. Αἰγύπτου.
 Σέριφος, ἡ νῆσ. Αἰγ. πελ., μία Κυκλάδ.
 Σερωύλη, ἡ πόλ. Χαλκιδικῆς.
 Σερρ(ε)ιον, τό ἀκρωτ. κ. φρούρ. Θράκ.
 Σεσάρηδος, ἡ πόλ. Ταυρακτ. Ἠπειροῦ.
 Σεσωτρίς, -ιος, δ' βασιλ. Αἰγύπτου.
 Σευάλκης, -ου, δ' Πέρσης στρατηγός.
 Σευδής, -ου, δ' ἄρ. ὕδωρ. Ὄζυρ. Θράκ.
 Σηκοάνας, -α, δ' ποτ. Γαλλίας.
 Σηκοασοί, οἱ ἔθνος Γαλλίας.
 Σηλυ(μ)βρία, ἡ πόλ. κ. λιμ. Θράκης.
 Σημαχίδαι, οἱ δῆμ. Ἀττικῆς.
 Σήμος, δ' (κ. Σῆμος) = Σῆμος | Ἀθῆλιος ποιητής.
 Σήνα, ἡ (κ. -η κ. Σηνογαλλία) πόλ. Ἰτ.
 Σήνωνες, οἱ = Σένονες.
 Σήπεια, ἡ χωρ. Ἀργολίδος.
 Σήπια, ἡ ἄρ. Ἀρκαδίας.
 Σηπιάς, -άδος, ἡ ἀκρωτ. κ. πόλ. Θεσσαλ.
 Σηπίδος, -οὔντος, δ' ὁ βασιλ. Σιπιδός.
 Σήρ, Σήρος, δ' ποτ. Ἐρυθρ. θαλ. | Σήρες, οἱ ἔθνος μεγάλης Ἀσίας.
 Σήραμβος, δ' γλύπτης ἐξ Αἰγύπτου.
 Σήρσια, ἡ νῆσ. Ἐρυθρ. θαλάσσης.
 Σησάμης, δ' (κ. -ας) τῶν Μυσῶν τις.
 Σησάμων, τό (κ. -ος, ἡ) πόλ. Παφλαγ.
 Σηστός, ἡ πόλ. Θράκ. γερσονήσου.
 Σητία, ἡ πόλ. Αἰατίου.
 Σθεινώ, ἡ ἀντι Σθενώ.
 Σθενέβοια, ἡ θυγ. βασιλ. Λυκίας Ἰοβάτου, οὗς. Πρωτού.
 Σθενελαΐδας, -ο, δ' εἰς τῶν γερουσιαστῶν Σπάρτης.
 Σθενέλαος, δ' υἱ. Ἰθαμίνους | Λακεδ.
 Σθενέλας, δ' = Σθενέλαος.
 Σθενέλη, ἡ μία τῶν Ἀνακίων | θυγ. Ἀκάστου, μῆ. Πατρόκλου.
 Σθενέλος, δ' υἱ. Αἰγύπτου | υἱ. Κανανέως | υἱ. Περσέως | κ. ἄ.
 Σθένεις, -ίδος, δ' γλύπτης τις.
 Σθενώ, -οῦς, ἡ μία τῶν Γοργόνων.
 Σθενωνίδας, -α, δ' Πυθαγόρειός τις ἐκ Λοκρῶν.
 Σίβα, οἱ ἔθνος Ἰνδιάν.
 Σίβυλλα, ἡ (= Θεοβούλη) γυνὴ προφήτης | ἡ Διευκὴ ἡ Τρωική | ἡ Ἐρυθραία | ἡ Κυμαία | κ. ἄ.
 Σιβύριος, δ' πα. Κλεισθέν. | σατρ. Καρμ.
 Σίγωνα, τό πόλ. Ἀραχωσίας ἐν Ἀσίᾳ.
 Σίγγος, ἡ πόλ. Μακεδονίας.

Ζηγιείας ἄκρο, ἢ δλ. Σίγειον.
 Ζηγιείον, τό ἄκρ. κ. πόλ. Τρωάδος.
 Ζιγή, ἢ δν. ἑταίρας.
 Ζιγμανίς, δ' ποτ. Γαλλίας.
 Ζιγνία, ἢ πόλ. Ἀπτιού Ἰταλίας.
 Ζιγρίον, τό ἄκρωτ. κ. λιμ. Λέσβου.
 Ζιγύνναι, οἱ (κ. Σίγυνοι) λ. θρῆκης.
 Ζιγύννοι, οἱ (=Σιγύνναι).
 Ζιδαι, αἱ χωρ. Βοιωτίας.
 Ζιδῆ, ἢ σός. Ὠρίωνος | μία Δαναῖδ. | πόλ.
 Λακωνίας | πόλ. Παμφυλίας | κ.δ.
 Ζιδηνή, ἢ χῶ. Μ. Ἀσίας | πόλ. Τρωάδος.
 Ζιδηρῶ, -οῦς, ἢ σός. Σαλμινέως.
 Ζιδικηνοί, οἱ λα. Ἰταλ. Ἀυσονίας.
 Ζιδόεις, -εντος, δ' (κ. -δοῦς) φρούρ.
 Κορίνθου.
 Ζιδούσσα, ἢ φρούρ. Ἰωνίας.
 Ζιδών, -ωνος, ἢ πόλ. Φοινίκης.
 Ζιδνίδες, αἱ νύμφαι Μεγαρίδος.
 Ζιδων, -ωνος, δ' υἱ. Ποσειδ. κ. Ὀσση, βασ. Θρῆκης.
 Ζιδωνία, ἢ ἑπαρχ. Θρῆκης κ. Μακεδ.
 Σικανία, ἢ ἡ Σικελία.
 Σικανοί, οἱ οἱ κάτ. Σικελίας.
 Σικανός, δ' ποτ. Ἰθρίδας | στρατ. Συρακ.
 Σικελα, ἢ νῆσ. Μεσογ. θαλάσσης.
 Σικηρος, ἢ (κ. Σικηρα, τὰ) πόλ. Παλαιστινῆς ἢ Ἀραβίας.
 Σικιννος, δ' δούλος κ. παιδαγ. τέκνων Θεμιστοκλέους.
 Σίκινος, δ' υἱ. Θόαντος κ. τινος νύμφης.
 Σικινός, ἢ ἡ πρότ. Οἰνότη, νῆσ. Αἰγαίου.
 Σικκα, ἢ πόλ. Νουμιδίας.
 Σικυών, -ωνος, δ' υἱ. Μαραθῶνος (ἢ Μητιέως ἢ Ἐρεχθέως ἢ Πέλοπος).
 Σικυών, -ωνος, ἢ (δ') πόλ. Πελοπον.
 Σικυωνία, ἢ ἑπαρχ. Πελοποννήσου.
 Σίκων, -ωνος, δ' δν. δούλων.
 Σιλανίων, -ωνος, δ' Ἀθην. γλύπτης.
 Σιλανός, δ' = Σιληνός | μάντις Ἀμβρακικῆς | Ἡλείος | Ἰστοριῶν. | κ.δ.
 Σιλάρης, -ιδος, δ' (κ. -ος, ἢ) ποτ. Ἰταλ. Λυκαονίας.
 Σιλθανός, δ' ἄγροτ. θεός Ἰταλίας.
 Σιληνός, δ' = Σειληνός.
 Σιλουανός, δ' = Σιλθανός.
 Σιμάγγελος, δ' Βοιωτάρχος τις.
 Σιμαίδα, ἢ ἑταίρα ἐκ Μεγαρέων | Σικελῆ τις.
 Σιμαίδος, δ' Σύμαϊδος.
 Σιμάροτος, δ' Γραμματικὸς τις.
 Σιμίχη, ἢ δούλη, μῆ. βασ. Μακεδον.
 Ἀρχαλοῦ | ἑταίρα τις.
 Σιμιχίδης, -α, δ' υἱ. Σιμίχου.
 Σιμίχος, δ' ὑποκορ. τοῦ Σίμος.
 Σιμίμας, -ου, δ' ἑθελός φιλόσ. | ποι. κ. Γραμματ. ἐκ Ρόδου | γλύπτης | κ.δ.
 Σιμίχη, ἢ = Σιμίχη.
 Σιμόεις, -εντος, δ' ποτ. Τρωάδος.
 Σιμοείσιος, δ' εἰς τῶν Τρώων.
 Σίμος, δ' Σικελιώτης, ἰδρ. Ἰμέρας | ἱατρ. | φιλόσ. || ποιητ. | βασ. Ἀραβ. | κ.δ.
 Σιμούς, -οῦντος, δ' Σιμόεις.
 Σιμπάκιος, δ' φιλόσ. ἐκ Κιλικίας.
 Σιμύλος, δ' ὑποκορ. τραγῶδ. Ἀθην. | κωμ. ποιητής.
 Σιμυρα, τὰ (κ. -ρος, ἢ) πόλ. Συρίας.
 Σιμων, -ωνος, δ' Ἀθην. σοφιστῆς | συγγραμ. | γλύπτης ἐξ Αἰγίνης | κ.δ.
 Σιμωνακτίδης, δ' συγγραμ. ἐκ Χίου.
 Σιμωνίδης, -ου, δ' περίφ. λυρ. ποιητῆς ἐκ Κέου | ἔλγ. ποιητ. ἐξ Ἀμοργῶδ | στρατ. Ἀθην. | κ.δ.
 Σίται, οἱ ἔθνος Ἀσίας.
 Σίναρος, δ' ποτ. Κιλικίας.
 Σίνδα, τὰ πόλ. Πισιδ. | κ.δ. Ἀσιατ. Σαρμ.
 Σινδοί, οἱ κάτ. Ἐθρῶν. Σαρματίας.

Σινδόμανα, τὰ πόλ. Ἰνδικῆς.
 Σίνδος, ἢ (κ. Σίνδ.) πόλ. Μακεδ. Μυθῶν.
 Σίνις, -ιδος, δ' περίφ. ληστής (δ Πιτυοκάμπτης).
 Σινόεσσα, ἢ πόλ. κ. λιμ. Λατίου.
 Σινὴ, ἢ νύμφη ἀναθρῆφασα Πάνα.
 Σιντήρις, -ιδος, ἢ ἡ νῆσος Λήμνος.
 Σιντία, ἢ πόλ. Μακεδονίας.
 Σιντιες, οἱ οἱ κάτ. Ἀθήνου, πειραταί.
 Σίντοι, οἱ ἔθνος Μακεδονίας.
 Σινώπη, ἢ θυγ. Ἀσσωποῦ κ. Μεθώνης | δν. ἑταίρας | πόλ. Παφλαγονίας.
 Σιοῦφ, ἢ πόλ. ἐπὶ τοῦ Δέλτα Νεῖλου.
 Σιπούς, -οῦντος, δ' πόλ. Ἰταλίας.
 Σιπυληνῆ, ἢ ἐπιθ. Ρέας.
 Σίπυλος, δ' ἄρ. Μ. Ἀσίας | πόλ. Λυδίας | εἰς τῶν Νιοβιδῶν.
 Σίρακες, οἱ ἔθνος μεταξὺ Μαιώτιδος κ. Κασπίας.
 Σιρακηνῆ, ἢ ἡ χῶ. τῶν Σιράκων.
 Σίρβων, ἢ (κ. -νίς) βλ. Σερβωνίς.
 Σίρις, -ιος, δ' (κ. Σίρις) = Σείρις, ποτ. Ἰταλ. Λευκαονίας.
 Σίρις, ἢ πόλ. Λευκαονίας | πόλ. Θρῆκης.
 Σίρμιον, τό πόλ. Παννονίας.
 Σιρομίττης, -ου, δ' Πέρσης τις.
 Σιροπίονες, οἱ κάτ. τῆς ἐν Παιονίᾳ Σίριος.
 Σίρωμος, δ' υἱ. Εὐθέλθωνος, βασ. Κύπρου.
 Σισάμνης, -ου, δ' Πέρσης, πα. Ὀτάνου.
 Σισάπων, -ωνος, ἢ ἄλλο κῶμα Ἰσπαν.
 Σισομάκης, -ου, δ' στρατ. Περσῶν.
 Σισίν(η)ς, -ου, δ' Σκύθης τις | Πέρσης τις | ἄρχηγ. Καππαδοκῶν.
 Σισκία, ἢ πόλ. Παννονίας.
 Σισυφίδης, -ου, δ' υἱ. ἢ ἀπόγ. Σισούφου, δ' Ὀδυσσεύς.
 Σισούφος, δ' υἱ. Αἰόλου κ. Ἐναρτέης, ἰδρ. κ. βασ. Κορίνθου.
 Σιτ(τ)άκη, ἢ πόλ. Βαβυλωνίας | πόλ. Ἀσσυρίας.
 Σίτακος, δ' ποτ. Περσίδος.
 Σιτάκης, -ου, δ' δν. δύο βασ. Ὀδρουσῶν Θρῆκης | κ.δ.
 Σίττα, ἢ = Σιτάκη.
 Σιτακηνῆ, ἢ = Σιτακηνῆ.
 Σίττιος, δ' διαβ. λάγνος Ρωμαῖος.
 Σιττόκατις, δ' ποτ. Ἰνδιῶν.
 Σιτώ, -οῦς, ἢ ἡ Ἀθήνητρα παρὰ τοῖς Συρακουσίοις.
 Σίφαι, αἱ πόλ. κ. λιμ. Βοιωτίας.
 Σίφνος, ἢ νῆσ. Αἰγαίου, μία Κυκλάδων.
 Σκία, ἢ θυγ. Δαναοῦ κ. Εδρώπης.
 Σκιαί πύλαι, αἱ μία τῶν Πυλῶν τῶν Θηβῶν.
 Σκιάλας, -α, δ' παρὰ Ρωμ. Scaenola, ἐπίσ. Ρωμαῖος.
 Σκαίος, δ' υἱ. Ἰπποκρόωντος.
 Σκαλαδικός, ἢ ἐπίσ. πόλ. Λυσιτανίας.
 Σκαμόνδριος, δ' υἱ. Ἐκτορος, δ' ἄλλ. Ἀστυνάξ | υἱ. Σεροφίου, εἰς τῶν ἐπίσ. Τρώων.
 Σκάμανδρος, δ' ποτ. Τρωάδος.
 Σκαμανδρῶνυμος, δ' πα. τῆς Σαπφῶς, ἐκ Λέσβου.
 Σκαμβωνίδα, οἱ ἄλλοις Ἀττικῆς.
 Σκάμων, -ωνος, δ' συγγραμ. ἐκ Μυτιλ.
 Σκανδαρία, ἢ (κ. -άριον, τό) ἄκρωτ. νῆσου Κῶ.
 Σκάνδεια, ἢ πόλ. νῆσ. Κυθήρων.
 Σκαπητούλη, ἢ (κ. Σκαπητὴ ὕλη) πόλ. Θρῆκης.
 Σκάρδων, -ωνος, ἢ πόλ. Ἰταλ. Λιθουρίας.
 Σκάρφεια, ἢ πολλήνη τῶν Ἐπικνημιδ. Λοκρῶν.
 Σκάρφη, ἢ = Σκάρφεια | πόλ. Βοιωτί-

ας, ἢ Ἐτρωεὺς (παρ' Ὀμήρῳ).
 Σκεβίλας, -α, δ' δν. δούλου. | ρος.
 Σκερίφται, Σκείρος = Σκερίφται, ΣΚΪ-
 Σκείρων, -ωνος, δ' περίφ. ληστής ὄρων
 περὶ τὰς Σκείρωνίδας Πέτρας.
 Σκελλίλας, δ' (κ. Σκέλλιος) πα. Ἀριστοκράτους, Ἀθηναῖος.
 Σκεροδίπιδας, δ' στρατηγὸς τις.
 Σκέφρος, δ' υἱ. Τεγεάτου.
 Σκηπίων, -ωνος, δ' = Σκιπίων.
 Σκήψις, -εως, ἢ πόλ. Τρωάδος.
 Σκιά, ἢ πόλ. Βοιωτίας | χωρ. Ἀρκαδίας.
 Σκιάθις, δ' ἄρ. Ἀρκαδίας.
 Σκίλοδος, ἢ νῆσος Αἰγαίου.
 Σκιάς, -άδος, ἢ = Σκιά.
 Σκίδρος, ἢ πόλ. Ἰταλίας.
 Σκίλλους, -οῦντος, δ' πόλ. Τριφυλίας.
 Σκίλουρος, δ' ἄρχηγ. Σκυθῶν Ταυρίδος.
 Σκιπίων, -ωνος, δ' δν. ἐπίσ. Ρωμαίων (δπάτων κ. στρατηγῶν).
 Σκίρα, τὰ (κ. Σκίρον, τό) χωρ. Ἀττικ.
 Σκισάδιον, τό ἄκρωτ. Ἀττικῆς.
 Σκίριος, -άδος, ἢ ἐπιθ. Ἀθηνας | ἡ νῆσος Σαλαμῆς.
 Σκισίφται, οἱ λόχος Σπαρτιατῶν.
 Σκισίφτις, -ιδος, ἢ χῶ. Ἀρκαδίας.
 Σκίρον, τό = Σκίρα.
 Σκίρος, δ' ἦρος Σαλαμῆν. | μάντι. Δωδών.
 Σκίριος, δ' ποτ. Μεσοποταμίας.
 Σκισρώνιον, τό πόλ. Ἀρκαδίας.
 Σκίρων, κλπ. βλ. Σκείρων κλπ.
 Σκισρώνδας, -α, δ' Βοιωτάρχος τις.
 Σκισρώνιδης, -ου, δ' στρατ. Ἀθηναίων.
 Σκίταλοι, οἱ ἀσπληγῆς δαίμονες.
 Σκίτων, -ωνος, δ' τύπος ἀκολάστου | δηρῆτης ἱατροῦ Δημοκλήδου.
 Σκίωνη, ἢ κῶ. Χαλκιδικῆς | ἑταίρα τις.
 Σκληρίος, δ' κωμ. ποιητ. ἐκ Ἐφραντος.
 Σκόδρα, ἢ πόλ. Δαλματίας.
 Σκόλλης, ἢ δρ. Ἡλίδος κ. Ἀχατίας.
 Σκολοπίεις, -εντος, δ' ποτ. Μ. Ἀσίας.
 Σκόλοτοι, οἱ οἱ Σκυθαί.
 Σκομβρορία, ἢ ἡ ἄλλ. Ἡρακλέους νῆσος παρὰ τὴν Ἰσπανίαν.
 Σκόμβρον, τό (κ. Σκόμιον) ἄρ. Θρῆκης.
 Σκοπάδοι, οἱ οἱ ἀπόγ. τοῦ Σκόπα, ἐπίσ. οἴκος Θεσσαλίας.
 Σκόπος, -α, δ' τύρανν. τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ Φερῶν | περίφ. γλύπτης | κ.δ.
 Σκόπαις, δ' βασ. τῶν Σκυθῶν.
 Σκόπελος, ἢ νῆσος Αἰγαίου.
 Σκόπιον, τό χωρ. παρὰ τὰς Βοιωτ. Θήβ.
 Σκορδίσκοι, οἱ Κελτικὸν ἔθνος ἐν Παν-
 Σκοτόνη, ἢ χῶρ. Ἀρκαδίας. | νονία.
 Σκοτοῦσσα, ἢ (κ. Σκότ-) πόλ. Θεσσαλ. Πελαγονιώτιδος.
 Σκυθαινα, ἢ δν. δούλης.
 Σκύθης, -ου, δ' υἱ. Ἡρακλ. γενάρχ. Σκυθῶν | βασ. Ζαγκλαίων ἐν Σικελ. | κ.δ.
 Σκυθία, ἢ χῶ. Σκυθῶν.
 Σκυθίνος, δ' ἄλλην ἐπιγραμματοποιός.
 Σκυθόπολις, -εως, ἢ πόλ. Γαλιλίας.
 Σκυλάκη, ἢ πόλ. Πελαγονίας Μουσίας.
 Σκυλάκιον, τό πόλ. Ἰταλίας.
 Σκύλαξ, -ακος, δ' δν. δύο Γεωγράφων ἐκ Καρίας | ποτ. Πόντου.
 Σκύλλης, -ου, δ' βασ. Σκυθῶν.
 Σκύλλα, ἢ τερατόμορφος θυγ. νύμφ. Κραταιίδος ἢ τοῦ Φόρκουος κ. Ἐκάτης | θυγ. βασ. Μεγαρ. Νίσου.
 Σκύλλαιον, τό ἄκρωτ. Ἀργολίδος | ἄκρωτ. κ. πόλ. Ἰταλίας.
 Σκυλλήτιον, τό = Σκυλάκιον.
 Σκυλλίλας, -ου, δ' (κ. -νίς) περίφ. κολυμβητῆς ἐκ Σικυθῶν.
 Σκύλλης, -ιδος, δ' γλύπτης, υἱ. Δαϊδάλου ἐκ Κρήτης.

Σκύλλος, δ' = Σκυλλίας κ. Σκύλλης.
 Σκύμνος, δ' Γεωγράφ. ἐκ Χίου | θαυμα-
 ποιοῦς, σύγρ. Μ. Ἀλεξάνδρου.
 Σκύππιον, τό κώ. πληθ. Κολοφώνος
 Σκύρας, -α, δ' ποτ. Λακωνίας.
 Σκύριος, δ' πα. βασι. Ἄττικ. Αἰγίως.
 Σκυριμάδα, οἱ β. λα. Θρᾶκης.
 Σκύρος, δ' ποτ. Ἀχαΐας.
 Σκύρος, ἡ νῆσ. Αἰγαίου, μία Κυκλάδων.
 Σκῶλος, δ' κώ. Βοιωτ. | πόλ. Χαλκ. Θρᾶκ.
 Σκώπασις, -ιος, δ' βασι. Σκυθῶν.
 Σμάρακος, δ' θουρωδῶνης θαίμων.
 Σμερδίης, δ' ὠρατοῦς νεανίας, προσφιλεῖς
 τυρ. Πολυκράτους.
 Σμερδίας, -ιος, δ' υἱ. Μεγ. Κύρου | περίφ.
 Πέρσης μάγος | κ. ἄ.
 Σμερδομένης, -ους, δ' Πέρσης στρατ.
 Σμηῆνος, δ' ποτ. Λακωνίας.
 Σμικροῦς, -ητος, δ' στρατ. Ἀρχαῶν.
 Σμικρίων, -ωνος, δ' Ἀθηναίος τις.
 Σμικυθῆς, δ' τυραννίσκος τις ἐν Θρᾶκῃ.
 Σμικυθίων, -ωνος, δ' Ἀθηναίος τις.
 Σμικυθός, δ' υἱ. Χοίρου, Αἰγινήτης | κ. ἄ.
 Σμίλα, ἡ πόλ. Μακεδονίας.
 Σμίλις, -ιδος, δ' γλύπτης ἐξ Αἰγίνης.
 Σμινδυρίδης, δ' Σουβαρίτης, εἰς μνηστή-
 ρων Ἀγαρόστου.
 Σμινθέυς, -έως, δ' ἐπίθ. Ἀπόλλωνος.
 Σμίνθη, ἡ πόλις τῆς Τρωάδος.
 Σμίνθιον, τό να. Σμινθέως | = Σμίνθη.
 Σμύρνα, ἡ (κ. Μύρρα) θυγ. θεάεντος, μῆ.
 Ἀδωνίδος | μία Ἀμαζόνων.
 Σμύρνα, ἡ (κ. Σμύρνη) πόλ. Ἰωνίας.
 Σόανδος, ἡ πόλ. Καππαδοκίας.
 Σόανος, οἱ ἔθνος Κολχίδος.
 Σόατρα, τὰ πόλ. Λυκαονίας.
 Σογδιανή, ἡ ἐπαρχία Ἀσίας.
 Σόγδοι, οἱ λα. Ἰνδιῶν | = Σογδιανή.
 Σόδομα, τὰ πόλ. Ἰουδαίας.
 Σόηδοι, οἱ = Σουήθοι.
 Σοῖδα, -α, δ' γλύπτ. τις ἐκ Ναυπάκτου.
 Σοκκοί, οἱ = Σουαχοί.
 Σόλλιον, τό πόλ. Ἀκαρνανίας.
 Σολμισσός, δ' ὄρ. πληθ. Ἐφέσου.
 Σολδεις, -εντος, δ' ἄκρωτ. Μαυριταν.
 ἐν Ἀφρικῇ | πόλ. Σικελίας.
 Σόλοι, οἱ πόλ. Κύπρου | πόλ. Κιλικίας.
 Σολοῦς, -οὔντος, δ' = Σολοίεις.
 Σολυγεία, ἡ κώ. ὄχυρ. Κορινθίας.
 Σόλυμα, τὰ = Ἰερσόλυμα.
 Σόλυμοι, οἱ κάτ. Λυκίας.
 Σόλων, -ωνος, δ' περίφ. νομοθ. Ἀθην.
 Σόλος, Σόος, δ' βασι. Σπάρτ. υἱ. Ἀριστοῦ.
 Σοσσινάται, οἱ ἔθνος Σαρματίας.
 Σουάγελα, τὰ πόλ. Καρίας.
 Σούγαμβροι, οἱ ἔθνος Γερμανίας.
 Σουγιάδης, -άδος, ἡ = Σογδιανή.
 Σουεσσ(ο)α, ἡ πόλ. Λατίου.
 Σουεσσουλα, ἡ πόλ. Ἰταλίας.
 Σουηθίνος, δ' Γραμματ. κ. ρῆτ. Ρώμης.
 Σουίθας, -α, δ' Λεξιτογράφος.
 Σουκρῶν, -ωνος, δ' πόλ. Παρνακ. Ἰσπα.
 Σούλας, -α, δ' ποτ. Γαλλίας.
 Σούλμων, τό πόλ. Γαλλίας.
 Σουαχοί, οἱ πόλ. Σαρδινίας.
 Σουμάτειον, τό χωρ. Ἀρκαδίας.
 Σουματεύς, -έως, δ' υἱ. Λυκά ἐν Ἀρκαδ.
 Σουματία, ἡ (κ. -μητία) = Σουμάτειον.
 Σουιαθίων, -ωνος, δ' = Σαγχωνιά-
 θων.
 Σουινάρατος, δ' ἐπίθ. Προσεθῶνος.
 Σουινιά, -άδος, ἡ τῆς τοῦ Σουινίου, ἐπίθ.
 Ἀθηναῖς | Σουινιάς ἄκρα, ἡ = Σού-
 νιον.
 Σούνιον, τό ἄκρωτ. Ἀττικής | κώ. κ.
 ἑθμός Ἀττικής.
 Σούρα, τὰ πόλ. Συρίας.

Σουρασηνοί, οἱ ἔθνος Ἰνδιῶν.
 Σοῦς, δ' = Σόος.
 Σούσα, ὠν, τὰ πόλ. πρωτ. Σουσιανῆς.
 Σουσαρίων, -ωνος, δ' κωμ. ποι. ἐκ Μεγά-
 Σούσας, -α, δ' Πέρση στρατηγός. | ρων.
 Σουσία, ἡ πόλ. Ἀριανῆς ἐν Παρθία.
 Σουσιανή, ἡ ἐπαρχ. Παρσίας.
 Σουσιός, -άδος, ἡ = Σουσιανή.
 Σουσιοκάνης, -ους, δ' στρατ. Αἰγυπτί-
 Σούτριον, τό πόλ. Τυρρηνίας. | ὠν.
 Σούχος, δ' ὁ ἐπερὶ κροκόδειλος ἐν Ἀρσι-
 νόῃ Αἰγύπτου.
 Σοφαίνετος, δ' εἰς τῶν στρατ. τῶν Μυ-
 ρίων, Στυμφάλιος.
 Σόφιλος, δ' πα. Σοφοκλ. | τραγ. ποιητ.
 ἐκ Θηβῶν ἡ Σικυωνός.
 Σόφιος, δ' Ὀλυμπιον. ἐκ Μεσοσηνίας.
 Σοφοκλῆς, -έους, δ' ἐπιρ. τραγ. ποιη-
 τῆς | στρατ. Ἀθην. | Γραμματ. | κ. ἄ.
 Σόφων, -ωνος, δ' συγγραφεύς τις.
 Σπάδα, τὰ κώ. Παρσίας.
 Σπαλάθρα, ἡ πόλ. Θεσσαλίας.
 Σπαράδοκος, δ' πα. Σαῦθ. βασι. Θρᾶκης.
 Σπαράμειρος, δ' ἐννοῦχ. τις Σαρδαναπ.
 Σπαργαπίδης, -ους, δ' βασι. Σκυθῶν.
 Σπαργαπίσης, -ου, δ' υἱ. τῆς βασι. Τομύρι-
 Σπάρδοκος, δ' = Σπαράδοκος. | ἰδος.
 Σπάρτακος, δ' περίφ. μονομάχος Ρώμης
 κ. ἀρχηγ. πάσεως τῶν δούλων | κ. ἄ.
 Σπάρτη, ἡ πόλις πρωτ. Λακαδαίμων.
 Σπάρτωλος, δ' (κ. -λός) ποτ. Μακεδον.
 Σπάτων, -ωνος, δ' υἱ. Φορωνέως, πα.
 Μυκηνῶς | υἱ. Τριμανοῦ.
 Σπασίνης, -ου, δ' βασι. Χάρακος (ἐπί Ἀ-
 ραβ. κόλπου).
 Σπαῦτα, ἡ λίμνη Ἀτροπατηνῆς.
 Σπειώ, -οῦς, ἡ μία Νηρηίδων.
 Σπερθίας, -ου, δ' υἱ. Ἀνερίστ. ἐκ Σπάρτ.
 Σπερχειός, δ' ποτ. Θεσσαλ. | ποτ. Θεός.
 Σπερχίς, δ' = Σπερθίας.
 Σπεύσιππος, δ' Ἀθην. φιλόσ. μαθ. Πλάτ.
 Σπιθιδάτης, -ου, δ' Πέρση στρατ. | στρατ.
 Ἰωνίας κ. Λυδίας.
 Σπίνα, ἡ πόλ. τῆς ἐν τεθ. Πάδου Γαλατ.
 Σπίνδρος, δ' φιλόσ. ἐκ Τάραντ. | τραγ.
 ποιητῆς | ἀρχιτέκτων | κ. ἄ.
 Σπιταμένης, -ους, δ' Πέρσης στρατ.
 Σπίπταλος, δ' ἱερεὺς ἐν Ἀθήναις.
 Σπολήτιον, τό πόλ. Ἰταλ. Ὀμβρικής.
 Σποράδες, αἱ νῆσοι Αἰγ. ἐκτὸς Κυκλ.
 Σπόγγιλος, δ' κούραυς ἐν Ἀθ. | ἡ. Ἄττ.
 Στάγ(ε)ῖρα, τὰ (κ. -ρος ἡ) πόλ. Μα-
 κεδον., πα. Ἀριστοτέλους.
 Στάγης, δ' Πέρσης τις.
 Σταγόσιον, ἡ ἄν. γυναικός.
 Σταδία, ἡ ἡ Ρόδος.
 Σταδιεύς, -έως, δ' γλύπτης Ἀθην.
 Σταθμοί, οἱ χωρ. Λακωνίας.
 Στάλκος, -α, δ' Ἡλείος τις.
 Σταμένης, -ους, δ' στρατ. Βαβυλωνίας.
 Σταμνίας, -ου, δ' κωμ. πλαστόν δν.
 Στασάνωρ, -ορος, δ' στρατ. Μεγ. Ἀλεξ.
 Στασέας, -ου, δ' φιλόσ. ἐκ Νεαπόλεως.
 Στασίνος, δ' ποιητῆς ἐκ Κύπρου.
 Στασίχορος, δ' ἀντί Στήσιχορος.
 Στάφυλος, δ' υἱ. Αἰωνίου, εἰς Ἀρ-
 γοναυτῶν | ιστορικ. ἐκ Ναυκράτειος.
 Στειριά, ἡ κώ. κ. Θῆμ. Ἀττικής.
 Στειρίς, -ίδος, ἡ = Στίρις.
 Στεντορίς, -ίδος, ἡ λίμνη Θρᾶκης.
 Στέντωρ, -ορος, δ' κήρυξ τῶν Ἑλλή-
 νων ἐν Τροία.
 Στενύκλαρος, ἡ πόλ. Μεσοσηνίας.
 Στέρνοψ, δ' (κ. -ροψ) υἱ. Μέλανος ἐξ
 Αἰτωλίας.
 Στερόπη, ἡ θυγ. Ἀτλαντος, μία τῶν
 Πλειάδων | θυγ. Πλευρώνος | κ. ἄ.

Στερόρης, -ου, δ' εἰς τῶν Κυκλάδων
 Στεφάνη, ἡ πόλ. Παφλαγ. | πόλ. Φωκί.
 Στέφανος, δ' υἱ. Θουκυδ., Ἀθην. | κω-
 ποιητ. | συγγραφ. τις | Γραμματ.
 ἐκ Βυζαντίου | κ. ἄ.
 Στήλαι, αἱ αἱ Ἡράκλ. Στήλαι (ἐκα-
 τέρωθεν στενοῦ Γιβραλτάρ) | Ἰνδι-
 και Στήλαι (ὄρη Ἰνδιῶν).
 Στήσαγδρας, -ου, δ' πα. κ. υἱ. Κίμω-
 νος | κ. ἄ.
 Στήσανδρος, δ' Σάμιος κιθαρωδός.
 Στήσηνωρ, -ορος, δ' τυρ. Κουρίου
 ἐν Κύπρῳ.
 Στησικλῆς, -έους, δ' ναυαρχ. Ἀθην.
 Στήσιλος, δ' στρατ. Ἀθην. ἐν Μα-
 ραθῶνι | κ. ἄ.
 Στήσιμβροτος, δ' ραφωδός ἐκ Θάσου
 | συγγραφ. τις.
 Στήσιχορος, δ' περίφ. λυρικός ποιητῆς
 ἐκ Σικελίας | κ. ἄ.
 Στίλβη, ἡ θυγ. Πηνέως κ. Νύμφ. Κρε-
 ούσης, μῆ. Αλκίππου κ. Κενταύρου.
 Στιλβίδης, -ου, δ' περίφ. μάντις Ἀθην.
 Στιλβωνίδης, -ου, δ' πλαστ. κωμ. δν.
 Στίλπων, -ωνος, δ' φιλόσ. ἐκ Μεγαρῶν.
 Στίρις, -εως, (ιδος), ἡ πόλ. Φωκίδος.
 Στίρανη, ἡ λίμνη Πόντου.
 Στιχίος, δ' στρατ. κτῆ ἐν Τροία Ἀθην.
 Στοβάσις, δ' κάτ. τῶν ἐν Μακεδ. πόλ.
 Στόβων | ἰατρικὸς δὲ στοβάσις, Ἑλ-
 λην Συγγραφεύς.
 Στόβοι, -ων, οἱ πόλ. Μακεδονίας.
 Στοιχάδες, αἱ νῆσοι Μεσογ. θαλά. με-
 ταξὺ Μεσσαλίας κ. Αἰγυρίας.
 Στόμιος, δ' Ὀλυμπιον. ἐξ Ἡλιδ. | γλύπτ.
 Στόνοι, οἱ ἔθνος τῶν Ἀπσων.
 Στόρας, -α, δ' πόλ. Ἰταλίας.
 Στράβος, -ακος, δ' στρατ. Ἀθηναίων.
 Στράβων, -ωνος, δ' περίφ. Γεωγράφ.
 ἐκ Πόντου.
 Στρατάρχας, -α, δ' ἀθελ. Αγαῶτα,
 προπάππου τοῦ Στράβωνος.
 Στρατίς, -ίδος, ἡ πόλ. Ἀρκαδίας.
 Στράτιον, τό πόλ. Ἀκαρνανίας.
 Στρατίος, δ' υἱ. Νέστορος κ. Ἀναξί-
 βιας | υἱ. Κλυμένου | κ. ἄ.
 Στράτιχος, δ' βλ. Στράνιος.
 Στρατοβάτης, -ου, δ' υἱ. Ἠλεκτρώω-
 νος κ. Ἀναξοῦς.
 Στρατόδημος, δ' Λακαδαίμων. τις.
 Στρατοκλῆς, -έους, δ' εἰς τῶν στρατ.
 τῶν μετὰ Κύρου Μυρίων | φιλόσ.
 ἐκ Ρόδου | κ. ἄ.
 Στρατόλας, -α, δ' Ἡλείος τις.
 Στρατονίκεια, ἡ πόλ. Καρίας.
 Στρατονίκη, ἡ θυγ. Πλευρώνος | μία
 τῶν Θεοσιδῶν | ἀθελ. Παρθία |
 κ. ἄ. | πόλ. Μακεδ. = Στρατονίκεια.
 Στρατόνικος, δ' Ἀθην. κιθαρωδός.
 Στράτος, δ' πόλ. Ἀκαρν. πόλ. Ἀχαΐας.
 Στράτις, -ίδος, δ' τυρ. Χίου | κωμ.
 ποιητ. Ἀθην. | συγγραφ. ἐξ Ὀλύμπου.
 Στράτων, -ωνος, δ' Ἀθην. | δύο βασι.
 Σιδῶνος | φιλόσ. | κ. ἄ.
 Στράτωνος νῆσος, ἡ νῆσ. Ἀραβ. κόλπ.
 Στράτωνος Πύργος, δ' πόλ. Παλαιστ.
 Στρέψα, ἡ πόλ. Μακεδονίας.
 Στρεψιάδης, -ου, δ' Ἰσομονίκης | κ. ἄ.
 Στρογγύλη, ἡ μία τῶν νήσων Αἰό-
 λου Σικελίας.
 Στρογγυλίων, -ωνος, δ' γλύπτης τις.
 Στροπίδος, δ' Ἀθην. πα. Λεωκράτους.
 Στρομβιχίδης, -ου, δ' ναυαρχ. Ἀθην.
 Στρομβιχος, δ' πα. Ἀθην. Διοτίμου.
 Στρούδας, -α, δ' Πέρσης τις.
 Στρούδας, -ου, δ' δν. παρασίτου
 Στρουθοῦς, -οὔντος, δ' ἀκρ. Ἀργολίδ.

Στρούχατες, οί' ἔθνος Μηθίας.
 Στροφάδες, οί' νησιδες Ἰονίου πελ.
 Στρόφακος, δ' ἑσσοαλός τις.
 Στροφίη, ἡ' πηγὴ παρὰ τὰς Θήβας.
 Στροφίος, δ' πα. Σκαμανδρίου, τῶν ἐπιτο. Τρώων | βασ. Φωκίας.
 Στροβίλη, ἡ' ὄν. γυναικός.
 Στρώμη, ἡ' πόλ. Θεσίων ἐν Θράκη.
 Στρυμόδωρος, δ' Ἀχαρνέος τις.
 Στρυμονίας, -ου, δ' ὄν. ἀνέμου ἐν Θράκη.
 Στρυμόν, -οῦς, ἡ' θυγ. Σκαμανδρίου, οὗς. Ασαμίδοντος.
 Στρυμῶν, -όνος, δ' ποτ. Θράκης.
 Στυβέρρα, ἡ' πόλ. Μακεδονίας.
 Στύγνη, ἡ' μία τῶν Δαναίδων.
 Στύμβαρα, τὰς=Στυβέρρα.
 Στυμφαλίας, -ιδος, ἡ' | Στυμφ- λίμνη (ἐν Ἀρκαδίᾳ) | Στυμφαλ- ὄρνιδες (σαρκοκόρα δρυναί).
 Στύμφαλος, δ' βασι. Ἀρκαδίας, υἱ. Ἐλάτου κ. Λαοδίκης | υἱ. Λυκάονος | ὄρ. Ἀρκαδίας | ποτ. Ἀρκαδίας.
 Στύμφαλος, ἡ' (δ) πόλ. Ἀρκαδίας.
 Στύμφη, ἡ' ὄρ. Ἠπειρώ.
 Στύξ, -υγός, ἡ' μία Ὠκεανίδ. | ὄρ. ἠθόν. ποτ. | πηγὴ ἐν Ἀρκαδίᾳ | κ.ἀ.
 Στύρα, τὰ πόλ. Εὐβοίας.
 Στύφων, -ωνος, δ' Λακεδαιμ. τις.
 Στύραχος, δ' ἀρχ. ποιητής, οὐγγρ. Ὀρφείως κ. Μουαζίου | κ.ἀ.
 Συάδρος, -α, δ' γλύπτης ἐκ Σπάρτης.
 Συβαριάδης, -ου, δ' Ὀλυμπιονίκης ἐκ Σπάρτης.
 Συβαρις -ιδος (-εως), ἡ' πόλ. Ἰταλίας | ποτ. Δευκανίας.
 Σύβοτα, τὰ νησίς παρὰ τὴν Κέρκυραν | λιμὴν Ἠπειρώ.
 Συβριδοί, οί' ἔθνος Ἀττικῆς.
 Σύεδρα, τὰ κώ. Κιλικίας.
 Σύνεσσα, -ιδος, δ' ὄν. βασιλέων Κιλικίας.
 Σύνεσσα, ἡ'=Σούεσσα. | κίας.
 Σύνηνη, ἡ' πόλ. Αἰγύπτου.
 Σύνθος, -α, δ' ποτ. Ἀχαιας.
 Συκέα, ἡ' πόλ. Κιλικίας.
 Συκῆ, ἡ' φρούρ. Σικελίας.
 Συκούριον, τό πόλ. Θεσσαλίας.
 Συλέα, ἡ' θυγ. Κορινθίου, μή. ληζτιῶ
 Σύλκοι, οί'=Σολχοί. | Σλίσιος
 Σύλλαος, -α, δ' περὶ φ. στρατ. Ρώμης.
 Σύλλιον, τό πόλ. Παμφυλίας. [κεδρ.]
 Σύλοσων, -ώντος, δ' ἀδελ. τυρ. Σάμου Πολυκράτους.
 Σύμοιθος, δ' ποτ. Σικελίας.
 Συμβύκη, ἡ' πόλ. Ἀρμενίας.
 Σύμβολα, τὰ χωρ. Ἀρκαδίας.
 Συμβόλων λιμὴν, δ' λιμ. Ταυρίδος.
 Σύμη, ἡ' νήσος τις, μή. Χθονίου | μία τῶν Σποράδων νήσων | κ.ἀ.
 Σύμμαχος, δ' ὄν. παλαιστοῦ.
 Συμπληγάδες, αἱ νηοί (ἄλλως Συνδρομάδες κ. Κυάνας).
 Σύνναδα, τὰ πόλ. Φρυγίας.
 Σύννοων, -ώντος, δ' γλύπτης, ἐξ Αἰγίν.
 Σύντριψ, -ιδος, δ' ὄν. κακοποιῶ δαίμονος συντρίβαντος τὰς χύτρας.
 Συναληττός, δ' ἔθνος Ἀττικῆς.
 Σύρα, ἡ'=Σύρος | ἡ' κάτ. Συρίας | ὄν. δούλης.
 Συράκοσσαι, αἱ (κ. -οσοί, κ. -οσοί) πόλ. Σικελίας.
 Σύργης, -ιος, δ' ποτ. Εὐρώπ. Σαρματίας.
 Συρία, ἡ' ἀπαρχ. Ἀσίας.
 Σύρμος, δ' βασι. Τριβαλλῶν.
 Σύρος, ἡ' νήσος Αἰγαίου πελάγους.

Σύρος, δ' υἱ. Ἀπόλλ. κ. Σινώπης | ὄν. δούλων | δ' κάτ. Συρίας.
 Σύρρενον, τό (κ. -εντόν) πόλ. Ἰταλίας.
 Σύρτις, -εως, ἡ' (-ιδος) τεναχάδης μέρος τῶν βορ. παραλίων Ἀφρικῆς.
 Σύρφαξ, -ακος, δ' Ἐφέσιος τις.
 Σύς, Σύος, δ' ποτ. Μακεδονίας.
 Σφαγία, ἡ'=Σφακτηρία.
 Σφαιρία, ἡ' νησίς παραλ. Ἀργολίδος.
 Σφαίρος, δ' φίλος. ἐκ Βοσπόρου | κ.ἀ.
 Σφακτηρία, ἡ' νῆσ. παραλ. Μεσονητίας.
 Σφενδόλη, ἡ' κώμ. κ. δήμ. Ἀττικῆς.
 Σφήκεια, ἡ' ἀρχαίότ. ἡ' Κύπρος | πόλ. Εὐβοίας.
 Σφήλος, δ' υἱ. Βουκόλου, πα. Ἰάσου.
 Σφηττός, δ' κώ. κ. δήμ. Ἀττικ. [Ἀθην].
 Σφήπτος, δ' υἱ. Τροϊζήνος, ἰδρυτῆς τοῦ ἐν Ἀττικῇ Σφηττοῦ.
 Σφίγξ, -ιγγός, ἡ' φοβερὸν μυθολ. τέρας.
 Σφοδρίας, -α, δ' στρατ. Σπαρτιατῶν | κ.ἀ.
 Σφραγίδες Νύμφαι, αἱ αἱ τιμώμεναι περὶ τὸ Σφραγίδιον ἄντρον τοῦ Κιθαριῶνος.
 Σφυρόμαχος, δ' θυμαγ. ἐν Ἀθῆν. | κ.ἀ.
 Σφύρος, δ' υἱ. Μαχάονος.
 Σχεδία, ἡ' πόλις Αἰγύπτου πλησίον Ἀλεξανδρείας.
 Σχεδίου, δ' υἱ. Ἰφίτου κ. Ἰππολύτης | Σχερία, ἡ' ἡ νῆσος Φαιάκων. | κ.ἀ.
 Σχοινεύς, -έως, δ' υἱ. Ἀθάμαντος κ. Θεμιστοδῆ, πα. Ἀταλάντης.
 Σχοίνος, δ' πόλ. Βοιωτ. πλησ. Θηβῶν.
 Σχοινοῦς, -οῦντος, δ' λιμ. Κορινθίας | κ.ἀ. Ἀρκαδίας | ποτ. Βοιωτ. | κ.ἀ.
 Σωγένης, -ους, δ' Νημεονίκης ἐξ Αἰγίν.
 Σώγχις, -ιδος, δ' Αἰγύπτιος ἱερεῦς.
 Σωδόμας, -αντος, δ' Ὀλυμπιον. ἐξ Ἀσσοῦ | κ.ἀ.
 Σώδομος, δ' υἱ. Ἐπιδόρου, ἐκ Τηγέας.
 Σωζομένος, δ' Βυζαντ. ἱστοριογράφ.
 Σωκλειδης, -ου, δ' υἱ. Σωκλέους | Αἰγινήτης | Σπαρτιατῆς.
 Σωκλῆς, -έους, δ' υἱ. Λυκάονος, ἐξ Ἀρκαδίας.
 Σώκος, δ' υἱ. Ἰππασίου, τῶν ἐπιτο. Τρώων.
 Σωκράτης, -ους, δ' ἄνδρῶν ἀπάντων σοφώτατος Ἀθηνῶν, υἱ. Σωφρονίσκου κ. Φαιναρέτης | γὰρ ἀρχ. Ἀθην. | στρατ. τῶν Μυρῶν | κ.ἀ.
 Σωκρατίδης, -ου, δ' ἐπών. ἀρχ. Ἀθην.
 Σώμις, -ιδος, δ' γλύπτης.
 Σώπατρος, δ' παρὰ τὸς ἐκ Πάφου.
 Σωπειδης, -ους, δ' βασι. Ἰνδιῶν.
 Σώπολις, -ιδος, δ' υἱός Ἐρμωδῶρου, στρατ. ἱππικῶ Ἰ. Ἀλεξ. | κ.ἀ.
 Σώρος, ἡ' πόλ. Οὐόλοκων Λατίου.
 Σώρακτον, τό ὄρ. Ἰταλίας.
 Σωσανδρῶ, ἡ' ἱέρεια τῆς Ἀθηνῶν ἐπιτῆς Ἀκροπόλεως.
 Σωσθένης, -ους, δ' ἡγ. ἱππικῶ Ἰερασῶν.
 Σωσίας, -ου, δ' υἱ. Φιλοκλέωνος, Ἀθην. | κ.ἀ.
 Σωσιβίος, δ' ὑπουργός τοῦ βασι. Αἰγύπτ. Πτολεμαίου | τραγ. ποιητ. | Γραμματ. | κ.ἀ.
 Σωσιγέννης, -ους, δ' ἐπών. ἀρχ. Ἀθην. | Φιλόσ. | ρήτωρ | κ.ἀ.
 Σωσιθεός, δ' τραγ. ποιητ. ἐκ Συρακοῦς.
 Σωσικλῆς, -έους, δ' τραγ. ποι. Συρακ. | κ.ἀ.
 Σωσικράτης, -ους, δ' κώμ. ποι. | Γραμματ. ἐκ Ρόδου | ἀστρονόμ. | κ.ἀ.
 Σώσιλος, δ' συγγραφ. ἐξ Ἰλίου, διδάσκ. Ἀντίβα.
 Σωσιμένης, -ους, δ' πα. Τηγνίου Παναιτ.
 Σωσιμους, δ' Ἀθην. τραπέζης τις.
 Σωσιμόμος, δ' υἱ. Νεάρχου, Ἀθην.

Σωσιπάτρος, δ' κώμ. ποιητής | κ.ἀ.
 Σώσις, -ιδος (-ιος), δ' Συρακοῦσίδης τις τῶν ἐπισήμων.
 Σωιστράτος, δ' Εὐβοεύς, πρῶκτωρ Φιλίππου.
 Σωισφάνης, -ους, δ' ποιητής τις.
 Σώσος, δ' φίλος, γλύπτης | κ.ἀ.
 Σωστράτη, ἡ' ὄν. γυναικ. παρ' Ἀριστοφ.
 Σωστρατίδης, -α, δ' υἱ. Σωστράτ. | Ἐρωρος Σπάρτ. | πα. στρατ. Σωφοκλέους.
 Σωστράτιος, δ' Πυθαγόρ. ἐκ Σικυωνίας.
 Σώστρατος, δ' πα. Ἀγησία, ἐκ Συρακ. | υἱ. Λαοδάμαντος, Αἰγινήτ. | ἀρχιτέκτ. | γλύπτης | κ.ἀ.
 Σωσώ, -οῦς, ἡ' ὄν. γυναικός.
 Σωτάδης, -ου, δ' κώμ. ποι. | φίλος. | κ.ἀ.
 Σώτειρος, ἡ' πόλ. Ἀριανῆς.
 Σωτήρ, -ήρος, δ' ἐπιθ. Διός.
 Σωτηρίδας, -α, δ' Σικυωνίος τις.
 Σωτήριχος, δ' ποιητής τις.
 Σωτίων, -ωνος, δ' φίλος. ἐξ Ἀλεξανδρ.
 Σωφάνης, -ους, δ' στρατ. Ἀθ. ἐν Πλάτ.
 Σωφηνή, ἡ' ἀπαρχ. Ἀρμενίας.
 Σώφιλος, δ' Παγκρατιστής Ἀθην.
 Σωφρονόκος, δ' πα. κ. υἱ. Σωκράτους.
 Σώφρων, -ονος, δ' μιμογράφ. ἐκ Συρακ.
 Σώχω, τὰ (κ. Σώχοι, οί) πόλ. Συρίας.

T

Τάβαι, αἱ πόλ. Καρίας | πόλ. Πελοπίδος.
 Τάβαλος, δ' Πέρσης, σατρ. Σάρδεων.
 Τάβαι, αἱ πόλ. Φρυγίας.
 Τασιανή, ἡ' νῆσ. Περσικοῦ κόλπου.
 Τασινήνη, ἡ' ἀπαρχ. Παρθίας.
 Τασιούλης, -ου, δ' Πέρσης τις.
 Ταγαί, αἱ πόλ. Παρθίας.
 Τάγης, -ου, δ' ὑποστράτ. Τισσαφέρους.
 Τάγος, δ' ποτ. Ἰσπανίας.
 Τάγδαοι, οί' ἔθνος Σκωτίας.
 Ταίναρον, τό ἀρχ. κ. πόλ. Λακωνίας.
 Ταίναρος, ἡ' (δ) = Ταίναρον | Ταίν-, δ' υἱ. Ἐλάτου κ. Εὐρυμέδης.
 Τάκτιος, δ' Ρωμ. ἱστοριογράφος.
 Τάκομπος, ἡ'=Ταχομψῶ.
 Τολαβρόκη, ἡ' πόλ. Ἰρκατίας.
 Ταλα(ι)ονίδης, δ' υἱ. Ταλαοῦ, Ἀθαστ.
 Ταλαός, δ' υἱ. Βιαντ. βασι. Ἀργουσι. | κ.ἀ.
 Ταλαρία, ἡ' πόλ. Σικελίας.
 Ταλετόν, τό ἀκρωτήρ Ταυγέτου.
 Ταλδουβιάδης, δ' υἱ. ἡ ἀπόγ. Γαλθουβίου.
 Ταλδουβίος, δ' κήρυξ Ἀγαμέμνονος.
 Τάλμυνα, τὰ λιμὴν Ἰνδιῶν.
 Τάλως, -ω, δ' ἀνεψ. Δαειλάου | ἀνήρ ἐκ γαλκοῦ, ἔργον Ἠφαίστου | κ.ἀ.
 Τάμαρος, δ' ἀρχ. Ἰνδικῆς ποτ. Β. ετταν.
 Τάμαρος, ἡ (κ. -σοός) πόλ. Κύπρου.
 Ταμιάδης, -εως, ἡ' πόλ. Αἰγύπτου.
 Τάμυνα, ἡ (κ. -ύνη, αἱ) πόλ. Εὐβοίας.
 Ταμυράκη, ἡ' ἀρχ. παραλ. Εὐξ. Πόντου.
 Ταμύρας, -α, δ' ποτ. Φοινίκης.
 Ταμυωνίτης, -ιδος, ἡ' ἀπαρχ. Συρίας.
 Ταμύς, -ω, δ' Αἰγύπτιος σατρ. Ἰωνίας, γὰρ ἀρχ. Κύρου τοῦ νεωτέρου.
 Τάναγρος, ἡ' πόλ. Βοιωτίας.
 Τάναϊς, -ιδος, δ' ποτ. Εὐρώπ. Σαρματίας | = Ἰαξάρτης.
 Τάναϊς, -ιδος, ἡ' πόλ. Ἀσιατ. Σαρματ.
 Ταναοξάρης, -ους, δ' υἱ. Μσγ. Κύρου.
 Ταναός, δ' Τάντος.
 Τάνητον, τό = Τάννητος.
 Τάνις, -εως, (κ. -ιος), ἡ' πόλ. Αἰγύπτ.
 Τάννητος κώμη, ἡ' κώ. Ἰταλίας.
 Τάνος, δ' ποτ. Ἀργολίδος.
 Τανταλίδης, -ου, δ' υἱ. ἀπόγ. Ταντάλ.
 Τανταλίας, -ιδος, ἡ' θυγ. Ταντάλου.
 Τάνταλος, δ' υἱ. Διός, βασι. Φρυγίας, πα.

Πέλοπ.κ.Νιόβης | υί.Θυσέου | κ.ἄ.
 Ταννοξάρης, δ' = Ταννοξάρης,
 Τάξικης, δ' βασιλ. Σκυθῶν.
 Τάξιλα, τὰ πόλ. Ἰνδιῶν.
 Ταξιλήσι, -ου, δ' βασιλ. Ἰνδιῶν.
 Τάξιλος, δ' στρατ. Μιθριδάτου.
 Τασούα, ἡ πόλ. Γαλιτίας.
 Τάσοι, οἱ λα. Ἀσίας.
 Τάπη, ἡ πόλ. Ὑρκανίας.
 Ταπόσειρις, -ιδος, ἡ δυν. δύο πόλ. Αἰγύπτου.
 Τάπουροι, οἱ = Τάπουροι.
 Ταπροβάνη, ἡ νῆσ. Ὠκεανῶ ἔναντι παραλ. Ἰνδιῶν.
 Ταπίριοι, οἱ (κ. Τάπουροι) νομαδ. λα. Μηδίας.
 Ἰσρακίνη, ἡ = Ταρρακωνία.
 Ταρακῶν, -ῶνος, ἡ = Ταρρακῶν.
 Ταράξιππος, δ' εἶδος βωμοδὲν Ὀλυμπίας, προκαλοῦντ. ταραχὴν εἰς ἵππους.
 Τάρας, -αντος, δ' ἡ πόλ. κ. λιμ. Ἰταλ.
 Ταράσκων, -ῶνος, ἡ πόλ. Γαλλίας.
 Ταρβασός, ἡ πόλ. Πισιδίας.
 Τάρβελλοι, οἱ λα. Γαλλίας.
 Ταρβίτσος, δ' υί. Διόσκ. μιὰς τῶν θυγατέρων Βορυσθένοιο.
 Ταρχειαί, αἱ (κ. -χειαί, ἡ) πόλ. Παλαιστ.
 Ταρκυνία, ἡ πόλ. Ἰσθλ. Τυρρηνίας.
 Ταρκύνιος, δ' υί. Κορινθ. Δημηάρτου, δν. δύο βασιλ. Ρωμαίων.
 Τάρνη, ἡ πόλ. Λυδίας.
 Ταρόδωνος, τὸ πόλ. Γερμανίας.
 Ταρπηλαί, ἡ θυγ. Σαβίνου Ταρπηλίου.
 Τάρπητες, οἱ λα. Σκυθίας.
 Τάραρα, ἡ πόλ. Κρήτης | πόλ. Λυδ. | κ.ἄ.
 Ταρρακίνα, ἡ πόλ. Ὀδύσκων Ἰταλίας.
 Ταρράκων, -ῶνος, ἡ πόλ. Ἰσπανίας.
 Ταρρήσιον, τὸ πόλ. Ἰσπαν. ἢ Ἀφρικῆς.
 Τάροισ, δ' ποτ. Μυσίας.
 Ταροσ, ἡ (κ. Ταροσί, οἱ) πόλ. Κιλικίας | πόλ. Βιθύν. | θῆμ. Ἀττικῆς.
 Ταρτησός, -ιδος, ἡ χῶ. Ἰσπανίας.
 Ταρτησός, δ' (ἡ) πόλ. κ. ποτ. Ἰσπαν.
 Τάρφαρα, τὰ πόλ. Εὐδαίμ. Ἀραβίας.
 Τάρφη, ἡ πόλ. Λοκρίδος.
 Τάσιος, δ' ἀρχηγ. Ρωξολανῶν κατὰ Μιτάττα, ἡ λίμνη Λυκαονίας. [θριδ.]
 Ταυγέτη, ἡ θυγ. Ἀτλαντ., μιὰ Πηνελόπιδος.
 Ταυγετον, τὸ (κ. -γετος, δ, κ. -γετα, τὰ) δρ. Λακωνίας.
 Ταυλάντιοι, οἱ λα. Ἰλλυρίας.
 Ταυρέας, -ου, δ' Ἀθην. διατηρῶν Παναθηναίων, ἡ = Ταυρικὴ. [λαστραν]
 Ταυρίανον, τὸ δρ. Βρυτινίων.
 Ταυρικὴ, ἡ ἢ χῶ. τῶν Ταυρῶν. Ταυρίς (Κριματία) Ταυροδρυ (δρ. Κριματίας).
 Ταυρίνοι, οἱ (κ. -ρίσκοι) ἔθνος τῆς ἐν-τεθῆκεν τῶν Ἀλπεων Γαλλίας.
 Ταυρίκος, δ' Μακεδῶντις Ἰβραματικ.
 Ταυρίων, -ῶνος, δ' στρατ. Ἀχαιῶν.
 Ταυροβόλος, ἡ ἐπιθ. Ἀθηνῶς, ἐν Ἀνδρ. Ταυροί, οἱ κατ. τῆς Ταυρικῆς.
 Ταυροκέφαλος, δ' ἐπιθ. Διονύσου.
 Ταυρομένιον, τὸ πόλ. Σικελίας.
 Ταυροπαρθένης, ἡ ἐπιθ. Εὐρώπης.
 Ταυροπόλιον, τὸ ἱερὸν τῆς Ταυροπόλου Ἀρτέμιδος ἐν Ἰκαρίῳ.
 Ταυρόπολις, -ιδος, δ' υί. Βάκχου κ. Ἀριζώνης.
 Ταυροπόλος, ἡ κ. πόλη ἐπιθ. Ἀρτέμιδος, δ' = Τάλως, φύλ. Κρήτ. | υί. Νηλέ. κ. Χάωρος, | δρ. Ἀσ. | ἀκρωτ. Σικελ.
 Ταυροσθένειος, -ους, δ' Ὀλυμπιον. ἐξ Αἰταυροσκόδοι, οἱ ἔθν. Σκυθικόν. [γίν.]
 Ταυροφάγος, δ' ἐπιθ. Βάκχου.
 Ταυροφόνος, δ' ἐπιθ. Ἡρακλέους.
 Ταυχεῖρα, τὰ πόλ. Κυρηναικ. ἐν Λιβύῳ.

Ταφιασσός, δ' δρ. Καλυδωνίας χώρας.
 Τάφιοι, οἱ ἔθν. Ἀκαρναν. οἱ ἄλλ. Τηλεβό-
 Τάφιος, δ' υί. Προσειδ. Ἰπποθόης. [αι.]
 Τάφιοσσα, ἡ (κ. Τάφος) νῆσ. μεταξὺ Ἀκαρναν. κ. Λευκαδίας.
 Ταφόσειρις, -ιδος, ἡ = Ταπόσειρις.
 Τάφροι, αἱ πόλ. Ταυρικῆς Ἰερσονήσου.
 Τάφρη, ἡ = Τάφροι.
 Τάφριοι, οἱ λα. Εὐρώπ. Σκυθίας.
 Τοχημψύ, -οῦς, ἡ (κ. -χομψύ) νῆ. Ἀφρ.
 Τάχως, -ῶ, δ' βασιλ. Αἰγύπτου.
 Τάχων, τὸ (κ. -νόν) πόλ. Ἰταλ. Ἀπου-
 λίας | πόλ. Καμπανίας.
 Τέαρρος, δ' ποτ. Θράκης.
 Τέασπις, -ιος, δ' Πέριος τις.
 Τεατέα, ἡ πόλ. Σαμνιτῶν Ἰταλίας.
 Τέβερις, δ' = Τίβερις.
 Τέβρος, δ' εἰς υί. Ἰπποκόωντος.
 Τέγθα, ἡ πόλ. Ἀρκαδίας.
 Τεγεάτης, -ου, δ' κατ. Τεγέας | εἰς υί. Λυκίωνος.
 Τεγεδτις, -ιδος, ἡ ἢ περὶ τῆς Τεγ. χῶρα.
 Τεγεστρα, ἡ = Τεργέστη.
 Τέγυρα, ἡ πόλ. Βοιωτίας.
 Τεγύριος, δ' βασιλ. Θράκης.
 Τεδρώνιον, τὸ πολίτην Φωκίδος.
 Τειθράσιος, δ' = Τιδράσιος.
 Τειρασίος, -ου, δ' περὶ φ. μάντι. Θηβαίων.
 Τειραμενός, δ' = Τιραμενός.
 Τεισηθ, -ου, δ' υί. Μεγ. Κύρου.
 Τειχιόεις, -εντος, δ' = Τειχιόεις.
 Τειχίον, τὸ (κ. -Τεῖχ.) πολίτην Αἰτωλ.
 Τειχιόεις, -οῦντος, δ' φρούρ. Θεσσαλίας.
 Τειχιόσσα, ἡ φρούρ. Μ. Ἀσίας.
 Τεῖχος, -ους, τὸ φρούρ. Πελοποννήσου.
 Τέμηρσα, ἡ θυγ. Τελεούταντος ἐκ Φρυγ.
 Τέκμων, -ῶνος, ἡ πόλ. Ἠπείρου.
 Τεκτόσαγες, οἱ λα. Γαλλίας.
 Τελαμών, -ῶνος, δ' υί. Αἰακῶ, ἀδελ. Πηλέως | πόλ. κ. λιμ. Τυρρηνίας.
 Τελαμωνιάδης, -ου, δ' υί. Τελαμώνος, δ' Αἴας.
 Τελαμώνιος, δ' υί. Τελαμώνος, δ' Αἴας.
 Τελέας, -ου, δ' Ἀθην. ἀεθλάτης | Κορινθ. π. κ. Χρυσόλλης.
 Τελέδαμος, δ' Ἀργεῖος, πρᾶκτ. Φιλίππου.
 Τελέθριον, τὸ δρ. Εὐβοίας. [που]
 Τελένικος, δ' ποιητῆς ἐκ Βυζαντίου.
 Τελέοντες, οἱ μάταιον ἀρχαῖον. ἢ φυλῶν Ἀττικῆς.
 Τελέσαρχος, δ' Σάμιος τις | Αἰγινήτης | κ. ἄ.
 Τελέσας, -αντος, δ' Ἀθην. ρήτωρ.
 Τελεσάδω, -οῦς, ἡ μάταιον Ὠκεανῶν.
 Τελεσιάδης, -α, δ' Θηβαίος τις.
 Τελεσιός, -ου, δ' τῶν ἐπιθ. Θηβαίων τις.
 Τελεσικράτης, -ους, δ' Πυθιονίκης ἐκ Κρήνης.
 Τελέσιλλα, ἡ ποιήτρια ἐξ Ἀργους.
 Τελεσίνοκος, δ' Κορινθίος.
 Τελεσταγόρας, δ' πλούσιος ἐκ Νάξου.
 Τελεστάς, -α, δ' νόθος. Πριάμου | λυρ. ποιητ. ἐκ Σελινόωντος | κ. ἄ.
 Τελεσφόρος, δ' ἑπαρχος Λυσισμάχου.
 Τελευταγόρος, -α, δ' υί. Ζήνωνος Ἐλεάτου | κ. ἄ.
 Τελεύτας, -αντος, δ' πα. Τεκμηρήσης.
 Τελευτία, -ιδος, δ' στρατ. Ἀγησιόλου, στρατ. Λακαδαίμωνιαν.
 Τελέων, -αντος, δ' πα. ἄργων. Ἐριθῶ-
 τος | κ. ἄ.
 Τέλης, -ου, δ' υί. Ἡρακλ. κ. Θεσπ. Λυσισμάχου.
 Τέλης, -ητος, δ' φιλόσοφος τις. [κρη.]
 Τέλλην, -ητος, δ' ἀλλήτης.
 Τελλήνοι, οἱ (κ. -ήνη) πόλ. Αἰατ. Ἰταλ.
 Τελλιάδης, -ου, δ' υί. ἡ ἀπέγ. Τελλίου | Τελλιάδοι, οἱ τοκομ. μάντι. ἐν Ἠλίδ.

Τελλίος, -ου, δ' μάντις ἐξ Ἠλίδ. | στρατ. Συρακουσίων.
 Τέλλιος, -ιδος, δ' πα. Βρασιλίου | υί. Τιταμεινοῦ | κ. ἄ. [νος].
 Τέλλιος, δ' Ἀθην. μακροζώμ. ἐπὶ δόλω-
 Τελμισσιός, -άδος, ἡ ἀκρωτ. Λυδίας.
 Τελμισσός, ἡ = Τελμησσός πόλ. Λυκίας | πόλ. Πισιδίας | κ. ἄ.
 Τελμισσός, δ' υί. Ἀπόλλ. κ. Θεμιστοῦς | δρ. Λυδίας | ποτ. Σικελίας.
 Τελφῆσιον, τὸ = Τιλφούσιον,
 Τελφούσσα, ἡ = Τιλφούσα.
 Τέλφουσσα, ἡ πόλ. Ἀρκαδίας.
 Τελχίν, -ίνος, δ' οἱ Εβροπος | πα. Ἀπ. π. βασιλ. Σικυωνίων.
 Τελχίνες, οἱ κατ. Ρόδου.
 Τελχινία, ἡ ἢ Κρήτη.
 Τελχίνος, -ιδος, ἡ ἢ Ρόδος.
 Τελχιών, -ῶνος, δ' οἰκιστῆς Σάμου.
 Τέμβρος, δ' πόλ. Κύπρου.
 Τεμενεία, ἡ πόλ. Φρυγίας.
 Τεμενίτης, -ου, δ' κ. -τις, ἡ ἀκρωτ. Σικελ.
 Τεμεόνη, ἡ (κ. Τεμεσσα) πόλ. Κύπρου (ἄλλ. Τάμσος) πόλ. Ἰταλ. (Τέμψο).
 Τέμπεια, οἱ ἀρχ. κατ. Βοιωτίας.
 Τέμπεια, τὰ (κ. Τέμπεια) κοιλίας Θεσσαλ.
 Τέμπεια, ἡ = Τεμεόνη.
 Τεμνάων, -οντος, δ' Βάκτριος τις.
 Τέναρος, δ' Συγγραφεύς τις.
 Τενέα, ἡ κατ. Κορινθίας.
 Τενέας, -ου, δ' ποτ. Ἰταλίας.
 Τένεδος, ἡ νῆσ. Αἰγ. πελάγους.
 Τενεταί, αἱ πηγαί Ἀρκαδίας.
 Τένης, -ου, δ' (κ. Τέννης) υί. Κύνου, βασιλ. Κολωνῶν Τρωάδος.
 Τέντυρα, τὰ (κ. -υρίς, ἡ) πόλ. Αἰγυπτ. Θηβαίος.
 Τεργέσται, αἱ (κ. -τη, ἡ, κ. -τον, τὸ) πόλ. Ἰστρίας ἐπὶ Ἀδρ. θαλάσσης.
 Τέρινα, ἡ = Τέρινα.
 Τερέντιος, δ' κωμ. ποιητ. Ρωμαίων.
 Τεροθίδων, -όνος, ἡ πόλ. Βαθυλῶν. | ἀλλήτρεις ἐν Ἀθήναις.
 Τέρινα, ἡ πόλ. Ἰταλ. Βρυτινίας.
 Τέριμερα, τὰ πόλ. Μ. Ἀσίας.
 Τεμερίων, τὸ ἀκρωτ. Καρίας.
 Τέμερος, δ' ἀκρωτ. Θεσσαλίας.
 Τερμησσός, ἡ πόλ. Πισιδίας.
 Τερμηλαί, οἱ λα. Κρήτης.
 Τερμησσός, ἡ = Τερμησσός.
 Τέρος, δ' ποτ. Σαρδηνίας.
 Τέρμων, -ονος, δ' θεὸς τῶν Ρωμαίων.
 Τέρπανδρος, δ' λυρ. ποιητ. ἐκ Λέσβου.
 Τερπιάδης, -ου, δ' υί. Τερπίου, Φημίος.
 Τερψίος, -ου, δ' Ἰσθμίων, ἐκ Κορινθ.
 Τερψικλῆς, -έους, δ' συγγραφεύς τις.
 Τερψικράτης, ἡ μάταιον Θεσπιῶν. μῆ. Εὐρύποπος.
 Τερψιχόρη, ἡ μάταιον Μουσῶν.
 Τερψίων, -ῶνος, δ' μαθ. Σωκρ., Μεγαρέως | κ. ἄ.
 Τετραμήνητος, δ' ναύαρχ. Περσικοῦ στόλου, Σιδωνίος.
 Τετραπόλις, -εως, ἡ τμήμα Ἀττικῆς | τμήμα Ἀκρίδος | τμήμα Συρίας.
 Τετραπυργία, ἡ πόλ. Καππαδοκίας | χωρ. Κυρηναικῆς.
 Τεύλουσα, ἡ = Τεύλουσα.
 Τευέσα, ἡ κατ. Ἠλίδος.
 Τευθέας, -ου, δ' ποτ. Ἠλίδος.
 Τευθίς, -ιδος, ἡ = Τευθέα.
 Τευθρανία, ἡ πόλ. Μυσίας κ. ἡ περὶ αὐτῆς χῶρα.
 Τευθρανίδης, δ' υί. Τευθραντος, δ' Ἀβυλίου.
 Τεύθρας, -αντος, δ' βασιλ. Μυσίας Ἐλλην. ἐκ Μαγνητίας.

Τευθρώνη, ή πόλ. Λακωνίας.
 Τευκρίς, -ίδος, ή ή Τρωάς.
 Τευκροί, οι' οι κάτ. Τευκρίδος.
 Τεύκρος, δ' υί. Σιαμαίνδρου, βασι. Τρωά-
 δος | υί. Τελαμ., ἀδελ. Διάντος | κ. ἀ.
 Τευμρα(σ)ός, ή ή κώ. κ. βρ. Βοιωτίας.
 Τευρισκοί, οι' λα. Δακίας.
 Τεύτα, ή ή βασίλισσα 'Ιλλυρίας.
 Τευταμίας, -ου, δ' βασι. Λαρισίας.
 Τευταμίδης, δ' υί. Τευταμίτου, δ' Αθήνας.
 Τεύταμος, δ' πα. Βιάντος, Πριηνεύς |
 ἀρχηγ. ἀργυρασιδίων ἐν Μακείδον.
 Τευτίσπλος, δ' τῶν ἐπιτο. 'Ηλείων τις.
 Τεύτλοσσα, ή ή νησιος παρά τήν Ρόδον.
 Τεύτονες, οι' ἔθνος Γερμανίας.
 Τέχνων, -ωνος, δ' ἀρχ. ἀλλητής.
 Τέως, -ω, ή ή πόλ. 'Ιωνίας, πα. 'Εκαταί-
 ου, 'Ανακρέοντος κ. ἀ.
 Τηδύς, -ύος, ή ή θυγ. Οὐρανοῦ κ. Γῆς,
 οὐς. 'Ωκεανοῦ.
 Τηλεδοαί, οι' (κ. -δοί) ἔθν. 'Ακαρναν.,
 οι' ὑπερον Τάφιοι.
 Τηλεδόας, -α, δ' ἀπόγ. Ἀλέγος | εἰς
 υἰῶν Λυκάονος | ποτ. 'Αρμενίας.
 Τηλεβοίς, -ίδος, ή ή μέρος 'Ακαρν. ἐν
 θα ἄφου ἐν Τηλεδοαί.
 Τηλεβώνη, ή ή θυγ. Φάριος, ἔγγ. Ἐρμού.
 Τηλέγονος, δ' εἰς υἰ. Πρωτέως | βασι. Αἰ-
 γύπτου | υί. 'Οδυσ. κ. Κίρκης | κ. ἀ.
 Τηλέδομος, δ' υί. Κασσάνδρας.
 Τηλεκλειδής, δ' κωμ. ποιητής.
 Τηλεκλῆς, -έους, δ' εἰς Δολιόνων |
 Σάμιος τις | Φωκεύς τις.
 Τηλεκλος, δ' υί. 'Αρχαίου, βασι. Σπάρτ.
 Τηλέμαχος, δ' υί. 'Οδυσσ. κ. Πηνελό-
 πης | 'Ολυμπίων. 'Ηλείος | κ. ἀ.
 Τηλέμος, δ' περίφ. μάντις, υί. Εὐρύμου.
 Τηλέπυλος, ή ή πόλ. Λαιστρυγόνων.
 Τηλεφάνης, -ους, δ' δύο ἀλληταί | κ. ἀ.
 Τηλεφασσα, ή ή οὐς. 'Αγῆνορος, μή.
 Κάδμου | κ. ἀ.
 Τηλεφίδης, δ' υί. Τηλέφου, δ' Εὐρύπου.
 Τηλέφως, δ' υί. 'Ηρακλ. κ. Αὐγης | Μακείδ.
 τις | Γραμματ. ἐκ Περγᾶμου | κ. ἀ.
 Τηλίνης, -ους, δ' ἱερεὺς χθονίων θεῶν
 ἐν Σικελίᾳ.
 Τήλος, ή ή νησιος Αἰγαίου.
 Τήλυς, -υος, δ' ἡγεμὼν Συθάρων.
 Τημενίδαι, οι' ἀπόγ. τοῦ Ἰημένου, μετ-
 οικήσαντες ἐξ 'Αργους εἰς Ἴλλυρ.
 Τημενίον, τό κώ. 'Αργολίδος.
 Τήμενος, δ' υί. 'Αριστομάχου, εἰς 'Η-
 ρακλειδῶν.
 Τῆμνον, τό βρ. Μυσίας.
 Τῆμνος, ή ή πόλ. Αἰολίδος Μ. 'Ασίας.
 Τήνερος, δ' υί. 'Απόλλ., μάντις.
 Τήνος, ή ή νησιος Αἰγαίου, μία Κυκλάδων
 Τήραιοι, δ' βασι. Χάρακος, ἐν τῷ 'Αραβ.
 κόλπῳ.
 Τήρεια, ή ή βασίλισ. κ. πόλ. Μυσίας.
 Τήρεως, -έως, δ' βασι. Θράκης, υί. 'Α-
 ραῖος | κ. ἀ.
 Τήρως, -ους (-εως), δ' ἔθν. δύο βασι. 'Ο-
 θρυσῶν Θρακίας.
 Τηρίας, -ου, δ' ποτ. Σικελίας.
 Τηρίβαζος, δ' Πέρσης σατρ. 'Αρμενίας.
 Τηριδία, ή ή δούλη Μενελάου, μή. Με-
 γαπένθους.
 Τηριδάτης, δ' εὐνοχος Κύρου νεωτ.
 Τηρίλλος, δ' τύρ. Σικελ. Ἰμέρας.
 Τηρύγετον, τό ἀντί Ταύγετον.
 Τησαντίος, δ' ποτ. Σκυθίας.
 Τίσαα, ή ή θυγ. Εὐρώτα.
 Τίσαρηνια, ή (κ. -νίς) ή ή χθ. Τίσαρηνῶν.
 Τίσαρηνοί, οι' λα. παραλ. Εὐξ. Πόντου.
 Τισεριάς, -όδος, ή ή πόλ. Γαλιλαίας.
 Τισερρόπολις, -έως, ή ή πόλ. Φρυγίας.

Τιβέριος, δ' βασι. Ρώμης, θετός υί. κ.
 διὰ δ. τοῦ Αὔγουστου.
 Τίβερις, -εως (κ. -ιδος), δ' ποτ. Ἐτζλ.
 Τίβια, ή ή Φρυγία.
 Τίβιον, τό βρ. Φρυγίας.
 Τίβιος, δ' ἔθν. Φρυγ. δούλ. παρ' Ἑλλήσιν.
 Τίβιος, -ιος, δ' πατ. Θράκης.
 Τίβισκος, δ' ποτ. Δακίας.
 Τίβουρα, τὰ (κ. Τίβυρις, ή) πόλ. Λατίου.
 Τίγαισις, -ίδος, δ' υί. 'Ηρακλ. κ. Θεσι-
 άδος Φυλγίδος.
 Τίγγις, -ιος (κ. -έως), ή ή πόλ. 'Αφρικ.
 Τιγράνης, -ου, δ' στρατ. Μήδων | ἔθν.
 διαφ. βασι. 'Αρμενίων | κ. ἀ.
 Τιγρηνόκερτα, τὰ πόλ. 'Αρμενίας.
 Τίγρης, -ήτος, δ' (κ. -ίς, -ίδος) ποτ.
 'Ασίας | περὶ Πελοποννήσου.
 Τίγρις, -ίδος, δ' = Τίγρης.
 Τιγυρηνοί, οι' ἔθνος ἀρχ. 'Ελθετίας.
 Τίειον, τό = Τίον.
 Τίδατος, δ' στρατ. Περσῶν, υί. Δάτιδος.
 Τιδωρία, ή (κ. -έα) πόλ. Φωκίδος |
 κορυφή Πιρραύσσου.
 Τίδρας, -αντος, δ' ἔθνος 'Αττικής.
 Τιδραύστης, -ου, δ' Πέρσης, σατρ. Λυθ.
 Τιδωνός, δ' υί. Λαομάχου κ. Στρυμῶν.
 Τίκινον, τό (κ. -νος, ή) πόλ. τῆς ἐκε-
 θεν τοῦ Πάβου Γαλατίας.
 Τίκινος, δ' ποτ. Ἰταλίας.
 Τίλαταίοι, οι' λα. Θράκης.
 Τίλλιδωρος, δ' κωμ. ποιητής.
 Τίλφουσι(σ)α, ή ή νύμφη Βοιωτίας | πηγή
 πλησίον Ἀλιάρτου.
 Τίλφουσιον, τό (κ. -σιον) βρ. κ. πόλ.
 Βοιωτίας.
 Τιμαγένης, -ους, δ' ἱστοριογρ. κ. ρήτ.
 ἐξ 'Αλεξανδρείας.
 Τιμαγόρης, δ' ἔθν. ἀνδρός.
 Τιμαγόρας, -ου, δ' Τραπέτης τις | κ. ἀ.
 Τιμόα, ή; οὐς. βασι. Σπάρτ. 'Αγίδος.
 Τιμοαίδω, -οὐς, ή ή θυγ. 'Αριστοδίκ. τινός.
 Τιμαίνετος, δ' περίφ. ζωγράφος | ἀ-
 θλητής ἐκ Φλιοντος.
 Τιμαίος, δ' Πυθαγόρ. φιλόσ. | ἱστοριογρ.
 ἐκ Σικελίας | σοφιστής | κ. ἀ.
 Τιμαλκος, δ' υί. Μεγαρέως, σύμμαχος
 Διοσκουρων κατά 'Αφιδνῶν | κ. ἀ.
 Τιμάνδρα, ή ή θυγ. Τυνδαρέως, οὐς. Ἐχέ-
 μου | μή. Λαίδος.
 Τιμανδρίδας, -α, δ' Λακεδαιμόν. τις.
 Τιμανδρός, δ' Μακεδῶν τις.
 Τιμάνδης, -ους, δ' Κορινθίος τις | 'Ο-
 λυμπίων. ἐκ Κλεωνῶν.
 Τιμανορίδας, -α, δ' Κορινθίος τις.
 Τιμάνωρ, -ορος, δ' υί. Τιμανθούς, γα-
 αρχος Κορινθίων.
 Τιμάρατος, δ' Πυθαγόρ. νομοθέτ. Λο-
 Τιμαρέτεια, ή = Τιμαρέτη. [κρῶν
 Τιμαρέτη, ή ή ἱερεῖα τοῦ ἐν Αὐθῶν
 μανταίου.
 Τιμαρίδης, -ους, δ' Πυθαγόρ. ἐκ Λοκρῶν.
 Τιμαρχίδης, -ου, δ' ἐπών. ἀρχ. 'Αθην. |
 γλύπτης | κ. ἀ.
 Τιμαρχος, δ' ἔθμαγ. 'Αθην | Ἐπικουρ.
 φιλόσ. | κ. ἀ.
 Τιμασάρχος, δ' υί. Τιμοκρίτου, Αἰγινήτ.
 Τιμασίδης, δ' Κροτωνιάτης τις.
 Τιμασίων, -ωνος, δ' εἰς στρατ. Μυρίων.
 Τιμασος, τό ή ή φθον τοῦ Διομήδους.
 Τιμαυος, δ' ποτ. Ἰστρίας.
 Τιμαχίδας, -α, δ' συγγραφ. ἐκ Ρόδου
 Τιμέας, -ου, δ' υί. Πολυνείκους, εἰς
 'Επιγόνων.
 Τιμηγενηδής, -έως, δ' ἠθολογ. σύμβου-
 λος Μαρθονίου.
 Τιμησιόναξ, -ακτος, δ' Πυθαγόρειος
 ἐκ Πάρου.

Τιμησιός, -ου, δ' = Τιμησιος.
 Τιμησίθεος, δ' ἐκ Δήλου, συννομήτης
 Κύλωνος | τραγ. ποιητής | κ. ἀ.
 Τιμησιός, δ' Κλαζομένιος, οἰκιστής
 'Αδδῆρων.
 Τιμνής, -έως, δ' τῶν ἐπιτο. Σκυθῶν τις.
 Τιμόδημος, δ' 'Αθην., Νημεονθής | πα.
 Τιμολέοντος, Κορίνθ. | κ. ἀ.
 Τιμόδεος, δ' πα. κ. υί. Κόνωνος | τραγ.
 κ. λυρ. ποι. ἐκ Μιλήτ. | ἀλλητής | κ. ἀ.
 Τιμοκλεία, ή ή Θεάσσα τις | ἠθολογ. | κ. ἀ.
 Τιμοκλῆς, -έους, δ' ἐπών. ἀρχ. 'Αθην.
 | κωμ. ποι. | γλύπτης | φιλόσ. | κ. ἀ.
 Τιμοκράτης, -ους, δ' ἐπών. ἀρχ. 'Αθην.
 | στρατ. Λακεδ. | εἰς τῶν κατηγόρων
 τῶν 10 στρατ. ἐν Ἀργινοῦσιν κ. ἀ.
 Τιμοκρέων, -οντος, δ' κωμ. ποι. ἐκ
 Ρόδου, φίλ. Σιμωνίδου
 Τιμόκριτος, δ' ἔθν. ἀνδρῶν.
 Τιμόκροτος, δ' (κ. -λας) Κορινθιος | ρήτ.
 κ. ποι. ἐκ Λαρισίας | ἠθολογ. | κ. ἀ.
 Τιμολέων, -οντος, δ' περίφ. στρατ. κ.
 πολεμικός Κορίνθου | κ. ἀ.
 Τιμόμαχος, δ' στρατ. 'Αθην. | περίφ.
 ζωγράφος ἐκ Βυζαντίου.
 Τιμονόβη, ή ή θυγ. γοιανός, θυγ. Τιμοθῶν.
 Τιμόθεος, δ' στρατ. Σικωνναίων | στρατ.
 Κορίνθ. | στρατ. 'Αχαιῶν.
 Τιμόπολις, -ίδος, ή ή ἠθολογ. υί. Λαμ-
 πιδος.
 Τιμοσθένης, -ους, δ' 'Ολυμπιονίκος ἐξ
 Αἰγίνης | ἐπών. ἀρχ. 'Αθην. | ναύαρχ.
 Πτολεμαῖος Β' | κ. ἀ.
 Τιμόστρατος, δ' κωμ. ποιητής | κ. ἀ.
 Τιμοσφάνης, -ους, δ' Κορίνθ., ἀδελφ.
 Τιμοσθένους | κ. ἀ.
 Τιμόχαρος, -ίδος, δ' ἀστρολόγος
 Τιμούχα, ή ή Πυθαγορεῖα ἐκ Λακεδαιμ.
 Τιμῶ, -οὐς, ή ή ἱερεῖα τις ἐκ Πάρου.
 Τιμῶν, -ωνος, δ' ἐπίτο. τίς ἐκ Δελφῶν |
 υί. Ἐγκαράτιδου, ἐπικληθεῖς Μισάν-
 θρωπος | φιλόσ. | κ. ἀ.
 Τιμῶναξ, -ακτος, δ' εἰς τῶν ναυαρχ.
 Περσικῶν Στόλων κατά τὰ Μηδικά,
 Κύπριος.
 Τιμῶνιον, τό φρούρ. Παφλαγονίας.
 Τιμῶσα, ή ή οὐς. 'Οεζάρτου.
 Τίον, τό (κ. ή Τίος) πόλ. Βιθυνίας.
 Τίρεως, -ω, δ' εὐνοχός τις Δαρείου.
 Τίριβας, δ' = Τηριβαςός.
 Τίρις, -έως, δ' ἀκρωτ. Θράκης.
 Τίρισσις, -έως, ή ή πόλ. Θράκης.
 Τίρυν, -υνδος, ή ή πόλ. 'Αργολίδος.
 Τίρυνς, -υνδος, δ' υί. 'Αργου. ἱερ. τῆς
 ἑμωνύμου πόλεως.
 Τισαγόρας, -α, δ' γλύπτης τις.
 Τισαι, αι' = Τίση
 Τισαῖον ἄδρος, τό (κ. -σαῖη ἄκρη, ή)
 βρ. κ. ἀκρωτ. Θεσθάλιας.
 Τισαμένιος, δ' υί. Ὁρέστου κ. Ἐρμιόνης.
 βασι. 'Αργους | βασι. ἠθολογ. | ἠθολογ.
 μάντις | κ. ἀ.
 Τισανδρός, δ' υί. Ἰάσονος κ. Μηθῆς
 | Αἰτωλός | 'Αθην | Νάξιος | κ. ἀ.
 Τισιάδης, -ου, δ' εἰς τῶν 'Ηλιαστῶν ἐν
 'Αθήναις.
 Τισίας, -ου, δ' ρητοροδιδάσκαλος ἐκ
 Συρακῶν. | στρατ. 'Αθην. | κ. ἀ.
 Τισικράτης, -ους, δ' 'Ολυμπιονίκος ἐκ
 Κρότωνος.
 Τισιμαχος, δ' 'Αθην., πα. στρατ. Τισίου.
 Τισιφώνη, ή μία Ἐριννῶν | θυγ. Ἀλ-
 κίμανος κ. Μαντοῦ.
 Τισιοφών, δ' τύρ. Πέρσης Θεσσαλίας.
 Τισιοσφένης, -ους, δ' Πέρσης, σατρ.
 Μ' Ἀσίας.
 Τίση, ή ή πόλ. Σικελίας.

Τιτακίδοι, οί' δὴμ. Ἀττικῆς.
 Τιτακος, δ' Ἀθηνατος ἀποκαλύψας εἰς
 Διοσκουρούς τὴν ἀρπαγὴν Ἐλένης.
 Τιτάν, -ανος, δ' | πληθ. Τιτάνες, οί'
 υἱοὶ Ὀθρανοῦ κ. Γῆς.
 Τίβανα, τὰ=Τιτάνη, κώ. Σικουνας.
 Τιτάνος, -α, δ' εἰς υἱὸν Λυκάωνος.
 Τιτάνη, ἡ' δν. γυν. | κώ. Σικουνας.
 Τιτανίς, -ίδος, ἡ' | πληθ. Τιτανίδες, αἱ'
 θυγ. Ὀθρανοῦ κ. Γῆς, ἀ' ελ. Τιτάνων.
 Τίτανος, δ' δρ. Θεσσαλίας.
 Τιταρήσιος, δ' ποτ. Θεσσαλ. | ἐπιθ.
 Λαπίθου Μόφου.
 Τίταρον, τό (κ. -ρών, -ώνος, ἡ') πόλ.
 κ. δρ. Θεσσαλίας.
 Τίτην, Τίτηνις = Τιτάν, Τιτανίς.
 Τίτορμος, δ' θουκόλος ἐς Αἰτωλίας.
 Τίτος, δ' δν. ἐπιθ. Ρωμαί. | αὐτοκρ. Ρώμ.
 Τιτύος, δ' υἱ. Γῆς, φόβερὸς Γίγας.
 Τίτυρος, δ' ἀντι. Σάτυρος | βουκόλος τις.
 Τίφα, ἡ' ἀντι. Σίφα.
 Τίφους, -υος, δ' υἱ. Ἄγνιου, κυβερνή. Ἀργ.
 Τίφωση, ἡ' μία τῶν Θεσπιᾶδων.
 Τλαπόλεμος, δ' ἀντι. Τληπόλεμος.
 Τλημονίδας, -α, δ' Λακεδαιμ., ἡγ.
 Πελτασῶν.
 Τληπόλεμος, δ' υἱ. Ἡρακλ. κ. Ἀστυό-
 χης | στρατ. Ἀθην. | ἐπών. ἄρχ.
 Ἀθην. | στρατ. Μ. Ἀλεξ. | κ. ἄ.
 Τλησίος, -ου, δ' ἐπών. ἄρχ. ἐν Ἀθην.
 Τλώς, -ῶ, ἡ' πόλ. Λυκίας ἢ Πισιδίας.
 Τμόρος, δ' = Τόμαρος.
 Τμῶλος, δ' υἱ. Ἀρσῶς κ. Θεογόνης,
 βασι. Λυδίας | δρ. Λυδίας.
 Τνέφαχος, δ' πα. Βοχόρ, βασι. Αἰγύπ.
 Τολιατοδόγιοι, οί' μία τῶν τριῶν φυ-
 λῶν τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ Γαλατῶν.
 Τόλμαιοι, δ' Ἀθ., πα. στρατ. Τολμίδου.
 Τολμίδης, -ου, δ' στρατ. Ἀθην., υἱ.
 Τολμίδου | κήρ. νωστ. Κύρου | κ. ἄ.
 Τόλοφος, δ' Αἰτωλός τις.
 Τολφῶν, -ώνος, ἡ' πόλ. Λοκρῶν
 Ὀζολῶν.
 Τολῶσσα, ἡ' πόλ. Γαλλίας.
 Τομαῖον ἄρος, τό = Τομεύς.
 Τομαριάς, -άδος, ἡ' ἡ (ἐκ) τοῦ δρῶς
 Τομάριου.
 Τόμαρος, δ' δρ. Θεσπρωτ. ἐν Ἡπειρῶ.
 Τομεύς, -έως, δ' ὄρεινόν τιμημα Μεσ-
 σηνιας | = Τόμοι.
 Τόμοι, οί' πόλ. Μοισίας ἐπὶ Εὐξ. Πόντου.
 Τομοῦροι, αἱ' αἱ μαντεῖαι τοῦ ἐν Δω-
 δωνῆν μαντείου.
 Τομοῦροι, οί' ἱερεῖς τοῦ ἐν Δωδ. μαντ.
 Τόμυρις, -ιος, ἡ' βασιλ. Μασσαγετῶν
 ἐν Σκυθίᾳ.
 Τόξαρης, -ίδος, δ' Σκυθῆς τις | κ. ἄ.
 Τοξεύς, -έως, δ' υἱ. Οὐνέως κ. Ἀλθαίας.
 Τοξικράτη, ἡ' μία τῶν Θεσπιᾶδων.
 Τόξιλοι, οί' λα. Ἰνδιῶν.
 Τορεᾶται, οί' λα. Ἀσιατ. Σαρματίας.
 Τόρος, δ' δρ. Σικελίας.
 Τορύλαος, δ' Θεσσαλός τις.
 Τορωνατος, α, ον' δ' τῆς Τορώνης |
 Τορ-κόλπος (ἐν Μακεδονίᾳ) | Τορ-
 ἄκηρ (τό ἀκρωτ.).
 Τορώνη, ἡ' πόλ. Μακεδονίας.
 Τουδώ, -οῦς, ἡ' σύξ. Κανθαῶλου
 Τοῦκις, -ίδος, ἡ' πόλ. Ἰσπανίας.
 Τουλλία, ἡ' γενεὰ ἐπιθ. Ρωμαίων | δν.
 Ρώμ. Δεσποινῶν.
 Τοῦλλιος, δ' βασι. Ρώμησιόν. Ρωμαίων.
 Τουρδιτανία, ἡ' ἐπαρχ. Ἰσπανίας.
 Τουρδιτανοί, οί' ἔθνος Ἰσπανίας.
 Τουρδούλοι, οί' ἔθν. Ἰσπ. Λουσιτανίας
 Τοῦσκλον, τό (κ. Τοῦσκουλον) πόλ.
 Λατίου.

Τόχαροι, οί' ἔθνος Βακτριανῆς.
 Τραγαία, ἡ' = Τραγέαι.
 Τραγασαί, αἱ' χωρ. Τρωαδος
 Τραγέαι, αἱ (κ. -ία, ἡ') νησίς παρὰ
 τὴν Σάμον | πόλ. Νάξου.
 Τράγιον, τό πόλ. Λακωνίας.
 Τράγος, δ' ποτ. Ἀρκαδίας.
 Τραγούριον, τό (κ. -ύριον) πόλ. κ.
 λιμ. Δαλματίας.
 Τραϊανός, δ' Ρώμ. αὐτοκράτωρ.
 Τραϊανούπολις, -εως, ἡ' πόλ. Κιλι-
 κίας | πόλ. Θρᾶκης.
 Τράλλεις, -εων, αἱ' πόλ. Λυδίας.
 Τραλλία, ἡ' ἐπαρχ. Ἰλλυρίας.
 Τρανίψαι, οί' λα. Θρᾶκης.
 Τράπεζα, ἡ' πόλ. Ἀρκαδίας.
 Τραπεζόπολις, -εως, ἡ' πόλ. Φρυγίας
 ἢ Καρίας.
 Τραπεζοῦς, -οῦντος, ἡ (δ') πόλ. Ἀρ-
 καδίας | πόλ. Πόντου.
 Τραπεζοῦς, -οῦντος, δ' δρ. Ταυρίδος.
 Τραπεζών, -ώνος, δ' λόφος παρὰ τὴν
 Ἄντιόχειαν.
 Τράριον, τό κώ. Αἰολίδος.
 Τρασιμένη, ἡ' λίμνη Τυρρηνίας.
 Τράσπιες, οί' ἔθνος Σκυθικόν.
 Τρασιμένη, ἡ' Τρασιμένη.
 Τραῦδος, δ' ποτ. Θρᾶκης.
 Τραυσοί, οί' ἔθνος Θρᾶκης.
 Τραχεῖα, ἡ' τόπος τις πληθ. Ἐφέσου.
 Τραχειώτης, -ου, ἡ' κατ. Τραχειας.
 Τραχίν, -ίνος, ἡ' = Τραχίς.
 Τραχίνη, ἡ' ἢ Ταρρακινή ἐν Ἰταλίᾳ.
 Τραχίνια πέτραι, αἱ' τὰ περιβάλλοντα
 τὴν Τραχίνα ὄρη.
 Τραχίς, -ίνος, ἡ' πόλ. τῆς ἐν Φθιώ-
 τιδι Τραχινίας κώ. Φωκίδος.
 Τραχύ, τό δρ. Ἀρκαδίας.
 Τράχωνες, οί' ἔθνος δρη παρὰ τὴν Δαμα-
 τρεβίαν, δ' ποτ. Ἰταλίας. | σκέν.
 Τρεῖς Κεφαλαί, αἱ' = Δρυός Κεφαλαί.
 Τρεμιδούς, -οῦντος, δ' κώ. Κύπρου.
 Τρήθηροι, οί' βλ. Τρηούρηι.
 Τρηβούλα, ἡ' πόλ. Σαβίνων.
 Τρηούρηι, οἱ (κ. Τρηθροί) λα. τῆς
 Βελγικῆς Γαλλίας.
 Τρήρες, οί' λα. Θρᾶκης.
 Τρήρος, δ' κώ. Θρᾶκης | ποτ. Λατίου.
 Τρήτα, ἡ' πόλ. Κύπρου.
 Τρητόν, τό δρ. Ἀργολίδος.
 Τρηχίν, Τρηχίνιος, βλ. Τραχίν, Τρα-
 χίνιος.
 Τρηχος, δ' τῶν Αἰτωλῶν τις.
 Τριβαλλοί, οί' ἔθνος Θρᾶκης.
 Τριδεντινοί, οί' λα. Ραιτίας.
 Τριεφῶν, -ώντος, δ' πλαστὸν δν. πα-
 ρὰ Λουκιανῶ.
 Τριήρης, -ους, ἡ' φρουρ. Φοινίκης.
 Τρίκαλα, τὰ (κ. -λον, τό) φρουρ.
 Σικελίας.
 Τρικάρανα, τὰ (κ. -νον, τό) ὄχ. χωρ.
 Φλιασίας ἐν Πελοπον.
 Τρίκ(κ)η, ἡ' πόλ. Θεσσαλ., πατρὶς
 Ἀσκληπιοῦ.
 Τρικόλωνοι, οί' πόλ. Ἀρκαδίας.
 Τρικόλωνος, δ' υἱ. Λυκάωνος, Ἀρκαδ.
 Τρικόριοι, οί' λα. Ναρβῶν. Γαλλίας.
 Τρικόρουθον, τό (κ. -θος, ἡ') χῶ. κ. δῆμ.
 τῆς ἐν Ἀττ. Τετραπόλεως.
 Τρίκρανα, τὰ' χωρ. Ἀρκαδίας.
 Τρικωνιεύς, δ' = Τριχωνιεύς.
 Τριμηθούς, -οῦντος, ἡ' = Τρεμιθούς.
 Τρινακία, ἡ' (ἀντι. Τρινακρία) ἢ Σικελία.
 Τρίνασος, ἡ' λιμ. Ἰυβήτου Λακωνίας.
 Τρινέμεθα, ἡ' (κ. Τρινεμετς, οἱ) δῆμ.
 Ἀττικῆς.
 Τρίκαλα, τὰ = Τρίκαλα.

Τριόπας, -α, δ' (κ. -όπης, -ου) υἱ. Ποσειδ.
 κ. Κανάκης | πα. ἡυ. Φόρβαντος | κ. ἄ.
 Τριοπίδης, -ου, δ' υἱ. Τριόπα | κατ. Τριο-
 πίου.
 Τριόπιον, τό ἀκρωτ. κ. πόλ. τῆς ἐν Καρίᾳ
 Κνιδίας.
 Τρίοπος, ἡ' πόλ. τῆς νήσου Κῶ.
 Τρίοψ, -οπος, δ' = Τριόπας.
 Τρίποδες, οἱ' μάτια ἐν Ἀθήναις ὁδῶν.
 Τριποδίσκιον, τό (κ. -ίσκοι, οἱ, κ. -ίσκος,
 δ, κ. -ίσκη, ἡ') κώ. Μαγαρίδος.
 Τρίπολις, -εως, ἡ' χῶ. Ἀρκαδίας | πόλ.
 Φοινίκ. | πόλ. Φρυγίας | κ. ἄ.
 Τριπολίτης, -ίδος, ἡ' χῶ. Μακεδ., ἢ ἄλλ.
 Πελαγονία.
 Τριπτόλεμος, δ' υἱ. βασι. Ἐλευσ. Κελσού.
 Τριπυργία, ἡ' χωρ. Αἰγίνης.
 Τρίτσια, ἡ' πόλ. Ἀχαΐας.
 Τριτανταίχημος, -ου, δ' αατρ. κ. στρατ.
 Περσῶν.
 Τριτέαι, αἱ (κ. Τρίτεισι, -αῖα) πόλ. Φωκί.
 Τριτογενεῖα, ἡ' (κ. -γενής, -οῦς) ἐπιθ.
 Ἀθηνᾶς.
 Τριτώ, -οῦς, ἡ' = Τριτογενεῖα.
 Τρίτων, -ωνος, δ' υἱ. Ποσειδ. κ. Ἄμφι-
 τρίτης | Τρίτῶνες, οἱ' υἱ. Τρίτωνος |
 χεῖμαρ. Λιθύσης | Νεῖλος | ποτ. Βοιωτ.
 Τριτωνιάς, -άδος, ἡ' (κ. -νίς, -ίδος) λι-
 μὴν ἐν Ἰνδοῦ. Λιβ. | ἐπιθ. Ἀθηνᾶς | κ. ἄ.
 Τριφάλης, -ητος, δ' κομωθ. Ἀριστοφ.
 Τριφυλία, ἡ' ἐπαρχ. Ἡλίδος.
 Τριφυλίας, -ίδος, ἡ' = Τριφυλία.
 Τρίφυλος, δ' υἱ. Ἀρκαδ. κ. Λαοδαμείας.
 Τριχώνιος, τό πόλ. Αἰτωλίας.
 Τριωνίς, -ίδος, ἡ' λίμνη Αἰτωλίας.
 Τροία, ἡ' (κ. Τρωάς) χῶ. Μ. Ἀσίας | = Ἰ-
 λιον, πόλ. κ. πρωτ. Τροίας.
 Τροϊζήν, ἡ' πόλ. Ἀργολίδος.
 Τροϊζήν, -ήνος, δ' υἱ. Πέλοπος, ἰδρ. πόλ.
 Τροϊζήνος.
 Τροϊζήνος, δ' υἱ. Κέαντος, πα. Εὐθήμου.
 Τρόκμοι, οἱ' λα. Γαλατίας ἐν Μ. Ἀσίᾳ.
 Τρόμης, -ητος, δ' πα. Αἰσχίνου.
 Τρόπαια, τὰ' χωρ. Ἀρκαδίας.
 Τρουεντίνος, δ' ποτ. Ἰταλ. Πικεντίνης
 | -ντίνη, ἡ' πόλ. Ἰταλίας.
 Τροφώνια, τὰ ἔσθητ. ἐν Λεσβαδαίᾳ πρὸς
 τιμὴν Τροφώνου Διός.
 Τροφώνιος, δ' υἱ. Ἐργίλου ἐξ Ὀρχομε-
 νοῦ Βοιωτίας.
 Τροχιλος, δ' υἱ. Καλλιθέας, ἰσρ. ἐν Ἀργ.
 Τροχοειδής, ἡ' (κ. Τροχόεσσα) λίμνη
 ἐν Δήλῳ.
 Τρουγῶτος, δ' πλαστὸν δν. ἀμπελοουργοῦ.
 Τρύφαινα, ἡ' ἑταῖρα Ἀθηνῶν.
 Τρυφερα, ἡ' δν. γυναικός.
 Τρυφιόδωρος, δ' ποτ. ἡ' τῆς ἐξ Αἰγύπτου.
 Τρύφων, -ωνος, δ' ἐπών. βασι. Αἰγύπτου
 Πτολεμ. Δ' | Ἰραμιατ. Ἀλεξ. | κ. ἄ.
 Τρωαί, αἱ (κ. Τρωαί) = Τρωάδες.
 Τρωάς, -άδος, ἡ' γυνή ἐκ Τροίας | ἡ' χῶ.
 τῆς Τροίας.
 Τρωγίλια, ἡ' (κ. -λίον, τό) ἀκρωτ. Ἰωνί-
 τρώγιλος, δ' λιμὴν Ὑρακουσῶν. | ας.
 Τρωγίτις, -ίδος, ἡ' λίμνη Λυκαονίας.
 Τρωγλοδότης, οἱ (κ. -ῦται) οἱ οἰκόντες
 εἰς σπήλαια Ἀραβ. κόππου.
 Τρωγλοδοτική, ἡ' ἡ' χῶ. τρωγλοδ. Αἰθίο.
 Τρωίς, -άδος, ἡ' ἀντι. Τρωική.
 Τρωίλος, δ' υἱ. Πριάμου. Ἐκβάτης.
 Τρώς, Τρώς, δ' υἱ. Ἐρχιθονίου κ. Ἀ-
 στούχης | υἱ. Ἀλάστωρος | κ. ἄ. | ἡ' ἔθνος
 ἐθνικόν, δ' κατ. Τροίας.
 Τρώπιλον, τό' ἀντι. Τρώγιλος.
 Τύανα, τὰ' πόλ. Καππαδοκίας.
 Τυανίτικ, -ίδος, ἡ' ἡ περὶ τὰ Τύανα
 χῶ. Καππαδοκίας.

Τύδας, -α, δ' Πυθαγόρ. ἐκ Κρότωνος. Τυδειδης, -ου, δ' υι. Τυδάως, δάτομηθης. Τυδεύς, -έως, δ' υι. βασι. Καλυθώνος Οϊνάως κ. Περίβοιτας, πα. Διομήδους. Τύκα, ή = Τύχη. Τύλλιος, δ' = Τούλλιος. Τύλος, ή = ΟΤυλος|ινθ. Περσ. κόλπ. Τύμνης -εω, δ' πα. 'Ισταιίου | ποιητής. Τυμφαία, ή' χώς. 'Ηπειρου. Τύμφη, ή' δρ. κ. πόλ. 'Ηπειρου. Τυμφορήτόν, τό' δρ. Θεσσαλίας. Τυνδάρως, -εω, δ (κ. -ρεος) υι. βασι. Σπάρτ. Οιδάλου κ. νύμφ. Βατείας. Τυνδορέωνη, ή' θυγ. Τυνδάρ. ή' Ελένης. Τυνδαρίδης, -ου, δ' υι. Τυνδάρω, Πολυδαύκης. Τυνδαόων, τό = Τυνδαρίς, πόλ. Σικελ. Τυνδαρίς, -ιδος, ή' θυγ. Τυνδάρου, ή' Ελένης | πόλ. Σικελίας. Τυνδώριχος, δ' ποιητής τις. Τύνης, -ήτος, δ (ή), κ. Τύνικ, -ιδος, ή' πόλ. 'Αφρικής. Τύννιχος, δ' Εδβοεύς τις ἐκ Χαλκιδίδος. Τυννώδας, -α, δ' Εδβοεύς τις. Τύπαιον, τό' δρ. Τριφυλίας. Τυπάναια, ή' (κ. -νέα, κ. -νέαι, αι) πόλ. 'Ηλίδος. Τυραγέται, οι = Τυριγέται. Τυράμνη, ή' πόλ. 'Ασιατ. Σαρματίας. Τυραννίον, -ωνος, δ' Γραμματ. ἐξ 'Αριστοθ. Τύραννος, δ' εις τών υι. Πιταρείου. Τύρας, -α, δ' ποτ. Εύρωπ. Σαρματίας. Τυρέδις, α, ή = Τυρόδις α. Τυρία, ή' μια γυναικῶν Αιγύπτου. Τυριαθον, τό' πόλ. Λυκαονίας. Τυριάσπη, ή' ποτ. δ' Πέρσης σατρέπης. Τυριγέται, αι (κ. Τυρίται) οι περι τό' ποτ. Τύραν Γέται. Τυρμιδαί, οι (κ. -εΐδαί) δθμ. 'Αττικής. Τύρονος, δ' βασι. Ρουτούλων 'Ιταλίας. Τυρόδις α, ή' πόλ. Θρακίας. Τύρος, ή' πόλ. Φοινίκης. Τυρρηγία, ή' άπαρχ. 'Ιταλίας. Τυρρηγός, δ' υι. βασι. Λυδίας 'Αττος, οικιστής Τυρρηγίας | υι. 'Ηρακλ. κ. Οικυλάης. Τυρρηγία, Τυρρηγικός κλπ. άντι Τυρρηγία, Τυρρηγικός. Τύροητα, τά (κ. ή) πόλ. Σαρνιτών 'Ιταλίας. Τυρταίος, δ' 'Αθην. ή Μίλησ. ποιητής. Τύρταμος, δ' δ' φίλος. Θεόφραστος. Τυρώ, -οΰς, ή' θυγ. Σαλμωνάως, σϋς Κρητέως. Τύσκαλον, ή' (κ. Τύσκλανον, τό) = Τούσκαλον. Τυφαόνιος, α, ον = Τυφώνιος | Τυφαόν -δρος (δρος μεταξϋ' Ολύμπου κ. Θηβῶν παρ' 'Ησιόδω). Τυφωεύς, -έως, δ' = Τυφών. Τυφών, -ώνος, δ' εις τών Γίγάντων δ' των 100 κεφαλάς | αδελ. 'Ισδαός κ. 'Οσίριδος παρ' Αιγυπτίους. Τυφώς, -ώ, δ' = Τυφών. Τύχη, ή' μια Νηρηϊδωνμία 'Ωκεανίδων | θεά της Τύχης. Τυχιόδης, -ου, δ' υι. Τυχίου. Τυχίος, δ' σκυτοζόμος ἐξ 'Γαης. Τύχων, -ωνος, δ' θεός Τύχης | αδελός Πλάτωνος κ. 'Αριστοτέλους. Τύμυρις, -ιδος, ή' = Τάμυρις.

Υ

-γαγνις, -ιδος, δ' πα. τοϋ Φρυγός Μαρσίου, έπινοήσας την αδφθίαν.

'Υάδες, αι' έπτά άστέρες έπι της κεφαλής τοϋ άστερισμοϋ τοϋ Ταύρου. 'Υαία, ή' κώ. τών Λοκρών 'Οζολών. 'Υακινθίς, -ιδος, ή' έταίρα τις| 'Υακινθίδες, αι' αι θυγ. τοϋ 'Υακίνθου. 'Υακίνθος, δ' υι. 'Αμύκλα, εκ Σπάρτ., περιφ. δια τό κάλλος | κ. δ. 'Υάμεια, ή' πόλ. Μεσσηνίας. 'Υάμεια, ή' κρυφή Παρνασσού. 'Υάμπολις, -εως, ή' πόλ. Φωκίδος | πόλ. Βιωτίας. 'Υανθίδης, -α, δ' υι. Προπόδα. 'Υαντες, οι' οι πρώτοι κατά Βιωτίας. 'Υαντίς, -ιδος, ή' = Αιτωλίας. 'Υας, -αντος, δ' υι. 'Ατλαντος κ. Πληγ. 'Υάται, οι' άρχ φυλή Σικυώνος. | όνης. 'Υβσ, ή (κ. 'Υβόδα, οι) δθμ. 'Αττινής. 'Υβλα, ή (κ. -λη) τρεις πόλ. Σικελίας. 'Υβλων, -ωνος, δ' βασι. Σικελίας. 'Υβρέας, -ου, δ' ρήτωρ κ. πολιτ. εκ Μυλάσων. 'Υβρίας, -ου, δ' ποιητής εκ Κύπρου. 'Υβρίστης, -ου, δ' ποτ. Καυκάσου. 'Υγενεις, οι' λα. Μ. 'Ασίας. 'Υγίεια, ή' θυγ. 'Ασκληπιού, έπιθ. 'Αθη. 'Υγίνας, δ' Ρωμ. μυθόγραφος. [νας. 'Υδασι, τά' κώ. 'Αμυνίας. 'Υδάρνης, -ου(ς), δ' εϋ. ενής Πέρσης | στρατ. 'Αθανάτων τοϋ Ξέρξου; κ. δ. 'Υδάσπης, -ου(ς), δ(κ. 'Υδάσπις, -εως) ποτ. 'Ινδιών. 'Υδη, ή' πόλ. Λυδίας; πόλ. Λυκαονίας. 'Υδισσα, ή (κ. -ισσός) πόλ. Καρίας. 'Υδρο, ή' ζ; β; άκμων ένναεικέφαλος | λίμνη Αιτωλίας. 'Υδροάτης, -ου, δ' ποτ. 'Ινδικής. 'Υδρέα, ή' νήσ. 'Αργολικού κάλπου. 'Υδροϋς, -οϋντος, δ' πόλ. κ. λιμ. Καλαυρίας εν 'Ιταλία. 'Υδροϋσσα, ή' νησις Σαρωνικού | νησ. Τήνος | νήσος 'Ανδρος. 'Υέλη, ή' = 'Εέα. 'Υερίς, -ιδος, ή' πηγή παρα την Μίλη. 'Υης, ου, δ' έπιθ. Βάχου. [τον. 'Υηττός, ή' κώ. Βιωτίας. 'Υκκαρα, τά (κ. 'Υκκαρον, τό) πόλιχνη Σικελίας. 'Υλοι, αι' = 'Υλη. 'Υλαίη, ή' άπαρχ. Σκυθίας. 'Υλαίος, δ' εις τών Κενταύρων. 'Υλακίδης, -ου, δ' υι. 'Υλάκου, πλαστ. δν. 'Οδυσσεύς. 'Υλας, -α, δ' υι. Θεοτάμαντος κ. Κυήκης | κ. δ. 'Υλεύς, -έως, δ' ήρωσ μετασχών της θήρας Καλυθώνιου κάπρου. 'Υλη, ή' πόλ. Βιωτίας | πόλ. Κερίας | πόλ. Κύπρου. 'Υλιας, -ου, δ' ποτ. 'Ιταλίας. 'Υλικός, δ' ποτ. 'Αργολίδος. 'Υλική, ή' λίμνη Βιωτίας. 'Υλλαϊκός, δ' λίμνη Κερκύρας. 'Υλλιοι, οι (κ. 'Υλλεις) μια τών άρχ. τριών φυλών Σικυώνος; οι κατά της χερσ 'Υλλίδος εν 'Ιλλυρία. 'Υλλιος, -ιδος, ή' χερσόν. της 'Ιλλυρίας έπι της 'Αθριατ. θαλάσσης. 'Υλλος, δ' υι. 'Ηρακλ. κ. Διαναείρας | κ. δ. | ποτ. 'Ιωνίας. 'Υμέης, -ου, δ' στρατ. Περσών. 'Υμήν, -ένος, δ' υι. 'Απόλλ. κ. Μούσης Καλλιόπης. 'Υμησοός δ(κ. -πτός) δρ. 'Αττικής. 'Υμηττός, δ' = 'Υμησοός. 'Υμηττεϊος, α, ον' έπιθ. Διός. 'Υμνία, ή' έπιθ. 'Αρτέμιδος. 'Υμνίς, -ιδος, ή' δν. έταίρας.

'Υπαιπα, τά' πόλ. Λυδίας. 'Υπάκυρις, -ιος, δ' ποτ. Εύρωπ. Σαρματ. 'Υπάνα, ή (κ. 'Υπανα, τά) πόλ. Τριφυλ. 'Υπανίς, -ιος, δ' ποτ. Εύρωπ. Σαρματίας | ποτ. 'Ασιατ. Σαρματ. | πόλ. 'Ινδικ. 'Υπαρνα, τά' φρούρ. Καρίας. [ών. 'Υπατα, τά (κ. 'Υπατή η) πόλ. Θεσσαλ. 'Υπάτης, -ου, δ' Θηβαίος τις. 'Υπατία, ή' θυγ. Μαθηματ. Θεώνος ἐξ 'Αλεξανδρείας. 'Υπατόδωρος, δ' Θηβαίος τις. 'Υπατον, τό (κ. -ος, δ) δρ. Βιωτίας. 'Υπειροχίδης, -ου, δ' υι. 'Υπειρόχου, 'Ιτυμονεύς. 'Υπειροχος, δ' εις τών έπιτο. Τρώων. 'Υπειρών, -ονος, δ' εις τών Τρώων. 'Υπεράνδης, -ους, δ' υι. Δαρείου, πεσών εν Θερμοπύλαις. 'Υπεράσιος, δ' πα. άρχονάτου 'Αστέρλου, εκ Παλλήνης. 'Υπερβερεταίος, δ' μὴν τοϋ Μακεδον. έτους. 'Υπέριος, δ' εις παζιων Αιγύπτου υι Οίνοπος, ήρωσ Θηβαίων. Υπερβολος, δ' 'Αθην. Δημαγωγός; αϋλφθός εκ Κυζίκου. 'Υπερβόρειοι, οι' μυθ. έθνος οικούν τοϋς πέραν τοϋ Βορρά άγνώστους τούτους | οι πέραν τοϋ 'Ιστρου Σκύθαι ή γείτονές της. 'Υπέρευ, ή' πηγή Θεσσαλίας | άρχ. κατοικία τών Φαίακων εν Σικελ. 'Υπερείδης, -ου, δ' = 'Υπεριδης. 'Υπερχίδης, -ου, δ' 'Αθην. πα. Κωλλίου. 'Υπερης, -ιδος, ή' = 'Υπέρευ. 'Υπερήνωρ, -ορος, δ' υι. Πανθόου | υι. 'Απόλλ. κ. Αϊθούσης | υι. Ποσειδ. κ. 'Αλκυόνης | κ. δ. 'Υπέρης, -ήτος, δ' υι. Ποσειδ., βασι. Τροϊζήνος. 'Υπερησίη, ή' πόλ. 'Αχατίας. 'Υπερίδης, -ου, δ' περιφ. ρή. κ. δημαγ. εν 'Αθήναις. 'Υπεριονίδης, -ου, δ' υι. 'Υπεριονος, δ' 'Ηλίοσ. 'Υπερίππη, ή' θυγ. 'Αρκάδος, σϋς. 'Ενδυμίωνος | μετ. Δαναίων. 'Υπερίων, -ονος, δ' εις τών Τιτάνων, υι. Ούρανού κ. Γής | = 'Ηλίοσ. 'Υπερμένης, -ους, δ' Λακεδαιμόν. τις. 'Υπερμνήστρα, ή' μια Δαναίων | θυγ. Θεσπίου, μη. 'Αμφιάρω. 'Υπερόχη, ή' μια τών 'Υπερβορείων Παρθένων. 'Υπεροχίδης, δ' = 'Υπειροχίδης | δν. 'Αθην. τινός. 'Υπέροχος, δ' συγγρ. εκ Κύμης. 'Υπέρφος, -αντος, δ' πα. Εύρωπαιας, δευτέρας σϋς. Οιδίποδος. 'Υπιος, δ' ποτ. Βιθυνίας. 'Υποδθήσαι, αι' πόλ. Βιωτίας, αι' 5-στερον Ποτειάι. 'Υπονήσιος, δ (ή) έπιθ. 'Ιθικής (έ καιμεινος υπό τό δρ. Νήιον). 'Υποπλάκιος, α, ον' έπιθ. τών εν Τρωάδι Θηβών (δ καιμεινος υπό τό δρ. Πλάκων της Μυσίας). 'Υργις, -ιος, δ' ποτ. Σκυθίας. 'Υρία, ή' κώ. Βιωτίας | πόλ. 'Ιαπυρίας εν 'Ιταλία. 'Υριεύς, -έως, δ' υι. Ποσειδ. κ. 'Αλκυόνης. 'Υριον, τό' πόλ. 'Απουλίας εν 'Ιταλ. 'Υρκανία, ή' άπαρχ. Πελοτίας εν 'Ασία. 'Υρμίνη, ή' θυγ. Νηλέως, μη. Αλγείου | πόλ. 'Ηλίδος | άκρωτ. 'Ηλίδος. 'Υρνήθιον, τό' χωρ. πησ. 'Επιδάουσ.

Ἵγνηθῶ, -οῦς, ἡ' θυγ. Τημένου, οὐς. Δημόφλου.
 Ἵγροδίδος, δ' πα. Πιττακοῦ, Θραξ.
 Ἵγρτακίδης, -ου, δ' υἱ. Ἵγρτάκου, δ' Ἄσιος.
 Ἵγρτακος, δ' Τρωαδίδης, πα. Ἄσιου.
 Ἵγρτιος, δ' ἡγ. Μουσῶν, υἱ. Γυρτίου.
 Ἵγσια, ἡ (κ. Ἵγσια, αἰ) πόλ. Βοιωτ. | κώ. Ἀργολ. | δῆμ. Ἀττικῆς.
 Ἵγσκαν, τὰ πόλ. Ἰλλυρίας.
 Ἵγμων, -ωνος, δ' Ὀλυμπιον. Ἡλίδος.
 Ἵγσάλμας, -α, δ' στρατ. Περασθῶν.
 Ἵγτάνης, -ου, δ' Πέρσης τις.
 Ἵγτάσσης, -ου(ς), δ' υἱ. Ἀχαιμένου, πα. Δαρειῶν Α' | υἱ. Δαρείου, ἡγ. Βακτρῶν.
 Ἵγφάντειον, τό δρ. Φωκίδος.
 Ἵγφασίς, -ιος, δ' = Ἵγφασίς.
 Ἵγφύς, -έως, δ' υἱ. Πηνειοῦ κ. νύμφ. Κρεούσης, βασ. Λαπιθῶν.
 Ἵγφης, -ίδος, ἡ θυγ. Ἵγφῶς, ἡ Κυρήνη.
 Ἵγφηλίας, -ιος, ἡ κώμη Αἰγύπτου.
 Ἵγφῆνωρ, -ορος, δ' εἰς ἐπίτο. Τρώων | υἱ. Ἰππασοῦ, ἑταῖρος Ἀντιλόχου ἐν Τροίᾳ.
 Ἵγφηλίδος, -α, δ' Σπαρτιάτης τις.
 Ἵγφικλῆς, -έους, δ' Σικυώνιος ἀθλητῆς | ἄστρονόμος κ. μαθηματικός, εἰς Ἀλεξανδρίας.
 Ἵγφικράτης, -ους, δ' ἱστοριογρ. εἰς Ἀμμοῦ τοῦ Πόντου.
 Ἵγφιπύλεια, ἡ = Ἵγφιπύλη.
 Ἵγφιπύλη, ἡ θυγ. βασ. Ἀθηνῶν Θόαντος.
 Ἵγφισοί πύλαι, αἰ' μία τῶν Πυλῶν τῶν Θηβῶν.
 Ἵγφόεις, -εντος, δ' πόλ. Ἡλίδος.
 Ἵγφούς, -οῦντος, δ' πόλ. Ἀρκαδίας.

Φ

Φάβιος, δ' ὄν. ἐπίτο. Ρωμαίων.
 Φάβρα, ἡ νησίς παραλίω Ἀττικ.
 Φαβρατερία, ἡ πόλ. Λατίου.
 Φαβωρίνος, δ' περίφ. ρήτ. κ. φιλόσ. εἰς Ἀρλεων Γαλλίας.
 Φάγρηξ, -ητος, δ' φρούρ. Μακεδονίας.
 Φάγρος, δ' υἱ. Ἀπόλλ. κ. νύμφ. Ὀρθηλίδος.
 Φαέδουσα, ἡ θυγ. Ἡλίου κ. Νεαίρας.
 Φαέδων, -οντος, δ' υἱ. Κεφάλου κ. Ἡοῦς | υἱ. Ἡλίου κ. νύμφ. Κλυμένης | ἐπιθ. Ἀφύρτου | εἰς τῶν ἱππῶν Ἡοῦς.
 Φαιεῖς, -ίδος, ἡ ἰέρ. Ἡρας ἐν Ἀργεῖ.
 Φαιεννά, -κά, ἡ μία τῶν δύο Χαρίτων παρά Λακεδαιμονίους.
 Φαζημῶν, -ώνος, δ' κώ. Πόντου.
 Φαζημωνίτις, -ίδος, ἡ ἐπαρχ. Πόντου.
 Φαίλακος, οἰ' οἰ κάτ. τῆς Φαιακίας.
 Φαιακία, ἡ (κ. -κίς, -ίδος) νῆσ. Φαιάκων (ἡ Κέρκυρα).
 Φαίλαξ, -ακος, δ' υἱ. Ποσειδῶ, πα. Ἀλκινόου κ. Λοκροῦ | στρατ. Ἀθην.
 Φαίδιμη, ἡ Περαίας τις, οὐς. Κραμβύσου.
 Φαίδιμος, δ' βασ. Σιθωνίων | εἰς τῶν Νηριδῶν, εἰς 30 τυρ. ἐν Ἀθην. | κ. ἄ.
 Φαίδρα, ἡ θυγ. βασ. Κρήτης Μίνωος Β'.
 Φαίδρια, ἡ κώ. Ἀρκαδίας.
 Φαίδριος, -ου, δ' εἰς τῶν 30 τυρ. ἐν Ἀθ.
 Φαίδριον, τό θεραπεινῆς Ἐπικούρου.
 Φαίδρος, δ' Ἀθην., μαθ. Σωκρ. | στρατ. Ἀθην. | ποιητῆς μύθων | κ. ἄ.
 Φαδύμη, ἡ = Φαίδιμη.
 Φαίδων, -ωνος, δ' Ἡλίδος, μαθ. Σωκρ. | ἐπών. ἄρχ. ἐν Ἀθην. | κ. ἄ.
 Φαίδωνδας, αἰ' δ' μαθ. Σωκρ. ἐκ Κυρήνης ἢ Θηβῶν.

Φαιναγόρη, ἡ' = Φαναγορία.
 Φαιναρέτη, ἡ' μῆ. Σωκράτους.
 Φαινέας, δ' ἀρχηγός τις Αἰτωλῶν.
 Φαίνιππος, δ' Ἀθηναίος τις | ἐπών. ἄρχ. ἐν Ἀθηναις.
 Φαίνοψ, -οπος, δ' υἱ. Ἀσίου ἐν Ἀδύδου.
 Φαινῶ, -οῦς, ἡ' νύμφη τις, σύντροφος Περσέφονης.
 Φαισάνα, ἡ' πόλ. Ἀρκαδίας.
 Φαισοῦλαι, αἰ (κ. Φαίσο, κ. ὄλα, ἡ, κ. Φαίσολα, τὰ) πόλ. Τυρρην. ἐν Ἰταλ.
 Φαίτοτος, δ' υἱ. Βώρου, ἐκ Λυδίας | βασ. Σικυώνος, υἱ. Ροπάλου | κ. ἄ.
 Φαιστός, ἡ' πόλ. Θεσσαλ. Ἐσθιαιώτιδος | πόλ. Κρήτης.
 Φαίτος, δ' συγγραφ. παρ' Ἀθηναίω.
 Φαίτων, -ωνος, δ' ἐπών. ἄρχ. Ἀθην.
 Φάκων, τό πόλ. Θεσσαλ. Ἐσθιαιώτιδος.
 Φακοῦσσα, ἡ' πόλ. Αἰγύπτου.
 Φάλοικος, δ' στρατ. Φωκῆων | τύρ. Ἀμβρακίας | κ. ἄ.
 Φαλασία, ἡ (κ. -λαί, αἰ) κώ. Ἀρκαδίας.
 Φάλακρα, τὰ (κ. ἄκρα, αἰ) πόλ. Κυρήνης.
 Φαλακρόν, τό ἀκρωτ. Κερκύρας.
 Φάλανδον, τό δρ. Ἀρκαδίας.
 Φάλανθος, δ' υἱ. Ἀράκου, Λακεδ., οἰκιστῆς Τάραντος | ἰθρ. ἐπομ. πόλ.
 Φάλανθος, ἡ' πόλ. Ἀρκαδίας.
 Φάλασσα, ἡ' θυγ. Τύου | πόλ. Θεσσαλ.
 Φάλασσος, τό = Φάλασσα (πόλ. Θεσσαλ.).
 Φάλαρα, τὰ κώ. κ. λιμ. Θεσσαλίας.
 Φάλαρις, -ιδος (-ιος), δ' τύρ. Ἀκράγαντ.
 Φάλαρος, δ' ὄν. βουκόλου | ποτ. Βοιωτ.
 Φαλάσσηρα, ἡ (τὰ) πόλ. κ. λιμ. Κρήτης.
 Φαλέριον, τό = Φαλίσκον.
 Φάληρον, τό (κ. -ος, δ) δῆμ. κ. λιμ. Ἀθ.
 Φάληρος, δ' Λαπιθῆς τις | Ἀθην., εἰς Ἀργοναυτῶν.
 Φαλίος, -ου, δ' υἱ. Ἡρακλ. κ. μιᾶς Θεσπ.
 Φαλίνας, δ' διδάσκαλος πολεμικῆς.
 Φάλιος, δ' Κορινθίος, ἰθρ. Ἐπιθάνου.
 Φαλίσκον, τό (κ. -κος, ἡ) πόλ. Τυρρην.
 Φάλκηξ, -ου, δ' εἰς τῶν ἐπίτο. Τρώων | υἱ. βασ. Ἀργους Τημένου.
 Φαλώρη, ἡ (κ. -ρία) πόλ. Θεσσαλ. Ἐσθιαιώτιδος.
 Φαναγόρας, -α, δ' Παίων τις | ἰθρ. Φαναγορίας.
 Φαναγόρεια, ἡ (τὰ) = Φαναγορία.
 Φαναγορία, ἡ πόλ. Ἀσιατ. Σαρματίας.
 Φαναί, αἰ' ἀκρωτ. κ. λιμ. Χίου | κωμ. πλαστόν ὄν. πόλ.
 Φαναροῖα, ἡ' εὐφορος χῶ. Πόντου.
 Φάνης, -ητος, δ' θεός τις ἐν τοῖς μυστηρίοις τοῦ Ὀρφῆως | Ἀλικαρν. τις.
 Φανίας, -ου, δ' φιλόσ. ἐκ Λέσβου | Ἀθην. εἰς Ἀφιδῶν | κ. ἄ.
 Φανόδημος, -ου, δ' συγγραφ. τις.
 Φανοκλῆς, -έους, δ' ποι. ἄλεγεινῶν.
 Φανόκριτος, δ' συγγραφῆς τις.
 Φανόμαχος, δ' στρατ. Ἀθηναίων.
 Φανός, δ' πλαστόν ὄν. Γραμματέως τοῦ δημαγ. Κλέωνος.
 Φάνος, δ' υἱ. Διονύσου, εἰς Ἀργοναυτῶν.
 Φανοσθένης, -ους, δ' στρατ. Ἀθην., Ἀνθριος.
 Φανοστράτη, ἡ περίφ. ἑταίρα ἐν Ἀθην.
 Φανόστρατος, δ' πα. Δημητρίου τοῦ Φαληρέως | ἐπών. ἄρχ. ἐν Ἀθηναις.
 Φανοτεύς, -έως, δ' πόλ. Φωκίδος.
 Φανωτίς, -ίδος, ἡ' χῶ. Φωκίδος.
 Φαντήης, -ου, δ' εἰς τῶν Αἰγύπτου.
 Φάντων, -ωνος, δ' Πυθαγόρ. ἐκ Φιλούν.
 Φανῶ, -οῦς, ἡ' θυγ. Νεαίρας ἐν Ἀθην.
 Φαραί, αἰ' πόλ. Ἀχαΐας | πόλ. Μεσσην. | πόλ. Λακωνίας | πόλ. Κρήτης.
 Φαρανδάκης, -ους, δ' Πέρσης τις.

Φαρανδάτης, -ους, δ' ἡγ. Κόλχων κατὰ τὰ Μηδικά.
 Φάραξ, -ακος, δ' ναύαρχ. Λακεδ. | κ. ἄ.
 Φαρασμίνης, -ους, δ' βασ. Χωρασμίων ἐν Ἀσίᾳ.
 Φάρβατος, ἡ (κ. Φάρβητος) πόλ. Αἰγύπτου.
 Φάρις, -ιος, ἡ' πόλ. Λακωνίας.
 Φάρις, -εως, δ' υἱ. Ἐρμού κ. Φιλοδαμείας, ἰθρ. Φερῶν Μεσσην.
 Φαρισμάνης, δ' = Φαρασμίνης.
 Φα. καθῶν, -όνος, ἡ (κ. -κηδῶν) πόλ. Θεσσαλ. Ἐσθιαιώτιδος.
 Φαρμάκεια, ἡ' νύμφη κρήνης παρά τὸν Ἰλιόσαν.
 Φαρμακοῦσοι, αἰ' νησίδες μεταξὺ Ἀττικῆς καὶ Σαλαμίνος.
 Φαρνάβατος, δ' Πέρσης σατραπῆς | σατρ. Φρυγίας | κ. ἄ.
 Φαρνάδωρος, δ' ἡγ. τῶν μετὰ Σέρξου Ἰνδιῶν.
 Φαρνάκη, ἡ θυγ. Μεγασσάρ. μῆ. Κινύρ.
 Φαρνάκης, -ου, δ' σατρ. Μυσίας | ὄν. δύο βασ. Πόντου | κ. ἄ.
 Φαρνακία, ἡ' πόλ. Πόντου.
 Φαρναπάτης, δ' στρατ. Πάρθων.
 Φαρνάσσης, -ου, δ' πενθερός Κύρου τοῦ Μεγ.
 Φαρνοῦχης, δ' (κ. -χος) ἄρχ. ἱπτικῶ ἐπὶ Σέρξου | διερχομένης Μεγ. Ἀλεξάνδρου, ἐκ Λυκίας.
 Φάρος, ἡ' νησίς πλεον. Ἀλεξανδρ. | νησίς παραλίω Δαλματίας.
 Φαρσαλία, ἡ ὄρη κρητῆς ἐκ Θεσσαλίας.
 Φάραλος, ἡ' πόλ. Θεσσαλίας.
 Φάραλος, δ' υἱ. Ἀκρίτου.
 Φάρτη, ἡ (κ. Φάρη) μία τῶν Δαναῶν.
 Φαρούγαι, αἰ' πόλ. Λοκρίδος.
 Φαρούγιον, τό ἀκρωτ. Φωκίδος.
 Φαρυκαδῶν, -όνος, ἡ' πόλ. Θεσσαλ.
 Φάσηλις, -ίδος, ἡ (κ. -λίς) πόλ. Πιμυλ.
 Φασιανῆ, ἡ' θεὰ τις ἐν Κολχίῃ.
 Φάσις, -ιδος, δ' ποτ. κ. πόλ. Κολχίδος.
 Φάσοσος, δ' εἰς παιζῶν Λυκιάνοσος.
 Φάσων, -ωνος, δ' Ἀθηναίος τις.
 Φάυλλος, δ' Πυθιονίκης ἐκ Κρότωνος | στρατ. Φωκῆων.
 Φαύρα, ἡ' = Φάθρα.
 Φάων, -ωνος, δ' νεανίας ἐκ Μυτιλήν., ἐρωμένος Σαπφῶς | Πυθαγόρ. τις.
 Φεά, ἡ (κ. Φειά) πόλ. Ἡλίδος.
 Φεΐδας, -αντος, δ' ἡγ. τῶν ἐν Τροίᾳ Βωιωτῶν.
 Φεΐδιος, -ου, δ' δ' περίφ. γλύπτης, υἱ. Φαρμύδα | κ. ἄ.
 Φεΐδιππίδης, -ου, δ' Ἀθην. ἡμεροδρόμος | κ. ἄ.
 Φεΐδιππος, δ' υἱ. Θεσσαλοῦ, εἰς τῶν μνηστήρων Ἐλένης | κ. ἄ.
 Φεΐδοστρατος, δ' Γραμματικῶς Ἀθην.
 Φεΐδῶλας, -α, δ' Κορινθίος τις.
 Φεΐδων, -ωνος, δ' βασ. Θεσπρωτῶν | βασ. Ἀργους | εἰς τῶν 30 τυρ. Ἀθην.
 Φελλεύς, -έως, δ' ὄρεινός τόπος Ἀθην.
 Φελλίος, -ου, δ' ποτ. Λακωνίας.
 Φελλίη, ἡ' κώμη Ἀχαΐας.
 Φελλός, ἡ' πόλ. Λυκαονίας.
 Φέλλων, -ωνος, δ' ποτ. Τριφυλίας.
 Φενεδός (κ. Φενεός), δ' ἡ ποτ. Ἀζανίας ἐν Ἀρκαδίᾳ.
 Φεραί, αἰ' πόλ. Θεσσαλίας | = Φεραί (Μεσσηνίας).
 Φερακλῆς, -έους, δ' ἐπών. ἄρχ. Ἀθην.
 Φερούλλος, -α, δ' Πέρσης τις.
 Φέρεκλος, -ου, δ' υἱ. Ἀρμονίου, ἐκ Τροίας, ναυπηγός.
 Φερεκράτης, -ους, δ' κωμ. ποιητῆς.

Φερεικῶδες, -ους, δ' φίλος. ἐκ Συρίας, διδάσκαλος Πυθαγόρα | ἱστοριογρ.
Φερενδάτης, -ου, δ' στρατ. τῶν μετὰ Ξέρξου Περσῶν.
Φερενίκη, ἡ θυγ. Διαγόρου τοῦ Ροδίου.
Φερένιος, δ' ποιητ. | Ἡλέτος Ὀλυμπιον.
Φερέντιον, τὸ (κ. -ντινόν) πόλ. Λα-
Φερεσσεύης, -ου, δ' Πέρσης τις. [τίου.
Φερετιάδης, -ου, δ' υἱ. Φέρητος, Εὐ-
μηλός. [του Γ'.
Φερετήμη, ἡ σύζ. βασιλ. Κυρήνης Βάτ-
Φερέως, -έως, δ' υἱ. Οἰνώτος κ. Ἀλθαίας.
Φέρης, -ητος, δ' υἱ. Κρηθῆας, ἱερῆτης
Φερῶν | υἱ. Ἰάσους κ. Μήδειας.
Φερητιάδης, δ' = Φερετιάδης.
Φερίας, -ου, δ' Ὀλυμπιον. ἐξ Αἰγίνης.
Φέροσα, ἡ μία Νηρῆίδων.
Φερρέφασσα, ἡ (κ. -ττα) = Φερεφ-
φόνη = Περσεφόνη.
Φερεσφόνη, ἡ = Περσεφόνη.
Φερών, δ' υἱ. Σωσώστρου, βασιλ. Αἰγύπτου.
Φερωνία, ἡ πόλ. Τυρραηνίας.
Φηγαία, ἡ δύο δήμοι Ἀττικῆς.
Φηγιαί, ἡ (κ. -ια) ἡ Ψωφίς ἢ Ἡέρυ-
μανθός ἐν Ἀρκαδίᾳ.
Φηγεύς, -έως, δ' υἱ. Ἀρήτορος, ἱερέως
τοῦ ἐν Τροίᾳ ναυτοῦ Ἡφαίστου | βασιλ.
Ψωφίδος, πα. Ἀγῆνορος.
Φηγός, -οῦντος, δ' δήμος Ἀττικῆς.
Φημιος, δ' ὁ περὶ φ. αἰθῆρας Ἰθάκης.
Φημονόη, ἡ ἱέρεια τοῦ Δελφικοῦ μαν-
τείου, θυγ. Ἀπόλλωνος.
Φηνώ, -οῦς, ἡ θυγ. Κλυτίου, ἐξ Ἀθην.
Φηροί, αἱ = Φαροί, πόλ. Μεσσηνίας κ. Βοι-
Φηροία, ἡ πόλ. Ἀρκαδίας. [ωτίας.
Φηρητιάδης, δ' = Φερετιάδης.
Φηριανός, ὁ δ' περὶ φ. αἰθῆρας Ἰθάκης.
Φθία, ἡ μία τῶν θυγ. Νιδῆς | σοῦ. Ἀ-
μύντορος μὴ, Δωροῦ | πόλ. Θεσσαλίας,
πα. Ἀχιλλεύου, καὶ ἡ πέριξ ἠχώρα.
Φθιάς, δ' υἱ. Πρωσίδου κ. Λαερτιάδου, ἱερ.
Φθιάς | υἱ. Δουκάνου, Ἀρκαδίας | κ. ἄ.
Φθιώτης, ὁ δ' κάτ. Φθιώτιδος.
Φθιώτις, -ιδος, ἡ τμήμα Θεσσαλίας.
Φιάλεια, ἡ (κ. -λία) = Φιγαλία.
Φιάλος, δ' υἱ. Βουκολίωνος.
Φιάλις, -έως, δ' χωρ. Ἀττικῆς.
Φιγαλία, ἡ πόλ. Ἀρκαδίας.
Φίγαλος, δ' υἱ. τῶν υἱ. Δουκάνου.
Φιδήναι, αἱ (κ. -ήνη, ἡ) πόλ. Σικυωνί-
των ἐν Ἰταλίᾳ.
Φικ(ε)ιον, τὸ (ἄλλως Σφιγγειον) ὄρος
Βοιωτίας.
Φίλα, ἡ δν. ἑταίρας | οὗς. Φιλίππου τοῦ
Ἀμύντου | πόλ. Μακεδ. Πιερίας.
Φιλάγριος, δ' ῥήτ. ἐκ Ρόδου | στρατ. τις.
Φιλαδέλφεια, ἡ (κ. -ια) πόλ. Κιλικίας
| πόλ. Αὐδίας | πόλ. Κοίλης Συρίας.
Φίλαϊ, αἱ πόλ. Αἰγύπτου.
Φιλαίδης, οἱ ὄνομα Ἀττικῆς.
Φιλαίμων, -ονος, δ' εἰς υἱὸν Περσίου.
Φιλαινέτη, ἡ δν. γυναικός.
Φιλαίνης, -ιδος, ἡ δν. Ἀευκαδία συγγρ. |
δν. ἑταίρας.
Φιλαίνων θωμοί, οἱ λιμῆν Ἀφρικῆς.
Φιλαίος, δ' υἱ. Διαντος, πρόβ. Μιλιτιάδου.
Φιλαλήδης, -ους, δ' πατήρ ἱατροῦ
Ἀλεξάνδρου.
Φιλαμμονίδης, -α, δ' υἱ. Φιλάμμωνος,
δ' ἑθνομολγός.
Φιλάμμων, -ονος, δ' (κ. -ωνος), δ'
μουσ. κ. κίθαριστῆς ἐκ Θράκης | κ. ἄ.
Φιλανόριον, τὸ χωρ. Ἀργολίδος.
Φιλάνων, -ονος, δ' υἱ. Χέρουτος, ἀδελ.
βασιλ. Κύπρου Γόργου.
Φιλῆας, -ου, δ' Σάμιος, πα. Ροίκου | ἀ-
κρωτ. κ. χωρ. Θράκης.

Φιλέραιτος, δ' υἱ. ὀρχηστρίδος τινός |
κωμ. ποιητῆς, υἱ. τοῦ Ἀριστοφ. | κ. ἄ.
Φιλέσιος, δ' πέντης τις Ἀθηναίος.
Φίληθος, δ' τίτλος διαλόγου τοῦ Πλά-
Φιλημάτιον, ἡ δν. ἑταίρας. | τανος.
Φιλήμων, -ονος, δ' πα. Ἀμεινιάδου. | κωμ.
ποι. ἐκ Κιλικίας. | Ἔρματ. Ἀθην. | κ. ἄ.
Φιληρατίς, -ιδος, ἡ δν. γυναικός.
Φιλήσιος, δ' εἰς τῶν στρατ. τῶν μετὰ
Κύρου Μυρτών.
Φιλήτας, -α, δ' Ὀλυμπιον. ἐκ Σουδάρας.
Φιλητῆς, -ᾶ, δ' Γραμματικ. κ. ποιητ. ἐκ Κῆ.
Φιλητορίδης, δ' υἱ. Φιλήτορος, δ' Ἀη-
Φιλάδης, δ' τύρ. Μεσσηνίας. | μούχος.
Φιλίνη, ἡ μή. ποι. Θεοκρίτου.
Φιλίνα, ἡ δν. γυναικός.
Φιλίνιον, ἡ ὀπισθοκρ. τοῦ προηγουμένου.
Φιλίνος, δ' πλούσιος Ἀθην. | ἱστοριογρ.
ἐξ Ἀκράγαντος Ὀλυμπιον. | κ. ἄ.
Φιλιππίδης, -ου, δ' Ἀθην. μισθ. Πρω-
αγόρου | κωμ. ποιητ. | κ. ἄ.
Φιλιππί, οἱ πόλ. Μακεδονίας.
Φίλιππος, δ' ἄν. βασιλεὺς Μακεδονίας. | κ. ἄ.
Φιλιπποῦ (ὑπο)δίας, -έως, ἡ πόλ. Θράκης |
= Ἰθάκη (αἱ Φθιώτικαί).
Φιλίσκος, δ' ἑπὶ πῶν ἄρχ. Ἀθην. | κωμ. ποι.
| τραγ. ποι. | κωνικ. φίλσα. | κ. ἄ.
Φιλίστα, ἡ σύζ. Πόρρωνος.
Φιλισταῖοι, οἱ κάτ. Παλαιστίνης.
Φιλιστῆς, δ' υἱ. Φιλίστου | τύρ. Βῆδο-
κοῦ Ἄρσοῦ.
Φιλιστῶν, -ωνος, δ' Συρακοῦς. θαυμα-
τοποιός | κωμ. ποιητ. | κ. ἄ.
Φιλίστος, -ου, δ' δύο ἱστοριογρ. ἐκ Συρα-
κουσῶν | κ. ἄ.
Φίλιτις, -ιος, δ' Αἰγύπτου ποιητῆς.
Φιλύριδος, -α, δ' βλ. Φιλυρίδης.
Φιλογένης, -ους, δ' Ἀθην., ἱερ. Φωκαίας.
Φιλοδάμεια, ἡ θυγ. Δαναοῦ, μή. Φάρ-
ωνος, ἱερ. Φερσῶν.
Φιλοδημος, δ' Ἐπικούρου φίλσα. κ. ποιη-
τῆς ἐκ Γαβάρων Συρίας.
Φιλοδίκη, ἡ θυγ. Ἰνάχου.
Φιλοφίλιος, ἡ ποιητῆς Ὀδυσσεύς.
Φιλοκλέων, -ωνος, δ' πλαστών ἐν παρ'
Ἀριστοφάνει.
Φιλοκλής, -έως, δ' τραγ. ποιητ. | ἐπὶ πῶν
ἄρχ. ἐν Ἀθην. | ναύαρχ. Ἀθην. | κ. ἄ.
Φιλοκόμοδος, -ου, δ' δοῦλος αὐτοκρ.
Κομηδίου.
Φιλοκράτης, -ους, δ' στρατ. Ἀθην. |
ἐπὶ πῶν ἄρχ. Ἀθην. | κ. ἄ.
Φιλοκρήτης, -ου, δ' υἱ. Πολύαντος, «τί-
τος τραγῶδ. Σοφοκλέους».
Φιλόκυρος, δ' τύρ. Σαλαμίνου. Κύπρου.
Φιλοκῶν, -ονος, δ' Σπαρτιάτης ἀν-
δραγαθῆσας ἐν Πλαταιαίς.
Φιλόλαος, δ' υἱ. Μίνωος κ. νόμφ. Παρσί-
ας | Πυθαγόρου, ἐκ Κρότωνος.
Φιλομάχη, ἡ θυγ. Ἀμφίου, οὗς. Πελλίου.
Φιλομέδουσα, ἡ σύζ. Ἀρηιόθου, βασι-
λέως Βοιωτ. Ἄρνης.
Φιλομήλας, ἡ (κ. -μήλεια) θυγ. βασιλ.
Ἀττ. Πανδίωνος | = Πολυμήλη, μή.
Πατρόκλου.
Φιλομηλείδης, -ου, δ' υἱ. Φιλομήλης, δ'
Πάτροκλος | βασιλ. Αἰθιοπίας.
Φιλομήλιον, τὸ πόλ. Φρυγίας.
Φιλόμηλος, δ' Ἀθην., ἐκ Παιανίας |
στρατ. Φωκῶν | κ. ἄ.
Φιλόμνηστος, δ' συγγραφεὺς τις.
Φιλόνη(ε)ικος, δ' Ἀθηναίος τις | φιλόσ.
ἐκ Μεγάρων.
Φιλονόη, ἡ θυγ. Τυνδαροῦ. Ἀθήνας | οὗς.
Βελλεροφόντι. (ἄλλως Ἀντίκλειος).
Φιλονόμη, ἡ θυγ. Νουκτίμου. Ἀρκαδίας,
σύντροφος Ἀρτέμιδος.

Φιλόνομος, δ' υἱ. Ἡλεκτρώωνος.
Φιλοξένη, ἡ δν. ἑταίρας.
Φιλοξένος, δ' ποιητ. ἐκ Κυθήρων | Γραμ-
ματ. ἐξ Ἀλεξάνδρου. | κ. ἄ.
Φιλοπολίμην, -ενος, δ' περὶ φ. στρατ. Ἀ-
χαιῶν | κ. ἄ.
Φιλόπολιος, δ' Γραμματικὸς τις.
Φιλοστέφανος, δ' κωμ. ποιητ. | ἱστο-
ριογρ. ἐκ Κυρήνης.
Φιλοστοργίος, δ' συγγραφεὺς τις.
Φιλόστρατος, δ' ῥήτωρ Ἀθην. | πα. φι-
λος. Πολέμωνος | συγγραφ. «Εἰκό-
νων» κλπ., ἐκ Ἀθήνων | κ. ἄ.
Φιλοστρία, ἡ πόλ. Παλαιστίνης.
Φιλότιμος, δ' γλύπτης ἐξ Αἰγίνης | κ. ἄ.
Φιλοφάνης, δ' ἱατρὸς τις.
Φιλοφάνης, -ους, δ' σοφιστῆς τις.
Φιλοχάρης, -ους, δ' Ἀθην., ἀδελ. ῥήτ.
Δισχίνου.
Φιλοχορίδας, -α, δ' Λακεδαιμονίος τις.
Φιλοχορος, δ' Ἀθην., Γραμματικ. κ. ἱστο-
Φιλόλλιος, δ' κωμ. ποιητῆς. [ριογρ.
Φιλόρα, ἡ θυγ. Ψεκανοῦ, μή. Κενταύ-
ρου Χείρωνος | ἡ ἄλλ. Κλυμένη,
οὗς. Ναυπλίου | κ. ἄ.
Φίλυρος, οἱ ἔθνος παραλ. Εὐξ. Πόντου.
Φιλυρῆς, -ιδος, ἡ πόλ. Φιλύρας | νη-
σίς παραλ. Εὐξ. Πόντου.
Φιλυρῆς, -ου, δ' υἱ. Φιλύρας, δ' Κέν-
ταυρος Χείρωνος.
Φιλώ, -οῦς, ἡ δν. γυναικός.
Φίλων, -ωνος, δ' Ὀλυμπιον. ἐκ Κερ-
κύρας | Φιλῶς, διδάσκ. Κικάρωνος
| γεωγράφος μαθηματ. κ. μηχαν. | κ. ἄ.
Φιλώνδας, -α, δ' ἄν. βουκόλου.
Φιλωνίδης, -ου, δ' πλούσιος Ἀθην. ἡ
Μελήσιος | κωμ. ποιητῆς | κ. ἄ.
Φιλωνίς, -ιδος, ἡ μή. Κήβικος | κ. ἄ.
Φιλωνος κώμη, ἡ κώ. Αἰγύπτου.
Φιλώτας, -α, δ' υἱ. Παρμενίωνος, στρατ.
Μεγ. Ἀλεξ. | κ. ἄ.
Φιλώτερος, ἡ ἀδελφή Πτολεμαίου Β'
| λιμῆν Αἰγύπτου.
Φιλωτέρης, -ιδος, ἡ = Φιλωτέρας.
Φινειδης, -ου, δ' υἱ. Φινέως.
Φίνειον, τὸ = Φινόπολις.
Φινεύς, -έως, δ' υἱ. Βήλου κ. Ἀγχι-
νόστου | βασιλ. Φοινίκ. Ἀγῆνορος | κ. ἄ.
Φινόπολις, -έως, ἡ πόλ. Θράκης.
Φιντίας, -ου, δ' Πυθαγόρου, φίλος Δάμ.
Φιντίας, -ιος, δ' ἰνίοχος τις ἐκ Συρακ.
Φιντύλος, δ' ἄν. ἀνδρός.
Φιξ, ἰκός, ἡ ἀντί Σφιγξ.
Φλαγ, ἡ νῆσος τῆς ἐν Βοιωτίᾳ λίμνης
Τριτωνίδος.
Φλάβιος, δ' (κ. Φλασούσιος), Φλαμ(μ)ί-
νιος, δ' ὀνόματα Ρωμαίων.
Φλέγρος, ἡ (κ. -οι, αἱ) τὸ καὶ Φλε-
γροῖον πεδῖον ἢ πεδία τῆς Γα-
γαυτομαχίας.
Φλεγύς, ἡ πόλ. Βοιωτίας.
Φλεγύσαι, αἱ ἡστρονομ. λα. Βοιωτίας.
Φλεγυσαντίς, -ιδος, ἡ χῶ. Φλεγυσῶν
ἐν Βοιωτίᾳ.
Φλεγύσας, -ου, δ' υἱ. Ἄρως κ. Χρύ-
σης, βασιλ. Λακωνίδων.
Φλεγυών, -ωνος, δ' ἐπιθ. Διονύσου.
Φλιαί, αἱ = Φλιούς.
Φλιάς, -αντος, δ' υἱ. Διονύσου κ. Χθο-
νοφύλης, εἰς Ἀργοναυτῶν.
Φλιασία, ἡ (κ. Φλιουντίς, -ιδος) ἡ
περὶ τὸν Φλιούνα χῶ.
Φλιούς, -οῦντος, δ' πόλ. Σικυωνίας
ἐν Πελοπον.

Φλογίδας, -α, δ' Σπαρτιάτης τις.
 Φλύα, ή (κ. Φλυεΐς, οί) δ' ήμ. Ἄττικκ.
 Φόβη, ή· μία τῶν Ἀμαζόνων.
 Φόβος, δ' υί. Ἄρωσ κ. Ἀφροδίτης,
 θεός Φόβου.
 Φοιβαία λίμνη, ή· ή ὑπερον Σαρωνίς.
 Φοίβη, ή· θυγ. Οὐρανοῦ κ. Γῆς | θυγ.
 Λευκίππου | θυγ. Τυνδάρω, ἀδελ.
 Κλυταίηστρας | κ. ἄ.
 Φοιβίδας, -α, δ' στρατ. Λακεδαιμον.
 Φοίβις, -ίδος, ή· δν. ἑταίρας.
 Φοΐδος, δ' ἐπιθ. Ἀπόλλωνος.
 Φοίνικες, οί· κάτ. Φοινίκης | οί Καρ-
 χηδόνιοι.
 Φοινικῶν ὄρος, τό δρ. Βοιωτίας.
 Φοινίκη, ή· χῶ. Ἀσίας, μετ. Συρίας
 κ. Αἰγύπτου, πόλ. Χαονίας ἐν Ἠπειρώ.
 Φοινικικός, ή, ὄν· δ τῶν Φοινικῶν |
 Καρχηδονικός.
 Φοινικίς, -ίδος, ή· πόλ. Βοιωτίας.
 Φοινικεύς, -οῦντος, δ' πόλ. κ. λιμ.
 Κρήτης | λιμ. Μεσσηνίας | λιμ. Κυ-
 θήρων | λιμ. Σικελίας | λιμ. Λυ-
 κίας | κ. ἄ.
 Φοινικουσία, ή· μία τῶν νήσων Αἰό-
 λου | πόλ. Συρίας.
 Φοινικοῦσαι, αἰ· νῆσοι παραλ. Αἰθίως.
 Φοινίξ, -ικος, δ' (κ. Φοινίξις) ἀδελ.
 Κάδμου | υί. Ἀμύντορος, παῖδαγ.
 Ἀχιλλέως | κ. ἄ. | ποτ. Λοκρίδος,
 Ἀχαιας κ. ἄ.
 Φοινισσα, ή· ή κάτ. τῆς Φοινίκης.
 Φοιτεΐαι, αἰ· πόλ. Ἀκρναντίας.
 Φοίτειον, τό κῶ. Αἰτωλίας.
 Φοίτις, δ' υί. Ἀλκμήων, ἱερ. Φοιτειῶν.
 Φολέγανδρος, ή· νῆσ. Αἰγαίου, μία
 τῶν Σποράδων.
 Φολόη, ή· δρ. Πελοποννήσου μετὰ εὐ
 Ἠλίδος κ. Ἀρκαδίας.
 Φόλος, δ' εἰς Κενταύρων, υί. Σιληνοῦ κ.
 νύμφ. Μελίας.
 Φόροβος, -αντος, δ' βασι. Λέσβου | βασι.
 Ἀργουεῖ | υί. Λαπίθου κ. Ἐρμιόν. | κ. ἄ.
 Φόροβος, δ' πα. Προνόγης, πενθ. Αἰτωλοῦ.
 Φορκίδες, αἰ· θυγ. Φόρκυος κ. Κητοῦς,
 αἰ Γραταί κ. αἰ Γοργόνες.
 Φόρκος, δ' (κ. Φόρκυν) = Φόρκυς.
 Φόρκυνος λιμνή, δ' λιμνή Ἰθάκης.
 Φόρκυς, -υνος (-ουος), δ' υί. Πόντου κ.
 Γῆς | ήγ. Φρυγῶν.
 Φορμιαί, αἰ· ἀπρότ. Ὀρμιαί πόλ. Λατι-
 νόρου, -ιος, δ' στρατ. Συρακουσῶν. | ου.
 Φορμισίος, δ' Ἀθην. πωγωνοφόρος.
 Φορμίων, -ωνος, δ' στρατ. Ἀθην. | ἐπών.
 ἄρχ. Ἀθηναίων | ὑποκρ. τραγωδίων
 | φίλος. | κ. ἄ.
 Φόρμος, δ' = Φόρμη | ναύαρχ. Ἀθην.
 Φορωνεΐδαι, οί· υίοί Φορωνέως, δ' Ἀμ-
 φιάραος κ. Ἀθραστος.
 Φορωνεύς, -έως, δ' υί. Ἰνάχου κ. Ὀκκα-
 νίδος Μελίας, βασι. Ἀργουεῖ.
 Φορωνίς, -ίδος, ή· θυγ. Φορωνέως | τι-
 τλος ποιήματ. τοῦ Ἑλληνικού.
 Φοῦνθα, ή· πόλ. Λατίου.
 Φράδοπα, τά (κ. Φράδοτα) πόλ. τῆς ἐν
 Μηθιά Ἀεροπατηνῆς.
 Φραδίτης, -ου, δ' δν. βασιλέων Πάρθων.
 Φράδορτων, -ονος, δ' γλῶττ. ἐξ Ἀργουεῖ.
 Φραδότης, δ' πα. κ. υί. βασι. Μηθιάς Διγί-
 Φρασίας, -ου, δ' Ἀθηναίος τις. | κῶ.
 Φρασιδῶμος, -ου, δ' Κφόε τις.
 Φρασικλείδης, -ου, δ' ἐπών. ἄρχ. Ἀθην.
 Φράσιμος, δ' πα. Πραξιθέ. πενθ. Ἐρεχθέ.
 Φρασίος, δ' Κύπριος μάντις.
 Φράσιωρ, -ορος, δ' δν. Ὀλυμπιονίκου.
 Φραταγούνη, ή· οὐξ. Δαρειοῦ Ἰστάσπ.
 Φραταφέρνης, -ου, δ' Πέρσης τις.

Φρέαρροι, οί· δῆμος Ἄττικῆς.
 Φρέγελλα, ή (κ. -λλαι, αἰ) πόλ. Λατίου.
 Φρεγηνία, ή· πόλ. Τυρρηνίας.
 Φρεντανή, ή· χῶ. τῶν Φρεντανῶν.
 Φρέντανοι, οί· λα. Ἰταλίας.
 Φρικίας, -ου, δ' Ὀλυμπιον. ἐκ Θεσσαλ.
 Φρίκιον, τό δρ. Λοκρίδος.
 Φρίκων, -ωνος, δ' δν. ἀνδρός.
 Φρικωνεύς, -έως, δ' κάτ. τῆς ἐν Αἰολίδι
 Κύμης (= Φρικωνοῦς).
 Φρικωνίς, -ίδος, ή (κ. -νίτις, -ίδος) ή ἐν
 Αἰολίδι Κύμη | ή ἐν Μυσία Λάρισα.
 Φρίσα, ή (κ. -ξαι, αἰ) πόλ. Τριφυλίας.
 Φρίξος, δ' υί. βασι. Βοιωτ. Ἀθάμζντος κ.
 Νεφέλης | ποτ. Ἀργολίδος.
 Φρίξου λιμνή, δ' λιμνή Χαλκηθόνος ἐν
 Ἑλλησπόντῳ.
 Φρίξου πόλις, ή· πόλ. τῆς Ἀσ. Ἰθρηλίας.
 Φρονίμη, ή· θυγ. τοῦ βασι. Κρήτ. Ἐπίδαρχ.
 Φροντίδος, -α, δ' Πυθαγόρ. ἐκ Τάραντ.
 Φρόντις, -ίδος, δ' εἰς τῶν υί. Φρίξου κ.
 Χαλκίόπης | υί. Ὀνήτορος, κυβερ-
 νήτης νηός Μεγαλόμου.
 Φρόντις, ή· οὐξ. Πανόδου, μή. Εὐφόροβου.
 Φρόντων, -ωνος, δ' δν. Ρωμαίων.
 Φρουραρχίδας, -α, δ' Λάκων τις.
 Φρούριο, οί· λα. Ἀσίας.
 Φρύγες, οί· κάτ. Φρυγίας.
 Φρυγία, ή· ἐπαρχ. Μ. Ἀσίας | χωρ. πλῆθ.
 Θεσσαλ. Ὀίτης | δν. Ζούλης.
 Φρύγιος, -α, οἶ· Φρυγία δαίμων (ή Κυ-
 βέλη) | Φρύγιος λίθος (εἰ κ. Συνα-
 δικός, εἰδος μαρμάρου) | Φρύγιον
 ἔστυ (ή Τροία).
 Φρύνη, ή· περὶ φ. ἑταίρα Ἀθηνῶν.
 Φρύνης, -ίδος, δ' κίθαρωδός ἐκ Μυτιλή-
 νης | Λακεδαιμονίος τις.
 Φρυνίος, δ' εἰς τῶν στρατ. Μυρίων.
 Φρύνιχος, δ' τραγ. ποι. | κῶμ. ποι. | στρατ.
 Ἀθηναίων | Γραματ. | κ. ἄ.
 Φρύων, -ωνος, δ' Ὀλυμπιον. στρατ.
 Ἀθην. | πράκτωρ Φιλίππου, Ἀθην.
 Φρυωνίδας, -α, δ' μοχθηρός Ἀθηναίος.
 Φρύξ, -υγός, δ' δικάτ. Φρυγίας | δν. δού-
 λου παρ' Ἀριστοφάνει.
 Φρύξος, δ' ποτ. Ἀργολίδος.
 Φύη, ή· Ἀθηναία, εἰς αἰσιοῦ ἀναστήματ.,
 ὑποδοθεῖσα τῶν Ἀθηνῶν.
 Φυκιδάδας, -α, δ' Πυθαγόρ. ἐκ Κρότωνος.
 Φυκοῦς, -οῦντος, δ' ἀκρωτ. κ. πόλ. Κυ-
 ρηναϊκῆς.
 Φυλακεΐς, οί· φυλή ἐν Τεγέφ.
 Φυλάκη, ή· πόλ. Φθιώτιδος | κῶ. Ἀρκα-
 δίας | δύο χωρ. Ἀθήνητων.
 Φυλακῆς, -ίδος, ή· θυγ. Φυλάκου, ή Ἄλ-
 κιμήζη.
 Φυλακίδης, δ' υί. Φυλάκου, δ' Ἰφικλος |
 ἰσθμιονικός ἐξ Αἰγίνης.
 Φυλάκιος, δ' κάτ. τῆς Φυλάκης.
 Φύλακος, -ου, δ' υί. Δηλίωνος κ. Διομή-
 θης, εἰς Ἀργοναυτ. | ἦρωδ. Δελφῶν.
 Φυλακτοίς, -ίδος, ή· δρ. Ἀρκαδίας.
 Φύλαρχος, δ' ἱστοριογρ. Ἀθην. ἤ Σικυώ.
 Φύλας, -αντος, δ' βασι. τῆς ἐν Θεσπρωτία
 Ἐφύρας, πα. Πολυμήληρ κ. Ἀστυόχ. |
 υί. Ἀντιόχου, βασι. Δρυεπῶν.
 Φυλείδης, -ου, δ' υί. Φυλέως, δ' Μέγης |
 πα. Πυθαγόρ. ἠθηςίας.
 Φυλεύς, -έως, δ' υί. βασι. Ἠλιδ. Ἀθυσίου,
 πα. Μέγης | στρατ. Μεσσην. | κ. ἄ.
 Φυλή, ή· δῆμος κ. φρούρ. Ἀττικῆς.
 Φυληίς, -ίδος, ή· μία τῶν Θεσπιδῶν.
 Φυλλάτος, δ' ἐπιθ. Ἀπόλλωνος ἐν Φύλ-
 λῳ τῆς Θεσσαλίας.
 Φυλλήιον ὄρος, τό δρ. Θεσσαλίας παρὰ
 τὴν πόλ. Φύλλον.

Φυλλῆς, -ίδος, ή· ή τοῦ ποτ. Φυλλίδα
 ἐν Βιθυνία.
 Φυλλίδας, δ' = Φυλλεΐδης | θηβαί. τις.
 Φύλλης, -ιος, δ' συγγραφ. περὶ Μουσικ.
 Φύλλις, -ίδος, ή· θυγ. βασι. Θεφάκης Σι-
 θωνος | χῶ. Θεφάκης | ποτ. Βιθυνίας.
 Φύλλος, δ' (ή) πόλ. Φθιώτιδος.
 Φυλόμαχος, δ' Ἑλλην. γλύπτης.
 Φυλῶ, -οος, ή· μία τῶν θεσπιαίνων
 Ἑλάνης. [προσν.
 Φύρκος, δ' φρούρ. Ἠλίδος παρὰ τὸ Λε-
 Φυρόμαχος, δ' γλύπτης | διαβ. πολυ-
 φάγος | κ. ἄ.
 Φυσάδεια, ή· μία τῶν Δαναῶν | πηγὴ
 παρὰ τὸ Ἄργος.
 Φύσιος, δ' εἰς τῶν παιδῶν Λυκάονος.
 Φύσκα, ή· πόλ. Μακεδονίας.
 Φύσκος, δ' δρ. Ἰταλίας | ποτ. Ἀσσυρίας.
 Φυτέιον, τό = Φοίτειον.
 Φυταλίδαι, οί· οί ἀπόγ. τοῦ Φυτάλου,
 πατριά τις ἐν Ἀθήναις.
 Φύταλος, δ' ἀρχ. κάτ. τῆς Ἀττικῆς,
 φιλοξενήσας τὴν Δήμητρα.
 Φύτειον, τό πόλ. Ἠλίδος, ἀπὸ τίνος
 Φυτια, ή = Φοιτεΐαι. [Φυτέως.
 Φύκασις, ή· πόλ. Ἰωνίας μετὰ δύο λιμέ-
 νας, πρὸς Β. Ἐρμιου.
 Φωκαίς, -ίδος, ή (κ. -καΐς) ή κάτ. τῆς
 Φωκαίας | ή ἐρωμένη Κύρου τοῦ νε-
 ωτέρου, ή Μιλτώ.
 Φωκατῆς, -ου, δ' τῆς Φωκαίας | Φωκ-
 στατήρ (χρυσοῦν νόμισμα τῶν Φω-
 κῶν).
 Φωκέαι, αἰ· φρούριον τῶν Λεοντίων ἐν
 Σελινόβντι.
 Φωκέος, -έως, δ' δ κάτ. Φωκίδος.
 Φωκίδης, -ου, δ' Ἀθηναίος τις.
 Φωκικόν, τό· τὸ οἰκοδόμημα ἐπὶ τῆς
 ὁδοῦ ἀπὸ Δελφῶν εἰς Αεουλίδα.
 Φωκίς, -ίδος, ή· ἐπαρχ. Ἑλλάδος.
 Φωκίων, -ωνος, δ' περὶ φ. στρατ. κ. πο-
 λιτικὸς ἐν Ἀθήναις.
 Φώκος, δ' υί. Αἰακοῦ κ. νύμφ. Ψαμμά-
 θης, ἀδελ. Πηλέως | υί. Ὀρνυτιανός
 ή Ποσειδῶνος.
 Φώκριτος, δ' Βυζάντιος τις.
 Φωκυλίδης, -ου, δ' φίλος κ. ποιητῆς
 ἐκ Μιλῆτου.
 Φωρῶν λιμνή, δ' λιμνή Ἀττικῆς ὑπὸ
 τὸ ὄρος Κορυθαλόν.
 Φώτιος, δ' Χάων τις ἐξ Ἠπείρου.

X

Χάα, ή· πόλ. Ἠλίδος ἐν Τριφυλία.
 Χάσκακα, αἰ· φρούρ. Σιθωνίης ἐν Πόντῳ.
 Χάθρος, δ' ποτ. Ἰνδιῶν.
 Χαθράσιοι, οί· λαός Ἀραβίας.
 Χαθρίας, δ' ἐπών. ἄρχ. Ἀθην. | στρατ.
 Ἀθηναίων.
 χαθροῖον κῶμη, ή· χωρ. ἐπὶ τοῦ Δέλτα
 Αἰγύπτου.
 Χαθροῖον χάραξ, δ' χωρ. Αἰγύπτου.
 Χαθώρας, -α, δ' ποτ. Μεσσοπονείας.
 Χαθρία, ή (κ. Χαθιο-) πόλ. Πόντου.
 Χαθρίασις, α, ον· δ' ἐκ τῆς Χαθρίας,
 ἐπών. Ἀμαζόνων.
 Χαθρίασις, δ' ποτ. ἐπαρχ. Πόντου.
 Χαίρετας, -ου, δ' υί. Ἀρχεστράτου, ναύ-
 αρχ. Ἀθην. | ἱστοριογρ. | πυγμαχός
 Σικυωνίος.
 Χαίρεθμος, δ' πα. Πατρόκλου | ἀδελ.
 Ἐπικούρου.
 Χαίρεκράτης, -ου, δ' Ἀθην., ἀδελ.
 Χαίρεφθίντος, παπάδος Σωκράτους.
 Χαίρελεως, -ω, δ' εἰς τῶν 30 τυρ. ἐν
 Χαίρεστράτη· ή· μή. Ἐπικούρου. [Ἀθ.

Χαιρέστρατος, δ' ὄν. διαφ. Ἀθηναίων.
Χαιρεφάνης, -ους, δ' ἐπών. ἀρχ. Ἀθην.
Χαιρέφιλος, δ' ταρχιστώλης ἐν Ἀθίν.
Χαιρεφών, -ώντος, δ' Ἀθ., πλ. Σπάρτ.
Χαιρήμων, -ονος, δ' τραγ. ποιητ. | Αἰ-
γύπτ. ἱστοριογράφος | στρωτ. φιλόσ.
ἔξ Ἀλεξανδρείας.
Χαιρησίλειος, δ' υἱ. Ἰασίου, πα. Ποι-
μάνδρου. [φόρων.
Χαιρίδας, -α, δ' εἰς τῶν ἐν Σπάρτῃ Ἐ-
Χαίρις, -ιδος, δ' ἀδέξιος; ἀγλήτ. ἐν Ἀθ.
Χαίρων, -ωνος, δ' υἱ. Ἀπόλλ., ἐπών.
Χαιρωνείας | Ἀθην. Πολέμαρχος, |
τύραννος Παλλήνης.
Χαιρώνδας, -α, δ' ἐπών. ἀρχ. Ἀθην.
Χαιρώνεια, ἡ πόλ. Βιωτίας.
Χαιρωνίδης, δ' = Χαιρώνδας.
Χαίτος, δ' εἰς τῶν παίδων Αἰγύπτου.
Χάλαιον, τό πόλ. Λοκρῶν Ὀζολῶν.
Χαλάστρα, ἡ πόλ. Μακεδονίας.
Χάληθς, -ου, δ' κήρυξ Βουσιρίδος ἐν
Αἰγύπτῳ.
Χαλδαία, ἡ τμήμα Βαβυλωνίας.
Χαλδαίοι, οἱ οἰκίατ. Χαλδαίας | οἱ ἄλλ.
Χάλυδες | στρατ. φυλ. Βαβυλωνίων.
Χαλέστρη, ἡ = Χαλάστρα.
Χαλεύς, -ῶ, δ' = Χάλαιον.
Χάλκκι, αἱ (κ. Χόλκεια, ἡ) = Χόλκη.
Χόλκη, ἡ νῆσ. Καραπθίου πελάγους.
Χαλκηδών, -όνος, ἡ πόλ. Βιθυνίας.
Χαλκία, ἡ = Χόλκη | = Χαλκίς.
Χαλκιδεύς, -έως, δ' ναύαρχ. Λακεδαίμ.
Χαλκιδίκη, ἡ ἐπαρχ. Μακεδον. | ἐπαρχ.
Συρίας.
Χαλκιδίκων, τό ὄρ. Σικελ.
Χαλκίοκος, ἡ ἐπιθ. Ἀθηναίς ἐν Σπάρτ.
Χαλκίοπη, ἡ ἑγ. βασ. Κολχίδος Αἰγύ-
πτου, σὺξ. Φρίξου | θυγ. βασ. τῆς Κῶ
Εὐρυπύλου | κ. ἀ.
Χαλκίς, -ιδος, ἡ μία τῶν 12 θυγ. Ἀ-
σοποῦ κ. Μεθώνης | πόλ. Εὐβοίας
| πόλ. Αἰτωλ. | πόλ. Μακεδ. | κ. ἀ.
Χαλκίτις, -ιδος, ἡ νῆσ. Προποντιδῶς
| ἐπαρχ. Ἰνδίων.
Χαλκιδόνιον, τό ὄρ. Θεσσαλίας.
Χαλκιδοντιδῶς, δ' υἱ. ἡ ἀπόγ. Χελκ-
ιδόντες | πληθ. -άδαι, οἱ = οἱ Εὐ-
βοεῖς.
Χαλκιδῶν, -ωνος, δ' βασ. τῶν ἐν Εὐ-
βοίᾳ Ἀδάντων | υἱ. Μέροπος, βασ.
Κῶ | κ. ἀ.
Χάλκων, -ωνος, δ' Μυρμιδῶν τις, πα.
Βαθυκλέους | = Χαλκιδῶν.
Χάλος, -ου, δ' ποτ. Συρίας.
Χάλυβες, οἱ λα. ἐπαρχ. Πόντου | ἔ-
θνος Ἀρμενίας.
Χαλύβη, ἡ πόλ. ἐπαρχ. Πόντου.
Χάλυβις, οἱ = Χάλυβες.
Χαλυβῶν, -ωνος, δ' πόλ. ἐπαρχ. Χα-
λυβωνίδος ἐν Συρίᾳ.
Χαλυνίτις, -ιδος, ἡ ἐπαρχ. Ἀσσυρ.
Χαμισιέων, -οντος, δ' συγγραφ. ἐξ
Ἡρακλείας τοῦ Πόντου.
Χαμορνή, ἡ ἐπαρχ. Καππαδοκίας
Χαμύνη, ἡ ἐπιθ. Δημητρός ἐν Ἠλίδι.
Χάνης, δ' ποτ. τῆς ἐν Ἀσίᾳ Ἀλβανίας.
Χάον, τό ὄρ. Ἀργολίδος.
Χασοία, ἡ ἐπαρχ. Ἠπείρου.
Χαράδρα, ἡ πόλ. Φωκίδος | ποτ. Μεσ-
σηνίας | πόλ. Χαονίας.
Χάροδρος, δ' χεῖμαρρος ἐν Ἀργολίᾳ
| πόλ. Φωκίδος | πόλ. Ἀχαΐας.
Χαρακηνή, ἡ χώρα Βαβυλωνίας.
Χαρακηνός, δ' κάτ. τοῦ Χάρκαος.
Χάροξ, -ακος, δ' ἱστοριογ. ἐκ Παρ-
γάμου | πόλ. Ταυρίδος | πόλ. Χα-
ρακηνῆς ἐν Βαβυλωνίας | κ. ἀ.

Χάροξος, δ' υἱ. Σκαμανδρωνόμου,
ἀδελ. Σαφφούς.
Χόρης, ἦτος, δ' Ἀθην. | ἐπών. ἀρχ.
ἐν Ἀθην. | στρατ. Ἀθην. | γλύπτ.
ἐκ Ρόδου | ἱστοριογ. Μεγ. Ἀλεξ.,
ἐκ Μιλήτου | κ. ἀ.
Χαριάδης, -ου, δ' παρασίτος τις | Χα-
ριάδαι, οἱ ἐπίοι γενεὰ ἐξ Αἰγίνης.
Χαρίδαμος, δ' = Χαρίδημος.
Χαρίδας, -α, δ' Κυρηναίος τις.
Χαρίδημος, -ου, δ' στρατ. Ἀθηναίων.
Χορικήια, ἡ σὺξ. Ἐφρασίον τινός.
Χορικήλιος, -ου, δ' ἐπών. ἀρχ. ἐν
Ἀθηνῶν | κ. μ. ποιητῆς.
Χορικήης, -έους, δ' εἰς τῶν 80 τυρ. ἐν
Ἀθην. | υἱ. Ἀπολλοδώρου, ναύαρ.
Ἀθην. | κ. ἀ.
Χορικήω, -οῦς, ἡ Νύμφη τις, μή. μάν-
τειος Τειρασίου | τέτρα νύμφη, σὺξ.
Κενταύρου Χείρωνος | θυγ. βασ.
Σκλαμίνος | Κυζέως, σὺξ. Σκίρωνος.
Χορικός, δ' (κ. -λας, κ. -λεως, κ. Χά-
ριλλος) υἱ. ἡ διαδ. βασ. Σπάρτης
Πολυδέκτου υἱ. ἀδ. ἀθηφάγος | κ. ἀ.
Χορινάδης, -ου, δ' Ἀθην., παροιμιώ-
δης διὰ τὴν θραυκινησίαν του.
Χορίνος, δ' ἐπών. ἀρχ. Ἀθην. | πα.
Αἰσχίνου | Ἠλείος Ὀλυμπιον. | κ. ἀ.
Χορξίνοιος, δ' Σικυωνίος τις.
Χορξίνη, ἡ Ἀθηναία διαβ. διὰ τὴν
ἡλιθιότητα της.
Χόριπος, δ' Ἀθηναίος τις | περὶ θ.
ἀθηφάγος.
Χάρις, -ιτος, ἡ | πληθ. Χάριτες, αἱ
τρεῖς θυγ. Διός, ἀκόλουθοι Ἀφροδ.
Χορσιανδρος, δ' ἐπών. ἀρχ. ἐν Ἀθίν.
Χορσία, ἡ χωρ. Ἀρκαδίας.
Χορσιόδης, δ' Ἠλείος τις.
Χορσίοι, αἱ = Χορσία.
Χορσίος, δ' εἰς τῶν υἱ. Λυκάονος.
Χά. ιτος, δ' ποτ. Κολχίδος.
Χοριτιμίδης, -ου, δ' ἀρχηγός τῶν εἰς
Αἰγύπτου σταλόντων Ἀθην.
Χοριτώ, -οῦς, ἡ ὄν. γυναικός.
Χορίτων λάφρος, δ' ὄρ. Λιβύης.
Χορίτων, -ωνος, δ' Ἀκραγαντινός |
συγγραφῆς τις.
Χορμόνδη, ἡ πόλ. Μεσοποταμίας.
Χορμαντίδης, -ου, δ' Ἀθην., μαθ.
σοφιστῶν Ἰθραουμάχου.
Χορμίδης, -ου, δ' Ἀθην., υἱ. Γλαύ-
κωνος, θετος πλάτωνος | Ἠλείος
Ὀλυμπιονίκης πα. Φειδίου.
Χορμίνας, δ' ναύαρχος Ἀθην. | Λα-
κεδαιμόνιος τις.
Χόρμιον, ἡ (κ. Χορμύνη) θεραπευ-
τικὴ Κλεοπάτρας.
Χόρμιος, δ' Στωικός φιλόσ. ἐκ Μεγάρ.
Χόρμις, -ιδος, δ' υἱ. Διοφάντος.
Χόρμις, -ιδος, ἡ πόλ. Σαρδινίας.
Χορμόδας, -α, δ' πόλ. κ. λιμ. Ἀραβ.
κόλπου.
Χορμόλαος, δ' (κ. -λεως) νεανίας ἐκ
Μεγάρων περιφ. κάλλους | κ. ἀ.
Χόρμος, δ' Ἀρκάς τις.
Χοροίδης, -ου, δ' οὐστράτ. Λαχνητός.
Χοροπίδος, δ' ἀδελ. Ἀρισταγόρου,
ἐκ Μιλήτου.
Χόροπος, δ' βασ. Σύμης, πα. Νηρέως
| Ἠλείος τις | κ. ἀ.
Χόροψ, -οπος, δ' = Χόροπος | Αἰγι-
νήτης τις | κ. ἀ.
Χόρτας, -α, δ' γλύπτης ἐκ Σπάρτης.
Χόρβιδος, -εως (-ιος), ἡ θαλάσσιον
τέρας Σικελ. πορθίου (θηλ. βρά-
χος), ἐναντι Σκύλλης | βάρβαρον
πληθ. Ἀντιοχείας.

Χόρων, -ωνος, δ' υἱ. Ἐσέδους κ. Νυ-
κτός | Θηβαίος, φίλος Πελοπίδα |
ἱστοριογ. ἐκ Λαμφάκου | κ. ἀ.
Χορώνδας, -α, δ' νομοθ. κ. φιλόσ. ἐκ
Κατάνης τῆς Σικελίας.
Χορώνειος, -α, οὐ δ' τοῦ Χάρκαος.
Χοτραμῆς, -ιδος, ἡ = τῆς ἐπομένης.
Χοτραμωτίτις, -ιδος, ἡ ἐπαρχ. Εὐ-
δαίμ. Ἀραβίας.
Χάττιοι, οἱ ἔθνος Γερμανίας.
Χαττούριοι, οἱ ἔθνος Γερμανίας.
Χαυκίς, ἴδος, ἡ χώρα Γερμανίας.
Χαῦκοι, οἱ ἔθνος Γερμανικόν.
Χαῦκων, -ονος, ἡ πόλ. Μηθίας.
Χείλων, -ωνος, δ' = Χίλων.
Χελωνίς, -ιδος, ἡ θυγ. Χελωνῶς | κ. ἀ.
Χεῖμαρρος, δ' ποτ. Ἀργολίδος.
Χεῖμαριον, τό ἀκρ. κ. λιμ. Θεσπρωτ.
Χεῖμων, -ωνος, δ' Ὀλυμπιον. ἔξ Ἀργ.
Χειρίσοφος, δ' Λακεδαίμ., εἰς τῶν
στρατ. τῶν μετὰ Κύρου Μυρτίων |
γλύπτης ἐκ Κρήτης.
Χειρήμαχος, δ' (κ. Χεῖριμ-) υἱ. Ἠ-
λέκτρυμος κ. Ἀναξούς.
Χείρων, -ωνος, δ' περὶ φ. Κένταυρος,
υἱ. Κρόνου κ. Φιλύρας.
Χείρωνος, -ιδος, ἡ ἡ τοῦ Χείρωνος |
«Χειρώνιδες ἄκραι», τὸ Πήλιον.
Χελιδόνει, (κ. Χελιδόνια) νῆσοι,
αἱ νησιδέες ἐναντι τοῦ προηγ. ἀκρ.
Χελιδόνια ἄκρα, ἡ ἀκρ. Λυκίας.
Χελιδόνιον, ἡ ὄν. ἑταίρας.
Χελιδόνιος, -ιδος, ἡ = Χελωνίς,
Χελυδόρεα, τὴ ὄρ. Ἀρκαδίας.
Χελωνάτας, -α, δ' ἀκρωτ. Ἠλίδος.
Χελώνη, ἡ ἀκρωτ. νῆσ. Κῶ.
Χελωνίτης, -ιδος, ἡ νῆσ. Ἐρυθρ. θαλάσ.
Χελωνόφαγοι, οἱ λα. Αἰθιοπίας.
Χέμβις, -ιδος, ἡ = Χέμμις.
Χέμμις, -εως (-ιος), ἡ πόλ. Θηβαίος
ἐν Αἰγύπτῳ | πλωτὴ νῆσ. ἐν τῶν Βου-
τικῆς λίμνης ἐν Αἰγύπτῳ.
Χέου, -οπος, δ' βασ. Αἰγύπτου.
Χερρόνησος, ἡ = χερσονήσος.
Χερρόνης, -ου, δ' ἐποποιός ἐξ Ὀρχομενοῦ.
Χεροιδάμος, -αντος, δ' υἱ. Πριάμου |
εἰς τῶν υἱ. Πτερολάου.
Χεροκράτης, -ους, δ' εἰς τῶν Ἡρα-
κλειδῶν, οἰκιστῆς Κερκύρας.
Χέρσις, -ιος, δ' πα. Ὀνησιου, βασ.
Σκλαμίνος Κύπρου.
χεροίφρων, -ονος, δ' περὶ φ. Ἀρχιτέκτ.
Χερρόνησος, ἡ ἠθρακ. Χερρ. | ἡ Ταυρ.
Χερρόν. (ἡ Σικυθική) | ἡ Τραχια ἡ μι-
κρά | ἡ Καρικὴ | κ. ἀ. | ἀκρωτ. Ἀργολίδ.
Χηλαί, αἱ χωρ. Θράκης | χωρ. Βιθυν.
Χήνη, -νήδος, ἡ χωρ. Λακων. ἠθεσσαλ.
Χηνίνας, -α, δ' ὄν. ἀνδρός παρά Λουκίαν.
Χηνοβοσκία, ἡ πόλ. Αἰγύπτου.
Χηροβόκοι, οἱ ἑρμανικόν ἔθνος.
Χήσιον, τό ἀκρωτ. Σάμου.
Χήσιος, δ' ποτ. Σάμου.
Χθόνιος, δ' εἰς τῶν υἱ. Αἰγύπτου | εἰς
τῶν ἐν Θηβαίς Σπαρτιῶν υἱ. Ποσειδ.,
οἰκιστῆς νῆσ. Σύμης | ἡ χθονία θυγ.
Φορμνέως | θυγ. Ἐρεχθίως | κ. ἀ.
χθονοφύλη, ἡ θυγ. τοῦ Σικυθῶνος, σὺξ.
Φιλαντος.
Χίλος, -ος, δ' Πυθαγόρ. ἐκ Μεταποντίου.
Χίλος, δ' Τραχενίος τις.
Χιλιόκιμον, τό παθιάς μετὰ 1000 κώ-
μας περὶ τὴν Ἀμάσειαν.
Χίλων, -ωνος, δ' εἰς τῶν 7 Σοφῶν ἀρχ.
Ἐλλάδος | Λακεδαίμ., υἱ. βασ. Σπάρ-
της Ἀρχιτάμου.
Χίμαιρα, ἡ τερατόμορφον θηρίον ἐν
Λυκίᾳ ὄρ. Λυκίας ἡ Κιλικίας | κ. ἀ.

Χιόνη, ή' θυγ. Βορέου κ. Ψρευθείας.
 Χιονίς, -ίδος, δ' Αλακεδαμονίος τις | Δοκρός τις | γλύπτης εκ Κορίνθου.
 Χιός, ή' νήσ. Αίγαιου κ. πόλις.
 Χιτώνη, ή' επίθ. Ἀρτέμιδος ἐν Ἀττικῇ καὶ Συρακοῦσαις.
 Χίων, -ωνος, δ' ἐπών. ἔρχ. ἐν Ἀθῆν. | υἱ. Μάτριδος ἐξ Ἑρακλείας.
 Χλόη, ή' ἐπίθ. Δημήτρος | δν. γυναικός.
 Χλώρις, -ίδος, ή' (κ. Χλωρίς, -ίδος) | θυγ. βασ. Θηβῶν Ἀμφίλοος κ. Νιόβης.
 Χοάθρας, -α, δ' βασ. Μηδίας.
 Χόανα, τὰ πόλ. Μηδίας.
 Χοαρηνή, ή' = Χωαρηνή.
 Χοάοπις, -ου, δ' (κ. Χάσοπις, -ίδος) | ποτ. Ἰνδιῶν | ποτ. Σουσιανῆς.
 Χοιράδες, αἱ νηοίτας πληθ. Τράπαντος | = Φαρνακία (πόλις).
 Χοιρέαι, αἱ' χωρ. Εὐβοίας.
 Χοιρίλος, δ' κωμ. ποιητ. Ἀθηναίος.
 Χολαργία, ή' (κ. Χόλαρχος, δ, κ. -γοί, οἱ) δῆμος Ἀττικῆς.
 Χολλεῖται, οἱ (κ. -ίδαι) δῆμ. Ἀττικῆς.
 Χολοσύνης, -ου, δ' κωμ. ἐπών. Δημοσθ.
 Χομαροί, οἱ' λα. Βακτριαν. ἐν Ἀσίᾳ.
 Χορασμία, ή' = Χωρασμία.
 Χορζηνή, ή' χῶ. Ἀρμενίας.
 Χοριήνης, -ου, δ' Παραιτακηνός τις.
 Χρέμης, -ητος, δ' (κ. Χρεμύλος) κωμ. ὄνομ. γερόντων.
 Χρέμων, -ωνος, δ' εἰς τῶν 30 τυρ. ἐν Ἀθῆναις.
 Χρεμωνίδης, -ου, δ' Στωικός φιλόσ.
 Χρητοδόμος, -ου, δ' Συγγραφεύς τις.
 Χρήστας, -ου, δ' υἱ. βασ. Βιθυνίας Ν: κοδῆμος Β'.
 Χριστόδωρος, δ' ποιητῆς τις. [νος.
 Χρομία, ή' θυγ. Ἰτωνοῦ, οὗς. Ἐνδυμνω-
 Χρομῖος, δ' εἰς τῶν υἱ. Πριάμου | εἰς τῶν υἱ. Πτερελάου | κ. ἄ.
 Χρόμις, -ιος, δ' = Χρομῖος, | υἱ. Μηθου-
 νος, ήγ. τῶν ἐπικούρων τοῦ Πριάμου Μυσῶν | κ. ἄ.
 Χρόμων, -ωνος, δ' Μεσσηνίος τις.
 Χρόσα, ή' πόλ. Τρωάδος.
 Χρουσανδῖς, -ίδος, ή' Ἀργεῖα τις.
 Χρουσάντας, -α, δ' εἰς τῶν ἐπίσ. Περσῶν.
 Χρουσόρις, -ίδος, ή' πόλ. Καρίας | ή' ὑπερον Στρατονίκεια.
 Χρουσάριον, ή' ἑταῖρα τις.
 Χρούσας, -α, δ' ποτ. Σικελίας.
 Χρουσάωρ, -ορος, δ' υἱ. Ποσειδ. κ. Μεδοῦσης.
 Χρούσερμος, δ' Συγγραφεύς τις.
 Χρουσεύς, -έως, δ' Πέρσης τις.
 Χρούση, ή' ἀδελ. Ξενοπειθείας εκ Σπάρτης | θυγ. Ἄλμου (γαστρ.) πόλ. Τρωάδος | νηοίς παρὰ τὴν Ἀθῆνον.
 Χρουσηῖς, -ίδος, ή' ή' ἄλλ. Ἀστυνόμη, θυγ. ἱερ. Χρύσου | μία Νηρηίδων | μία τῶν Θεοστιάδων.
 Χρούσης, -ου, δ' ἱερεὺς Ἀπόλλ. ἐν Τρωάδι | υἱ. Μίνωος κ. νύμφ. Πάρατας | κ. ἄ.
 Χρούσιλλα, ή' Κορίνθ. θυγ. Τελείαντος.
 Χρουσιππη, ή' μία Δαναῶδων.
 Χρούσιππος, δ' υἱ. Πέλοπος κ. Ἀστυόχης | εἰς υἱ. Αἰγύπτ. | Στωικ. φιλόσ. | κ. ἄ.
 Χρούσις, -ίδος, δ' Κορίνθ. πα. Εὐμάχου.

Χρυσόαντας, -α, δ' ποτ. Ἰνδιῶν.
 Χρυσογένεια, ή' θυγ. Ἄλμωνος, μη. Χρύσου.
 Χρυσογόνη, ή' δν. γυναικός.
 Χρυσόγονος, δ' δοῦλος τις Σύλλα | αὐλητῆς τις.
 Χρυσόδεμις, -ίδος, ή' θυγ. Ἀγαμέμνονος κ. Κλυταίμνηστρας.
 Χρυσοπέλεια, ή' μία τῶν Ἀμαθρουάδων.
 Χρυσόπολις, -εως, ή' πόλ. Βιθυνίας.
 Χρυσόρθη, ή' θυγ. Ὀρθοπόλιδος, μη. Κορωνοῦ.
 Χρυσορ(ρ)δας, -ου, δ' ποτ. Ἀργολίδος | ποτ. Συρίας.
 Χρύσας, δ' δοῦλος τις.
 Χρυσόστομος, -ου, δ' ἐπών. φιλόσ. Αἰώνος.
 Χυρετίαι, αἱ' πόλ. Ἑστιάτω. ἐν Θασσαλ.
 Χύτριον, τό χωρ. Ἰωνίας, ἔνθα αἱ Κλαζομαναί.
 Χύτροι, οἱ (κ. -οί) ἱερὰ πηγῆ' παρὰ τὰς Θερμοπύλας | = Χύτρος.
 Χύτρος, ή' πόλ. Κύπρου.
 Χωορηνή, ή' ἐπαρχ. Παρθίας.
 Χώνες, οἱ' κάτ. τῆς Χωνίας ἐν Ἰταλίᾳ.
 Χώνη, ή' πόλ. Ἰταλ. Δευκανίας.
 Χωνία, ή' χῶ. Σογδιανῆς.
 Χωράσμοι, οἱ' λα. Περσίας.
 Χωρηνή, ή' = Χωορηνή.

Ψ

Ψάκον, τό ἄκρωτ. Κρήτης.
 Ψαλυχίδαι, οἱ' γναεά ἐπίσ. Αἰγίνης.
 Ψαμάθαι, ή' (κ. -άθη) μία τῶν Νηρηίδων | οὗς. θυγ. Ἀργους Κροτώπου.
 Ψαμαθοῦς, -οντος, δ' (κ. Ψαμμοῦ) πόλ. κ. λιμ. Δακωνίας.
 Ψαμμήνιχος, δ' = Ψαμμίτιχος.
 Ψάμμις, -ιος, δ' υἱ. κ. διὰδοχ. τοῦ βασ. Αἰγύπτου Νεχθῶ.
 Ψαμμίτιχος, δ' υἱ. Νεχθῶ, εἰς τῶν 12 ήγμ. Αἰγύπτου | πα. Αἰγυπτ. Ἰνάρου.
 Ψάμμις, -ιος, δ' υἱ. Ἀκρων εκ Καμαρίν.
 Ψαφίς, -ίδος, ή' χωρ. κ. δῆμ. Ἀττικῆς.
 Ψευδοπενίας, -άδος, ή' ἄκρωτ. Λιθύτης.
 Ψευδοφιλιππος, δ' δοῦλος τις ὀνόματι Ἀδρίακος.
 Ψήσσιοι, οἱ (κ. Ψησοῖ) λα. Ἀσ. Σαρματ.
 Ψιλ(λ)ίς, -ίδος, δ' ποτ. Βιθυνίας.
 Ψιλολώθης, -ου, δ' πλαστ. δν. παρασίτ.
 Ψύλλοι, οἱ' λα. Κυρηναικῆς.
 Ψύρα, τὰ (κ. Ψυρή, ή) νηοίς Αἰγαίου.
 Ψυττάλεια, ή' (κ. Ψυτάλη, κ. Ψυταλία) νηοίς Σαρωνικῶ.
 Ψύχιον, τό χωρ. κ. λιμ. Κρήτης.
 Ψύχος, δ' ποτ. Κολχίδος.
 Ψωφίς, -ίδος (κ. -ίδος), ή' θυγ. Ξάνθου | πόλ. Ἀρκადίας.

Ω

᾽Ωανίς, -ιος, δ' ποτ. Σικελίας.
 ᾽Ωαρίων, -ωνος, δ' = ᾽Ωρίων.
 ᾽Ωδαρηνοί, οἱ' λα. Ἀρμενίας.
 ᾽Ωγενός, δ' (κ. ᾽Ωγήν, -ήνος) = ᾽Ωκεανός.
 ᾽Ωγυγία, ή' ή' Βοιωτ. | νησ. Μεσογ. θαλ. | μία τῶν Νισιδίων.

᾽Ωγυγος, δ' ἀρχαιότ. βασ. Ἀττικῆς βασ. Ἀχαΐας.
 ᾽Ωγυρις, -ίδος, ή' νησ. ἔναντι παραλ. Καρμανίας.
 ᾽Ωερρή, ή' ποτ. Βοιωτ. | θυγ. Ἀσαποῦ.
 ᾽Ωκαέα, ή' (κ. -λέη, κ. -λέαι, αἱ) κῶ. Βοιωτίας.
 ᾽Ωκόλεια, ή' θυγ. Μαντινέως, οὗς. Ἀθαντος, μη. Πρωίτου κ. Ἀχρισίου.
 ᾽Ωκεανίη, ή' (κ. -ίς) θυγ. ᾽Ωκεανοῦ κ. Τηθύος.
 ᾽Ωκεανός, δ' υἱ. Οὐρανοῦ κ. Γῆς, δ' πρσ-σούτερος τῶν Τιτάνων.
 ᾽Ωκελλον, τό πόλ. Ἰταλίας.
 ᾽Ωκελλος, δ' Πυθαγόρ. φιλόσ. | κ. ἄ.
 ᾽Ωκιμον, ή' δν. ἑταῖρας.
 ᾽Ωκύσολος, δ' εἰς τῶν ἐπίσ. Φαιάκων.
 ᾽Ωκυθόη, ή' μία τῶν Ἀρπυιῶν.
 ᾽Ωκυλλος, δ' (κ. -λλός) = ᾽Ωκελλος.
 ᾽Ωκυπέτη, ή' μία τῶν Ἀρπυιῶν | μία τῶν Δαναῶδων.
 ᾽Ωκυρόη, ή' (κ. -ρόη) μία τῶν ᾽Ωκεανίδ. | θυγ. Ξεῖρωνος κ. Χαριτιλοῦς.
 ᾽Ωκυτος, δ' Κορίνθιος τις.
 ᾽Ωλέαρος, ή' = ᾽Ωλιαρος.
 ᾽Ωλενία, ή' ή' αἰξ ή' θηλάσασα τὸν Δία.
 ᾽Ωλενία πέτρα, ή' ή' κορυφή τοῦ ὄρ. Σκόλλεως.
 ᾽Ωλενίας, δ' (κ. ᾽Ωλενίος) υἱ. Οἰνέως, ἀδελ. Τυδάδος.
 ᾽Ωλενος, ή' (δ) πόλ. Αἰτωλίας | μία τῶν 12 πόλ. Ἀχαϊκῆς Συμπολιτείας.
 ᾽Ωλήν, -ήνος, δ' αἰοῖδος εκ Λυκίας.
 ᾽Ωλιαρος, ή' νηοίς παρὰ τὴν Πάρον.
 ᾽Ωμάρης, -ους, δ' στρατ. Ἐλλήν. μισθοφ.
 ᾽Ωξος, δ' ποτ. Ἀσίας.
 ᾽Ωπις, -ίδος, δ' = ᾽Ουπίς.
 ᾽Ωπις, -ίδος, ή' πόλ. Ἀσσυρίας.
 ᾽Ωρα, τὰ πόλ. Ἰνδιῶν.
 ᾽Ωραι, αἱ' θυγατέρες Διός κ. Θέμιδος.
 ᾽Ωράτιος, δ' = ᾽Οράτιος, Ρωμ. λυρ. ποι.
 ᾽Ωρεθίως, ή' θυγ. βασ. Ἀττ. Ἑρεχθῆος.
 ᾽Ωρογενεῖας | μία τῶν Νηρηίδων.
 ᾽Ωρείτης, -ου, δ' κάτ. ᾽Ωρεοῦ Εὐβοίας.
 ᾽Ωρεός, δ' (ή) πόλ. Εὐβοίας.
 ᾽Ωρητανία, ή' ἐπαρχ. Ταρρακ. Ἰσπανί.
 ᾽Ωρητανοί, οἱ' λα. Ταρρακ. Ἰσπανίας.
 ᾽Ωρια, ή' ή' περὶ τὸν ᾽Ωρεῶν χῶρα.
 ᾽Ωρικόν, τὸ (κ. ᾽Ωρικός, δ) πόλ. κ. λιμ. Ἡπείρου.
 ᾽Ωρίται, οἱ' λα. Ἰνδιῶν.
 ᾽Ωρίτις, -ίδος, ή' χῶ. ᾽Ωριτών ἐν Ἰνδιῇ.
 ᾽Ωρίων, -ωνος, δ' υἱ. Ἰφιέως ή' Ποσειδ. κ. Εὐρυάλης.
 ᾽Ωρομάξις, -ου, δ' (κ. -άσσης) Πέρσης, πα. Ζωροάστρου.
 ᾽Ωρομέδων, -οντος, δ' ὄρ. νήσου Κῶ | πα. Ξενοειάτας.
 ᾽Ωρος, δ' υἱ. ᾽Οσείδ. κ. Ἰσιδος, λατρευο-
 μενός δ' Ἡλ. | συγγραφ. τις Αἰγύπτ.
 ᾽Ωρωπίς, ή' ή' περὶ τὸν ᾽Ωρεῶν χῶρα.
 ᾽Ωρωπός, δ' πόλ. Βοιωτίας.
 ᾽Ωστία, ή' (κ. ᾽Ωστια, τὰ) πόλ. Λατίου.
 ᾽Ωτος, δ' υἱ. Ποσειδ. κ. Ἰφιθαμείας, ἀδελφ. Ἐφιάλτου.
 ᾽Ωχος, δ' ἐπών. Ἀρταξέρξου Γ' | ποτ. Βακτριανῆς.
 ᾽Ωψ, ᾽Ωπός, δ' υἱ. Πεισῆνορος, πα. Εὐρυκλείας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β'

Η ΠΡΟΣΩΔΙΑ

(ἦτοι ἡ χρονικὴ ποσότης τῶν συλλαβῶν τῶν λέξεων τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς)
παρεχομένη εἰς 6 πίνακας τοῦ Franz Passow *

ΠΙΝΑΞ ΠΡΩΤΟΣ

Γενικοὶ κανόνες.

1. Ἡ διδασκαλία περὶ τῆς χρονικῆς ποσότητος, τῆς *προσφωδιακῆς* (ἐνν. *τέχνης*) ἢ καὶ ἀπλῶς *προσφωδίας* καλουμένης, καθιστᾷ γνωστὴν τὴν χρονικὴν ποσότητα (τὴν χρονικὴν διάρκειαν τῆς ἐκφορᾶς) τῶν μεμονωμένων συλλαβῶν, ἦτοι τοὺς κανόνας, οἵτινες διέπουν ταύτην καὶ τὴν αὐξομοιωσίν της.
2. Ἡ διδασκαλία περὶ τῆς *προσφωδίας* τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς δέχεται δύο μόνον *χρόνους*, πᾶσα δὲ συλλαβὴ ἔν τινι δεδομένῃ περιπτώσει δᾶ ἀνήκει εἴτε εἰς τὸν ἕνα ἢ ἐκ τούτων εἴτε εἰς τὸν ἄλλον.
3. Οἱ δύο οὗτοι *χρόνοι*, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων μετροῦνται αἱ συλλαβαὶ τῆς Ἑλληνικῆς, εἶναι οἱ : *χρόνος βραχύς* καὶ *χρόνος μακρὸς* (λατ. *tempus breve* καὶ *tempus longum*), ἔχοντες μεταξὺ τῶν τὴν ἀναλογίαν 1 : 2 (τ. ἔ. ὁ βραχύς εἶναι τὸ ἥμισυ τοῦ μακροῦ, ἢ ὁ μακρὸς εἶναι διπλάσιος τοῦ βραχείου).
4. Πᾶσα ἐπομένως συλλαβὴ τῆς Ἑλληνικῆς εἶναι ἢ *συλλαβὴ βραχεῖα* (*syllaba brevis*), ἢ *συλλαβὴ μακρὰ* (*syllaba longa*), διὰ τὸν λόγον δ' αὐτὸν ἐκάστη συλλαβὴ κατὰ τὴν προφορὰν της ἢ προφέρεται ἐν συντομωτέρῳ χρόνῳ (*συστέλλεται*, λατ. *corripitur*), ἢ προφέρεται ἐν παρατεταμένῳ χρόνῳ (*ἐκτείνεται*, λατ. *producitur*).
Σημ. : Ὑπὸ τῶν Γραμματικῶν καθιερώθησαν ὡς σύμβολα διὰ τὴν βραχεῖαν μὲν συλλαβὴν τὸ κάτω ἥμικύκλιον μικροῦ κύκλου (τὸ ἀνοικτὸν πρὸς τὰ ἄνω), εἶδος τυποποιημένου ἀνοικτοῦ *ψιλοῦ* (◡), *ψυλὸν* καὶ ὑπ' αὐτῶν (τῶν Γραμμ.) καλούμενον, λατ. *virgula*, διὰ τὴν μακρὰν δὲ συλλαβὴν μικρὰ ὀριζοντίᾳ γραμμὴ (ἰσομήκης —), *κεραία* καλουμένη ὑπὸ τῶν Γραμματικῶν, λατ. *linea*.
5. Ἄλλ' ἐκτός τῶν συλλαβῶν αὐτῶν, ἐκάστη τῶν ὁποίων εἶναι ἐν ἑκ τῶν δύο, ἢ βραχεῖα ἢ μακρὰ, ὑπάρχει καὶ πλήθος συλλαβῶν, ἐκάστη τῶν ὁποίων δύναται ὡς ἐκ τῆς φύσεως της νὰ εἶναι ἄλλοτε βραχεῖα καὶ ἄλλοτε μακρὰ· εἶναι ἡ διπλῆ ἢ δίχρονος τρόπος τινὰ συλλαβῆ, ἢ *συλλαβὴ κοινή* ἢ *συλλαβὴ ἀμφίδοξος*, ὅπως ὑπὸ τῶν Γραμματικῶν ἐκαλεῖτο (λατ. *syllaba communis* ἢ *syllaba anceps*)· ἐξυπακούεται βεβαίως, ὅτι ἐκάστη κοινὴ συλλαβὴ ἐν τῇ πραγματικότητι (ἐν τοῖς Κειμένοις δηλ. τῶν Συγγραφέων) μόνον τὴν ἑτέραν ἐκ τῶν δύο προσφωδιακῶν ἰδιοτήτων της δύναται νὰ ἔχη ἐν ὀρισμένῳ τινὶ χωρίῳ. ἐν αὐτῷ δηλ. δύναται νὰ εἶναι μόνον βραχεῖα ἢ μόνον μακρὰ (ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀμφότερα), ἐν ᾧ ἡ αὐτὴ συλλαβὴ τῆς αὐτῆς λέξεως ἐν ἄλλῳ χωρίῳ δύναται νὰ εἶναι τὸ ἀντίθετον.
6. Ἡ προσωδία ἐκάστης συλλαβῆς ρυθμίζεται εἴτε ἐκ τῆς φυσικῆς ποιότητος (ἐκ τοῦ φυσικοῦ δηλ. χρόνου) τοῦ φωνηέντος της, εἴτε ἐκ τοῦ συμπλέγματος τοῦ δημιουργουμένου ἐκ τῆς ἐνώσεως τοῦ φωνήεντος τῆς συλλαβῆς μετ' ἐνόος ἢ περισσοτέρων συμφώνων, εἴτε σπανιότερον ἐκ τῆς ἐνώσεως τοῦ φωνήεντος τῆς συλλαβῆς μετ' ἄλλων φωνηέντων. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἡ συλλαβὴ εἶναι *φύσει* (λατ. *naturā*) *βραχεῖα* ἢ *μακρὰ*· εἰς τὴν δευτέραν καὶ τρίτην εἶναι *θεσει* (*positione*) *βραχεῖα* ἢ *μακρὰ*.
7. Ἐχομεν ἐπομένως νὰ καθορίσωμεν κανόνας τῶν βραχειῶν συλλαβῶν, κανόνας τῶν μακρῶν συλλαβῶν, καὶ κανόνας τῶν δίχρονων συλλαβῶν· ἔχομεν πρὸς τούτους νὰ καθορίσωμεν ἐπακριβῶς τὴν ἐπίδρασιν, τὴν ὅποιαν ἄσκει ἐπὶ τῆς φυσικῆς ποιότητος τοῦ φωνήεντος μιᾶς συλλαβῆς ἢ συνένωσις του μετ' ἄλλων φθόγγων εἰς ἐνιαῖον σύμπλεγμα.

Α'. Ἡ βραχεῖα συλλαβὴ.

Ι. Ἡ φύσει βραχεῖα.

Ἐκ τῶν φωνηέντων δύο εἶναι τὰ φύσει βραχεῖα, τὰ *ε* καὶ *ο*· ἐπομένως καὶ αἱ συλλαβαὶ αἱ περιέχουσαι ἐν ἑκ τούτων εἶναι καὶ αὐταὶ φύσει βραχεῖαι (ἐφ' ὅσον δὲν ἐπιπύτουν εἰς μίαν τῶν ἐν Β' II μνημονευομένων περιπτώσεων μετατροπῆς τῶν φύσει βραχειῶν συλλαβῶν εἰς θέσει μακράς) : *ἐκ*, *ἐν*, *λέγε*, *λόγος*, *δοος*, *δλοός*, *ἔλεος*.

II Ἡ θέσει βραχεῖα συλλαβὴ

(ἢ ἡ βράχυνσις φύσει μακρᾶς συλλαβῆς)

1. Πᾶσα φύσει μακρὰ συλλαβὴ (ἔχουσα δηλ. μακρὸν φωνῆεν ἢ δίφθογγον) δύναται νὰ λαμβάνεται ὑπὸ τῶν Ποιητῶν ὡς βραχεῖα, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως ὅτι ἡ συλλαβὴ αὕτη πρέπει νὰ τελειῶν εἰς φωνῆεν καὶ οὐχὶ εἰς σύμφωνον, ἢ δὲ ἐπομένῃ συλλαβῇ νὰ ἀρχίζῃ πάλιν με φωνῆεν καὶ ὄχι με σύμφωνον· ἐπὶ πλεόν τοῦ ὄρου αὐτοῦ, διὰ νὰ εἶναι δυνατόν ἡ συλλαβὴ αὕτη νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς θέσει βραχεῖα, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ πῆτη ἐπὶ ἄρσεως τοῦ μετρικοῦ ποδός (ἐπὶ βραχείου δηλ. χρόνου τοῦ ποδός). Ἡ τοιαύτη *θέσει* βραχεῖα συλλαβὴ καλεῖται *συλλαβὴ κοινή*.
α) Συχνότατα (παρὰ τοῖς Ἐπικοῖς δὲ κατὰ κανόνα) ἡ τοιαύτη βράχυνσις τῆς φύσει μακρᾶς συλλαβῆς λαμβάνει χώραν ἐπὶ τῆς τελικῆς συλλαβῆς τῆς λέξεως : *ἡμέτη ἐν βένθεσσι* — *ἄμφω δὲ μῶς* — *δέχθαι ἄποινα* — *αἰοὶ γὰρ τοὶ ἐργ* — *Ἐπιηβόλου Ἀπόλλωνος*.

* Die Lehre vom Zeitmaasse der Griechischen Sprache auf sechs Tafeln dargestellt, von Franz Passow. Οἱ πίνακες οὗτοι, προσσητημένοι ἐν τέλει τοῦ Handwörterbuch der Griechischen Sprache, 1831 (τοῦ αὐτοῦ Συγγραφέως), θεωροῦνται καὶ σήμερα ἐτι θεμελιώδεις.

- Σημ. 1.** Ἄλλὰ καὶ παρὰ τοῖς Ἑλεγειακοῖς καὶ παρὰ τοῖς Λυρικοῖς Ποιηταῖς ἡ τοιαύτη βράχυνος δὲν εἶναι σπάνια· ἀντιθέτως δὲ οὐδόλως σχεδὸν ἀπαντᾷ εἰς ἱαμβικά καὶ τροχαϊκὰ μέτρα.
- β)** Ὀλιγώτερον συχνὴ εἶναι ἡ τοιαύτη βράχυνος φύσει μακροῦ φωνήεντος ἢ διφθόγγου (λόγω ἀμέσσου ἐπακολουθήσεως φωνήεντος) ἐν τῷ μέσω λέξεως.

Σημ. 1. Παρ' Ὀμήρῳ ἡ τοιαύτη (ἐν β') βράχυνσις παρατηρεῖται ἐπὶ τῆς παραληγούσης τῶν λέξεων *οἶος, ἑυός, ἐπειή, ἔμπαιος*, ἐν τῇ τετάρτῃ ἀπὸ τοῦ τέλους συλλαβῆ τῆς λ. *χαμαισυνάδες*, ἐν τῇ γεν. *ἤρωος* καὶ ἐν τῇ ὑποτ. *βέβληται*.

Σημ. 2. Παλὺ συχνότερα ἐμφανίζεται ἡ χρῆσις τῆς ποιητικῆς αὐτῆς ἀδείας παρὰ τοῖς Ἄττικοῖς Ποιηταῖς, καὶ δὴ παρὰ τοῖς Κωμικοῖς. κατὰ προτίμησιν βραχύνουσι οὗτοι τὴν διφθόγγον *οι* τῶν λέξεων *οἶος, ποῖος, τοῖσθε, τοιοῦτος, ποιεῖν* καὶ τῆς λ. *οἶει* (β' ἐν τοῦ *οἶομαι*)· διὸ καὶ ἐκδῶται τινὲς ἔγραψαν *ποιεῖν* ἀντὶ *ποιεῖν*, χωρὶς ὁμως νὰ δύνανται νὰ ἐξοικονομήσωσι καθ' ὁμοίον τρόπον τὰ πράγματα καὶ ἐπὶ τῶν ὑπολοίπων λέξεων.—Σπανιωτέρα εἶναι ἡ βράχυνσις τῆς διφθόγγου *αι*, περιοριζομένη σχεδὸν ἐπὶ ἐπιθέτων τινῶν, οἷα τὰ: *γεραῖός, παλαιός, θεῖλαιος, κρυφαῖος*. Ἐπὶ πλὴν οἱ Ἄττικοι χρησιμοποιοῦσι ὡς βραχεῖαν πάντοτε τὴν παραλήγουσαν τῶν ἰδιορρυθμῶν ἀντωνυμικῶν τύπων *τουτοῦ, αὐταῖ* κλπ.

Σημ. 3. Οἱ Βουκολικοὶ ἐν τῷ σημειῷ τούτῳ ἀκολουθοῦσι κατὰ τὸ πλεῖστον τὰς παρὰ τοῖς Ἄττικοῖς Ποιηταῖς χρήσεις, ἐν ᾧ οἱ Ἐπιγραμματοποιοὶ ἐπεκτείνουν τὴν ποιητικὴν αὐτὴν ἀδειαν καὶ ἐπὶ πολλῶν ἄλλων λέξεων. Τὰ πρωτεῖα πάντως εἰς τὴν δυνατότητα τῆς ποιητικῆς αὐτῆς ἀδείας τῆς βραχύνσεως φύσει μακρῶν συλλαβῶν διατηροῦν πάντοτε αἱ προθέσεις *αι* καὶ *οι* (πρβλ. Γ. Ι. 1, ἔξαιρ. 1).

- 2.** Ἡ ἄλως διόλου αὐθαίρετος βράχυνσις ἐνός φύσει μακροῦ φωνήεντος ἢ μῆδος (φύσει μακρᾶς θεβαίως) διφθόγγου πρὸ ἐνός συμφώνου ἀπαντᾷ μόνον παρὰ πολλῶν μεταγενεστέρων Ποιηταῖς, οἵτινες ἑστεροῦντο βαθείας γνώσεως τῶν περὶ τὴν προσφθίαν, ἢ καὶ ἠδιαφόρου δι' αὐτήν, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτοῖς μόνον ἴσως ἐπὶ τῆς διφθόγγου *ου* τῶν κυρίων ὀνομάτων, ὁσάκις αὐτὴ προήρχετο ἐκ τοῦ βραχεῖος λατιν. *υ*, π.χ. ἐν τῷ *Πόστουμος*.

Β' Ἡ μακρὰ συλλαβή.

Ι. Ἡ φύσει μακρὰ.

Φύσει μακρὰ εἶναι:

1. Τὰ δύο φωνήεντα *η* καὶ *ω*.
2. Ἄπασαι αἱ διφθόγγοι *αι, αυ, ει, ευ, ηυ, οι, ου, ωυ*, ὡς καὶ αἱ καταχρηστικαὶ *α, η, φ*.
3. Τὰ δίχρονα, ὁσάκις εἶναι προϊόντα συγχωνεύσεως δύο φωνηέντων, π.χ. τὸ δίχρονον *α* ἐν τῇ λέξει *ἀργός* ἀντὶ *ἀεργός*, τὸ δίχρονον *ε* ἐν τῇ λέξει *ἰρός* ἀντὶ *ἰερός*.
4. Τὰ δίχρονα, ὁσάκις τονιζόμενα περιορῶνται: *δραῖμα, πᾶσα, κνῖσα, ἴνες, ῥῦμα, ὕλα*. Φύσει μακρὰ εἶναι ἐπομένως πᾶσα συλλαβὴ περιέχουσα ἐν ἑκ τῶν ἀνωτέρω, καὶ χρησιμοποιοῦνται αὗται πάντοτε ὡς μακροὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐπεμβαίνει καμμία ἐκ τῶν συνθηκῶν, αἰτινες ἐπιφέρουσι τὴν βράχυνσιν τῆς φύσει μακρᾶς συλλαβῆς, καὶ τὰς ὁποίας εἶδομεν ἐν Δ. ΙΙ. 1.

ΙΙ. Ἡ θέσει μακρὰ συλλαβή

(ἢ ἡ χρονικὴ ἕκτασις φύσει βραχείας εἰς μακράν).

1. Πᾶσα φύσει βραχεῖα (ὡς βραχὺ φωνήεν περιέχουσα) συλλαβὴ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆται ὡς μακρὰ, ὁσάκις ἀμέσως μετὰ τὸ βραχὺ φωνήεν τῆς ἀκολουθοῦσι δύο ἢ περισσότερα σύμφωνα. Ὡς πρὸς τὴν θέσιν τῶν συμφώνων τούτων διακρίνομεν τὰς ἀκολουθοῦσας τρεῖς περιπτώσεις:
 - α) Τὰ σύμφωνα ἀνήκουσι εἰς τὴν αὐτὴν λέξιν, εἰς ἣν καὶ τὸ βραχὺ φωνήεν: *Ἕλληγ, ἔσπερος, ἐσθλός, ῥμμα, δλβιος, ὄστρακον*.
 - β) Μόνον τὸ πρῶτον συμφώνον ἀνήκει εἰς τὴν αὐτὴν λέξιν, ἐν ᾧ τὸ δεύτερον (ἢ τὰ ὑπόλοιπα) εἰς τὴν ἐπομένην λέξιν: *τῶν ἀμόθε γε—θεὰ θύγατε ρ Διδός—οἶδν θή νυ θεοῦς—γῆμ' ἀλοχῶν μνηστήν*.
 - γ) Καὶ τὰ δύο (ἢ περισσότερα) σύμφωνα ἀνήκουσι εἰς τὴν ἐπομένην λέξιν: *μῆτε μνάσθε—γένετὸ θνητῶν—ἀνδρᾶ θνητῶν ἰδόντα—σταθμῶ ἐνὶ βρομέωσι*.

Σημ. Εἰς τὰς περιπτώσεις β καὶ γ ἐξυπακούεται θεβαίως, ὅτι ἀμφότεραι αἱ λέξεις ἀνήκουσι εἰς ἓνα στίχον.

Ἐξαιρέσεις.

1. Ἡ χρονικὴ αὐτὴ ἕκτασις τῆς φύσει βραχείας συλλαβῆς, τῆς κειμένης πρὸ δύο συμφώνων, δὲν πραγματοποιεῖται (παραλείπεται), ὁσάκις ἐκ τῶν δύο ἀκολουθούτων συμφώνων τὸ πρῶτον εἶναι *ἄφωνον* καὶ τὸ δεύτερον *ὑγρὸν* (*muta cum liquida*). Ἡ παράλειψις αὕτη τῆς ἕκτάσεως παρατηρεῖται κατὰ κανόνα μὲν παρὰ τοῖς Ἄττικοῖς Ποιηταῖς, οὐχὶ δὲ σπάνιως παρὰ τοῖς ἄλλοις. Ἀπαραίτητος ὁμως πρὸς τοῦτο ὁρος εἶναι, ἀμφοτέρω τὰ σύμφωνα νὰ ἀνήκωσι εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν συλλαβὴν μῆδος καὶ τῆς αὐτῆς λέξεως. Ἀπὸ τοῦ Ὀμήρου ἦδη ἡ φύσει βραχεῖα παραμένει τοιαύτη (καὶ δὲν γίνεται θέσει μακρὰ) κυρίως πρὸ τῶν: *βε, δε, θε, κε, πε, τε, φε, χε, κλ, πλ, τλ, χλ*. καταφαίνεται δ' ἐκ τούτου ὅτι τὰ ὑγρά ρ, λ διηκόλουν ἐξαιρετικὰ τὴν βράχυνσιν. Παρὰ τοῖς Ἄττικοῖς, ὡς καὶ παρὰ τοῖς Ἑλεγειακοῖς τοῖς Ἐπιγραμματοποιοῖς καὶ τοῖς Βουκολικοῖς, ἡ χρονικὴ ἕκτασις τῆς φύσει βραχείας παραλείπεται καὶ ὁσάκις τὸ δεύτερον ἐκ τῶν συμφώνων εἶναι ἔνρινον ἥτις πρὸ τῶν: *θμ, κμ, τμ, κν, φν, χν*. Παραδείγματα (ἀμφοτέρων τῶν περιπτώσεων): *νεβρός, ἔδρα, σιλέθρον, νεκρός, λεπρός, πέτρα, νεφρός, λέχριος, δουλάω, δπλον, ὄτλος, ὄχλος*, καὶ *ἀριθμός, ἀκμῆ, τέκνον, πότμος, ἄφων, τέχνη*.
2. Ἐν τούτοις ἡ φύσει βραχεῖα συλλαβὴ ἐκτείνεται εἰς θέσει μακράν (καὶ δταν ἀκόμη τὸ δεύτερον ἐκ τῶν συμφώνων εἶναι ὑγρὸν ἢ ἔνρινον) εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας περιπτώσεις:
 - α) Πάντοτε καὶ ἀνεξαιρέτως, δταν τὰ δύο σύμφωνα ἀνήκωσι εἰς δύο λέξεις καὶ οὐχὶ εἰς μίαν, π.χ. *ἐκ λεχέων*, ἢ καὶ δταν ἀκόμη ἀνήκωσι (φαινομενικῶς μόνον) εἰς μίαν λέξιν σύνδετον, ἀποτελοῦντα τὸ τέλος τοῦ πρώτου συνθετικοῦ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δευτέρου: *ἐκ-λεῖω, ἐκ-λαμβάνω, ἐκ-νομος, ἐκ-ριν*.
 - β) Πάντοτε καὶ ἄνευ ἐξαιρέσεως, ὁσάκις τὸ ὑγρὸν προηγείται τοῦ ἀφώνου: *ἐλπεις, ἐμπεις, πόντος, ἔνδον, ἔλκω, ἔρχομαι*.

- γ) Πάντοτε και άνευ εξαιρέσεως, οσάκις ἀμφότερα τὰ ἐπακολουθοῦντα σύμφωνα εἶναι ὑγρά ἢ ἔνρινα, ἀσχετῶς πρὸς τὸ ἂν εἶναι τὰ αὐτὰ ἢ διάφορα: *Ἐλλην, πολλά, βλέμμα, δμμα, δέννος, κόννος, στερερός, δρρος, ἔλιμνος, δλμος, βλέμμον, δμνμι, ξεμα, δρμη, στέρον, δρως. Σημ.* Μόνον πρὸ τοῦ *μν* παραμένει ἐνίοτε βραχεῖα ἢ φύσει βραχεῖα συλλαβή, κατὰ τινὰς δὲ τὸ αὐτὸ συμβαίνει ἐνίοτε και πρὸ τῶν συμπλεγμάτων *μβ* καὶ *μφ*.
- δ) Παρὰ τοῖς Ἀττικαῖς συνθήσως πρὸ τῶν *βλ, γλ, γμ, γν, δμ, δν* (media ante liquidam), ἀλλ' οὐχὶ ἄνευ ἐξαιρέσεων τοῦτο.
2. Τὴν αὐτὴν ἐκτατικὴν δύναμιν πρὸς τὰ δύο ἢ πλεονα σύμφωνα ἔχουσι και τὰ τρία διπλὰ ζ, ξ, ψ: *τράπεζα, ἔρεξα, ἔρεψα, ὄζος, λδξός, ἐπόψ, ἀκόμη* και δταν τὸ διπλοῦν σύμφωνον εἶναι ἀρχικόν τῆς ἐπομένης λέξεως: *ἀδύσαδ Ζεῦ, χαῖρε ξεῖνε, ἦν τε ψυχῆν.*
Ἐξαιρέσεις: Παρ' Ὀμήρῳ τὸ ζ χάνει ἐνίοτε τὴν ἐκτατικὴν αὐτὴν δύναμιν τοῦ διπλοῦ συμφώνου, ἀλλὰ τοῦτο συμβαίνει μόνον ἐπικυρίων ὀνομάτων, τὰ ὅποια μετρικῶς δὲν οἰκονομοῦνται ἐν τῷ στίχῳ, ὅσα εἶναι τὰ *Ζάκυνθος* και *Ζίλεια*. Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἡ φύσει βραχεῖα δὲν ἐκτείνεται παρ' Ὀμήρῳ εἰς θέσει μακράν και πρὸ τοῦ *σκ* τῶν λέξεων *Σκάμανδρος* και *σκέπαρον*. Μεθ' Ὀμηρον ποιηταῖ τινες (πλὴν τῶν Ἀττικῶν) ἔχουσι ἀπομιμηθῆ τοῦτο και ἐπὶ ἄλλων λέξεων, και ἔχουσι ἐπεκτείνει τὴν ποιητικὴν αὐτὴν ἀδειαν και πρὸ τοῦ *σμ*.
3. Ἀκόμη και ἐν ἑκαστῶν ἐκ τῶν τεσσάρων ὑγρῶν ἢ ἐνρίνων *λ, μ, ν, ρ*, και ἴδια τὸ τελευταῖον, ἔχει τὴν δύναμιν, ὥστε εὐρισκόμενον ἐν ἀρχῇ λέξεως νὰ καθιστᾷ θέσει μακράν τὴν εἰς φύσει βραχὺ φωνῆν ἀπολήγουσαν βραχεῖαν συλλαβὴν τῆς προηγούμενης λέξεως: τοῦτο συμβαίνει συχνά παρὰ τοῖς Ἐπικοῖς, ἐν ᾧ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς μόνον τὸ *ρ* ἔχει τὴν δύναμιν ταύτην. Εἶναι ὁμως ἀπαραίτητον ἢ ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ἐπεκτεινομένη συλλαβὴ νὰ πίπτῃ ἐπὶ *θέσεως* ποδός (ἐπὶ μακροῦ δηλ. μετρικοῦ χρόνου) και οὐχὶ ἐπὶ *ἄρσεως*.
4. Σπανιώτερον (παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς οὐδέποτε), και ὡσαύτως μόνον ἐπὶ τῆς *θέσεως* ποδός, τὴν δύναμιν αὐτὴν τῆς χρονικῆς ἐκτάσεως τῆς εἰς βραχὺ φωνῆν ἀποληγούσης φύσει βραχεῖας συλλαβῆς τῆς προηγούμενης λέξεως ἔχει και τὸ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπομένης λέξεως ὑπάρχον συριστικόν *σίγμα* (*σ*).
5. Ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας (ὡς αὐτὰ διεγράφησαν ἀνωτέρω ἐν 3 και 4) και ἄλλα σύμφωνα ἔχουσι τὴν δύναμιν αὐτὴν νὰ καθιστᾷ θέσει μακράν μίαν φύσει βραχεῖαν συλλαβὴν, και ἴδια, συχνότατα μάλιστα, τὸ *θ* τῆς λέξεως *δῆν* και τῶν μίαν οἰκονείων ἀποτελουσῶν λέξεων *δέος, δεῖδα, δεῖνός* κλπ., ὁπινώτατα δὲ τὰ δασέα *χ, φ, θ*.
Σημ. Εἶναι αὐτονόητον βεβαίως δι τὴν εἰς δλας αὐτὰς τὰς περιπτώσεις ἢ βραχεῖα συλλαβὴ ὡς σύνολον ἐκτείνεται εἰς (θέσει) μακράν, οὐχὶ δὲ και τὸ βραχὺ φωνῆν, τὸ ὅποιον *πάντοτε* και ὑπὸ *οἰασθήποτε συνθήκας* παραμένει βραχὺ.

Γ' Τὰ διχρονα.

Τὰ τρία φωνήεντα *α, ε, υ*, καλοῦνται διχρονα, δύνανται τ.ε. νὰ εἶναι καθ' ἑαυτὰ και μακρὰ και βραχεῖα (ἄλλοτε μακρὰ και ἄλλοτε βραχεῖα). Τοῦτο δὲν σημαίνει δι τὸ ἐν ἐκάστη ὠρισμένη περιπτώσει δύνανται νὰ λαμβάνωνται ἀδιαφόρως, ἀλλοτε ὡς μακρὰ και ἄλλοτε ὡς βραχεῖα. Ἀντιθέτως, ἡ χρονικὴ ποσότης ἐκάστου διχρόνου ἐν ἐκάστη δεδομένη χρήσει του διέπεται ὑπὸ αὐστηρῶς καθωρισμένων κανόνων, και μόνον εἰς ἐλαχίστας περιπτώσεις ἡ χρονικὴ των ποσότης εἶναι ἀδιάφορος. Καὶ οἱ κανόνες αὐτοὶ εἶναι ἐν μέρει μὲν γενικοὶ, ἰσχυρόντες ἐξ ἴσου και διὰ τὰ τρία διχρονα, ἐν μέρει δὲ εἰδικοί ἀφορῶντες εἰς ἐν ἑκαστον ἐκ τῶν διχρόνων.

1. Γενικοί κανόνες περὶ διχρόνων.

1. *Τὸ διχρονον εἶναι βραχὺ:*
- α) Ὅσάκις κεῖται ἐν τῇ ληγοῦσῃ τρισυλλάβων ἢ πολυσυλλάβων, προπροξυτόνων δὲ λέξεων: *Κέεκυρα, τρῆλαινα, Ἰσημη, ἑοδόπηχης.*
- β) Ὅσάκις κεῖται ἐν τῇ ληγοῦσῃ δισυλλάβου ἢ πολυσυλλάβου, προπερισπωμένης δὲ λέξεως: *Μοῦσα, πρᾶγμα, ἦελ, κλυθί, θῆλς.*
Σημ. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἔχει ἐπὶ τοῦ τονισμοῦ ἢ χρονικῆς ἐκτάσεως τῆς συλλαβῆς «λόγῳ θέσεως»: δι' ἄλλων λέξεων δηλ. ἢ «θέσει μακρὰ» συλλαβὴ κατὰ τὸν τονισμὸν λαμβάνεται ὡς βραχεῖα: *αἴλαξ, ἐριβῶλαξ, κατᾶρξ, κρατερῶνυξ, πλειστοῶναξ* κ. δ. Αἱ λέξεις αὐταὶ δηλ. και αἱ ὅμοιαι των διατηροῦσι τὴν περιπωμένην, διότι διὰ τῆς προσθήκης *ξ* καθίσταται μὲν «θέσει μακρὰ» ἢ συλλαβὴ, τὸ φωνῆν ὁμως τῆς συλλαβῆς παραμένει βραχὺ (πρβλ. *Β. II. 5, Σημ.*).

Ἐξαιρέσεις.

1. Ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἀνωτέρω δύο κανόνες, και δι' ὡς πρὸς τὸν τονισμὸν, ὡς βραχεῖα φωνήεντα λαμβάνονται κατ' ἐξαιρέσιν και αἱ δύο δίφθογγοι *αι, οι* ἐν τέλει τῶν λέξεων (ἄνευ τελικοῦ συμφώνου), και ὁτῷ αἱ λέξεις, αἵτινες περιέχουσι ταύτας, διατηροῦσι τὴν ὄξειαν ἐπὶ τῆς προπαραληγοῦσης και τὴν περιπωμένην ἐπὶ τῆς παραληγοῦσης των: *τύπτομαι, ἀνθρόμοιοι, ἀρνόμενοι, Μοῦσαι, πᾶλοι.*
Ἐπανερχεται ἐν τούτοις ἡ ἰσχύς τῶν βασικῶν κανόνων τοῦ τονισμοῦ, αἰρομένης τῆς μνημονευθείσης ἐξαιρέσεως, εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας τρεῖς περιπτώσεις:
- α) Ἐπὶ τῶν δίφθ. *αι, οι* τῶν ρηματ. τύπων τοῦ *γ'* προσ. τῆς Εὐκτικῆς: *φεύγοι, ποιήσαι.*
- β) Ἐπὶ τῆς δίφθ. *οι* τοῦ ἔπιρρ. *οἴμοι.*
- γ) Ἐπὶ τῆς αὐτῆς δίφθ. *ο* τῶν συνδέτων μετὰ ἐγκλιτικῶν μορίων: *οἴμοι, ἦτοι* κ.τ.δ.
2. Ὁ τονισμὸς τῆς προπαραληγοῦσης παραμένει ἀνεκτός και ἐπὶ τῶν τύπων τῆς λεγομένης «Ἀττικῆς κλίσεως», τῶν περιεχόντων *ω* ἐν τῇ ληγοῦσῃ των: *Μενέλεως, Ἰλεως.*
3. Τὸν τονισμὸν τῆς προπαραληγοῦσης ἀνέχεται ἐπίσης και τὸ *ω* τῆς καταλήξ. τῆς ἴων. γενικῆς τῆς πρώτης κλίσεως: *θεσπότεω.*
2. *Τὸ διχρονον εἶναι μακρὸν:*
- α) Ὅσάκις τονιζόμενον περιπίπτει: *δραμα, πρᾶγμα, πᾶσα* (βλ. *Β. I. 4*).
- β) Ὅσάκις κεῖται ἐν τῇ ληγοῦσῃ μῆδς τρισυλλάβου ἢ πολυσυλλάβου λέξεως, ἀλλ' ἢ παραλήγουσα τονίζεται δι' ὄξειας: *ἰδαῖα, παιδεία, φιλλῖα, πελλῖα, μακρόρρι, ἐπιδείνυθς.*
- γ) Ὅσάκις κεῖται ἐν τῇ ληγοῦσῃ δισυλλάβου λέξεως, τῆς ὁποίας ἢ παραλήγουσα εἶναι φύσει μακρὰ και ὁμως δέχεται ὄξειαν και οὐλὴν πεοιωμένην: *λεῖα, κνήσι* (δοτ.), *κῶμυθς.*

ΠΙΝΑΞ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

Οἱ εἰδικοί κανόνες τῆς προσφῶδιας ἐκάστου τῶν διχρόνων.

Α'. Ἐν ταῖς πτωτικαῖς καταλήξεσιν.

ΠΡΩΤΗ ΚΛΙΣΙΣ

Ἄλφα (α).

- Ι. α) Διὰ τὰς καταλήξεις τῆς ὀνομ., αἰτ. καὶ κλητ. ἐν. ἀριθ. θηλ. γέν. (-α, -αν καὶ -α), αἰτινες ἔχουσι τὴν αὐτὴν πάντοτε χρονικὴν ποσότητα, ἰσχύουσι γενικῶς οἱ ἐπόμενοι δύο κανόνες: 1. τὸ α εἶναι βραχύ, ὁσάκις ἡ λέξις εἶναι ἢ προπερισπωμένη ἢ προπαροξύτονος. 2. τὸ α εἶναι μακρόν, ὁσάκις δέχεται ἐφ' ἑαυτοῦ εἴτε περισπωμένην εἴτε ὀξεῖαν, ἢ ὁσάκις ἡ φύσει μακρὰ παραλήγουσα τονιζομένη ὀξύνεται. Κατωτέρω παρέχομεν εἰδικωτέρους κανόνας ἀναλυτικούς τῶν δύο τούτων γενικῶν κανόνων:
- Ι. α) Τὸ α εἶναι βραχύ:
- α) Εἰς πάντα τὰ δισύλλαβα οὐσιαστικά τὰ λήγοντα εἰς -αιᾶ (: γαιᾶ, αἰᾶ, γραιᾶ, μαῖᾶ), καὶ εἰς τινα πολυσύλλαβα ὀνόματα πόλεων καὶ χωρῶν: Λίλαιᾶ, Πλάταιᾶ Φώκαιᾶ, Ἰστιαῖᾶ.
Σημ. Τὸ παρά Θεοκρίτῳ γραιᾶ εἶναι δηλ. τοῦ γραιῶς.
- β) Εἰς πολλὰ ὀνόματα λήγοντα εἰς -εῖᾶ, καὶ δὴ:
- α' Εἰς τρισύλλαβα ἢ πολυσύλλαβα ριζικά οὐσιαστικά προπαροξύτονα: κράνειᾶ, κώδειᾶ, πῖλειᾶ τρυφάειᾶ.
- β' Εἰς τρισύλλαβα καὶ πολυσύλλαβα δηλυκὰ κύρια ὀνόματα γυναικῶν καὶ τόπων, τῶν ὁποίων ἡ κατάλ. -εῖα ἐσχηματίσθη ἐκ τινος βραχυτέρου τύπου καταλήξεως εἰς -η: Μήδειᾶ, Μίδειᾶ, Πιμπλειᾶ Ῥόδειᾶ, Κορώνειᾶ, Μαντινείᾶ, Καλλιόπειᾶ, Κασσιόπειᾶ, Περασφώνειᾶ, Πηνηλόπειᾶ, Τερψιχόρεια.
- γ' Εἰς τὰ οὐσιαστικά τὰ σχηματιζόμενα ἐξ οὐδέτερον εἰς -ος: ἀκρώρειᾶ, πρυμνώρειᾶ, μισγάκειᾶ, πανάκειᾶ (ἐκ τῶν οὐδ. ὄρος, ἀγκος, ἄκος), ὡς καὶ εἰς τὰ καθ' ἑμῶν τρόπον σχηματιζόμενα δηλυκὰ κύρια ὀνόματα: Ἀριστοκράτειᾶ, Ἐριγένειᾶ, Ἰφιγένειᾶ, Κυπρογένειᾶ, Τριτογένειᾶ (ἐκ τῶν οὐδ. κράτος, γένος).
- δ' Εἰς τὰ οὐσιαστικά τὰ παραγόμενα ἐκ ρημάτων εἰς -εύω, ἢ ὀρθότερον ἐξ ἀρσενικῶν εἰς -εύς προσώπου δηλωτικῶν: βασιλείᾶ, ἰερείᾶ, πανδοκείᾶ.
- ε' Εἰς τὰ ἀφρημένα οὐσιαστικά τὰ παραγόμενα ἐξ ἐπιθέτων εἰς -ης: ἀλήθειᾶ, ὑγιειᾶ, ἀσέβειᾶ, δυσσέβειᾶ, εὐσέβειᾶ, εὐκλειᾶ, εὐμάθειᾶ, συνήθειᾶ, φιλοκέρδειᾶ. Ἀπαντῶσιν ἐν τούτοις καὶ τὰ: εὐκλειᾶ παρ' Αἰσχύλου, ὑγειᾶ παρ' Ἀριστοφ. κ. ἄ., παρ' Ὀμηρῶν δὲ εἶναι συνήθης ἡ κατάλ. -εῖη.
- ς' Εἰς τὰ σύνθετα ποιητικὰ ἐπίθετα, ὅτινα μόνον ὡς δηλυκὰ ἀπαντῶσιν, ὅπως π.χ. εἰς τὰ Ὀμηρικὰ εὐπατέρειᾶ καὶ δυσαριστοτόκειᾶ, εἰς τὰ ἠδυπέπειᾶ, θεσπιπέπειᾶ, καλλιτόκειᾶ κ.τ.δ.
- ζ' Εἰς τὰς καταλήξεις τοῦ δηλυκοῦ τῶν εἰς -υς ἐπιθέτων: βαθεῖᾶ, γλυκεῖᾶ, ἠδειᾶ, ἡμίσειᾶ, θήλειᾶ, λίγειᾶ (μτγν. λιγεῖᾶ), ὀξεῖᾶ, ὠκειᾶ.
Σημ. Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ ὄνομα Μούσης Θάλεια ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ ἐπίθετ. τύπου θάλεια (δηλ. τοῦ ἀρχ. θάλυς), ἐν ἀντιδιαστολῇ πρὸς τὸ Θαλιᾶ (ὄνομα μιᾶς τῶν Χαρίτων) καὶ πρὸς τὴν προσηγορ. θαλίᾳ.
- γ) Ἐκ τῶν λέξεων τῶν ληγουσῶν εἰς -ια εἰς τὰς ἀκολουθοῦς μόνον περιπτώσεις:
- α' Εἰς τὰ δισύλλαβα ἐπίθετα διαῖ, ἰᾶ καὶ μιᾶ (σοῦδεμιᾶ, μαρδεμιᾶ), εἰς τὰ δύο τρισύλλαβα ἐπίθετα δμπνιᾶ καὶ πότνιᾶ, ὡς καὶ εἰς τὰ δύο κύρια ὀνόματα Λάμιᾶ καὶ Πολύμνιᾶ. Καὶ εἰσήγαγον μὲν μεγαγενεστέρως οἱ Ποιηταὶ καὶ ἄλλας παρομοίας βραχύνσεις τοῦ τελικοῦ α, οὐδεμία δμως ἐξ αὐτῶν ἐπεκράτησε τελικῶς.
- β' Εἰς τὰ τρισύλλαβα καὶ πολυσύλλαβα δηλυκὰ οὐσιαστικά εἰς -τριᾶ, τὰ παραγόμενα ἐξ ἀρσεν. εἰς -τηρ: αὐλήτριᾶ, δρηστήτριᾶ, ψάλτριᾶ, τυμπανίστριᾶ.
- δ) Εἰς τὰ τρισύλλαβα καὶ πολυσύλλαβα ὀνόματα εἰς -οῖᾶ, τὰ ὅποια σχηματίζονται ἐκ τῶν βοῦς, νοῦς, πλοῦς, πνοῦς καὶ τοῦ ἀρχ. χροῦς (χρός): Εὐβοῖᾶ, Μελίβοῖᾶ, Περίβοῖᾶ, ἄνοιᾶ, εὐνοιᾶ, ἀγλίνοιᾶ, ἄπλοιᾶ, εὐπλοιᾶ, εὐπνοιᾶ, εὐχροῖᾶ. Οὐχὶ σπανίως ἐν τούτοις παρὰ τοῖς Ἐπικοῖς τὰ παράγωγα τῶν νοῦς, πλοῦς καὶ χροῦς ἔχουσι τὴν λήγουσαν μακράν, παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς δὲ Ποιηταῖς ἀπαντᾷ ἀνοιᾶ, ἀγνοιᾶ, τὰ ὅποια εἶναι τῆς παλαιότερας Ἀττικῆς διαλέκτου.
- ε) Εἰς τινα ὀνόματα εἰς -υῖᾶ, τὰ ὅποια βεβαίως εἶναι ἢ προπερισπώμενα ἢ προπαροξύτονα: μυῖᾶ, κυνάμυιᾶ, αἰθυῖᾶ, Εἰλείθυιᾶ, Ὠρείθυιᾶ. Ἀνεξαιρέτως δὲ εἰς πάντας τοὺς δηλυκοὺς τύπους τῆς μετοχῆς τοῦ ἐνεργητ. παρακειμένου: εἰδυῖᾶ, λελανυῖᾶ, βεβανυῖᾶ.
- ς) Εἰς τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς -θᾶ καὶ -θᾶ, ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι κύρια ὀνόματα, προηγεῖται δὲ τοῦ θ ἢ θ ἐν ἀκόμῃ σύμφωνον: ἀρθᾶ, μάλθᾶ, μίνθᾶ, τάφθᾶ, ἄκανθᾶ, κολόκυνθᾶ.
- ζ) Εἰς τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς -λά:
- α' Ὁσάκις τῆς καταλήξ. -λα προηγείται ἡ διφθ. αυ: ναῦλᾶ, παῦλᾶ, ἀνάπαυλᾶ.
- β' Ὁσάκις τὸ λάμβδα εἶναι διπλοῦν (λλ): βδέλλᾶ, Σκύλλᾶ, ψύλλᾶ, ἄελλα, ἄμαλλα, δίκελλα, θύελλα, Χρῦσιλλα κ. ἄ. δηλυκὰ κύρια ὀνόματα.
- γ' Ὁσάκις προηγείται τοῦ λ ἕτερον σύμφωνον: τριγλᾶ.— ἐν τῷ αὐτῇ δμως περιπτώσει οἱ Γραμματικοὶ προτιμῶσι κατάλ. εἰς -η.
- η) Εἰς τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς -μα, ὁσάκις τοῦ μ προηγείται ἄλλο σύμφωνον: θέρμᾶ, τόλμᾶ, τόρμᾶ.
- θ) Εἰς τὰ λήγοντα εἰς -νᾶ, καὶ δὴ:
- α' Ὁσάκις τοῦ ν προηγείται φωνῆν ι, ἢ υ, ἢ μία τῶν διφθόγγων αι, ει, ευ, οι: Αἰγινᾶ, ἄμνᾶ, σίγνᾶ, Λάκαινᾶ, μύραινᾶ, βούπεινᾶ, τέρεινᾶ, ἔρυνᾶ, δέσπεινᾶ.— Ἐν τούτοις ἐπὶ τῶν ληγόντων εἰς -ινα προτιμᾶται κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ κατάλ. εἰς -η.
- β' Ὁσάκις τοῦ ν προηγείται ἐν ἀκόμῃ ν ἢ ἄλλο τι τῶν ὑγρῶν καὶ ἐνρίνων: γέννᾶ, Δίκτυνᾶ, Ἡρινᾶ, Κέρικυνᾶ, Φιλινᾶ (κ. ἄ. κύρ. ὄνομ. γυναικῶν), περύνᾶ, μέρικυνᾶ, Μήθυμνᾶ, Σμύρνᾶ.

- γ' Ὅσακις τοῦ ν προηγείται δ: Πύδνᾶ, ἔχιδνᾶ.— Ὅπου προηγείται ἄλλο τι τῶν συμφώνων, προτιμᾶται ἢ κατάλ. εἰς -η.
- ε) Εἰς τὰς λέξεις τὰς ληγουσας εἰς -ρα, καὶ δὴ:
- α' Ὅσακις τοῦ ρ προηγείται ἢ δίφθ. αι: σφαῖρᾶ, Μαῖρᾶ, μάχαιρᾶ, νέαιρᾶ, Ἰοχέαιρᾶ.
- β' Ὅσακις τοῦ ρ προηγείται ἢ δίφθ. ει, καὶ δὴ:
- α' Εἰς τὴν διουλλάβα ἢ τριουλλάβα ριζικὰ οὐσιαστικά: πεῖρᾶ, σπεῖρᾶ, στείρᾶ, ἔθειρᾶ, τὰ ὅποια καθίστανται εὐδιάκριτα διὰ τῆς περισπωμένης ἐπὶ τῆς παραληγούσης ἢ ὄξειας ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης.— (ἀπαντᾷ ἐν τούτοις καὶ σπεῖρᾶ ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ σπεῖρᾶ).
- β' Εἰς πάντας τοὺς εἰς -εῖρα δηλυκοὺς ἐπίδ. τύπους, οἵτινες σχηματίζονται ἐξ ἄρσεν. εἰς -ηρ (ἰ κρᾶντεῖρᾶ, πῖειρᾶ, τινάνκτειρᾶ, τοξένυτεῖρᾶ, προηγῆτεῖρᾶ), ἴδια δὲ εἰς τὰ ἐπίδ.ετα καὶ εἰς τὰ δηλυκὰ κύρια ὀνόματα, τὰ παραγόμενα ἐκ τοῦ ἀνήρ: ἀντιάνειρᾶ, βωτιάνειρᾶ, κνυδιάνειρᾶ, Δηιάνειρᾶ, Ἰάνειρᾶ, Μετάνειρᾶ.
- γ' Ὅσακις τοῦ ρ προηγείται ἢ δίφθ. οι: μῖρα (τὸ μοναδικὸν παρᾶδ. τῆς περιπτώσεως αὐτῆς).
- δ' Ὅσακις τοῦ ρ τριουλλάβων ἢ πολυσυλλάβων λέξεων προηγείται ἢ δίφθ. ου: ἄρουρᾶ, κυνόσουρᾶ, ὡς καὶ ἐν τῷ τοπωνυμῷ Βοῦρᾶ.
- ε' Ὅσακις τοῦ ρ προηγείται μακρόν ν: σφῦρᾶ, ἀγκυρᾶ, γέφυρᾶ, Κέρκυρᾶ, δλῦρᾶ.— (Μόνον τὸ κολλῦρα ἔχει καὶ τὰς δύο τελευταίας συλλαβάς μακράς, διὰ τοῦτο δὲ καὶ παροξύνεται).
- ς' Εἰς τὰ κύρια ὀνόματα τὰ ἔχοντα διπλοῦν ρ (-ρρ-): Κίρρᾶ, Μύρρᾶ, Πύρρᾶ.
Σημ. Περί τῶν Τάναγρα καὶ σκολόπενδρα βλ. I. α. 2. ν. 5. σημ.
- κ) Εἰς τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς -σᾶ καὶ -σοᾶ: αἰσᾶ, κνῖσᾶ, Μοῦσᾶ, Πῖσᾶ, Ἀρέθουσᾶ, θῆσᾶ, Κρησᾶ, δσοᾶ, πῖσοᾶ, βύσοᾶ.— ὡσαύτως εἰς τὰ δηλυκὰ τῶν εἰς -εἰς ἐπίδ.ετων: δακρυόσοᾶ, λαχνησοᾶ, ψολόσοᾶ, καὶ εἰς πάντα τὰ εἰς -σα λήγοντα δηλυκὰ τῶν μετοχῶν: φέρουσᾶ, μειδιῶσᾶ, ἀνύσοσᾶ, βληθεῖσᾶ.— [Ἀντιδέτως πάντα τὰ δηλυκὰ τῶν εἰς -σοσ καὶ -σοος ἐπίδ.ετων λήγουσιν εἰς -η (ἰ μέση, δισσῆ, λισσῆ), ὅπως ἐπίσης εἰς -η λήγουσι κατὰ προτίμησιν καὶ τὰ ὀνόματα εἰς τὰ ὅποια πρό τοῦ σ ὑπάρχει ρ: ἔρση, ἔέρση, κόρση].
- λ) Εἰς τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς -ξᾶ, -ξᾷ καὶ -ψᾶ, διότι εἰς πάντα ταῦτα τοῦ α προηγείται σ ἐνυπαρχον εἰς τὸ διπλοῦν σύμφωνον: πέξᾶ, κόρυξᾶ, μύξᾶ, ἄμαξᾶ, δίψᾶ.
- μ) Εἰς τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς -τᾶ καὶ -τᾷ (ἰ δῖαιτᾶ, νῆτᾶ, ψῆτᾶ), καὶ ἐπομένως πανταχοῦ ἔπου οἱ Ἄττικοι μετατρέπουσι τὴν κατάλ. -σα εἰς -τα, ὡς ἐν τῷ θάλατᾶ.
[Σημ. Ἡ ἀρχαιότατη ἐπική ποιησις, τὴν ὅποιαν ἐν προκειμένῳ μιμοῦνται καὶ μεταγενέστεροι Ποιηταί, συχνὰ τὸ κατά τοὺς ἀνωτέρω κανόνας βραχῶ α τῆς Ὄνομ., Αἰτ. καὶ Κλητ. τὸ ἐκτείνει εἰς μακρόν διὰ μετατροπῆς του εἰς η (πρβλ. I. α. 1. β. ε. καὶ δ). Ἀντιδέτως οἱ Δωριεῖς μετατρέπουσι τὴν κατάλ. η εἰς μακρόν α].
2. Τὸ α εἶναι μακρόν:
- α) Εἰς τὰ ὀλίγα ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς -αᾶ: ἐλάᾶ, Νανυσιαᾶ, Ἀθηνᾶᾶ.
- β) Εἰς τὰς τριουλλάβους καὶ πολυσυλλάβους λέξεις, τὰς ληγουσας εἰς -αιᾶ, αἵτινες εἶναι ἢ ἐκτεταμένοι τύποι ὀνομάτων εἰς -η: ἀλκαῖᾶ, γαληναῖᾶ, Ἀθηναῖᾶ (ἐκ τῶν ἀλκή, γαλήνη, Ἀθήνη), ἢ δηλυκὰ ἐπίδ.ετων εἰς -αιος: γραῖᾶ, δικαῖᾶ, δευλαῖᾶ. Μόνον τὸ δηλ. Ἀντιπέραιᾶ (ἀπὸ τῶν Ἀλεξανδρινῶν Ποιητῶν καὶ ἐφεξῆς) ἀποτελεῖ ἐξαιρέσιν.
- γ) Εἰς πάντα τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς -εᾶ, τὰ ὅποια συνήθως εἶναι παροξύτονα καὶ σπανίως ὀξύτονα (ἰ ῥεᾶ, πετεῖᾶ, αἰγανεῖᾶ, γενεῖᾶ, θεῖᾶ), ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὰ δηλυκὰ τῶν εἰς -εος ἐπίδ.ετων: χρυσεῖᾶ, λευγαλεῖᾶ, φοιταλεῖᾶ.
- δ) Εἰς τὴν ὀνόματα λήγοντα εἰς -εῖᾶ, καὶ δὴ:
- α' Εἰς τὴν διουλλάβα ριζικὰ ὀνόματα: θεῖᾶ, λεῖᾶ, μνηῖᾶ, χρεῖᾶ, ῥεῖᾶ,
- β' Εἰς πάντα τὰ εἰς -εῖᾶ ὀξύτονα ὀνόματα: ζεῖᾶ, παρσεῖᾶ, φορβεῖᾶ.
- γ' Εἰς τὴν εἰς -εῖᾶ οὐσιαστικά σχηματισθέντα κατὰ Ἰωνικὴν ἐπέκτασιν ἐξ οὐδετέρων εἰς -ος: ἔγχεῖᾶ, ἔλεγχεῖᾶ, ὀνειδεῖᾶ, ἐκ τῶν ἔγχος, ἔλεγχος, ὀνειδος.— Εἰς αὐτὰ ἐν τούτοις ὁ ἰωνικός τύπος εἰς -εῖᾶ εἶναι πολὺ εὐχρηστότερος.
- δ' Εἰς τὰ ἀφηρημένα οὐσιαστικά τὰ παραγόμενα ἐκ ρημάτων εἰς -εῦᾶ: ἀγνεῖᾶ, βασιλεῖᾶ, λατρεῖᾶ, πορσεῖᾶ.
- ε' Ἰδια εἰς τὰ θηλυκὰ πάντων τῶν εἰς -εῖος ἐπίδ.ετων ἰ βοσεῖᾶ, βροτσεῖᾶ, ἀνθρεῖᾶ, Γοργεῖᾶ.
- ς) Εἰς πάσας σχεδὸν τὰς λέξεις τὰς ληγουσας εἰς -ια (ἐκ τῶν ὁποίων αἱ περισσότεραι εἶναι παροξύτονοι καὶ αἱ ὀλιγώτεροι ὀξύτονοι), εἴτε οὐσιαστικά ὀξύτονα αὐτὰ (ἰ σοφῖᾶ, κονῖᾶ, ἀτιμιᾶ, σποδιᾶ, καλιᾶ, αἰμασιᾶ), εἴτε δηλυκὰ ἐπίδ.ετα ἐξ ἄρσενικῶν εἰς -ιος (ἰ ἀλιᾶ, πολιᾶ).
- ς) Εἰς τὴν οὐσιαστικά εἰς -οᾶ (ἄλλα παροξύτονα καὶ ἄλλα ὀξύτονα): πόᾶ, χροᾶ, ῥοᾶ, στοᾶ.
- ζ) Εἰς τὰ διουλλάβα ριζικὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς -οῖᾶ (ἰ Τροῖᾶ, πνοῖᾶ, ῥοῖᾶ, χροῖᾶ), ὡς καὶ εἰς τὰ δηλυκὰ πάντων τῶν εἰς -οιος ἐπίδ.ετων: οἰᾶ, ποῖᾶ, τοῖᾶ, ἀλλοῖᾶ.
- η) Εἰς ὀλιγόριθμα οὐσιαστικά λήγοντα εἰς -υᾶ: γυᾶ, καρῦᾶ, οἰσῦᾶ, σικῦᾶ.
- θ) Εἰς τὰ οὐσιαστικά τὰ λήγοντα εἰς -υῖᾶ, ἀλλὰ μόνον ὅταν ταῦτα εἶναι ὀξύτονα: μητρεῖᾶ, ἀγγυῖᾶ, ὄργυῖᾶ (εἰς τὰς δύο τελευταίας ὁμοῦ λέξεις τῶν ὀνομαστικῶν ὅσον καὶ ἡ προσῳδία κυμαίνονται μεταξύ τῶν τύπων ἀγγυῖᾶ καὶ ἀγγυῖᾶ, ὄργυῖᾶ καὶ ὄργυῖᾶ).
- ι) Εἰς ὀλίγα τινὰ οὐσιαστικά λήγοντα εἰς -ωᾶ: ὠᾶ, ἄλωᾶ.
- κ) Εἰς τὰ δηλυκὰ κύρια ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς -δᾶ καὶ -θᾶ: Αἰδᾶ, Γανυμήδᾶ, Ἀνδρομέδᾶ, Κισσαίθᾶ, Σιμαίθᾶ, Μάρθᾶ.
- λ) Εἰς ὀλιγόριθμα δηλυκὰ κύρια ὀνόματα λήγοντα εἰς -λᾶ (ἰ Γέλᾶ, Φιλομήλᾶ), ὡς καὶ εἰς τὰ δύο οὐσιαστικά ἀλαλᾶ καὶ σκανδάλᾶ.
- μ) Εἰς ὀλίγα δηλυκὰ κύρια ὀνόματα λήγοντα εἰς -μᾶ: Διοτιμᾶ.
- ν) Εἰς τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς -ρᾶ, καὶ δὴ:
- α' Ὅσακις τοῦ ρ προηγείται ἢ ε, ἢ βραχῶ α, ἢ βραχῶ ν: ἡμέρᾶ, ἀρᾶ, χαρᾶ, κισθᾶρᾶ, θῦρᾶ, λῦρᾶ, πορφυρᾶ, φιλυρᾶ (διὸ τὸ κολλῦρα πρβλ. I. α. 1. ε').
- β' Ὅσακις τοῦ ρ προηγείται ἢ ἠ ἢ ω: Ἡρᾶ, πῆρᾶ, χώρᾶ, ὀπιώρᾶ.
- γ' Ὅσακις τοῦ ρ προηγείται ἢ δίφθ. αι, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν λέξιν ἐταῖρα, ἥτις κεῖται πιδανῶς ἀντὶ τοῦ ἐταρα τοῦ ἐταρος (διότι ἄλλως τὸ α τῆς ληγούσης τῶν τοιοῦτων εἶναι βραχῶ, πρβλ. I. α. 1. ε. α').
- δ' Ὅσακις τοῦ ρ προηγείται ἢ δίφθ. αυ: αὔρᾶ, λαύρᾶ, σαύρᾶ.
- ε' Ὅσακις τοῦ ρ διουλλάβων οὐσιαστικῶν προηγείται μία τῶν διφθόγγων ει, ευ ἢ ου: δεῖρᾶ, σεῖρᾶ, νευρᾶ, πλευρᾶ, οὔρᾶ. Κατὰ κανόνα βεβαίως τὰ τοιαῦτα εἶναι ὀξύτονα.

ζ' Ὁσάκις τοῦ ρ προηγείται ἐν ἡ πλείονα σύμφωνα (: *μίτρα, πέτρα, ὕδρα, Αἴθρα, Ἡλέκτρα, Φαίδρα*), ἴδια δὲ εἰς τὰ ἐκ τοῦ ἀνῆρ παραγόμενα δηλικά κύρια ὀνόματα : *Ἀνάνδρα, Εὐάνδρα, Κασσάνδρα*.

Σημ. Μόνον εἰς τὰ ὀνόματα *Τάναγρα* καὶ *σκολόπενδρα* ἡ λήγουσα εἶναι βραχεῖα. Μεταγενέστεροι Ποιηταὶ μεταχειρίζονται ἐνίοτε μὲ βραχεῖαν λήγουσαν καὶ τὴν λέξιν *πάτρα*.

ζ' Εἰς τὰ δηλικά πάντων τῶν εἰς -ρος ἐπιδέτων, ἀδιαφόρως τοῦ ἀν ταῦτα εἰς τὴν ἄρσεικὴν ὀνομαστικὴν φέρουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς ληγούσης ἢ ἐπὶ τῆς παραληγούσης : *ἄκρα, ἐτέρᾳ, φοβερά, φλαυρά, μοχθηρά, πονηρά*.

I. β) Κατάληξις τῆς ἐνικῆς ὀνομαστ. τῶν ἄρσεικῶν :

1. Τὸ α τῶν ληγόντων εἰς -ας ἄρσεικῶν εἶναι πάντοτε μακρόν : *Ὑλᾶς, Βορέας, νεανίας, Ἐρμείας*. (Μόνον παρὰ τῶν ἀν μεταγενεστέροις Ποιηταῖς, ὅσος ὁ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός, ἀπαντᾷ ἐνίοτε ὡς βραχὺ τὸ -ας τῆς γεν. τῶν κυρίων ὀνομάτων).
2. Ἡ παρὰ τοῖς Ἐπικοῖς κατάλ. -α εἶναι πάντοτε βραχεῖα (-ᾶ) : *Ἰππότᾶ, Θυεσσᾶ, ἀνάκητᾶ, εὐρύοπᾶ, μητιετᾶ, κνανοχαῖτᾶ, γαφελγηγερετᾶ*. ὀσάκις δὲ ἀπαντᾷ ὡς μακρὰ πρόκειται περὶ «δέσει μακροῦ α». Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ περὶ τοῦ -α τῆς Κλητικῆς.

II. Κατάληξις τῆς Γενικῆς τοῦ ἐνικοῦ :

1. Ἡ κατάλ. -ας τῆς γεν. τῶν δηλικῶν ἔχει τὸ α πάντοτε μακρόν.
2. Ἡ παλαιὰ Δωρικὴ—ποιητικὴ κατάλ. -αο τῶν ἄρσεικῶν ἔχει τὸ α μακρόν πάντοτε, εἴτε εἰς -ας εἴτε εἰς -ης λήγουσι ταῦτα ἐν τῇ ὀνομαστικῇ : *Βορέαο, Ἀτρεΐδαο, Ὀρέσσαιο*. Τὸ αὐτὸ φυσικὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῆς Δωρικ. κατάλ. τῆς γεν. -ᾶ, τῆς προελθούσης ἐκ συγχωνεύσεως τῆς καταλ. -αο : *Ἀτρεΐδᾶ, ὀρηθοθήρᾶ*.

III. Κατάληξις τῆς Δοτικῆς τοῦ ἐνικοῦ :

Ἡ κατάλ. α εἶναι πάντοτε καὶ ἀνεξαίρετως μακρὰ, ὅπως δεικνύει τὸ ὑπογεγραμμένον ἴωτα.

IV. Κατάληξις τῆς Αἰτιατικῆς τοῦ ἐνικοῦ.

1. Ἡ προσφθία τοῦ α τῆς δηλικῆς καταλ. -αν ρυθμίζεται ἀπολύτως ἐκ τῆς προσφθίας τοῦ -α τῆς ὀνομαστικῆς ὀσάκις δηλ. τὸ -α τῆς ὀνομ. εἶναι βραχὺ, ὁμοίως βραχὺ εἶναι καὶ τὸ -α τῆς αἰτ. -αν, ὡς καὶ τὰνάποιον.
2. Ἀντιθέτως ἡ κατάλ. -αν τῶν ἄρσεικῶν ἔχει τὸ -α- μακρόν πάντοτε (-ᾶν).

V. Κατάληξις τῆς Κλητικῆς τοῦ ἐνικοῦ :

1. Ἐν τοῖς δηλικοῖς ἡ χρονικὴ ποσότης τοῦ -α τῆς καταλ. ἐν τῇ Κλητικῇ ἀκολουθεῖ τὴν χρον. ποσότητα τοῦ -α τῆς ὀνομαστικῆς εἶναι δηλ. ὅ,τι καὶ ἐκεῖνο.— (Μόνον τὸ *νύμφη* ἔχει παρ' Ὀμήρῳ βραχεῖαν τὴν κατάληξιν τῆς Κλητικῆς, *νύμφῃ* ὡς. δὲ καὶ παρ' Ἀλεξανδρινοῖς ἀπαντᾷ Κλητικὴ *κοῦρᾶ*, Δωρ. *κῶρᾶ*, ἀντὶ τοῦ ἰων. *κοῦρη* καὶ τοῦ ἄπτ. *κόρη*).
2. Ἐν τοῖς ἄρσεικοῖς τὸ -α τῆς Κλητικῆς εἶναι πάντοτε μακρόν, ὀσάκις ἡ ὀνομαστικὴ λήγει εἰς -ας. Ἀντιθέτως τὸ -α τῆς Κλητικῆς τῶν ληγόντων εἰς -ης εἶναι κατὰ κανόνα βραχὺ, καὶ μόνον παρὰ μεταγεν. Ποιηταῖς ἀπαντᾷ ἐνίοτε ὡς μακρόν ἢ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ η.

VI. Εἰς τὴν κατάληξιν τῆς ὀνομαστ., τῆς Αἰτιατ. καὶ τῆς Κλητ. τοῦ Δυϊκοῦ τὸ -α εἶναι πάντοτε μακρόν (-ᾶ).

VII. Ἐν τῇ Γενικῇ τοῦ Πληθυντικοῦ τὸ α τῆς παλαιᾶς Δωρικῆς-ποιητικῆς καταλ. -ᾶων εἶναι πάντοτε μακρόν : *θεᾶων, ὀδυνᾶων, μελισσᾶων, ἀδινᾶων, ἀσπιστᾶων*. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει βεβαίως καὶ περὶ τῆς ἐκ τῆς συγχωνεύσεως τῆς -ᾶων προερχομένης καταλ. -ᾶν, τῆς ὁποίας τὸ -α- εἶναι ἐπίσης πάντοτε μακρόν, ὅπως ἄλλως τε μαρτυρεῖ καὶ ἡ περισιωμένη, τὴν ὁποῖαν λαμβάνει : *μοιρᾶν, Μοισᾶν, Ἀτρεΐδᾶν*.

VIII. Ἐν τῇ Αἰτιατικῇ τοῦ Πληθυντικοῦ ἡ κατάλ. -ας ἔχει τὸ -α- πάντοτε μακρόν (-ᾶς). Μόνον παρὰ τοῖς Δωρικοῖς Ποιηταῖς ἀπαντᾷ τοῦτο καὶ ὡς βραχὺ, πάντως ὅμως καὶ παρ' αὐτοῖς ἡ βραχυ-της τοῦ α ἀπαντᾷ πολὺ συχνότερον εἰς τὰ δηλικά παρὰ εἰς τὰ ἄρσεικά.

Ἰῶτα (ι)

Ἐν ταῖς καταλήξεσι τῆς πρώτης κλίσεως τὸ *ἰῶτα* ἀπαντᾷ μόνον εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας δύο περιπτώσεις : 1) Εἰς τὴν παρὰ τοῖς Ἐπικοῖς κατάλ. τῆς Γεν. καὶ Δοτ. ἐνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ -*ηφι* καὶ -*ηφις*, καὶ 2) εἰς τὴν ἀρχαιοτάτην κατάλ. τῆς Δοτικῆς πληθυντικῆς εἰς-*ησι(ν)* ἢ -*αισι(ν)*. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις εἶναι πάντοτε βραχὺ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΙΣΙΣ

Ἄλφα (α)

Ἐν τῇ δευτέρῃ κλίσει τὸ α ἀπαντᾷ μόνον εἰς τὰς καταλ. τῆς πληθυντικῆς ὀνομ., Αἰτ. καὶ Κλητ. τῶν οὐδετέρων, εἶναι δὲ ἀεὶποτε βραχὺ. (Διότι εἰς ὀνόματα ὅποια τὰ : *καγᾶ, ὀσσᾶ, ἀπλᾶ* ἢ μακρότης τῆς ληγούσης εἶναι φυσικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐκ συναιρέσεως προελεύσεως τοῦ α : *κάνεα, ὀσσέα, ἀπλόα*).

Σημ. Διὰ τὴν σπανίαν κατάλ. τῆς πληθ. δηλ. γεν. εἰς -ᾶων πρβλ. τὰ ἐν τῇ Πρώτῃ κλίσει (VII).

Ἰῶτα (ι)

Ἐν ταῖς καταλήξεσι τῆς δευτέρας κλίσεως τὸ *ἰῶτα* ἀπαντᾷ μόνον εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας τρεῖς περιπτώσεις : 1) Εἰς τὴν παρὰ τοῖς Ἐπικοῖς ἐκτεταμένην κατάλ. τῆς Γεν. καὶ Δοτ. Δυϊκοῦ -*οιῖν* καὶ 2) εἰς τὴν παρὰ τοῖς Ἐπικοῖς ἐπίσης κατάλ. τῆς Γεν. καὶ Δοτ. ἐνικ. καὶ πληθ. εἰς -*οφι(ν)* καὶ 3) εἰς τὰς ἀρχαιοτάτας καταλ. τῆς Δοτ. πληθ. -*οισι(ν)*. Καὶ εἰς τὰς τρεῖς αὐτὰς περιπτώσεις τὸ -ι εἶναι βραχὺ.

ΠΙΝΑΞ ΤΡΙΤΟΣ

Οἱ εἰδικοὶ κανόνες τῆς προσφῶδιας ἐκάστου τῶν διχρόνων.

Α'. Ἐν ταῖς πτωτικαῖς καταλήξεσιν.

ΤΡΙΤΗ ΚΛΙΣΙΣ

Ἄλφα (α)

I. Ἐν τῇ ὀνομαστικῇ τοῦ ἐνικοῦ:

1. Ἡ κατάλ. -ᾶ (ἢ ἀνήκουσα ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ οὐδέτερα, καὶ δὴ εἰς τὴν Ὀνομ., Αἰτ. καὶ Κλητ.) εἶναι πάντοτε βραχεῖα: *μέγᾶ, σὺμᾶ, πρᾶγμᾶ, μίμημᾶ*.
Ἐξαιρέτ. Ἐξαιρεῖται μόνον τὸ ἀπτ. *κάρᾶ* ἔχον μακρὰν τὴν λήγουσαν.
2. Ἡ κατάλ. -αν διέπεται ὑπὸ τῶν ἐπομένων κανόνων:
 - α) Τὸ -α- τῆς κατάλ. τῶν ἄρσενικῶν εἰς -άν, γεν. -ᾶνος εἶναι πάντοτε μακρὸν: *Πάν, παϊάν, Τιτάν, Διδιάν*. Μακρὸν ὤσ. εἶναι τὸ -α- καὶ τῶν συνδέτων εἰς -αν: *Ἐρμόπειαν, εὐπαιῖαν*.
 - β) Εἰς τὰ οὐδέτερα τῶν ἐπιθέτων, τῶν ληγόντων εἰς -ᾶς, γεν. -ᾶνος, ἢ κατάλ. -ᾶν ἔχει τὸ α βραχὺ ἐν τῇ Ὀνομ. Αἰτ. καὶ Κλητ.: *μέλᾶν, τάλᾶν*.
 - γ) Ὡσαύτως καὶ εἰς τὰ οὐδέτερα τῶν Μετοχῶν, τῶν ληγουσῶν εἰς -ᾶς, γεν. -αντος, ἢ κατάλ. -ᾶν εἶναι πάντοτε βραχεῖα: *φιλήσᾶν, λαλήσᾶν, ἰσάν, βάν*.
Σημ. Ἐν τῷ οὐδ. *πάν*, γεν. *παντός*, τὸ -α- τῆς καταλ. -αν εἶναι θεβαίως μακρὸν, ὅπως μαρτυρεῖ καὶ ἡ περισπωμένη: ἐν τούτοις εἰς τὰς λέξεις, τὰς συνδέτους ἐκ τοῦ *πάν* ὡς β' συνθετικοῦ, κατὰ κανόνα τὸ -α- λαμβάνεται ὡς βραχὺ: *ἀπάν, πάμπαν, σύμπαν, πρόπαν, παράπαν, ἐπίπαν*. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὰ σύνδετα ἐκ τοῦ *πάν* ὡς α' συνθετικοῦ: *πάνάξις, πανάριστος*. (ἐν Ὀδυσσεῖα ἢ λ. *πανάπαλος* ἔχει τὴν ἀρχικὴν συλλαβὴν μακρὰν διὰ δύο λόγους: πρῶτον διότι αὐτὴ πίπτει ἐπὶ τῆς μακρᾶς θέσεως τοῦ δακτύλου, καὶ δεύτερον διότι ἄσκει ποῖαν τινα ἐπίδρασιν τὸ ἀκολουθοῦν ἔνρινον.
3. Ἡ κατάληξις -αρ. Ἡ προσφῶδια ταύτης ρυθμίζεται κατὰ τοὺς ἐπομένους κανόνας.
 - α) Εἰς τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα, τὰ λήγοντα εἰς -αρ, τὸ -α- εἶναι πάντοτε μακρὸν (: *Κάρ, ψάρ*), μακρὸν δ' ὡσαύτως διατηρεῖται καὶ εἰς τοὺς ὑπολοίπους πτωτικούς τύπους.
 - β) Εἰς τὰ δισύλλαβα καὶ πολυσύλλαβα ὀνόματα καὶ τῶν τριῶν γενῶν ἢ κατάλ. -ᾶρ εἶναι πάντοτε βραχεῖα (*Ἰλλῆρ, δάμῆρ, ἔαρ, ἡμῆρ, ἡπῆρ, μάμῆρ, γέκτῆρ*), παραμένει δέ τοιαύτη καὶ εἰς τοὺς τύπους τῶν ὑπολοίπων πτώσεων.
Ἐξαιρέτ. Παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὁμοῦς ἢ λήγουσα τῶν δύο λέξεων *στῆῆρ, φρέῆρ*, κεῖται ὡς μακρά.
4. Τῆς καταλ. -ας ἢ προσφῶδια διέπεται ὑπὸ τῶν ἐπομένων κανόνων:
 - α) Τὸ -α- τῆς καταλ. τῶν ἄρσενικῶν, τῶν ληγόντων εἰς -ᾶς, γεν. -αντος, εἶναι πάντοτε μακρὸν, εἴτε ὀξέτονα εἴτε παροξέτονα εἶναι τὰ ἄρσενικά ταῦτα: *Αἰᾶς, Ἀτλᾶς, γίγᾶς, ἐλέφᾶς, ἀνδριάς, ἱμάς*.—Μακρὸν ὡσαύτως εἶναι καὶ τὸ -α- τῶν ἄρσενικῶν τῶν Μετοχῶν τῶν ληγουσῶν εἰς -ᾶς, γεν. -αντος: *τύπᾶς, φιλήσᾶς, παραστᾶς*, ὡς ἐπίσης καὶ τοῦ ἐπιθ. *πᾶς*, γεν. *παντός*, καὶ τῶν ὀλίγων ὀνομάτων τῶν ληγόντων εἰς -ᾶς, γεν. -ᾶντος (: *Γλισσοᾶς*), καὶ τοῦ *λαῶς*, τοῦ προελθόντος κατὰ σωμαίρειον ἐκ τοῦ *λαῶς*.—Περαιτέρω, μακρὸν εἶναι τὸ -α- ἐν τῷ οὐσ. *κράς*, γεν. *κράτος* καὶ ἐν ταῖς ἐκ τοῦ *κεράννυμι* σχηματιζομέναις λέξεσιν: *ἀλικράς, μελικράς, χαλκόκράς* (γεν. ὄλων εἰς -ᾶτος) καὶ τέλος μακρὸν εἶναι τὸ -α- τῶν ὀνομ. εἰς -ᾶς τῶν δύο ἐπιθ. *μέλᾶς, ᾶνος* καὶ *τάλᾶς, ᾶνος* (μόνον ἐν τῇ Δωρικῇ διαλέκτῳ τὸ *τάλας* ἐχρησιμοποιεῖτο ἐνίοτε μετὰ βραχεῖας τῆς ληγούσης: *τάλᾶς*).
 - β) Εἰς τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς -ᾶς, γεν. -ᾶδος (γέν. ἄρσεν. ἢ δηλ. ἢ καὶ ἀμφοτέρων) τὸ -α- εἶναι βραχὺ: *Ἀρκᾶς, ἐθάς, Ἑλλάς, λαμπᾶς, μυριάς, φυγάς* βραχὺ διατηρεῖται τὸ -α- καὶ εἰς τοὺς τύπους τῶν ὑπολοίπων πτώσεων.
 - γ) Βραχὺ εἶναι ἐπίσης πάντοτε καὶ τὸ -α- τῆς καταλ. τῶν οὐδετ. εἰς -ᾶς, γεν. ᾶτος ἢ ᾶος (: *δέπᾶς, δέρᾶς, κέρᾶς, σέλᾶς, τέρᾶς*) ὅσον ἐν τῇ ὀνομ. ὅσον καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν.
 - δ) Βραχὺ τέλος εἶναι τὸ -α- τῆς καταλ. -ᾶς τῶν δύο ἀνωμάτων ἄρσενικῶν *λαῶς* καὶ *μέγᾶς*.

II. Ἐν τῇ δοτικῇ τοῦ ἐνικοῦ τὸ -α- ἀπαντᾷ μόνον εἰς τινὰς μεμονωμένους συνηρημένους τύπους (: *γῆρᾶ, δέπᾶ, σέλᾶ*), ἀντὶ *γῆραῖ, δέπαῖ, σέλαῖ* καὶ εἶναι θεβαίως ἐν πᾶσι τούτοις μακρὸν.

III. Ἐν τῇ αἰτιατικῇ τοῦ ἐνικοῦ τὸ -α- τῆς καταλ. τῶν μὲν ἄρσενικῶν καὶ δηλ. εἶναι συνήθως βραχὺ, τῶν δὲ οὐδετέρων πάντοτε βραχὺ.—Βραχὺ ὡσαύτως διατηροῦσι τὸ -α- καὶ εἰς τὴν αἰτιατικὴν τῶν εἰς -ᾶν τὰ δύο ἀνώματα *λαῶς* καὶ *μέγᾶς* (πρβλ. I. 4. δ).

Ἐξαιρέσεις.

1. Μακρὸν εἶναι τὸ -α- τῆς αἰτ. τῶν εἰς -ούς (: *βασιλέᾶ, ἱππεῶ, ἱερέᾶ, φονεῶ, χοᾶ*), ἀλλὰ μόνον παρ' Ἀττικοῖς, ἐν ᾧ ἐξ ἀντιθέτου οἱ Ἴωνες βραχύνουσι συνήθως τὴν λήγουσαν καὶ ἐκτείνουσι τὴν παραλήγουσαν: *Βασιλήᾶ, Ἀχιλλήᾶ*. Ἐν τούτοις ἀπαντᾷ καὶ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ *φονεῶ* μετὰ βραχεῖας ληγούσης, ἐπίσης δὲ καὶ οἱ Ἐπικοί μεταχειρίζονται ἐνίοτε τὸ α ὡς βραχὺ, ὁσάκις προηγεῖται τούτου βραχὺ φωνῆν, καίτοι ἢ συναίρεσις τῶν δύο τελικῶν συλλαβῶν -σα εἰς μίαν μακρὰν εἶναι συνηθεότερα.
2. Μακρὸν κατ' ἐξαιρέσειν εἶναι καὶ τὸ -α τῆς Αἰτιατ. (λόγῳ συναίρεσεως) ἐπὶ τῶν ἐπομένων δύο περιπτώσεων:
 - α) Εἰς τὰ ἐκ τοῦ κλίσεως παραγόμενα κύρια ὀνόματα εἰς -ης: *Ἐτεοκλέᾶ, Ἡρακλέᾶ, Περικλέᾶ*. Οἱ ἐπικοί Ποιηταὶ προτιμῶσι μὲν τὴν κατάλ. -ῆᾶ, ἐν τούτοις ἐνίοτε χρησιμοποιοῦσι τὸ -α ὡς βραχὺ καὶ ὅταν ἀκόμη προηγῆται τούτου βραχὺ φωνῆν.

β) Εἰς τὰ ἐπίθετα τὰ λήγοντα εἰς -ης, παραγόμενα δὲ ἐκ τοῦ *δέος*, *κλέος*, *χρέος* καὶ ἄλλων ὁμοίων οὐσιαστικῶν: *ἐνδεᾶ*, *ὑπερδεᾶ*, *ἀκλεᾶ*, *δυσκλεᾶ*, *εὐκλεᾶ*, *ἀχρεᾶ*, *εὐφρεᾶ*. Οἱ Ἄττικαί ἐν τούτοις καὶ οἱ μεταγεν. ἐπικοὶ Πτολεμαῖοι βραχύνουσι καὶ τῶν λέξεων τούτων τὸ -α τῆς αἰτιατ., ἀκολουθῶν δὲ μεταβάλλουσι καὶ τὸν τονισμόν.

IV. Ἐν τῇ *Κλητικῇ* τοῦ Ἑνικοῦ ἡ προσφῶδια τοῦ -α διέπεται ὑπὸ τῶν ἐπομένων κανόνων:

1. Ἡ κατάλ. -α τῆς Κλητικῆς εἶναι πάντοτε βραχεῖα, ἀλλ' ἀπαντᾷ μόνον εἰς τὰ οὐδέτερα.

2. Ὡς πρὸς τὴν κατάλ. τῆς Κλητικῆς -αν ἰσχύουσι τὰ ἀκόλουθα:

α) εἶναι μακρὰ (-ᾶν) εἰς τὰ ὀνόματα, τὰ ὁποῖα καὶ ἐν τῇ Ὄνομ. λήγουσι εἰς -ᾶν καὶ εἶναι δέξυτονα, καθὼς καὶ ἐν τοῖς μετ' αὐτῶν συνδέτοις (περὶ ὧν βλ. ἐν I. 2. α).

β) εἶναι δὲ βραχεῖα ἢ κατάλ. -ᾶν τῆς Κλητικῆς τῶν ἄρσενικῶν τῶν ληγόντων εἰς -ᾶς, γεν. -αντος (: *Αἰᾶν*, *γίγᾶν*), ὡς καὶ αἱ δύο κλητικαὶ *μέλᾶν*, καὶ *τάλᾶν* (τῶν ἐπίθ. *μέλας*, *τάλας*) καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν σύνδετα (πρβλ. I. 4. α.).

V. Ἐν τῇ Ὄνομαστικῇ τοῦ Πληθυντικοῦ -α ἀπαντᾷ μόνον εἰς τὰ οὐδέτερα (τὸ αὐτὸ ἄλλως τε ἰσχύει καὶ διὰ τὸ -α τῆς Αἰτ. καὶ Κλητ.), καὶ εἶναι βραχύ: *στήθεᾶ*, *στόματᾶ*, *ἄσταᾶ*, *πώεᾶ*. Βραχύ ἐπίσης εἶναι πορὰ τοῖς Ἐπικοῖς καὶ τὸ α τῶν συντετμημένων τύπων *δοῦρᾶ*, *κέρᾶ*, *κρεᾶ* (ἀντὶ *δοῦρατα*, *κέρρατα*, *κρεάτα*).

Ἐξαιρέσεις.

- Ἐξαιρεῖται καὶ εἶναι μακρὸν παρ' Ἀττικοῖς τὸ α τῆς Ὄνομ., Αἰτ. καὶ Κλητ. Πληθυντικοῦ τῶν εἰς -εος οὐδετέρων (ὁποῖα εἶναι τὰ: *δέος*, *κλέος*, *σπέος*, *χρέος*) ὡς προερχόμενον ἐκ συναιρέσεως: *δέᾶ*, *κλεᾶ* κ.λ.π. (ἐκ τῶν *δέεα*, *κλέεα* κ.λ.π.). Ἀντιθέτως παρὰ τοῖς Ἐπικοῖς οὐχὶ σπανίως καὶ ἐν τοῖς τύποις αὐτοῖς τὸ α εἶναι βραχύ.
- Ἐξαιρεῖται ὡσαύτως καὶ εἶναι μακρὸν (ὡς προερχόμενον ἐπίσης ἐκ συναιρέσεως) τὸ α τῆς Ὄνομ., Αἰτ., καὶ Κλητ. Πληθυντικοῦ τῶν οὐδετέρων εἰς -ᾶς γεν. -ας ἢ -ατος (οἷα εἶναι τὰ: *γέρεᾶ*, *δέπᾶς*, *κέρᾶς*, *κρεᾶς*, *σέλᾶς* κ.δ.), ἥτοι *γέρεᾶ*, *κέρᾶ*, *κρεᾶ* κ.λ.π. Παρὰ τοῖς Ἐπικοῖς ἐμφανίζεται ἐνίοτε βράχυνσις τοῦ α καὶ ἐπὶ τῶν τύπων τούτων.

VI. Ἐν τῇ Αἰτιατικῇ τοῦ Πληθυντικοῦ τὸ -ᾶς τῆς καταλ. τῶν ἄρσενικῶν καὶ θυλικῶν εἶναι κατὰ κανόνα βραχύ, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Ἰωνικὴν κατάλ. -ᾶς, ἥτις προήλθεν ἐξ ἀναλύσεως τῆς καταλ. -εις: *πόλιᾶς*, *Σάρδιᾶς*.

Ἐξαιρέσεις.

- Ἐξαιρεῖται καὶ εἶναι μακρὰ ἢ κατάλ. -ᾶς τῆς Αἰτιατ. τῶν ληγόντων εἰς -εύς: *Ιερᾶς*, *Ιεπέᾶς*, ἀλλὰ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς μόνον διότι οἱ Ἴωνες ἐκτείνουσι τὴν παραλήγουσαν καὶ βραχύνουσι τὴν λήγουσαν (: *Ιερῆᾶς*, *Ιεπεῆᾶς*), καίτοι ἐνίοτε κείται παρ' αὐτοῖς βραχύ -α-, ἂν καὶ προηγείται αὐτοῦ βραχύ φωνῆεν (πρβλ. καὶ III. 2. α.).
- Ὡς μακρὸν ἐπίσης μᾶς ἐμφανίζεται κατ' ἐξαιρέσιν καὶ τὸ -ᾶς τῆς αἰτιατ. πληθυντ. τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν (*ἡμᾶς*, *ὕμᾶς*, *σφᾶς*) ἥδη διὰ τῆς περιπωμένῃς του. Ἐν τούτοις προσφῶδια καὶ τονισμοὶ ὑπόκεινται εἰς ἀλλοίωσιν κατὰ τὰς διαφόρους περιπτώσεις ἐγκλίσεως τόνου (: *ἡμᾶς*, *ὕμᾶς*, *σφᾶς*), ἐκτός δ' αὐτῶν οἱ Ποιηταὶ χρησιμοποιοῦσι καὶ τοὺς τύπους *ἡμᾶς*, *ὕμᾶς*, *σφᾶς* μετὰ βραχέος α.

Ἰῶτα.

I. Ἐν τῇ Ὄνομαστικῇ τοῦ Ἑνικοῦ:

- Ἡ κατάλ. -ι ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ οὐδέτερα, εἰς τὰς ὀλίγας δὲ περιπτώσεις, καθ' ἃς ἀπαντᾷ ἐν ταῖς καταλήξεσι τῆς Ὄνομ. Αἰτ. καὶ Κλητ., ἔχει τὸ *ἰῶτα* πάντοτε βραχύ: *μέλι*, *σίναπλ*.—Βραχύ εἶναι ὡσαύτως εἰς τὰ οὐδέτερα τῶν ἐπίθετων (: *ἰδρι*, *ἀχαρι*) καὶ εἰς τὰς ἀντων. *τι* καὶ *τι* καὶ τὰ μετ' αὐτῶν σύνδετα *οὐτι*, *μητι* κ.ο.κ.
Ἐξαιρέτ. Ἐξαιρεῖται καὶ εἶναι μακρὸν τὸ *ἰῶτα* μόνον εἰς τὰς ὀνομασίας τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλφάβητου (: *ξῖ*, *πῖ*, *φῖ*, *χῖ*, *ψῖ*) καὶ εἰς τὸ ἐκ συντμήσεως προελθὸν *κρεῖ*.
- Ἡ κατάλ. -ιν, γεν. -ίνος, ἀντὶ τῆς ὁποίας ἀπαντᾷ συχνότερον ἢ κατάλ. -ις, ἔχει τὸ *ἰῶτα* μακρὸν: *γλωκίν*, *δελφίν*, *Τελκίν*.
- Ἡ κατάλ. -ις παρουσιάζει τὰ ἀκόλουθα φαινόμενα:
 - Εἰς τὰ μονοσύλλαβα *κῆς* καὶ *λῆς*, ὡς καὶ εἰς τὸ ἐπίθ. *λῆς*, τὸ *ἰῶτα* εἶναι μακρὸν (διὸ καὶ τινες τῶν παλαιῶν γραμματικῶν ἔγραφον τὸ οὐσ. *λῆς* καὶ ὡς *λῆς*).
 - Εἰς τὰ ριζικὰ ὀνόματα, ὅτινα λήγουσι εἰς -ις, γεν. -ίνος καὶ εἶναι δέξυτονα, τὸ *ἰῶτα* εἶναι μακρὸν (: *ἶς*, *θῆς*, *βῆς*, *ἀκτίς*, *γλωκίς*, *δελφίς*, *ὠδίς*), διατηρεῖται δὲ τοιοῦτον καθ' ὅλας τὰς πτώσεις.—Μακρὸν ὡσαύτως εἶναι τὸ *ἰῶτα* καὶ εἰς πάντα τὰ ἐπίθετα, τὰ ὁποῖα εἶναι συντεθειμένα μετὰ τοιούτων οὐσιαστικῶν καὶ εἶναι παροξύτονα: *εὐρις*, *χρυσάκτις*, *ἀριστόδιδις*.
Ἐξαιροῦνται ἢ ἐρηπτημ. ἀντων. *τίς*, *τίνος* καὶ ἡ ὄρ. *τίς*, *τινός*, τῶν ὁποίων τὸ *ἰῶτα* εἶναι πάντοτε βραχύ.
 - Εἰς τὰ διούλλαθα οὐσιαστικά, τὰ λήγοντα εἰς -ις, -ίδος, καὶ ὄντα δέξυτονα, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀρχικὴ συλλαβὴ εἶναι φύσει ἢ θέσει μακρὰ, τὸ *ἰῶτα* τῆς καταλ. εἶναι συνήθως μακρὸν εἰς ὅλας τὰς πτώσεις: *ἀψίς*, *βαλβίς*, *κνημίς*, *σφραγίς*, *ψηφίς*. Μακρὸν εἶναι ὡσαύτως καὶ εἰς τὰ δέξυτονα τρισύλλαθα οὐσιαστικά *βατραχίς*, *βλεφαρίς*, *κανονίς*, *κεραμίς*, *πλοκαμίς*, *ἄφανίς*, ὡς καὶ εἰς ὅλα τὰ ἐπίθετα τὰ μετὰ τοιούτων οὐσιαστικῶν συντεθειμένα.—Ἐν τούτοις εἰς τὰς λέξεις αὐτὰς ἢ ἀλλοίωσις τῆς προσφῶδιας τοῦ *ἰῶτα* εἶναι τι λίαν συχνόν, τὸσον ὥστε κατοντᾷ εἰς τὸ τέλος ζήτημα χρήσεως καὶ ἀτομικῆς προτιμήσεως ἐκάστου συγγραφέως.
 - Εἰς τὰ ριζικὰ οὐσιαστικά τὰ λήγοντα εἰς -ις, γεν. -ίδος καὶ παροξυόμενα γὰρ *ἰῶτα* εἶναι μακρὸν καθ' ὅλας τὰς πτώσεις: *ἄλις*, *δέλλις*, *μέρμις*, *θονίς*. (τοῦ *θονίς* ἐν τούτοις τὸ *ἰῶτα* παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καὶ τοῖς μετγεν. Ἐπικοῖς οὐχὶ σπανίως εἶναι βραχύ).
 - Εἰς πάντα τὰ διούλλαθα καὶ πολυσύλλαθα ὀνόματα, τὰ λήγοντα εἰς -ις, καὶ τῶν ὁποίων ἡ γεν. λήγει ἀπ. μὲν εἰς -εως, ἰων. δὲ εἰς -ιος, τὸ *ἰῶτα* εἶναι βραχύ: *μάντις*, *πόλις*, *πόσις*, *Νήμεσις*, *ἰδρις*.

- στ) Εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ριζικῶν ὀνομάτων, ὅτινα λήγουσιν εἰς -*ης*, γεν. -*ίδος* (ἐφ' ὅσον δὲν ἀνήκουσιν ἐν *3. γ.*, ἀνωτέρω), καὶ -*ιτος*, τὸ *ἰῶτα* εἶναι δι' ὄλων τῶν πτώσεων βραχύ, ἀσχετῶς πρὸς τὸ ἐπὶ τίνος συλλαβῆς πίπτει ὁ τόνος: *ἔρῃς, Πάρις, χάρις*.— Ἄνευ ἐξαιρέσεως ἰσχύει τοῦτο ἐπὶ τῶν δηλικῶν εἰς -*ης*, γεν. -*ιδος*, ὅσα παράγονται ἐξ ὀνόματος πρωτοκλίτου, ἢ ἐκ τίνος ἀρσενικοῦ ὀνόματος, καὶ εἶναι ὀξυτόνα: *ἄκρις, βολίς, τυραννίς, στρατηγίς, Ἑλληνίς*. Ὡσαύτως ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν ὀξυτόνων δηλικῶν κυρίων ὀνομάτων, ἐπὶ τῶν πατρωνυμικῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ἄλλων τύπων παραχθέντων δηλικῶν ἐπιθέτων (: *Δαίς, Φυλλίς, Ἀτλαντίς, Πελοπίς, Τανταλίς, Φοιβηίς, Ἑλιώτις*), ὡς καὶ ἐπὶ δικατολήκτων ἢ μονοκατολήκτων εἰς -*ης* (γεν. -*ιδος* καὶ -*ιτος*) ἐπιθέτων: *ἀνακίς, εὐχαρίς, δίκλις*.
- II. Ἐν τῇ *Δοτικῇ* τοῦ Ἑνικοῦ τὸ *ἰῶτα* εἶναι πάντοτε βραχύ: *ἀνδρί, γυναικί, παιδί, αἰῶνι, δαίμονι*. Ἐξαιρουμένης αἱ ὀλίγαι περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας τὸ ἐν τέλει τῆς δοτικῆς *ἰῶτα* προέρχεται ἐκ συναίρεσεως διπλοῦ *ἰῶτα*: *κνήσῃ* ἀντὶ *κνήσει*, *μήτῃ* ἀντὶ *μήτει*, *Θέτῃ* ἀντὶ *Θέτι* κ. ο. κ.— Ἐπίσης καὶ ἐν τῇ δωρ. ἐνικ. δοτ. τῶν ἀντωνυμιῶν πρώτου καὶ δευτέρου προσ. *ἐμίν, τίν, καὶ τεῖν*, τὸ *ἰῶτα* εἶναι πάντοτε μακρόν, καίτοι κατὰ τινος ἐν *τεῖν* ἐχρησιμοποιήθη τοῦτο καὶ ὡς βραχύ. Ἀντιθέτως εἶναι βραχύς παρὰ Πινδάρῳ ὁ σπάνιος δωρ. τύπος τῆς ἀντωνυμ. τρίτου προσ. *ἔν* (οὐχὶ *ἔν*) (πρβλ. καὶ VII σημ.).
- III. Ἐν τῇ *Αἰτιατικῇ* τοῦ Ἑνικοῦ ἡ κατάληξις -*ιν* εἶναι πάντοτε βραχέα (: *κόλιν, μάστιν, πόλιν, φύσιν*), ὡσαύτως δὲ βραχύ εἶναι τὸ *ἰῶτα* τοῦ -*ιν* καὶ εἰς τοῦς ποιητικῶς τύπους τῆς ἀντωνυμίας γ' προσώπου *μῖν* καὶ *νῖν*.— Ἀντιθέτως τὸ *ἰῶτα* τῶν δύο μονοσυλλαβῶν αἰτιατικῶν *κῖν* καὶ *λῖν* εἶναι μακρόν. (Διὰ τὴν αἰτίαν. τῶν οὐδ. εἰς -*ι* βλ. I. 1).
- IV. Ἐν τῇ *Κλητικῇ* τοῦ Ἑνικοῦ τὸ *ἰῶτα* εἶναι πάντοτε βραχύ: *μάντι, νεάνι, φάτι, Ἄδωνι, Δάφνι, Δύσπαρι, Κύπρι, Νέμεσι*.
- V. Ἐν τῇ παρὰ τοῖς Ἐπικοῖς ἀσυναίρετῳ καταλήξει τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς τοῦ Δυϊκοῦ -*οῖν* ἀντὶ -*οιν* (*ποδοῖν*) τὸ *ἰῶτα* εἶναι πάντοτε βραχύ, ὡς καὶ ἐν τῇ δευτέρῳ κλίσει. Σημ. Τὸ *ἰῶτα* εἶναι πάντοτε βραχύ ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς τύπους τοῦ Δυϊκοῦ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν *νῶνι(ν), σφῶνι(ν)*.
- VI. Ἐν τῇ Ὀνομαστικῇ τοῦ πληθυντικοῦ τὸ *ἰῶτα* ἀπαντᾷ μόνον εἰς τὴν ἐκ τῆς καταλ. -*εις* κατὰ συναίρεσιν προερχομένην κατάλ. -*ις*, ὅπου εἶναι θεβαίως μακρόν: *δρνίς, σφίς, πόλις*. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν κατάλ. τῆς αἰτιατ. -*ις*, προελθοῦσαν ἐκ τῆς -*ιας* κατὰ συναίρεσιν.
- VII. Ἐν τῇ *Δοτικῇ* τοῦ Πληθυντικοῦ τὸ *ἰῶτα* εἶναι πάντοτε βραχύ: *ἀνδράσι, γυναιξίν(ν), παισίν(ν), αἰῶσίν(ν), δαίμοσίν(ν)*. Σημ. Ἐν τῇ δοτικῇ πληθύντ. τῶν προσωπικῶν ἀντων. α' καὶ β' προσ. *ἡμῖν* καὶ *ὑμῖν* τὸ *ἰῶτα* κατ' ἀρχὴν εἶναι μακρόν. Ὅπου ὅμως αἱ Δοτικαὶ αὗται εἶναι ἐγκλιτικά, ἐκεῖ παρὰ τοὺς τύπους *ἡμῖν* καὶ *ὑμῖν* ἀπαντῶσι παρὰ τοῖς Ἐπικοῖς καὶ Ἀττικοῖς ποιηταῖς καὶ οἱ τύποι *ἡμῖν* καὶ *ὑμῖν* (μετὰ βραχέος *ἰῶτα*).— Βραχύ ὡσαύτως εἶναι πάντοτε τὸ *ἰῶτα* εἰς τοὺς δωρ. τύπους *ἡμῖν* καὶ *ὑμῖν*, ὡς καὶ εἰς τοὺς αἰολ. τύπους *ἄμμι(ν), ὕμμι(ν)*.— Βραχύ ἐπίσης ἔχουσι πάντοτε τὸ *ἰῶτα* καὶ οἱ τύποι τῆς τριτοπροσώπου προσωπ. ἀντων. *σφισίν(ν), σφῖν*.
- VIII. Διὰ τὴν συνηρημένην κατάλ. αἰτ. πληθύντ. -*ις* βλ. ἐν VI.

Υ φιλόν.

- I. Ἐν τῇ Ὀνομαστικῇ τοῦ Ἑνικοῦ:
1. Ἡ κατάλ. *ν*, ἥτις ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ οὐδέτερα, εἶναι πάντοτε βραχέα (τόσον ἐν τῇ Ὀνομ. ὅσον ἐν τῇ Αἰτιατ. καὶ Κλητικῇ): *ἄστυ, γόνυ, πῶν*. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν οὐδέτ. τῶν εἰς -*υς* ἐπίθ. (: *βαθύ, ἡδύ, θῆλυ, ἡμισύ*), ὡς καὶ περὶ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας β' προσ. *σύ, δωρ. τῷ*. Ἐξαιρέσεις: Τὸ *ῥ* φιλόν εἶναι μακρόν κατ' ἐξαιρέσιν εἰς τὸ ἀκλίτον *γρῥ*, τὸ ὅποιον ὅμως δύναται νὰ εἶναι ἐπίρρ., καὶ εἰς τὰ εἰς -*ν* λήγοντα ὀνόματα τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλφαθῆ του *μῦ, νῦ, ῥ* φιλόν.
 2. Ἡ κατάλ. -*νν* ρυθμίζεται ὡς πρὸς τὴν προσφῆδιαν κατὰ τοὺς ἀκολουθούσους κανόνας:
 - α) Ἡ κατάλ. τῶν ὀνομάτων εἰς -*ων* (γεν. -*ωνος*) ἔχει τὸ *ῥ* φιλόν μακρόν κατὰ τὴν γνώμην τῶν περισσοτέρων ἐν τῶν παλαιῶν Γραμματικῶν: *Γόρτυν, μόσσην, πόλυν, Φόρκεν*. Κατὰ τὸν Ἡρωδ. διανόν ὅμως τοῦτο εἶναι βραχύ μὲν ἐν τῇ Ὀνομ. μακρόν δὲ ἐν ταῖς πλαγίαις πτώσεσιν.
 - β) Ἡ κατάλ. -*ων*, γεν. -*ωντος* τοῦ οὐδ. τῆς μετοχῆς τῶν ρημ. εἰς -*νυ* ἔχει τὸ *ῥ* φιλόν βραχύ: *δεικνύν, ζευγνύν*.
 3. Ἡ κατάλ. -*υρ* φαίνεται ὅτι κατὰ κανόνα ἔχει τὸ *ῥ* φιλόν βραχύ, ἀλλ' ὅμως εἶναι πολὺ ὀλίγα τὰ εἰς αὐτὴν λήγοντα ὀνόματα: *μάρευρ, ψιθύρ*. Ἐξαιρέσεις: Μόνον ἢ λ. *πῦρ* ἔχει (ὡς καὶ ἡ περιωπυμένη μαρτυρεῖ) τὸ *ῥ* φιλόν μακρόν ἐν τῇ Ὀνομ., Αἰτ. καὶ Κλητ.— Μακρόν φαίνεται νὰ εἶναι ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ λέξει *Ἐρέκθυρ*.
 4. Ἡ κατάληξις -*υς* διέπεται ὑπὸ τῶν ἐπομένων κανόνων:
 - α) Εἰς τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα *δρῦς, μῦς, σῦς*, τὸ *ῥ* φιλόν εἶναι μακρόν (ὅπως ἄλλως τε φαίνεται καὶ ἐκ τῆς περιωπυμένης, συνάγεται ὅ' ὡσαύτως καὶ ἐκ τῶν ὑποκοριστικῶν εἰς -*υς*, ὡς *ἀπρῦς* καὶ *Διονῦς*). Τὸ μακρόν ὅμως *ῥ* φιλόν τῆς ὀνομ. μετατρέπεται εἰς βραχύ εἰς τοὺς τύπους τῶν ἄλλων πτώσεων, οἵτινες ἔχουσι μίαν συλλαβὴν περισσοτέραν ἀπὸ τὸν τύπον τῆς ὀνομ.: *δρῦός, μῦς, σῦς*, (ἀλλ' ὅμως πάλιν *δρῦν, μῦν*).— (ἐν τούτοις παρ' Ἡαιόδω ἀπαντᾷ ἐν ἀρχῇ στίχου *δρῦός*, παρόμοιοι δὲ ἐξαιρέσεις ἀπαντῶσι καὶ βραδύτερον).
 - β) Τὰ εἰς -*υς* (γεν. -*ύος*) λήγοντα διούλλαβα καὶ πολυσύλλαβα ριζικὰ ὀνόματα, ὀξυτόνα δὲ, ἔχουσι μακρόν τὸ *ῥ* φιλόν ἐν τῇ Ὀνομ. καὶ Αἰτ. (ῥς, ῥν): *ἀχλύς, ἰθύς, ἰχθύς, κλιτύς, λιγνύς, νηθύς, σφρῦς, ἐδητύς, Ἐρινύς*, ἐν ᾧ εἰς πάσας τὰς ἄλλας διουλλάβους καταλήξεις τὸ *ν* εἶναι βραχύ. Ἐν τούτοις ἢ ποιητικῇ χρῆσις ἐπὶ τινῶν ἐκ τῶν λέξεων τούτων (*ἀχλύς*,

- κλιτύς, νηθύς) παρουσιάζει βράχυνον τῆς ληγούσης.— Ἡ βράχυνσις αὕτη τῆς ληγούσης εἶναι πάντως κατὰ πολὺ συχνότερα ἐπὶ τῶν μετὰ τῶν οὐσιαστικῶν τούτων συνθέτων ἐπιθέτων.
- γ) Ἡ κατάλ. -ῦς (γεν. -υυτος) τοῦ ἄρσεν. τῶν μετοχῶν τῶν εἰς -υμι ρημάτων ἔχει τὸ ὄ ψιλὸν μακρόν ἐν τῇ ὀνομ.: *δεικνύς, ἄλλύς, καταδύς*.
- δ) Ἡ κατάλ. τῶν εἰς -ῦς (γεν. -ῦος) ληγόντων ὀνομάτων, τῶν ὁποίων ἡ λήγουσα παραμένει ἄτονος, ἔχει τὸ ὄ ψιλὸν βραχὺ εἰς ὅλας τὰς πτώσεις: *γένύς, γῆρύς, στάχύς, πέλεκύς*.
- ε) Πάντα τὰ οὐσιαστικά τὰ λήγοντα εἰς -ῦς ἐν τῇ ὀνομ., ἔχοντα δὲ ἐν τῇ καταλ. τῆς γενικῆς μὴ καθαρὸν -ος (τ. ἔ. μετὰ συμφώνου πρὸ αὐτοῦ), ἔχουσι τὸ ὄ ψιλὸν βραχὺ καθ' ὅλας τὰς πτώσεις: *μάρεῦς (-ῦρος), πηλαμύς (-ῦδος), χλαμύς (-ῦδος), κόρυς (-ῦθος)*.
- Ἐξαιρέσεις: Ἐξαιροῦνται τὰ δύο οὐσιαστ. *δαγύς (-ῦδος)* καὶ *κώμῦς (-ῦθος)*, τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὸ ὄ ψιλὸν μακρόν εἰς ὅλας τὰς πτώσεις.
- ς) Ἐν τῇ καταλήξει τοῦ ἄρσεν. τῶν εἰς -ῦς, -εια, -ῦ ἐπιθέτων τὸ ὄ ψιλὸν εἶναι πάντοτε βραχὺ: *βαθύς, ἡθύς, θῆλύς*.

II. Ἐν τῇ Δοτικῇ τοῦ Ἐνικοῦ δὲν ἀπαντᾷ ὄ ψιλόν.

III. Ἐν τῇ Αἰτιατικῇ τοῦ Ἐνικοῦ:

1. Ἡ κατάλ. -ῦν εἶναι μακρὰ εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας περιπτώσεις:
- α) Εἰς τὰς μονοσύλλαβους αἰτιατικὰς *θεῦν, μῦν, σῦν* (ὅπως δεῖκνυεῖ καὶ ἡ ἐπ' αὐτῶν περισπωμένη, πρβλ. I. 4. α.).
- β) Εἰς τὰ διούλλαθα καὶ πολυσύλλαθα ριζικὰ ὀνόματα εἰς -ῦς (γεν. -ῦος) ὀξύτονα (πρβλ. I. 4. β.). — Ἐν τούτοις ἡ παρὰ ποιηταῖς χρῆσις κἀνεὶ ἐνίοτε ἐξαιρεοῖν ἐπὶ τιῶν καὶ βραχύνει τὸ ὄ ψιλόν: *ιχθύς, ἀχλύς, νηθύς* (μετὰ ῥ).
2. Ἡ κατάλ. -ῦν εἶναι βραχεῖα εἰς τὰς ἐπομένους κατηγορίας:
- α) Εἰς πάντα τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς -ῦς, τῶν ὁποίων ἡ λήγουσα εἶναι ἄτονος: *κόρυς, πῆχυν, στάχυν, πέλεκυν* (πρβλ. I. 4. δ.).
- β) Ἐν τῷ ἄρσενικῷ πάντων τῶν εἰς -υς ἐπιθέτων: *βαθύς, ἡθύς, θῆλύς, ἡμισύν, εὐσταχύν, λεύκοφρον* (πρβλ. I. 4. στ.).
- Ἡ προσφῶδια τοῦ ν τῆς Αἰτιατικῆς ἐπομένως ρυθμίζεται συμφώνως πρὸς τὴν τοῦ τῆς Ὀνομαστικῆς.
- Διὰ τὸ ν τῆς αἰτιατικῆς τῶν οὐδετέρων πρβλ. I. 1.

IV. Ἐν τῇ Κλητικῇ τοῦ Ἐνικοῦ ἡ σπανίως ἄλλως τε ἀπαντῶσα κατάλ. -υ ἀκολουθεῖ τὴν προσφῶδιαν τῆς Ὀνομαστικῆς: ὁδεν *ιχθύ* μετὰ μακρᾶς τῆς ληγούσης, ἐν ᾧ *βότερῦ, πρέσβῦ, στάχῦ, πολύσταχῦ* κ.τ.δ. μετὰ βραχείας ληγούσης.

V. Ἐν τῇ Ὀνομαστικῇ τοῦ Πληθυντικοῦ τὸ ὄ ψιλὸν ἀπαντᾷ μόνον εἰς τὴν κατάλ. -υς, τὴν προερχομένην ἐκ τῆς καταλ. -υες διὰ συγχωνεύσεως, καὶ εἶναι ἐπομένως μακρόν: *κλιτύς, ἄφρῦς, γένῦς*.— Τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς ἰσχύει καὶ διὰ τὴν κατάλ. τῆς αἰτ. -ῦς, τὴν προερχομένην κατὰ συναίρεσιν ἐκ τῆς καταλ. -υας.

VI. Διὰ τὴν ἐκ συναίρεσεως προερχομένην κατάλ. -ῦς βλ. V.

ΠΙΝΑΞ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

Εἰδικὸι κανόνες τῆς προσφῶδιαις ἐκάστου τῶν διχρόνων.

A'. Ἐν ταῖς πτωτικαῖς καταλήξεισι τῶν οὐσιαστικῶν.— Ἐν πάσαις ταῖς καταλήξεισι τῶν ἄλλων πτώσεων τῆς τρίτης κλίσεως, αἰτινας, ἐκ τῆς καταλήξεως τῆς ἐνικῆς Γενικῆς ὀρμώμεναι, διατηροῦσι τὸ ὀνοματικόν τῆς θέμα καὶ τὴν προσφῶδιαν τῆς.

Ἄλφα.

- I. Γεν. εἰς -αβος ἐξ ὀνομ. εἰς -αψ ἔχει τὸ -α- βραχὺ πανταχοῦ: *φάψ, φαῖβος, Ἄραψ, -αβος* κ.λ.π.
- II. Γεν. εἰς -αγος ἐξ ὀνομ. εἰς -αξ ἔχει:
1. α μακρόν εἰς τὰ ὄρσεν. γένους μονοσύλλαθα οὐσιαστικά: *ῥάξ, ῥαγός*.
2. α βραχὺ εἰς τὰς ἐπομένους δύο περιπτώσεις:
- α' Εἰς τὰ δηλκ. γένους μονοσύλλαθα οὐσιαστικά: *σταξ* (δχρ. ἐν τῇ ὀνομ.), γεν. *σταγός*.
- β' Εἰς τὰ διούλλαθα καὶ πολυσύλλαθα ὀνόματα: *ἄρπαξ (ἄρπαγος), λάλαξ, λάταξ, τέτραξ*.
- III. Γεν. εἰς -αδος ἐξ ὀνομ. εἰς -ᾶς, δηλ γένους (πρβλ. Πίν. Ἄλφα, I. 4. β.), ἔχει τὸ α πάντοτε βραχὺ: *Ἑλλάς, φυγάς, ἄδος*.
- IV. Γεν. εἰς -ακος ἐξ ὀνομ. εἰς -αξ ἔχει:
1. α μακρόν εἰς τὰς ἐπομένους τρεῖς περιπτώσεις:
- α' Εἰς τὰ μονοσύλλαθα ἄρσενικῶ γένους οὐσιαστικά: *βλάξ, βλακός, πτάξ, πτανός*. (Τὸ παρ' Αἰσχύλῳ ἀπαντῶν *πτάνα* μετὰ βραχέος τοῦ α τῆς παραληγ. εἶναι αἰτιατ. ἐκ *πτάξ* δηλικοῦ γένους).
- β' Εἰς τὰ πλεῖστα τῶν διούλλαθων ἄρσενικῶν ὀνομάτων, ἴδια ὅταν εἶναι ἐπίσης φύσει ἢ θέσει μακρὰ καὶ ἡ συλλαβὴ τῆς ρίζης: *βώμαξ, θώραξ, κνώδαξ, κόνδαξ, κόρδαξ, κρώμαξ, λάβραξ, νόσσαξ, οἶαξ, πήλαξ, πλούταξ, πόρπαξ, στόμφαξ, σύρφαξ, Φαίλαξ, φόρταξ*. Ἐπίσης μακρόν εἶναι τὸ α τῆς καταλ. εἰς τὰ μετὰ τῶν οὐσ. τούτων σύνδετα ἐπίθετα (: *λινοθώραξ*), εἰς τὸ σύνθετον *ἱραξ*, καὶ εἰς τὰ δωρικὰ *μύρμαξ* καὶ *δρπαξ*, οὐχὶ σπανίως δμως καὶ εἰς τὰ ἔχοντα βραχεῖαν τὴν συλλαβὴν τῆς ρίζης (τ. ἔ. τὴν παραληγ.): *βάβαξ, νέαξ, ῥύαξ, στάαξ, φέναξ*,

φλύαξ (γεν. -ἄκος).— Τοῦ οὐσιαστ. *καύαξ* ἢ *κάβαξ* τὸ α εἶναι ἄλλοτε βραχὺ καὶ ἄλλοτε μακρόν, καίτοι παρά Ποιηταῖς ἐπικρατεῖ τὸ μακρόν α.

Ἐξαιρέσεις: Ἐξαιροῦνται καὶ ἔχουσι βραχὺ τὸ -α- τὰ *κλώναξ*, *λεῖμαξ*, *μείραξ*, *σαῦσαξ*, ἢ *σαῦταξ* (-ἄκος), διὰ καὶ προπερισπῶνται.

γ' Εἰς ὀλίγα τινὰ τριούλλαβα καὶ πολυσύλλαβα ὀνόματα: *ιέραξ*, *νεόσσαξ*, *θρηθίαξ*, *Ἐπιθαύραξ* (-ἄκος).

2. α βραχὺ εἰς τὰς ἀκολουθούσας περιπτώσεις:

α' Εἰς τὰ μονοσύλλαβα δηληκὰ οὐσιαστικά: *δράξ*, *κλάξ*, *πλάξ*, *σπάξ* (-ἄκος).

β' Εἰς τὰ δισύλλαβα δηληκὰ παράγωγα ἢ ὑποκοριστικά, τῶν ὁποίων ἡ συλλαβὴ τῆς ρίζης (ἢ παραλήγ.) εἶναι φύσει μακρά (: *αὔλαξ*, *βῶλαξ*, *θρηθίαξ*, *θρηθίαξ*, *κλιμαξ*, *μίλαξ*, *πίδαξ*, *ομιλαξ*), ὡς καὶ εἰς τὰ μετὰ τῶν οὐσιαστικῶν τούτων σύνδετα ἐπίθετα: *εὐριβῶλαξ*, *κλαυσιβῶλαξ*, *πολυπίδαξ* (-ἄκος).

γ' Εἰς τὰ δισύλλαβα ριζικά καὶ ὑποκοριστικά ὀνόματα ἀμφοτέρων τῶν γενῶν, τῶν ὁποίων ἡ συλλαβὴ τῆς ρίζης (δηλ. ἢ παραλήγ.) εἶναι βραχεῖα ἢ τὸ πολὺ «θέσει μακρά» [: *ἄβαξ*, *ἀνθραξ*, *δίφραξ*, *δόναξ*, *κάμαξ*, *κόλαξ*, *κόραξ*, *λάρναξ*, *λίθαξ*, *μάσταξ*, *μύλαξ*, *μύσταξ*, *ὄμφαξ*, *πίναξ*, *πύνδαξ*, *σκόλαξ*, *σπάλαξ* (ὄμοι μετὰ τοῦ τρισυλλάβου *ἀσπάλαξ*), *ύσσαξ*, *φύλαξ*, *χάραξ*], ὡς καὶ εἰς τὰ μετὰ τῶν οὐσιαστικῶν τούτων σύνδετα ἐπίθετα.

Σημ. Πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι σχετικῶς πρὸς τὴν προσφῶδιαν τῆς καταλ. -ακος δὲν ἔχει κατορθωθῆ ἡ διατύπωσις κανόνων ἀπλῶν, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ πλήρων, ἐξαντλούντων πάσας τὰς περιπτώσεις, καὶ εἶναι ἐπομένως ἀναγκαῖον νὰ ἐμπιστευθῆσθε καὶ νὰ στηριζώμεθα εἰς τὴν μνήμην μας δι' ἐκάστην περίπτωσιν ἐπὶ μέρους οὐσιαστικοῦ.

V. Ἡ γενική εἰς -ακος ὀλοκοῦδει τοὺς ἐπομένους κανόνας:

1. Ἐξ ὀνομ. εἰς -ἄν ὄρσεν. οὐσιαστικῶν (*Πίν. 3*, *Ἄλφα I. 2. α.*) ἢ γεν. -ακος ἔχει μακρόν τὸ -ἄ-: *Πάν*, *παιάν*, *Τιτάν* (-ἄκος).

2. Τῶν δύο ἐπιθ. *μέλαξ* καὶ *τάλαξ* ἢ γεν. -ακος ἔχει βραχὺ α εἰς τὰς τρισυλλάβους πτώσεις: *μέλα-νος* κ.λ.π. (*πρβλ. Πίν. 3*, *Ἄλφα I. 4. α.*).

VI. Ἡ γενική εἰς -αος τῶν εἰς -ἄς οὐδετέρων (*Πίν. 3*, *Ἄλφα, I. 4. γ.*) ἔχει τὸ -α- πάντοτε βραχὺ: *κέραξ*, *σέλαξ* (-ἄος).

Μόνον τῶν λίαν μεταγεν. Ποιητῶν τις δὲ ἀπετόλμα *κέρᾱα* (*πρβλ. κατωτ. IX σημ. α.*).

VII. Ἡ γενική εἰς -απος ἔξ ὀνομ. εἰς -αψ ἔχει κατὰ κανόνα βραχὺ τὸ -α-: *θέρᾱψ*, *λαῖλαψ*, *πλινθοβᾱψ* (-ἄπος).

Ἐξαιρέσεις: μακρόν ἔχουσι τὸ -α- μόνον τὸ *δράψ*, *δραῖπός* καὶ τὸ τῶν Ταραντίνων *λάψ*.

VIII. Ἡ γενική εἰς -αρος ἔξ ὀνομ. εἰς -αρ (*Πίν. 3*, *Ἄλφα, I. 3*) ἔχει:

1. α μακρόν εἰς τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα: *πᾶρ*, *κᾶρ* (-ἄρος).— (Παρά μεταγεν. Ποιηταῖς εἰς τὰς ἐκ τοῦ *κᾶρ* πολυσυλλ. πτώσεις, ὅπως π. χ. εἰς τὸ *κᾶεῖρα*, τὸ α εἶναι βραχὺ. Διὰ τὴν γεν. *κᾶρός* τοῦ *κᾶρ* βλ. Λεξικόν ἐν λ.).

2. α βραχὺ εἰς τὰ δισύλλαβα καὶ πολυσύλλαβα ὀνόματα: *ἐαρ*, *μάναρ*, *νέκταρ* (-ἄρος).

Σημ. Διὰ τὸ *στέαρ* βλ. κατωτ. IX σημ. γ. καὶ *Πίν. 3*, *Ἄλφα, I. 3. σημ.*

IX. Ἡ γενική εἰς -ατος ἔξ οὐδετέρων εἰς -ᾶ καὶ -ᾷς (*Πίν. 3*, *Ἄλφα, I. 1. καὶ 4. γ.*) ἔχει τὸ α πάντοτε βραχὺ: *δῶμα*, *ὄμμα*, *πρᾶγμα*, *στόμα* (-ᾷτος). Κατ' ἀναλογίαν πρὸς αὐτὰ σχηματίζονται καὶ ἀνώμαλοι τύποι (ὅπως *δνειράτα* κ.δ.), ὡς καὶ οἱ τριούλλαβοι τύποι τῶν πτώσεων τῶν *στέαρ*, *ᾷτος*, καὶ *φρέαρ* (*φρεῖαρ*), *ᾷτος*.

Σημ. α. Τοῦ *κέραξ*, *ᾷτος* ἀπαντῶσι παρ' Ἀνακρέοντι καὶ Εὐριπίδῃ οἱ τύποι *κέρᾱτα*, *κέρᾱτε* μετὰ μακροῦ α, καὶ παρ' Ἀριστοφ. τὸ σύνδετον *ὄμνικέρᾱτα*. Ἐντεῦθεν ἐρμηνεύονται καὶ οἱ ἐπικ. ἔκτετ. τύποι *κέρᾱτα* (παρ' Ἀράτω κ. δ.) καὶ *τερᾱτα* παρὰ Κοῖν. Συμωναῖω, ὡς καὶ ἡ παρ' Ὀμήρῳ γεν. *κρᾱτός*, καὶ κατὰ μετρ. ἐπέκτασιν *κρᾱτος*, *δοτ. κρᾱται* (ἔξ ὄχρ. ὀνομ. *κράς*).

Σημ. β. Εἰς τὰς ἐκ τοῦ *κρᾱννυμι* σχηματιζόμενας λέξεις τὸ α εἶναι μακρόν: *μελί-κρᾱς*, *ᾷτος* (βλ. *Πίν. 3*, *Ἄλφα, I. 4. α.*).

Σημ. γ. Παρ' Ἀττικῶς τὸ α τῆς ἀνωμάλου Γενικῆς *φρεᾷτος* (τοῦ *φρέαρ*) εἶναι συνήθως μακρόν.

X. Ἡ Δοτική πληθυντικὴ εἰς -ᾷσι ἔχει τὸ -α- βραχὺ.

Ἐξαιρέσεις: Μακρόν εἶναι τὸ α ἐν τῇ Δοτ. πληθ. πασῶν τῶν λέξεων τῶν ληγουσῶν εἰς -ἄν γεν. -ἄνος, -ἄν γεν. -ἄντος, -ᾷς γεν. -ἄντος, καὶ ἄς γεν. -ᾷτος: *παιᾷσι*, *φιλήσᾷσι*, *γίγᾷσι*, *ἱμᾷσι*, *μελίκρᾷσι*.

Ἰῶτα.

I. Ἡ γενική εἰς -ιβος ἔξ ὀνομ. εἰς -ιψ ἔχει τὸ *ἰῶτα* κατὰ κανόνα βραχὺ: *λίψ* *λίβός*, *χέρνιψ*, *εὐτριψ*, *οἰκότριψ*, *παιδότριψ* (-ἰβος) κ. δ.

II. Ἡ γενική εἰς -ιγος ἔξ ὀνομ. εἰς -ιξ ἔχει:

1. Μακρόν τὸ *ἰῶτα* εἰς τὰ δισύλλαβα οὐσιαστικά, τῶν ὁποίων ἡ συλλαβὴ τῆς ρίζης (ἢ παραλήγ.) εἶναι ἐπίσης μακρά (φύσει ἢ θέσει): *μάστιξ*, *πέμφιξ*, *τέττιξ* (-ἰγος).

2. Βραχὺ *ἰῶτα* εἰς τὰ μονοσύλλαβα ἑκεῖνα, ἐν οἷς τοῦ φωνήεντος προηγούνται δύο σύμφωνα (*ἰπνίξ*, *πνίγός*), ὡς καὶ εἰς τὰ ἐκ τοῦ βραχεοῦς δέματος σχηματιζόμενα σύνδετα: *σύμμιξ*, *-ἰγος*.

III. Ἡ γενική εἰς -ιδος ἔξ ὀνομ. εἰς -ις ἔχει:

1. Μακρόν τὸ *ἰῶτα* εἰς πάντα τὰ ὀνόματα, τὰ ὁποῖα καὶ ἐν τῇ ὀνομ. ἔχουσι μακρόν τὸ *ἰῶτα* (βλ. *Πίν. 3*, *Ἰῶτα, I. 3. γ.*).

2. Βραχὺ *ἰῶτα* εἰς τὰ ἐπιπολυαριθμότερα ὀνόματα, τὰ ὁποῖα καὶ ἐν τῇ ὀνομ. ἔχουσι τὸ *ἰῶτα* βραχὺ (βλ. *Πίν. 3*, *Ἰῶτα, I. 3. στ.*).

- IV.** Ἡ Γενική εἰς *-ιθος* ἐξ ὄνομ. εἰς *-ις* ἔχει τὸ ἰῶτα πάντοτε μακρὸν (βλ. Πίν. 3, Ἰῶτα, I. 3. δ.).
- V.** Ἡ Γενική εἰς *-ικος* ἐξ ὄνομ. εἰς *-ιξ* ἔχει:
1. Μακρὸν τὸ ἰῶτα εἰς τὰς ἐπομένους δύο περιπτώσεις:
 - α' Πάντοτε μακρὸν εἰς τὰ μονοσύλλαβα, ἐν οἷς προηγείται τοῦ ἰῶτα ἓν μόνον φωνήεν ἢ οὐδέν: *ἱξ, φῖξ (-ἱκός)*, καὶ κατ' ἐξαιρέσιν εἰς τὸ *φρῖξ, φρῖκός*.
 - β' Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μακρὸν εἰς τὰ δισύλλαβα, ἐν οἷς ἡ συλλαβὴ τῆς ρίζης (ἢ παραλήγ.) εἶναι μακρὰ φύσει ἢ θέσει [: *διῖξ, βέμβιξ, πέριξ, σκάνδιξ, σπάδιξ, φοίνιξ (-ἱκος)*], καθὼς καὶ εἰς τὰ μετὰ τῶν οὐσιαστικῶν τούτων σύνθετα ἐπίθετα: *πολυάιξ, τριγῶιξ (-ἱκος)*.
Ἐξαιρέσεις: Τὸ *χοῖνιξ* ἔχει τὸ ἰῶτα πάντοτε βραχύ. Τὸ δὲ *θρηῖξ* ἔχει τὸ ἰῶτα βραχύ μὲν πάντοτε παρ' Ὀμήρῳ, ἀδιάφορον δὲ παρὰ τοῖς μεθ' Ὀμηρον (δηλ. ἄλλοτε βραχύ κα' ἄλλοτε μακρὸν).
 2. Βραχύ τὸ ἰῶτα εἰς τὰ ὀνόματα ἐν οἷς τοῦ ἰῶτα προηγείται λάμβδα: *ἡλιξ, Κίλιξ, κύλιξ, στάλιξ (-ἱκος)*.
Ἐξαιρέσεις: μακρὸν εἶναι τὸ ἰῶτα εἰς τὸ *ἀλλιξ, -ἱκος* παρὰ τῷ Εὐφορίωνι (ἀκολουθεῖ ἐπομένως τὰ ἀνωτέρω ἐν 1. β.).
- VI.** Ἡ Γενική εἰς *-ινος* ἐξ ὄνομ. εἰς *-ιν* καὶ *-ις* ἔχει τὸ ἰῶτα μακρὸν πάντοτε (βλ. Πίν. 3, Ἰῶτα, I. 2 καὶ 3. β.).
Ἐξαιρέσεις: Παρ' Ὀμήρῳ (ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ) κεῖται ἡ δοτ. *σταμίνεσσι* μετὰ βραχέος τοῦ ἰῶτα διὰ μετρικοῦς λόγους.
- VII.** Ἡ Γενική εἰς *-ιος* ἐξ ὄνομ. εἰς *-ις* ἔχει τὸ ἰῶτα βραχύ πάντοτε: *ἔχις, ἰθρις, μήτις (-ἱος)*.
Σημ. Οἱ παλαιοὶ Γραμματικοὶ λέγουσιν, ὅτι αἱ δισύλλαβοι πτώσεις τῶν *κίς* καὶ *λίς* ἔχουσι καὶ αὐτὰ τὸ ἰῶτα μακρὸν ὅπως ἡ ὄνομ., εἰς δὲ ἐν τούτοις τὰ ὑπάρχοντα ποιητικὰ χωρία, ἐν οἷς ἀπαντῶσι δισύλλαβοι τύποι τούτων, τὸ ἰῶτα εἶναι βραχύ (πρβλ. καὶ ὁ ψιλὸν VI).
- VIII.** Ἡ Γενική εἰς *-ιπος* ἐξ ὄνομ. εἰς *-ιψ* ἔχει:
1. Μακρὸν τὸ ἰῶτα εἰς τὰ μονοσύλλαβα: *ἱψ, θρῖψ, κνίψ, ξιψ (-ἱπός)*.
 2. Βραχύ τὸ ἰῶτα εἰς τὰ πολυσύλλαβα: *ἡλιψ, -ἱπος*.
- IX.** Ἡ Γενική εἰς *-ιτος* ἐξ ὄνομ. εἰς *-ι* ἔχει τὸ ἰῶτα πάντοτε βραχύ: *μέλι, μέλιτος*.
- X.** Ἡ Γενική εἰς *-ιφος* ἐξ ὄνομ. εἰς *-ιψ* ἔχει τὸ ἰῶτα πάντοτε βραχύ: *νιψ* (ἄχρ. ἐν ὄνομ.), γεν. *νιφός, κατηῖψ, -ἱφος*.
- XI.** Ἡ Γενική εἰς *-ιχος*, ἐξ ὄνομ. εἰς *-ιξ* ἔχει:
1. Μακρὸν τὸ ἰῶτα εἰς τὰς ἐπομένους δύο περιπτώσεις:
 - α' Εἰς τὰ μονοσύλλαβα, ἐν οἷς μόνον ἓν σύμφωνον προηγείται τοῦ φωνήεντος: *ψίξ, ψιχός* (ἐνθα τὸ ψ δὲν ἰσχύει ὡς διπλοῦν).
 - β' Εἰς τὰ δισύλλαβα, ἐν οἷς καὶ ἡ συλλαβὴ τῆς ρίζης (τ. ἐ. ἢ παραλήγ.) εἶναι μακρὰ (φύσει ἢ θέσει): *δρῖξ, -ἱχος*.
 2. Βραχύ τὸ ἰῶτα εἰς τὰ μονοσύλλαβα, ἐν οἷς τοῦ φωνήεντος προηγούνται δύο σύμφωνα, ὡς καὶ εἰς τὰ μετὰ τοιοῦτων οὐσιαστικῶν σύνθετα ἐπίθετα: *θρῖξ, τερχός* (καὶ *καλλιθριξ, -τερχος*), *σιξ* (ἄχρ. ἐν τῇ ὄνομ.), γεν. *σιχός*.

*Υ ψιλὸν

- I.** Ἡ Γενική εἰς *-υγός* ἐξ ὄνομ. εἰς *-υξ* ἔχει κατὰ κανόνα τὸ ὤ ψιλὸν βραχύ (: *Στιξ Στιγός, Φρῶξ -ῦγός, ἄντυξ -ῦγος, δρῦξ -ῦγος, πτερυξ -ῦγος*), ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς τὰ ἐκ τοῦ *ζεύγνυμι* ἐοχηματισμένα ἐπίθ. *ἄξυξ, δίξυξ (-ῦγος)* κ. ἄ.
Ἐξαιρέσεις: Μόνον τοῦ *κόκκυξ*, ἢ Γενική ἐἴναι *κόκκυγος*. Κατὰ τοὺς παλαιούς Γραμματικούς τὸ ὤ ψιλὸν ἐν τῇ λέξει ταύτῃ ἦτο δίχρονον.
- II.** Ἡ Γενική εἰς *-υδος* ἐξ ὄνομ. εἰς *-υξ* ἔχει τὸ ὤ ψιλὸν κατὰ κανόνα βραχύ: *πηλαμός, χλαμός, (-ύδος)*.
Ἐξαιρέσεις: Μόνον τὸ *δαγύξ* *δαγῦδος* ἔχει κατ' ἐξαιρέσιν τὸ ὤ ψιλὸν μακρὸν καθ' ὅλας τὰς πτώσεις.
- III.** Ἡ Γενική εἰς *-υθος* ἐξ ὄνομ. εἰς *-υξ* ἔχει τὸ ὤ ψιλὸν κατὰ κανόνα βραχύ: *κόρυξ, κόρυθος*.
Ἐξαιρέσεις: Μόνον τὸ *κώμυξ, -ῦθος* ἔχει τὸ ὤ ψιλὸν μακρὸν εἰς ὅλας τὰς πτώσεις.
- IV.** Ἡ Γενική εἰς *-υκος* ἐξ ὄνομ. εἰς *-υξ* ἔχει:
1. μακρὸν τὸ ὤ ψιλὸν εἰς τὰ δισύλλαβα, τῶν ὁποίων ἢ ριζικὴ συλλαβὴ (ἢ παραλήγ.) εἶναι φύσει (καὶ οὐχὶ θέσει) μακρὰ: *δοίδυξ, κήρυξ, κήυξ (-ῦκος)*. — Κατ' ἐξαιρέσιν ἐκ τῶν ἐχόντων θέσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν τὸ μὲν *βέμβυξ, -ῦκος* ἔχει πάντοτε μακρὸν υ, τὰ δὲ *ἀνδύξ, -υκος* καὶ *Βέβρυξ, -υκος*, ἔχουσι τοῦτο ἄλλοτε βραχύ καὶ ἄλλοτε μακρὸν.
 2. βραχύ τὸ ὤ ψιλὸν εἰς τὰς ἀκολουθούσους δύο περιπτώσεις:
 - α' Εἰς τὰ μονοσύλλαβα: *πνύξ, πνῦκός*.
 - β' Εἰς τὰ δισύλλαβα, τῶν ὁποίων ἢ συλλαβὴ τῆς ρίζης (ἢ παραλήγ.) εἶναι ἢ βραχεῖα ἢ μόνον θέσει μακρὰ: *ἀμπυξ, Ἔρυξ, κάλυξ (-ῦκος)*.
- V.** Ἡ Γενική εἰς *-υνος* ἐξ ὄνομ. εἰς *-υν* ἔχει τὸ ὤ ψιλὸν πάντοτε μακρὸν: *μόσυον, Φόρκυν (-ῦνος)*.
Ἀντιθέτως ἢ γεν. *κυνός* (τοῦ *κύων*) ἔχει τὸ ὤ ψιλὸν βραχύ.
- VI.** Ἡ Γενική εἰς *-υος* ἐξ ὄνομ. εἰς *-υ* καὶ *-υξ* ἔχει τὸ ὤ ψιλὸν πάντοτε βραχύ, τόσον εἰς τὰς μονοσύλλαβους λέξεις *δρῦξ, μῦξ, σῦξ*, ὅσον καὶ εἰς τὰς δισύλλαβους καὶ ἄλλας λέξεις (: *ἄπυ, ἀχλύξ, ἰχθύξ, γένυξ, γῆρυξ*, γεν. *-ῦος* ἐπὶ δλων), ἀδιαφόρως τοῦ ἂν τὸ ὤ ψιλὸν ἐν τῇ ὄνομ. εἶναι μακρὸν ἢ βραχύ (πρβλ. Πίν. 3, ὤ ψιλόν, 4. ἀ. β. δ.).

- VII. Ἡ Γενική εἰς *-υπος* ἐξ Ὄνομ. εἰς *-υψ* ἔχει τὸ *ῥ ψιλόν* μακρόν: *γρῦψ γρῦπος, γῦψ γῦπος*.
- VIII. Ἡ Γενική εἰς *-υρος* ἐξ Ὄνομ. εἰς *-υρ* ἔχει τὸ *ῥ ψιλόν* κατὰ κανόνα βραχύ: *πῦρ πῦρος, μάρτυρ -ῦρος, ψίθυρ -ῦρος*, ἀσχέτως πρὸς τὸ ἂν τὸ *ῥ ψιλόν* εἶναι ἐν τῇ Ὀνομαστικῇ μακρόν ἢ βραχύ.
Ἐξαιρέσεις: Τὸ *Κέρκυρ*, *-ῦρος* φαίνεται ὅτι εἶχε μακρόν τὸ *ῥ ψιλόν*.
- IX. Ἡ Γενική *-υχος* ἐξ Ὄνομ. εἰς *-υξ* ἔχει τὸ *ῥ ψιλόν* πάντοτε βραχύ: *πτύξ, δυνξ, στόνυξ*, (*-ῦχος*).

Β'. Ἐν ταῖς καταλήξεσι τῶν ἐπιθέτων καὶ τῶν ἀντωνυμιῶν.

Ἄλφα.

- I. Τὸ *ἄλφα* τῆς καταλ. τῶν ὑπερθετικῶν *-ἄτος, -ἄτη, -ἄτον* εἶναι πάντοτε βραχύ: *πιστότατος, σοφώτατος, λαλιώτατος* κ.τ.δ.
- II. Τὸ *ἄλφα* τῆς ριζικῆς συλλαβῆς τοῦ δηλ. *πᾶ α* εἶναι μακρόν πάντοτε. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῆς καταλήξ. τοῦ δηλυκοῦ ὄλων τῶν Μετοχῶν τῶν ληγουσῶν εἰς *-ας*: *φωνήσασα, γελᾶσασα, βάσασα, σᾶσασα*.

Ἰῶτα.

- I. Τὸ *ἰῶτα* τῶν καταλήξεων συγκριτ. βαθμοῦ *-ίων, οὔδ. -ιον, γεν. -ιονος* εἶναι:
1. Βραχύ πάντοτε παρ' Ὀμήρω καὶ τοῖς παλαιότεροις Ἐπικοῖς γενικῶς: *γλυκίων, κανίων, αἰσχίον, ἄλγιον, κέρδιον, δίγιον*. Πρέπει ἐν τούτοις νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι οἱ Ποιηταὶ οὗτοι συνήθως μεταχειρίζονται τὰ οὐδέτερα μόνον.
 2. Διχρονον ἐν τῇ κυριολεξίᾳ του (δηλ. ἄλλοτε μακρόν καὶ ἄλλοτε βραχύ) παρὰ τοῖς μεταγεν. Ἐπικοῖς, τοῖς Ἐλεγειακοῖς καὶ τοῖς Ἐπιγραμματοποιοῖς.
 3. Μακρόν κατὰ κανόνα παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς: *κακίων, καλλίων, ἥδιον*. Αὐτὴ ἐπομένως ἢ προσφθία πρέπει νὰ θεωρητῆ ὡς ἡ ἐπικρατεστέρα ἐν τῇ Ἀρχαίᾳ Ἑλληνικῇ.
Ἀπαντῶσιν ἐν τούτοις μεμονωμένα τινὲς ἐξαιρέσεις παρὰ τοῖς Τραγικοῖς, ὅπως π.χ. *ἥδιον* (κατὰ τὴν ἐπικήν χρῆσιν) παρ' Εὐριπίδῃ.
- II. Ἐν τοῖς ἀντωνυμικοῖς ἐπιθέτοις Δυϊκοῦ ἀριθμοῦ τὸ *ἰῶτα* εἶναι βραχύ: *νωίτερος, σφωίτερος*.

Υ ψιλόν.

- I. Τὸ *ῥ ψιλόν* τῶν συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν καταλήξεων εἰς *-ῥτερος, -ῥτατος* εἶναι πάντοτε βραχύ: *βραχύτερος, γλυκύτερος, πρηνεύτερος, ταχύτατος* κ.λ.π.

Γ'. Ἐν τοῖς ἀριθμητικοῖς.

Ἄλφα.

- I. Τὸ ἀκλίτον *ἄλφα* τῆς ληγούσης τῶν ἀριθμητικῶν ἀπολύτων εἶναι πάντοτε βραχύ: *ἑπτὰ, ἑννέα, δέκα, δώδεκα, πενήκοντα* κ.λ.π.
- II. Εἰς τὴν προπαραλήγουσαν τῶν δεκάδων τὸ *ἄλφα* εἶναι εἰς μὲν τὸ ἀπόλυτον *τριᾶκοντα* καὶ εἰς τὸ τακτικὸν *τριᾶκοστός* καὶ εἰς τὰ μετ' αὐτοῦ σύνδετα (π.χ. *τριᾶκοντάζυγος*) μακρόν· εἰς δὲ τὸ ἀπόλ. *τεσσαράκοντα* καὶ τὸ τακτικὸν *τεσσαράκοστός* βραχύ. Αἱ ὑπόλοιποι δεκάδες ἔχουσιν ἠ ἀντὶ *α* (*πεντήκοντα* κ.λ.π.).
Ἐξαιρέσεις: Μεταγεν. ὁμως Ποιηταὶ ἔχουσι τὸ *τριᾶκοντα* καὶ μετὰ βραχέος τοῦ *ἄλφα* τῆς προπαραλήγουσης.
- III. Εἰς τὴν τετάρτην ἀπὸ τοῦ τέλους συλλαβῆν τῶν ἑκατοντάδων τὸ *ἄλφα* τοῦ μὲν *διᾶκοσιοι, τριᾶκοσιοι* εἶναι μακρόν, τῶν δὲ ὑπολοίπων *τετρακόσιοι, πεντᾶκοσιοι* κλπ. εἶναι βραχύ. Τὰ τακτικά δὲ καὶ ἐν τούτῳ παρακολουθοῦσι τὰ ἀπόλυτα (*τριᾶκοσιοστός, τετρακοσιοστός*).
- IV. Βραχύ εἶναι πάντοτε τὸ *ἄλφα* εἰς τὴν κατάλ. *-ατος* τῶν τακτικῶν (*ἰ ἐνάτος, δέκατος*), εἰς τὴν κατάλ. *-πλάσιος* τῶν πολλαπλασιαστικῶν ἐπιθέτων (*διπλάσιος, τριπλάσιος*), καὶ εἰς τὰς Δωρικὰς καταλήξεις *-ᾶτι* καὶ *-ᾶτιοι* (*ἰ εἰκάτι, διακᾶτιοι*).

Ἰῶτα.

Ἐν τῇ καταλήξει τῶν ἀριθμητικῶν ἐπιρρημάτων *-ῖς* καὶ *-κῖς*, καὶ συντετμ. *-κῖ*, τὸ *ἄλφα* εἶναι πάντοτε βραχύ: *δῖς, τρῖς, τετράκῖς, χιλιάκῖς, τετράκῖ, ἐξάκῖ* κ.τ.δ.
Ἐξαιρέσεις: Παρ' Ἡσόδῳ κεῖται τὸ *τρῖς* καὶ μετὰ μακροῦ τοῦ *ἰῶτα* ἐν μακρῷ θέσει μετρικοῦ ποδός.

Δ'. Ἐν ἀκλίτοις λέξεσιν ἢ μορίοις.

Ἄλφα.

- I. Τὸ *ἄλφα* ὡς ἐπιρρηματικὴ κατάληξις εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον βραχύ: *θά, αἰψᾶ, ἀλλά, ἀμᾶ, ἀρᾶ, λίγᾶ, μάλᾶ, ἑᾶ, τάχᾶ, μάλιστᾶ, καναχηθᾶ* κ. δ. Βραχύ ὡσαύτως εἶναι καὶ εἰς τὰ συσχετικά μόρια (*ἐνθᾶ, ἠνικά, πηνικά* κ.δ.), ὡς καὶ εἰς τὰς προδέσεις: *ἀνά, διά, μετά, κατά, παρὰ, ἐνεκά*.

Ἐξαιρέσεις.

1. Μακρόν εἶναι τὸ *ἄλφα* ἐν τῇ ληγούσῃ τῶν δοτικοφανῶν λεγομένων ἐπιρρημάτων: *ἰδίε*, *δημοσίε* κ.τ.δ.

2. Μακρόν εἶναι τὸ ἄλφα ἐν τῇ ληγοῦσῃ τῶν ἐπιρρημάτων, τῶν ὁποίων ὁ ἀρχικός τύπος ἔληγεν εἰς -η: *κρυφᾶ, λάθρᾶ, πέρᾶ, οὐδαμᾶ, μηδαμᾶ*.
Σημ. Ἀπαντῶν ἐν τούτοις καὶ μετὰ βραχέος τοῦ ἐν τῇ ληγοῦσῃ ἄλφα ἐπιρρηματ. τύποι *κρυφᾶ, λάθρᾶ, οὐδαμᾶ* καὶ *μηδαμᾶ* (ὡσεὶ οὐδέτερα πληθ. ἀριθ.).
3. Μακρόν εἶναι τὸ ἄλφα καὶ ἐν τοῖς Δωρ. τύποις τῶν ἐπιρρ. *ἀμᾶ, κρυφᾶ, παντᾶ*, ἐπίσης δὲ καὶ ἐν τῷ Δωρ. *κᾶ* ἀντὶ *κε*, ὡς καὶ ἐν τοῖς συνδέτοις *αἰκᾶ*, καὶ *δικᾶ*.
Σημ. Ἀντιθέτως παραμένει βραχὺ τὸ ἄλφα ἐν τοῖς *πόκᾶ, δειπόκᾶ, ἄλλοκᾶ* (ἀντὶ *πότε, δειπότε, ἄλλοτε*) καὶ ἐν τῷ *γᾶ* (ἀντὶ *γε*).

II. Τὸ -αν ὡς κατάληξις μορίων ἔχει:

1. Μακρόν τὸ ἄλφα εἰς τὰ ἐπιρρ. *ἄγᾶν, λίᾶν, πέρᾶν*, εἰς τὸ Δωρ. *πράν*, καὶ εἰς ὄλα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια φαίνεται ὅτι ἀρχικῶς ἦσαν αἰτιατικοὶ θηλυκοῦ γένους! *μακρᾶν* κ. τ. δ.
2. Βραχὺ τὸ ἄλφα εἰς τὸ μόριον *ἄν*, ὡς καὶ εἰς τὰ μετ' αὐτοῦ σύνδετα *δῆᾶν, δπότᾶν* κ.ο.κ., εἰς τὸ *ἔᾶν* καὶ εἰς τὸ ἐπιρρ. *πάμπᾶν*.
Μόνον τοῦ *δῆᾶν* ἡ λήγουσα ἀπαντᾷ ἴσως παρὰ μεταγεν. Ποιηταῖς καὶ ὡς μακρά.
3. Ἀδιάφορον τὸ ἄλφα (τ. ἔ. δίχρονον, ἄλλοτε μακρόν καὶ ἄλλοτε βραχὺ) εἶναι εἰς τὸ *ἄν* ((*ἔᾶν* διὰ συγχωνεύσεως), καίτοι ἐν αὐτῷ εἶναι κατὰ πολὺ συχνότερα ἡ ἰσχύς τοῦ ἄλφα ὡς μακροῦ, ὑπὸ τινων μάλιστα Κριτικῶν δὲν γίνεται κἄν δεκτὴ ἡ βραχύτης του.

III. Τὸ -αο ὡς κατάληξις μορίων ἔχει τὸ ἄλφα πάντοτε βραχὺ: *γάρ, ἀτάρ, αὐτάρ, ἀφάρ, εἰδᾶο, αὐτῆμᾶο, ἐντῆμᾶο, παντῆμᾶο*.

IV. Τὸ -ας ὡς κατάληξις ἐπιρρημάτων ἔχει τὸ ἄλφα βραχὺ: *ἀγκᾶς, ἀνθρακᾶς, ἀτρέμᾶς, πέλᾶς*.— Μόνον τὸ ἐπιρρ. *πέρᾶς* ἔχει τὸ ἄλφα μακρόν.

V. Τὸ -ᾶκις (καὶ συντετμ. -ᾶκι), ὡς κατάλ. τῶν πολλαπλασιαστικῶν ἀριθμητ. ἐπιρρημάτων, ἔχει τὸ ἄλφα πάντοτε βραχὺ: *τετράκις, χιλιᾶκις, πολλάκις, ποσάκις*.— Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τοῦ ἄλφα τῶν καταλήξεων τῶν τοπικῶν ἐπιρρ. εἰς -ᾶχου καὶ -ᾶχη (: *παντᾶχου, πολλᾶχου, ἀλλᾶχη*), ὡς καὶ περὶ τοῦ ἄλφα τῶν καταλ. τῶν ἀρνητικῶν ἐπιρρ. *οὐδᾶμῶς, οὐδᾶμου, οὐδᾶμόθεν, οὐδᾶμῆ, μηδᾶμῶς* κ.ο.κ.

Ἰῶτα

1. Μακρόν πάντοτε εἶναι τὸ ἰῶτα τὸ ἐν τέλει τῶν δεικτικῶν ἀντωνυμιῶν (*οὗτοσί, αὐτῆί, τουτί, δδῆ, ἐκεινοσί* κ.λ.π.), ὡς καὶ τὸ ἐν τέλει τῶν ἐπιρρ. *οὗτωσί, τυντὶ καὶ δευτῆί*.— Μακρόν ὡσαύτως εἶναι καὶ τὸ ἰῶτα τῶν *τουτογί, οὗτοσί, τουτουσί, οὗτωσί*.
2. Βραχὺ πάντοτε εἶναι τὸ ἰῶτα εἰς τὰς ἀκολουθούσας ἕξ περιπτώσεις:
- α' Εἰς τὰ διασπασθὰ μόρια *ἔτι, ἴφι, γαίχι, οὐχι, ὑψί*.
- β' Εἰς τοὺς συντετμ. τύπους *ἄχι, μέχι, χῶρι, νόσι, πάλι, τετράχι, πολλάχι, ποσάχι* κ. τ. δ (ἀντὶ -*ει* καὶ -*εις* θλ. κατωτ. III καὶ ἀνωτέρω Γ, ἰῶτα).
- γ' Εἰς τὰ τοπικὰ ἐπιρρηματα τὰ λήγοντα εἰς -*θι*: *κεῖθι, αὐτόθι, οἴκοθι, Κορινθόθι* κ.τ.δ.
- δ' Εἰς τὰ ἐπιρρηματα τὰ παραγόμενα ἐκ ρημάτων εἰς -*ζω* καὶ τονιζόμενα ἐπὶ τῆς ληγοῦσας: *Διολιστί, Ἰαστί, Δωριστί, μελεῖστί, δνομαστί* κ.τ.δ.
- ε' Εἰς τὰ ἐπιρρηματα τὰ ἐπεκταθέντα ἕξ ἐπιρρ. εἰς -*ως* καὶ λήγοντα εἰς -*σί*: *νεωσί, μεγαλωσί, ἱερωσί*.

Κατὰ τοὺς παλαιούς Γραμματικούς τὸ ἰῶτα τῶν τελευταίων τούτων ἦτο ἄλλοτε μακρόν καὶ ἄλλοτε βραχὺ.

3. Δίχρονον (τ. ἔ. ἄλλοτε μακρόν καὶ ἄλλοτε βραχὺ) εἶναι τὸ ἰῶτα εἰς τὰ ἐπιρρηματα, τὰ παραγόμενα ἕξ ἐπιθ. καὶ λήγοντα εἰς -*τι*, -*κτι* καὶ -*σι*: *ἀκακῆτι, ἀκλαυτι, ἀμογητι, ἀνάτι, ἐγερετι, ἀστακῆτι, ἀστενακῆτι, ἀνωισῆτι*. Ὅσακις ἐν τούτοις τὸ ἰῶτα εἶναι μακρόν, οὐχὶ σπανάως εἰς τίνα ἐκ τῶν ἐπιρρημάτων αὐτῶν μετατρέπεται εἰς -*τι*.

II. Τὸ -ει ἐν τέλει ἀκλίτου λέξεως ἢ μορίου ἔχει τὸ ἰῶτα:

1. Μακρόν εἰς τὴν ἀκλίτον προσρητημένην εἰς τὰς δεικτικὰς ἀντωνυμίας συλλαβὴν -*ει*, ὁσάκις προηγείται ταύτης σ: *οὗτοσῆν, ἐκεινοσῆν, τουτουσῆν*, ὡς καὶ εἰς τὸ ἐπιρρ. *οὗτωσῆν* (πρβλ. καὶ I. 1.).

2. Βραχὺ εἰς τὸ τέρμα τῶν ἐπιρρ. *πρίν, νόσι, πάλιν*.
Ἐν τούτοις παρὰ τοῖς παλαιότεροις Ἐπικοῖς τὸ *πρίν* ἀπαντᾷ καὶ μετὰ μακροῦ ἰῶτα, ἀκόμη καὶ ἐν ἄρσει (βραχεῖα χώρα) ποδός.

III. Τὸ -εις ὡς κατάληξις ἐπιρρημάτων ἔχει τὸ ἰῶτα πάντοτε βραχὺ: *ἄλλεις, ἀμυδίεις, λίκριφῆεις, ἀχρεῖς, μέχρεῖς, πολλάκις* κλπ. (πρβλ. ἀνωτ. Γ. ἰῶτα).

Ψιλόν.

I. Τὸ *ψιλόν* ὡς κατάληξις ἐπιρρημάτων εἶναι πάντοτε βραχὺ: *νύ, εὐθύ, πείγῃ, πᾶνῃ, πρόχῃ, μεταξῃ*.

Μόνον ἐν τῷ *ἀντικρου* τὸ *ν* εἶναι δίχρονον.

II. Τὸ -υν ἔχει:

1. Μακρόν τὸ *ψιλόν* ἐν τῷ ἐπιρρ. *νῦν* καὶ ἐν τῷ *νῦνί*.
2. Βραχὺ τὸ *ψιλόν* ἐν τῇ προδ. *σύν* (ξύν) καὶ ἐν τῷ ἐγκλιτικῷ *νύν* (ὡς. δὲ καὶ ἐν τῷ *τοῖνῦν*).

III. Τὸ -υς ὡς κατάλ. ἐπιρρημάτων ἔχει τὸ *ψιλόν* κατὰ κανόνα βραχὺ: *ἐγγύς, εὐθύς*.
Μόνον ἐν τῷ *ἀντικρου* τὸ *ν* εἶναι δίχρονον.

ΠΙΝΑΞ ΠΕΜΠΤΟΣ

Εἰδικοὶ κανόνες τῆς προσφθίας ἐκάστου τῶν διχρόνων.

Ε'. Ἐν τοῖς ῥήμασιν.

Ε'. α'. Ἐν ταῖς καταλήξεσι πάντων τῶν προσώπων τῶν διαφόρων χρόνων.

Ἄλφα.

- I. Τὸ ἄλφα εἶναι βραχὺ εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας περιπτώσεις:
1. Ἡ κατόληξις **-α** ἔχει:
 - α' Βραχὺ ἄλφα ὡς κατάλ. ἀμφοτέρων τῶν ἐνεργ. παρακ. (α' καὶ β') καὶ τοῦ ἐνεργητ. ἄορ. α': *πέφυκᾶ, τέθεικᾶ, λέληθᾶ, ἔτυψᾶ, ἐφίλησᾶ, ἔδωκᾶ, ἀφήκᾶ.*
 - β' Βραχὺ ἄλφα ὡς κατάλ. τοῦ α' πληθ. προσ. τοῦ μεσοπαθητ. ἐνεστώτος εἰς **-μεθᾶ**, ποιητ. καὶ ἰων. **-μεσθᾶ**: *τυπτόμεθᾶ, τεταρτώμεσθᾶ.*
 - γ' Βραχὺ ἄλφα ἐν τῇ ποιητ. καὶ ἰων. προσηρητημένῃ συλλ. **-σθα** τοῦ β' προσ. ἐνεργ. ἐνεστ.: *ἐθέλησθᾶ, κλαίεισθᾶ, οἴσθᾶ.*
 - δ' Βραχὺ ἄλφα ὡς κατάλ. τοῦ γ' προσ. τοῦ ἐπικ. συγκεκομ. ἐνεργ. ἄορ.: *ἔκτα, οὐτᾶ.*
 2. ἄθι, ἡ κατάλ. τοῦ β' ἐνικ. προσ. τῆς προστακτ. ἐνεργ. ἐνεστ. τοῦ ἴστημι καὶ τοῦ τέλαμεν, ἔχει βραχὺ τὸ ἄλφα: *ἴσταθι, τέλαθι.*
 3. Αἱ καταλ. **-ἄμαι, -ἄμεν, -ἄμεναι, -ἄμην, -ἄμεθον, -ἄμεθα, -ἄμενος, -ἄμενη, -ἄμενον**, ἔχουσι τὸ ἄλφα βραχὺ.
 4. Ἡ κατάλ. **-ἄν** ἔχει τὸ ἄλφα βραχὺ πανταχοῦ ὅπου ἀπαντᾷ. **Ἐξαιρεῖται** βεβαίως καὶ ἔχει μακρὸν τὸ ἄλφα ἢ ἐκ συναιρέσεως προελθοῦσα κατάλ. **-ἄν** τοῦ ἀπαρεμφ. τῶν εἰς **-αω** ρημάτων: *γελᾶν, τιμᾶν* κ.τ.δ. (οὐχὶ *γελᾶν, τιμᾶν!*), ὡς καὶ οἱ κατὰ ἐπικὴν ἐπέκτασιν τύποι ἀπαρεμφάτων *ἀντιᾶν, ναιετᾶν, δράᾶν.*
 5. **-ἄναι**, ἡ κατάλ. ἀπαρεμφ. τοῦ ἐνεστώτος τῶν εἰς **-ημι** ρημάτων καὶ τιων ἀνωμάτων παρακειμ., ἔχει τὸ ἄλφα βραχὺ: *ἴσταναι, τεθνᾶναι.*
Μόνον παρ' Αἰσχύλῳ ἀπαντᾷ ἅπαξ τὸ ἀπαρεμφ. *τεθνᾶναι* μετὰ μακροῦ τοῦ ἄλφα.
 6. ἄο, ἡ κατάλ. τοῦ β' ἐνικ. προσ. τοῦ μέσου ἄορ α', ἔχει τὸ ἄλφα βραχὺ: *ἐτύψᾶο, ἐμήνᾶο.*
 7. **-ᾶς**, ἡ κατάλ. τοῦ β' ἐνικ. προσ. ἀμφοτέρων τῶν παρακειμένων (α' καὶ β') καὶ τοῦ ἐνεργ. ἄορ. α' ἐν τῇ Ὀριστικῇ, ἔχει τὸ ἄλφα βραχὺ.
Ἐξαιροῦνται βεβαίως (καὶ ἔχουν μακρὸν τὸ ἄλφα) αἱ διὰ συναιρέσεως σχηματιζομένης καταλήξεις **-ας** καὶ **-ας** τοῦ β' ἐνικ. ἐνεστ. καὶ παρατ. τῶν εἰς **-αω** ρημάτων: *φυσᾶς, ἐφύσας*: ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς ἐπικῶς ἐπεκτεταμένους τύπους *δράᾶς* κ.τ.δ.
 8. **-ᾶο** ι, **-ᾶσαν** καὶ **-ᾶσο**, αἱ καταλ. τῶν ρημάτων εἰς **-ημι** ἔχουσι τὸ ἄλφα βραχὺ (ἡ δευτέρα μάλιστα εἰς ἀμφοτέρας τὰς συλλαβάς).
 9. Αἱ καταλ. **-ἄται, -ἄτε, -ἄτην, -ἄτο, -ἄτων, -ἄτω, -ἄτωσαν**, ἔχουσι τὸ ἄλφα βραχὺ.
Ἐξαιροῦνται βεβαίως αἱ ἐκ συναιρέσεως προερχόμεναι ὁμοιοι καταλήξεις τῶν ρημάτων τῶν συννημένων εἰς **-άω**: *τιμᾶται, γελᾶτε* κ.ο.κ.
Σημ. 1. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὁ ἀκόλουθος κανὼν: τὸ βραχὺ ἄλφα τῆς ληγοῦσας καὶ παραληγοῦσας τῶν ἱστορικῶν χρόνων διατηρεῖ τὴν προσφθίαν του καὶ εἰς ἐκείνους τοὺς τύπους, ἐνθα καταλαμβάνει τὴν θέσιν τῆς παραληγοῦσας ἢ προπαραληγοῦσας, παραμένει δὲ βραχὺ καὶ ὁσάκις εὐρεθῆ πρό ὄμο συμφώνων, ὅπως εἰς τὰς καταλήξεις **-ασθην, -ασθον, -αντο**.
Σημ. 2. Εἰς τοὺς ἐπικούς τύπους, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ μακρὸν **α** ἐπεκτείνεται εἰς **-ᾶ** (βλ. **II. 1. β. καὶ I. 4. καὶ 7 ἐξαιρ.**), τὸ πρῶτον **α** εἶναι πάντοτε βραχὺ, ἐν ᾧ τὸ δεύτερον διατηρεῖ τὴν μακρότητά του.

- II. Τὸ ἄλφα εἶναι μακρὸν εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας περιπτώσεις:
1. Ἡ κατάλ. **-α** ἔχει:
 - α' Μακρὸν ἄλφα ὡς κατάλ. β' ἐνικ. προσ. τῆς Προστακτικῆς τοῦ β' ἐνεργ. ἄορ. εἰς τοὺς συνδῆτους τύπους τῶν *βαίγω* καὶ *ἴστημι*: *κατάβα, πρόβα, ἀνάστα, παράστα.*
 - β' Μακρὸν **α** καὶ **α** εἰς πάσας τὰς καταλήξεις τῶν ρημάτων εἰς **-αω**. τὰς προερχόμενας διὰ συναιρέσεως ἐκ τῶν **-αε** καὶ **-αει**: *βοᾶ, βόα, ἐβόα*: ὡσαύτως εἰς τὰς ἐπικὰς ἐπεκτάσεις **-αᾶ** καὶ **-αᾶ'**: *βοᾶαν, ἀσχαλάα* κ.τ.δ. (πρβλ. **I. 4. καὶ 7. σημ.**).
 - γ' Μακρὸν ἄλφα ἐν τῇ δωρ-ποιητ. καταλ. **-α** τοῦ β' ἐνικ. προσ. τοῦ μέσ. ἄορ. α', ἧτις προέρχεται ἐκ συναιρέσεως τῆς ὁμαλῆς καταλ. **-αο**: *ἐπάξα* διὰ συναιρ. ἐκ τοῦ *ἐπήξαο* ἄπτ. *ἐπήξαο*.
 2. **-ᾶς**, ἡ ἄρσεν. κατάλ. τῆς μετοχῆς τοῦ ἐνεργ. ἄορ. α' καὶ τῆς μτχ. τῶν εἰς **-ημι** ρημάτων, ἔχει τὸ ἄλφα μακρὸν (πρβλ. **καὶ Πίν. 3, ἄλφα I. 4. α**).
 3. **-ᾶσᾶ**, ἡ κατάλ. τῆς δηλκ. μτχ. τοῦ ἐνεργ. ἄορ. α' καὶ τῆς μτχ. τῶν **-ημι** ρημάτων, ἔχει τὸ **α** τῆς παραληγ. μακρὸν καὶ τὸ **α** τῆς ληγοῦσας βραχὺ: *γελᾶσᾶσᾶ, σπᾶσᾶ.*
 4. **-ᾶσι**, ἡ κατάλ. τοῦ γ' πληθ. προσ. τοῦ ἐνεργ. παρακειμένου, ὡς καὶ τοῦ ἐνεστώτος τῶν εἰς **-μι** ρημάτων, ἔχει τὸ ἄλφα μακρὸν: *εἰθᾶσι, ἴσᾶσι, δεικνύᾶσι, διδᾶσι.*
Ἐν τοῦτοις παρὰ Ξενοφῶντι καὶ ἐνίοις μτγν. κεῖται τὸ ἄλφα τοῦτο καὶ ὡς βραχὺ ὀλλοτε μάλισα καὶ ἐν Ὀδῷ. Η 114 καὶ Λ 304 ἀνεγίνωσκον *πεφύκᾶσι* καὶ *λελόγᾶσι*.

Ἰώτα.

Ἡ κατάλ. τῶν ρηματικῶν τύπων **-ι** (καὶ **-ιν**) ἔχει πάντοτε τὸ ἰώτα βραχὺ, ὄχι μόνον εἰς τὸ γ, πληθ. πρόσ. ἐνεστ., παρακ. καὶ ἐνεργ. μέλλ. (: *λέγουσι, πεφρίκασι, φιλῆσουσι, κτεριοῦσιν*), ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ α' πρόσ. ἐνεργ. ἐνεστ. τῶν εἰς **-μι** ρημάτων (: *τίθημι* κ.λ.π.), εἰς τὸ γ' ἐν. πρόσ. τοῦ ἐνεργ. ἐνεστ. τῶν εἰς **-μι** ρημάτων (: *τίθησι, ἐστί, φησὶ* κ.λ.π.), εἰς τὴν ποιητικὴν προσηρητημένην συλλαβὴν **-σι** (*παμφαίησι* κ.τ.δ.), καὶ τέλος εἰς πάντας τοὺς τύπους τῆς Προσπιακτικῆς, τοὺς λήγοντας εἰς **-θι** καὶ **-τι**: *ἴσταθι, σπῆθι, φάνηθι, κέκλυθι, τύφθητι*.

Ὕ ψιλόν.

- I. Βραχὺ εἶναι τὸ ὕ ψιλόν εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας περιπτώσεις :
1. -ῥᾶσι, ἢ κατάλ. τοῦ γ' πληθ. προσ. τοῦ ἐνεργ. ἐνεστ. τῶν εἰς -υμι ρημάτων, ἔχει τὸ ὕ ψιλόν βραχύ: *δεικνύσιν*.
 2. -ῥθι, ἢ κατάλ. τοῦ θ' ἐν. προσ. τῆς Προστ. τοῦ ἐνεργ. ἐνεστ. τῶν εἰς -υμι ρημάτων, ἔχει τὸ ὕ ψιλόν βραχύ.
 3. -ῥμαι, -ῥμεν, -ῥμεται, -ῥμην, -ῥμεθον, -ῥμεθα, -ῥμενος, -ῥμνη, -ῥμενον, πᾶσαι καταλήξεις τῶν εἰς -υμι ρημάτων, ἔχουσι τὸ ὕ ψιλόν βραχύ.
 4. -ῥν, ἢ κατάλ. τοῦ οὐδεν. τῆς μετοχῆς τοῦ ἐνεστώτος ἢ τοῦ ἐνεργ. ἄορ. θ' τῶν εἰς -υμι ρημάτων, ἔχει τὸ ὕ ψιλόν βραχύ: *δεικνύν, φύν*.
 5. -ῥναι, ἢ κατάλ. τοῦ ἀπαρεμφάτου τοῦ ἐνεργ. ἐνεστ. τῶν εἰς -υμι ρημάτων, ἔχει βραχύ τὸ ὕ ψιλόν: *δεικνύναι*.
 6. -ῥσαι, -ῥσαν καὶ -ῥσο, αἱ καταλ. τῶν εἰς -υμι ρημάτων, ἔχουσι τὸ ὕ ψιλόν βραχύ.
 7. -ῥται, -ῥτε, -ῥτην, -ῥτο, -ῥτον, -ῥτω, -ῥτωσαν, αἱ καταλ. τῶν εἰς -υμι ρημάτων, ἔχουσι τὸ ὕ ψιλόν βραχύ.

- II. Μακρὸν εἶναι τὸ ὕ ψιλόν εἰς τὰς ἐπομένους περιπτώσεις :
1. Εἰς τὴν κατάλ. τοῦ θ' ἐν. προσ. τῆς Προστακτικῆς τοῦ ἐνεστ., ὡς καὶ τοῦ γ' ἐνικ. προσ. τοῦ παρατατ. καὶ τοῦ ἐνεργητ. ἄορ. θ' τῶν ρημάτων εἰς -υμι: *δεικνῶ, ἐδεικνῶ, ἔδδθ, ἐφθ* (καὶ ἐπικ. *δῶ, φθ*).
 2. -ῥμι, ἢ κατάλ. τοῦ α' προσ. ἐνεργ. ἐνεστ., ἔχει τὸ ὕ ψιλόν μακρὸν: *δείκνῃμι*.
 3. -ῥν, ἢ κατάλ. τοῦ α' ἐνικ. προσ. τοῦ ἐνεργητ. παρατ. τῶν εἰς -υμι ρημάτων ἔχει τὸ ὕ ψιλόν μακρὸν: *ἐδείκνῃν* ὁμοίως ἔχει μακρὸν τὸ ὕ ψιλόν καὶ ἡ κατάλ. -ῥν τοῦ α' ἐνικ. προσ. καὶ τοῦ συγκέκομένου γ' πληθ. τοῦ ἄορ. θ': *ἐφῶν*.
 4. -ῥς, ἢ κατάλ. τοῦ β' ἐνικ. προσ. ἐνεστ. καὶ ἄορ. θ', ὡς καὶ τοῦ ἄρσεν. τῆς μετοχῆς, τῶν εἰς -υμι ρημάτων, ἔχει τὸ ὕ ψιλόν μακρὸν.
 5. -ῥσα, ἢ κατάλ. τοῦ δηλ. τῆς μετοχῆς τῶν εἰς -υμι ρημάτων, ἔχει τὸ ὕ ψιλόν μακρὸν: *δεικνῶσα*.
 6. -ῥσαι, ἢ κατάλ. τοῦ γ' ἐν. προσ. τοῦ ἐνεργητ. ἐνεστ. τῶν εἰς -υμι ρημάτων, ἔχει τὸ ὕ ψιλόν μακρὸν: *δείκνῃσι*.

Ε'. Θ'. Ἐν τοῖς θεματικοῖς φωνήεσι τῶν ῥημάτων.

I. Κατὰλήξεις τοῦ Ἐνεστώτος καὶ τοῦ Παρατακτοῦ.

"Ἄλφα.

Εἰς τὴν κατάλ. τοῦ ἐνεργ. ἐνεστ. -αω, τοῦ μέσ. καὶ παθητ. ἐνεστ. -ομαι, τοῦ ἐνεργ. παρατ. -αον, τοῦ μέσο-παθητ. παρατατ. -όμεν, τὸ θεματικόν (συνδετικόν) φωνήεν α εἶναι κατὰ κανόνα βραχύ.

Ἐξαιρέσεις.

α'. Οἱ διούλλαβοι ἄττικοί τύποι *κᾶω* καὶ *κλαῖω* (ἀντὶ *καῖω* καὶ *κλαῖω*) ἔχουσι πάντοτε μακρὸν τὸ α, κατ' ἀναλογίαν δὲ πρὸς αὐτὰ φαίνεται ὅτι ἐχρησιμοποίηθη μετὰ μακροῦ α ὑπὸ μεταγεν. Ἐπικῶν καὶ τῶ *νάω*.— Τὸ *λάωμαι* ἔχει πάντοτε μακρὸν τὸ α.

β'. Καὶ εἰς τὰ ἄλλα δὲ ῥήματα, τὰ ἔχοντα τὸ α βραχύ, ἐνίοτε τὸ α χρησιμοποιεῖται ὡς μακρὸν ὡσάκις τὸ ἀπαιτεῖ ἢ ἀνάγκη τοῦ μέτρου, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως ὅτι τὸ ἄλφα κεῖται ἐν τῷ μέσῳ δύο μακρῶν συλλαβῶν (: *διπᾶω, διπῶοντα, πεινᾶω, ἡγάσθε, ἀναμαιμᾶει, ὑπεμνάσθε, μενοινᾶα*), ὁ κανὼν δ' οὗτος ἰσχύει ἀκόμη καὶ ὅταν ἡ προηγουμένη τοῦ α μακρὰ συλλ. ἀνήκει εἰς ἄλλην (προηγουμένην) λέξιν: *μήτε μνάσασθαι ἀποιεῖν* (Ὀδυσ. I 39), καὶ *ἄτιμον ἔδεις, μνάα δὲ γυναικα* (Ὀδυσ. XVII 431).

Εἶναι αὐτόνοητον θεβαίως ὅτι ἀμφότεραι αἱ ἐξαιρέσεις αὗται ἀπαντῶσιν εἰς τοὺς Ἐπικούς, τοὺς Ἐλεγεακοὺς καὶ τοὺς Λυρικοὺς, διότι οἱ Ἄττικοί χρησιμοποιοῦσι πάντοτε τοὺς συνηρημένους τύπους.

Ἰῶτα.

Διὰ τὰς καταλ. -ιω τοῦ ἐνεργητ. ἐνεστ., -ιομαι τοῦ μέσ. καὶ παθητ. ἐνεστ., -ιον τοῦ ἐνεργητ. παρατ., -όμεν τοῦ μέσ. καὶ παθητ. παρατ., δὲν ὑπάρχει σταθερὸς κανὼν ρυθμῶν τὴν προσῶδιον τοῦ θεματικοῦ φωνήεντος ι. Γενικῶς δύναται τις νὰ εἴπῃ τόσα μόνον:

1. Εἰς τοὺς διουλλάθους ρηματικούς τύπους τὸ *ἰῶτα* εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον διχρονον, ἢ δὲ προσφῶδια του ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐκάστοτε ἀνάγκης τοῦ μέτρου.
 2. α' Βραχύ εἶναι πάντοτε τὸ *ἰῶτα* παρ' Ὀμήρῳ ἐν τῷ *δίω*, παρ' Ἄττικοῖς δὲ ἐν τοῖς *τίω* καὶ *φθίω*.
β' Μακρὸν εἶναι συνήθως ἐν τοῖς *πρίω* καὶ *χρίω*.
- Εἰς τοὺς τρισυλλάθους καὶ πολυσυλλάθους ρηματικούς τύπους τὸ *ἰῶτα* εἶναι κατὰ κανόνα μακρὸν: *δηρίω, ἰδίω, κονίω, κυλίω, μηνίω*.

Ἐξαιρέσεις.

α' Βραχύ εἶναι πάντοτε τὸ *ἰῶτα* ἐν τῷ *ἐσθίω* καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασι, τὰ ὅποια εἶναι παράλληλοι τύποι ρημάτων εἰς -ίω, ὅπως π.χ. τὸ *ἀτίω* εἶναι παράλληλος τύπος τοῦ *ἀτίω* καὶ τὸ *μασίω* τοῦ *μασίω*.

β' Διχρονον εἶναι τὸ *ἰῶτα* ἐν τῷ *αἰώ* καὶ *δίω*, καίτοι συνήθως εἶναι βραχύ μὲν ἐν τῷ *αἰώ*, μακρὸν δὲ ἐν τῷ *δίω*, τὸ δὲ *κηλίω* ἔχει τὸ *ἰῶτα* βραχύ μὲν παρὰ τοῖς Ἐπικοῖς, μακρὸν δὲ παρὰ τοῖς Ἄττικοις. Ὡσαύτως ἀπαντᾷ παρ' Ὀμήρῳ καὶ *ἐμνήγιε* καὶ *ἰδλον* (τὸ πρῶτον μάλιστα καὶ παρὰ τοῖς Τραγικοῖς ἀκόμη), μετὰ βραχέος δηλ. τοῦ *ἰῶτα*, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον πάντοτε ὅτι καὶ ἡ μετὰ τὸ *ἰῶτα* ἀκολουθοῦσα συλλαβὴ εἶναι βραχεῖα.

3. Εἰς τὰς καταλ. -*ιαω*, -*ιαομαι* τὸ *ἰῶτα* εἶναι πάντοτε βραχύ· *ἀντιῶω*, *κυδίῶω*, *φυσίῶω*, *οκίῶω*, *δηγίῶομαι*.
Μόνον ἐν τοῖς *ἀνιῶω* καὶ *ἰῶομαι* εἶναι μακρόν τὸ *ἰῶτα*, παρὰ μὲν γν. δὲ Πιοηταῖς τὸ τοῦ *ἀνιῶω* εἶναι διχρονον.

*Υ φιλόν.

Διὰ τὰς καταλ. -*υω* τοῦ ἔνεργ. ἔνεστ., -*υομαι* τοῦ μέσ. καὶ παθητ. ἔνεστ., -*υον* τοῦ ἔνεργ. παρατ., -*υομην* τοῦ μέσ. καὶ παθητ. παρατ., δὲν ὑπάρχει σταθερὸς κανὼν ρυθμιζῶν τὴν προσωδίαν τοῦ θεματικοῦ (συνδετικοῦ) φωνήεντος ὃ *ψιλῶ*· δύνανται μόνον νὰ παρατηρηθῶσι τὰ ἐπόμενα:

1. Εἰς τοὺς διουλλάθους ρηματικούς τύπους τὸ ὃ *ψιλῶν* εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διχρονον, ὡς π.χ. ἐν τοῖς *βλύω*, *βύω*, *θύω* (=θυσιάζω), *λύω*, *μύω*, *πτύω*, *φλύω*, *φύω*, ὡς καὶ ἐν τῷ μέσ. *ξύομαι* (ἐν τῷ *πτύω* ἕμως τὸ *υ* εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον μακρόν).
 - α' Βραχύ πάντοτε εἶναι τὸ *υ* ἐν τοῖς *βρύω* καὶ *κλύω*.
 - β' Μακρόν πάντοτε εἶναι τὸ *υ* ἐν τοῖς *θύω* (=ὄρμῳ), *ξύω*, *ξύω*, *θω*.
2. Εἰς τοὺς τριουλλάθους καὶ πολυουλλάθους ρηματικούς τύπους:
 - α' Τὸ ὃ *ψιλῶν* εἶναι διχρονον, ὡς ἂν εἴη ἢ πρὸ αὐτοῦ συλλαβὴ εἶναι μακρὰ (εἴτε φύσει εἴτε δέσει): *ἀπύω*, *γρηύω*, *εἰλύω*, *εἰλινύω*, *ἐρητύω*, *ἡμύω*, *ἰθύω*, *κωλύω*, *κωκύω*, *μηνύω*, *μηρύω*, *πληθύω*, *πιδύω*, *ποιπνύω*, *ἄρῦομαι*, *ἄχλύω*, *δακρύω*, *ἰδρύω*, *ὀξύω*.

Ἐξαιρέσεις.

α' Πολλὰ ρήματα, τὰ ὅποια ἐν τῇ πρὸ τοῦ *υ* συλλαβῇ ἔχουσι βραχύ *α* ἢ *ε* καταστάντα «δέσει μακρὰ», παρὰ τοῖς παλαιότεροις Ἐπικοῖς ἔχουσι τὸ ὃ *ψιλῶν* πάντοτε βραχύ: *ἄρτύω*, *ἐντύω*, *ἐκλύω*.

β' Τὸ ρῆμα *ισχύω* ἔχει τὸ ὃ *ψιλῶν* πάντοτε μακρόν.

- β' Τὸ ὃ *ψιλῶν* εἶναι βραχύ, ὡς ἂν εἴη ἢ πρὸ αὐτοῦ συλλαβὴ εἶναι βραχεῖα (ἢ *ἀνύω*, *ἀρύω*, *ἀφύω*, *ἐρύω*, *μεθύω*, *σταχύω*, *τανύω*): βραχύ δ' ἐπίσης εἶναι καὶ εἰς πάντα τὰ ρήματα ὅσα λήγουσι μὲν εἰς -*υω*, ἔχουσιν ὅμως καὶ ἐκ παραλλήλου τύπους εἰς -*υμι*, ἀπὸ τῶν ὁποίων καὶ ὠρμήθησαν: *δεικνύω* (*δείκνυμι*), *μειγνύω* (*μειγνυμι*), *δύλλω* (*δύλλυμι*), *δμνύω* (*δμνυμι*).
Μόνον ἐν τῷ *ἀλύω* εἶναι διχρονον τὸ ὃ *ψιλῶν*.

II. Κατάληξις τοῦ μέλλοντος α' καὶ τοῦ ὀριστοῦ α'.

*Αλφα.

Ἐν ταῖς καταλήξεσιν -*ασω* τοῦ ἔνεργ. μέλλ. α', -*ασομαι* τοῦ μέσου καὶ παθητ. μέλλ., -*ασα* τοῦ ἔνεργ. ὀρ. α', καὶ -*ασάμην* τοῦ μέσ. ὀρ. α', τὰ *ἄλφα* εἶναι:

1. α μακρόν, ὅταν προηγῶνται αὐτοῦ ἀμέσως (ἄνευ μεσολαθήσεως συμφώνου τινός) τὰ *ε*, *σ*, *ο*, ἢ *ρ*: *εἰῶσω*, *ἐρυνθριῶσω*, *ἐστιῶσω*, *μειδιῶσω*, *ἀλοῶσω*, *βοῶσω*, *μακκοῶσω*, *ἀκροῶσομαι*, *γρηῶσω*, *δραῶσω*, *φωρῶσω*, *εἰῶσα*, *ἡκροῶσάμην*.

Ἐξαιρέσεις.

α' Ἐκ τῶν ρημάτων τῶν ἐχόντων *ε* πρὸ τοῦ α μόνον ὁ τύπος *ἀντιῶσω* ἐξαιρεῖται καὶ ἔχει τὸ *ἄλφα* βραχύ.

β' Ἐκ τῶν ρημάτων τῶν ἐχόντων *ρ* πρὸ τοῦ α ἔχουσι κατ' ἐξαιρέσιν τὸ *ἄλφα* βραχύ οἱ τύποι *κρηῶσω*, ὁ μῦθος *περηῶσω* (τοῦ *περάω*-*πιπεράσκω* = *πωλῶ*), καὶ *εἰρηῶσομαι*.

γ' Ἐπιπροσδότης μεταγεν. Πιοηταὶ συχνὰ παραβιάζουσι τὸν ἀνωτέρω (ἄρ. 1.) κανόνα ἐπὶ μεμονωμένων περιπτώσεων: *εἰῶσε* ἀντὶ *εἰῶσε* κ. ἄ.

2. α βραχύ ἔχουσιν αἱ αὐτὰ καταλήξεις εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας περιπτώσεις:
 - α' Ὅσακις ἀμέσως πρὸ τοῦ *ἄλφα* ὑπάρχει συμφώνον (πλὴν τοῦ *ρ*) καὶ κυρίως τὸ *λ* ἢ *μ*: *εἰλάσω*, *θλάσω*, *κλάσω*, *χαλάσω*, *γυλάσομαι*, *ἰλάσω*, *δαμάσω*, *κρεμάσω*, *σμεδάσω*, *πετάσω*, *σπάσω*, *ἀγάσομαι*.
 - β' Ὅσακις ἢ τοῦ μέλλ. κατάλ. -*ασω* προέρχεται ἐξ ἔνεστ. εἰς -*αζω*: *ἀτιμάσω* (*ἀτιμάζω*), *βαστάσω*, *βράσω*, *δικάσω*, *φράσω*.
 - γ' Ὅσακις ἢ τοῦ μέλλ. κατάλ. -*ασω* προέρχεται ἐξ ἔνεστ. εἰς -*ασσω* (ἄπ. -*αττω*): *ἰμάσω*, *πάσω*, *πλάσω* (ἐξ ἔνεστ. *ἰμάσσω*, *πάσσω*, *πλάσσω*).

*ἰῶτα.

1. Ἐν ταῖς καταλήξεσιν -*ισω* τοῦ ἔνεργ. μέλλ. α', -*ισομαι* τοῦ μέσ. καὶ παθ. μέλλ., -*ισα* τοῦ ἔνεργ. ὀρ. α', καὶ -*ισαμην* τοῦ μέσ. ὀρ. α', ἢ προσωδία τοῦ θεματικοῦ (συνδετικοῦ) φωνήεντος *ἰῶτα* ἀκολουθεῖ κατὰ κανόνα τὴν προσωδίαν τοῦ *ἰῶτα* ἐν τῷ ἔνεστῳ καὶ συμφωνεῖ ἀπολύτως πρὸς αὐτήν. Γενικὸς ὅμως ἐπικρατεῖ μία τάσις πρὸς τὴν μακρότητα τοῦ *ἰῶτα*, οὕτω δὲ τὸ διχρονον *ἰῶτα* τοῦ ἔνεστ. (περὶ οὗ βλ. ἐν I, *ἰῶτα*, 1. 2. *ἐξαίρ.* β') ἐν τῷ μέλλ. καὶ ὀρ. α' μεταπίπτει ἀποφασιστικῶς εἰς μακρόν *ἰῶτα*: ἐνίοτε δὲ συμβαίνει τοῦτο καὶ ὡσαύτως τὸ *ἰῶτα* τοῦ ἔνεστ. εἶναι βραχύ, ὅπως π.χ. ἐν τοῖς *τίσω* καὶ *φθίσω* (καίτοι ἐν τῷ δευτέρῳ οἱ Ἄττικοι διατηροῦσι τὸ *ἰῶτα* βραχύ).
2. Ἀντιθέτως τὸ *ἰῶτα* εἶναι ἀνεξαίρετως βραχύ:
 - α' Ὅσακις ἢ τοῦ μέλλ. κατάλ. -*ισω* προέρχεται ἐξ ἔνεστῶτος εἰς -*ιζω*: *ἐρίσω*, *κομίσω*, *νομίσω*, *ὕβριζω*.
 - β' Ὅσακις ἢ τοῦ μέλλ. κατάλ. -*ισω* προέρχεται ἐξ ἔνεστ. εἰς -*ισσω* (ἄπ. -*ιττω* ἢ -*ιζω*): *βλίσω*, *καθίλω*, *πίσω*.
 - γ' Ἐν τῷ καλουμένῳ ἄπ. μέλλ. εἰς -*ιω* καὶ μέσ. εἰς -*ιουμαι*: *κομίῶ*, *κομιῶμαι*.

*Υ φιλόν.

1. Ἐν ταῖς καταλήξεσιν -*υσω* τοῦ ἔνεργ. μέλλ. α', -*υσομαι* τοῦ μέσ. καὶ παθ. μέλλ., -*υσα* τοῦ ἔνεργ. ὀρ. α', καὶ -*υσάμην* τοῦ μέσ. ὀρ. α', ἢ προσωδία τοῦ θεματικοῦ (συνδετικοῦ) φωνήεντος

τος υ συμφωνεῖ κατὰ κανόνα πρὸς τὴν προσωπίαν τοῦ υ ἐν τῷ ἐνεστώτῳ. Γενικῶς ὁμως κυριαρχεῖ τάσις πρὸς ἐπιμήκυνσιν, εἰς τρόπον ὥστε, ὡσάκις τὸ υ εἶναι διχρονον ἐν τῷ ἐνεστώτῳ (πρβλ. I, ὃ ψιλόν, 1. 2. α.), ἐνταῦθα μεταπίπτει ἀποφασιστικῶς εἰς μακρὸν ὃ ψιλόν. Διὰ τοῦτο τὸ υ εἶναι μακρὸν ὄχι μόνον ἐν τοῖς ζύσω, τρύσω κ. τ. ὁ., ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς βύσω, ὄσω, λύσω, φλύσω, φύσω κ.τ.ὁ.

2. Βραχὺ ἀντιθέτως εἶναι τὸ ὃ ψιλόν :
- α' Ἐν τοῖς βλύσω, κύσω, (τοῦ κυνέω), πτύσω.
- β' Εἰς τοὺς τριουλλάθους καὶ πολυσυλλάθους ρηματικούς τύπους, ἐν οἷς ἡ πρό τοῦ υ συλλαθὴ εἶναι βραχεῖα (βλ. I, ὃ ψιλόν, 2. β.).
- γ' Ὅσάκις ἡ τοῦ μέλλ. κατάλ. -ωσω προέρχεται ἐξ ἐνεστ. εἰς -υζω : κλύσω (τοῦ κλύζω).

III. Κατάληξις τῶν ἐνεργητικῶ α' παρακειμ. καὶ ὑπερσυντελ.

Ἄλφα.

Ἐν ταῖς καταλήξεσι τῶν ἐνεργ. παρακ. καὶ ὑπερο. α' -αα, -ακειν ἡ προσωπία τοῦ θεματ. (συνδεδ.) φωνήεντος α συμφωνεῖ πάντοτε καὶ ἀπολύτως πρὸς τὴν τοῦ α ἐν τῷ μέλλ. α', καὶ εἶναι ἐπομένως μακρὸν ἢ βραχὺ τὸ α ἐνταῦθα ὡσάκις εἶναι καὶ ἐκεῖ. Ὅθεν :

1. Μακρὸν εἶναι τὸ α ἐν τοῖς ἤρυθρίαινα, εἰσιτάινα, δέδραῖνα, πεφώραῖνα, ἐώραῖνα (βλ. II, Ἄλφα, 1.).
2. Βραχὺ εἶναι τὸ α εἰς τὰς ἐπομένας περιπτώσεις :
- α' Ὅσάκις τοῦ α προηγεῖται ἀμέσως οἰονόηποτε σύμφωνον (πλήν τοῦ ρ) : ἐλλήλαινα, ἑσπάαινα.
- β' Ὅσάκις ὁ ἐνεστώς λήγει εἰς -αζω.
- γ' Ὅσάκις ὁ ἐνεστώς λήγει εἰς -ασσω, ἄττ. -αττω.
- δ' Εἰς τοὺς ἐπικούς καὶ ἰωνικούς τύπους, εἰς τοὺς ὁποίους ἔχει ἐκπέσει ὁ χρονικὸς χαρακτήρ -κ- : βέβαια, γέγαι, δέδαι, μέμυα.
- Ἐξαιρέσεις : Ὁ ὄνυμ. μέλλ. κερῶσω ἔχει παρακ. κέρηαινα, καὶ ὁ κερῶσω, πέπεραινα (πρβλ. II, Ἄλφα, 1. ἐξαιρ. β.).
2. Εἰς τὰ βαρύτενα ῥήματα ἡ προσωπία τοῦ ἄλφα τῶν ρηματικῶν τύπων τῶν χρόνων τούτων ἀκολουθεῖ τὴν προσωπίαν τοῦ θεματικοῦ φωνήεντος τοῦ ἐνεστώτος : γέγραφα τοῦ γράφω.

Ἰῶτα.

Ἡ προσωπία τοῦ ἰῶτα τῶν καταλ. -αινα, -ικειν τῶν ἐνεργ. παρακ. καὶ ὑπερο. ἀκολουθεῖ τὴν προσωπίαν τοῦ ἰῶτα τῆς καταλ. τοῦ μέλλοντος ὄθεν :

1. Τὸ ἰῶτα εἶναι μακρὸν, ὡσάκις ὑπῆρξε μακρὸν καὶ εἰς τὸν ἐνεστώτα καὶ εἰς τὸν μέλλοντα ἔτισης, τείνουσ πρὸς τὴν μακρότητα τοῦ ἰῶτα καὶ οἱ τύποι τῶν ῥημάτων, τῶν ὁποίων ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ μέλλων ἔχουν διχρονον τὸ ἰῶτα.
2. Βραχὺ εἶναι τὸ ἰῶτα εἰς τὰς ἐπομένας περιπτώσεις :
- α' Ὅσάκις ὁ ἐνεστώς λήγει εἰς -εζω.
- β' Ὅσάκις ὁ ἐνεστώς λήγει εἰς -εσσω (ἄττ. -εττω).
- γ' Εἰς τοὺς ἐπικούς καὶ ἰωνικούς τύπους, ἀπὸ τοῦς ὁποίους ἔχει ἐκπέσει ὁ χρονικὸς χαρακτήρ -κ- : π. χ. δεῖδα.
- δ' Ὅσάκις ὁ ρηματικὸς τύπος ἔχει τὸν λεγόμενον Ἄττικὸν ἀναδιπλασιασμόν : π. χ. ἀλλήλαινα τοῦ ἀλείφω.
2. Διὰ τὰ βαρύτενα ῥήματα δὲν ὑπάρχει κανὼν σταθερός. Καὶ ἀκολουθεῖ μὲν συχνὰ ἡ προσωπία τοῦ ἰῶτα τοῦ παρακ. τὴν τοῦ ἐνεστώτος (π.χ. ἔπειτα τοῦ πείβω), δὲν λείπουν ὁμως καὶ οἱ ἐξαιρέσεις (π.χ. ἔρητα τοῦ ῥίπτω).

Υ ψιλόν.

Ἐν ταῖς καταλ. -υαι, -υκειν τῶν ἐνεργ. παρακ. καὶ ὑπερο. ἡ προσωπία τοῦ υ ἀκολουθεῖ κατὰ τὸ πλεῖστον τὴν τοῦ ἐνεργ. μέλλοντος ὄθεν :

1. Μακρὸν εἶναι συνήθως τὸ ὃ ψιλόν, ὡσάκις εἶναι μακρὸν καὶ εἰς τὸν ἐνεστώτα καὶ εἰς τὸν μέλλοντα ὡσάκις ὁμως ἐν τῷ ἐνεστ. τοῦτο εἶναι διχρονον, μεταπίπτει εἰς βραχὺ ἐν τῷ παρακειμένῳ (: λέλυκα, τέθηκα, κέχκα), ἐν ᾧ τὸ υ τῶν διδύκα, μέμυκα (τοῦ μύω), πέφυκα παραμένει μακρὸν.
2. Βραχὺ δὲ εἶναι τὸ ὃ ψιλόν εἰς τὰς ἀκολουθούσας περιπτώσεις :
- α' Ὅσάκις ὁ ἐνεστώς λήγει εἰς -υζω.
- β' Εἰς τοὺς ἐπικούς καὶ ἰωνικούς τύπους, ἐκ τῶν ὁποίων ἔχει ἐκπέσει ὁ χρονικὸς χαρακτήρ -κ- π.χ. πέφυκα.
- γ' Ὅσάκις ὁ ρηματ. τύπος τοῦ παρακειμένου ἔχει τὸν λεγόμενον Ἄττικὸν ἀναδιπλασιασμόν : ὀρθόρθηκα τοῦ ὀρύσσω.
3. Διὰ τοὺς τύπους τῶν βαρυτόνων δὲν ὑπάρχει σταθερὸς κανὼν οὕτω τοῦ κούπτω ὁ παρακειμ. εἶναι κέκθηκα, ἐν ᾧ ἀντιθέτως τοῦ κούπτω εἶναι κέθηκα καὶ τοῦ βρύχω βέβρυχα.

IV. Κατάληξις τῶν παθητ. παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικῶ.

Ἄλφα.

Ἐν ταῖς καταλ. -αμαι, -αμην τῶν παθητ. παρακ. καὶ ὑπερο. τὸ θεματ. (συνδεδ.) φωνήεν α εἶναι κατὰ κανόνα μακρὸν : δέδραμαι, πέπεραμαι, πεφώραμαι, ἐώραμαι. Διότι ὡσάκις τὸ α εἶναι βραχὺ καθ' ἑαυτὸ ὁ παθητ. παρακειμ. λήγει συνήθως εἰς -ασμαι, -αμαι, -αμαι (καὶ δὲν λήγει εἰς -αμαι) : κέκλασμαι, κέκασμαι, ἑσπασμαι, κέκασμαι, πέπεραμαι, τέθηραμαι, τέτραμαι, ἑστραμαι. Ὅσάκις ὁμως τὸ σύμφωνον δὲν διπλασιάζεται, τὸ βραχὺ α τοῦ ἐνεργητ. παρακειμ. ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τοῦ παθητ. παρακειμ. : ἐλλήλαμαι λόγῳ τοῦ ἐλλήλαινα, τέταμαι λόγῳ τοῦ τέταῖνα. Βραχὺ ὡσαύτως εἶναι τὸ α καὶ τῶν ὀλιγοριθμῶν ἐνεστωτικῶν τύπων εἰς -αμαι : δύνάμαι, μέγαμαι, πέταμαι.

Ἰῶτα.

Ἐν ταῖς καταλήξ. *-μαι, -ιμην* τῶν παθητ. παρακειμ. καὶ ὑπερσ. τὸ θεματ. (συνδεδ.) φωνῆεν *ἰῶτα* εἶναι κατὰ κανόνα μακρόν: *τέττιμαι*. Συχνότερος ἐν τούτοις εἶναι ὁ διπλασιασμός τοῦ συμφώνου: *τέτριμμαι, γενόμισμαι, ἐπιτισμαι*. Ἀπαντᾷ ὁμως καὶ ἡ βράχυνσις τοῦ *ἰῶτα*: *ἐφθίμαι* (βλ. II, *ἰῶτα*, 1.).

Υ ψιλόν.

Ἐν ταῖς καταλήξεσιν *-υμαι, -υμην* τῶν παρακ. καὶ ὑπερσυντελ. τὸ φωνῆεν *υ* εἶναι κατὰ κανόνα μακρόν: *τέτρῦμαι, πέπνῦμαι*. Συχνότερος ὁμως εἶναι ὁ διπλασιασμός τοῦ συμφώνου: *κέκουμαι*. Ἀπαντᾷ ὁμως καὶ ἡ βράχυνσις τοῦ *υ*: *λέλυμαι, κέχυμαι* λόγω τῶν *λέλυκα, κέχυκα, ἰδρῦμαι* κ.τ.δ.

V. Κατάληξις τοῦ παθητικοῦ ἀορίστου α'.**Ἄλφα.**

Τὸ *α* τῆς καταλ. τοῦ παθητ. ἀορ. *-αθην* εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μακρόν: *ἐδραῖθην, ἐφοραῖθην*. Ἀντιθέτως τὰ ρήματα, ἐν οἷς κυριαρχεῖ ἡ βραχύτης τοῦ ἄλφα, σχηματίζουσι κατὰ κανόνα παθητ. ἀορ. εἰς *-ασθην*. Μόνον τῶν εἰς *-νω* ρημάτων τὸ *α* τοῦ παθητ. ἀορ. εἶναι πάντοτε βραχύ: *ἐλαῖθην, ἐκαῖθην, ἐταῖθην* (πρβλ. κατωτ. VIII, 3.).

Ἰῶτα.

Τὸ *ι* τῆς καταλ. τοῦ παθητ. ἀορ. *-ιθην* εἶναι κατὰ κανόνα βραχύ, ἀλλ' εἰς *-ιθην* λήγουσι μόνον τὰ εἰς *-ινω* ρήματα: *ἐκλίθην, ἐκρέθην*. Τὰ ἄλλα σχηματίζουσι συνήθως παθητ. ἀορ. εἰς *-ινθην* καὶ *-ισθην*.

Υ ψιλόν.

Τὸ *υ* τῆς καταλ. παθητ. ἀορ. *-υθην* εἶναι κατὰ κανόνα βραχύ: *ἐλυθην, ἐχυθην, ἰδρυθην*.

VI.

Ἐν ταῖς καταλήξεσι τοῦ ἐνεργητ. μέλλοντος β' (τοῦ ἄτικτοῦ), τοῦ μέσου ἀορίστου β', καὶ τοῦ παθητ. ἀορίστου β' τὸ διχρόνον πάντοτε βραχύνεται:

Οὕτω τὸ ἄλφα εἶναι βραχύ ἐν τοῖς τύποις: *βἄλω, πτᾶρῶ, ἐκράων, ἐπιτᾶρον, ἐγοράων, ἐκαῖην, ἐπλάγην* κλπ.

Τὸ *ἰῶτα* εἶναι βραχύ ἐν τοῖς: *κλίνω, κρινῶ, ἔλιπον, ἐπίον, ἐτρέβην, ἐκλίθην* κλπ.

Τὸ *υ* ψιλόν εἶναι βραχύ ἐν τοῖς: *ἀμύνῶ, ἐφύγον, εἰύχον, ἐψύγην, ἐκροῦβην* κλπ.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μετὰ τὰ παράγωγα: π.χ. *διατρέβῃ, διαφύγῃ, παραψύχῃ* κλπ.

VII. Κατάληξις τοῦ β' παρακειμένου.

Τὸ ἄλφα τῆς παραληγούσης τοῦ τέρματος τοῦ δευτέρου παρακειμένου εἶναι γενικῶς μακρόν: *ἐᾶγα, ἐᾶδα, κέκρωγα, ἄρωρα*.

Τὸ *ἰῶτα* τῆς παραληγούσης τοῦ τέρματος τοῦ δευτέρου παρακειμένου γενικῶς εἶναι μακρόν: *ἐρρίγα, τέτριγα, πέφρικα*.

Τὸ *υ* ψιλόν τῆς παραληγούσης τοῦ τέρματος τοῦ δευτέρου παρακειμένου γενικῶς εἶναι μακρόν *μέμῦκα* (τοῦ *μυκάσαι*) κ. ἄ.

VIII.

Σχετικῶς πρὸς τὴν προσωδίαν τῶν διχρόνων τῶν ρημάτων, τῶν ἐχόντων θεματικὸν χαρακτῆρα ἐν τῶν ἡμιφώνων *λ, ν, ρ* πρέπει νὰ σημειωθῶσι καὶ τὰ ἄκόλουθα:

1. Ταῦτα σχεδὸν κατὰ κανόνα σχηματίζουσι μέλλοντα β' (τὸν ἄτικτὸν ἄλλ. λεγόμενον): τὸ διχρόνον φωνῆεν τῆς παραληγούσης τοῦ μέλλοντος τούτου εἶναι πάντοτε βραχύ: *ψᾶλῶ, φᾶνῶ, πτᾶρῶ, τιλῶ, κρινῶ, ἀμύνῶ, κῦρῶ, φῦρῶ*. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν προσωδίαν τοῦ διχρόνου φωνήεντος ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ.
2. Ἐν τῷ ἐνεργητ. καὶ μέσῳ ἀορίστῳ α' τὸ διχρόνον φωνῆεν, τὸ πρὸ τῶν *λ, ν ἢ ρ*, εἶναι πάντοτε μακρόν: *ἐμῶρανα, ἐπίανα, ἐκέρδανα, ἐχθῶρα, ἦρα*, ἄρρη. *ἀραι, ἠλάμην*, ἄρρη. *ἄλασθαι, ἐτίλα, ἐκρίνα, ὠρίνα, ἐπλύνα, ἐβράδυνα, ἐφῶρα*.
3. Τὸ διχρόνον φωνῆεν τοῦ ἐνεργητ. καὶ παθητ. παρακειμένου καὶ τοῦ παθητ. ἀορ. α' εἶναι πάντοτε βραχύ: *τέτακα, τέταμαι, ἐτάθην, κέκρικα, κέκρμαι, ἐκρέθην, πέπλυκα, πέπλυμαι, ἐπλήθην*.

ΠΙΝΑΞ ΕΚΤΟΣ

Εἰδικοί κανόνες τῆς προσωδίας ἐκάστου τῶν διχρόνων εἰς τὰς συνθεστέρας ἐκ τῶν καταλήξεων τῶν παραγῶγων.

Α'. Εἰς τὰς παραγωγικὰς καταλήξεις τῶν οὐσιαστικῶν, τῶν ἐπίδετων καὶ τῶν ἐπιρρημάτων.

Ἄλφα.

1. *-αα*, ἢ αἰολ. καὶ ἄττ. κατάλ. οὐσιαστικῶν, ἀντὶ *-αα*, ἔχει καὶ τὰ δύο ἄλφα μακρά: *ἐλάᾶ, Ἄθηνᾶᾶ, Ἀχᾶᾶ* (ἀντὶ *ἐλαία, Ἄθηναία, Ἀχαία*). Μακρόν παραμένει ὡσαύτως τὸ *α* καὶ εἰς τὰ ἐξ αὐτῶν παράγωγα (: π.χ. *Ἀχᾶϊκός*), ὡς καὶ εἰς τὰ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον σχηματιζόμενα αἰολ. οὐσιαστικά (π.χ. *Ἀλκαός* ἀντὶ *Ἀλκαίος*) καὶ ἐπίδετα (π.χ. *ἀρχαός* ἀντὶ *ἀρχαίος*).

- Σημ.** Τοῦ *Ναυσικᾶ* τὸ *α* τῆς παραληγ. εἶναι βραχύ, διότι δὲν ὑπόκειται τύπος *Ναυσικαία*.
2. -*αδην*, ἡ ἐπιρρημ. κατάλ., ἔχει τὸ *α* πάντοτε βραχύ: *ἐπιστροφᾶδην, προτροπᾶδην* (πρβλ. 6.).
3. -*αδης*, ἡ κατάλ. τῶν πατρωνυμ., ἔχει τὸ *α* πάντοτε βραχύ: *Ἀλκιβιάδης, Βορεάδης, Λαερτιάδης, Μενουτιάδης, Οἰλιάδης, Τελαμωνιάδης*.
Μόνον τὸ *αὐθάδης* ἔχει τὸ *α* μακρόν.
4. -*αδιον*, ἡ ὑποκοριστικὴ κατάλ., ἔχει τὸ *α* κατὰ κανόνα βραχύ: *λαμπᾶδιον*.
Ἐξαιροῦνται ὀλίγα τινὰ οὐσιαστικά, παραγόμενα ὅπ' εὐθείας ἐκ μακρῶν θεμάτων: *ἐλάδιον*.
5. -*αδιος, -αδια, -αδιον*, ἡ ἐπίθετικὴ κατάλ., ἔχει τὸ *α* βραχύ: *διχθάδιος, μινυνθάδιος, ὄρθάδιος*.
6. -*αδον*, ἡ ἐπιρρημ. κατάλ., ἔχει τὸ *α* πάντοτε βραχύ: *ἀνασᾶδόν, κατωμᾶδόν, ὀμιλᾶδόν* (πρβλ. 2.).
7. -*αδος*, ἡ κατάλ. οὐσιαστικῶν, ἔχει τὸ *α* πάντοτε βραχύ: *κέλαδος, κινᾶδος, ὄμαδος*. Βραχύ παρα μένει τὸ *α* καὶ εἰς πάντα τὰ παράγωγα τῶν: *κελάδεω, εὐκέλαδος* κ.τ.δ.
8. -*αεύς*, ἡ κατάλ. οὐσιαστ., ἔχει τὸ *α* μακρόν πάντοτε: *πυροκᾶεύς, Νικᾶεύς* (πρβλ. 9. καὶ 12.).
9. -*αης*, ἡ ἐπίθετ. κατάλ. ἐκ ρημάτων εἰς -*αω* καὶ κυρ. ἐκ τῶν ρημάτων *ἄω, ἄημι*: π. χ. *ἀλιᾶης, δυσᾶης, πολυᾶης* κ.τ.δ., ἔχει τὸ *α* μακρόν πάντοτε· μακρόν ὡσαύτως εἶναι καὶ τὸ *α* τῶν *ζᾶης, ἀκρᾶης, εὐκρᾶης, ἀκρᾶης*.
10. -*αθος* καὶ -*αθων*, καταλήξεις ὀνομάτων, ἔχουσι τὸ *α* πάντοτε βραχύ: *κάλᾶθος, κῦᾶθος, ψάμᾶθος, Μαρθᾶθών*.
11. -*αῖκος, -αῖκη, -αῖκον*, κατάλ. ἐπίθετων, ἔχει τὸ *α* μακρόν: *Ἀχᾶϊκός, Πλατᾶϊκός* (πρβλ. 1.).
12. -*αῖς*, κατάλ. θηλυκ. ὀνομάτων, ἔχει τὸ *α* μακρόν: *Θαῖς, Αἰῖς, Ναῖς, Ἀχᾶϊς, Κυτᾶϊς*.
Ἐντιθέτως τὸ ἄρσεν. Κύριον ὄνομα *Καλαῖς* ἔχει τὸ *α* βραχύ.
13. -*ακιον*, ἡ ὑποκοριστικὴ κατάλ., ἔχει τὸ *α* βραχύ: *πινᾶκιον, ῥάκιον*.
Ἐξαιροῦνται αἱ λέξεις αἱ παραγόμεναι ὅπ' εὐθείας ἐκ τινος μακροῦ θέματος: *Θωῖρακιον*.
14. -*ακίς*, ἡ ἐπιρρημ. κατάλ., ἔχει τὸ *α* πάντοτε βραχύ: *πολλάκις, διςσάκις*.
15. -*ακος, -ακη, -ακον*, ἡ ἐπίθετ. κατάλ., ἔχει τὸ *α* πάντοτε βραχύ: *μαλάκος, βιβλιακός, θηριᾶκός*.
Βραχύ ἐπίσης εἶναι πάντοτε καὶ τὸ *α* τῆς καταλ. -*ακος* τῶν οὐσιαστικῶν: *θύλακος*.
16. -*αλεος, -αλεα, -αλεον*, ἡ ἐπίθετ. κατάλ., ἔχει τὸ *α* πάντοτε βραχύ: *δαιδᾶλεός, δειμᾶλεός, σιγᾶλεός, ταρβᾶλεός*.
Ἀμφίβολον παραμένει εἰσέτι, ὃν τὸ *φοιταλέος* ἔσχε ποτὲ τὸ *α* μακρόν εἰς τὰ χορικά τῶν τραγικῶν.
17. -*αλις*, ὑποκορ. κατάλ. οὐσιαστ., ἔχει τὸ *α* πάντοτε βραχύ: *τροφαῖλις*.
18. -*αλος*, κατάλ. οὐσ. καὶ -*αλος, -αλη, -αλον*, ἐπίθετ. κατάλ., ἔχουσι τὸ *α* πάντοτε βραχύ: *πάσσαλος, Θεσσαῖός, Τάνταλος, ἀπᾶλός, δαιδᾶλος, χθαμᾶλός*. Βραχύ ὡσαύτως εἶναι τὸ *α* καὶ ἐν ταῖς καταλήξεσι τῶν οὐσιαστικῶν -*αλη* καὶ -*αλον*: *σκυτάλη, σπατάλη, κύμβηλον, πέταλον, σάνελλον*.
Ἐξαιρέσεις: Μακρόν εἶναι τὸ *α* ἐν τοῖς *κόβαλος, Στύμφαλος* καὶ *Φεσσαῖος*, ὡς καὶ ἐν τῷ διουλλάθῳ *δᾶλός*.
19. -*αμα*, κατάλ. οὐσιαστικῶν παραγομένων ἐκ ρημάτων εἰς -*αω*, ἔχει τὸ *α* τῆς παραληγοῦσης πάντοτε μακρόν: *δραῖμα, νᾶμα, θείμα, θυμῖμα, δρεῖμα, φερῖμα*.
20. -*αμῖς*, ὑποκορ. κατάλ. οὐσιαστικῶν, ἔχει τὸ *α* βραχύ: *πλοκαῖμῖς, πυθαῖμῖς*.
21. -*αμος, -αμη, -αμον*, ἡ ἐπίθετ. κατάλ., καὶ -*αμος* κατάλ. παραγῶγων οὐσιαστικῶν, ἔχει τὸ *α* πάντοτε βραχύ: *ἰτᾶμός, κἀλᾶμός, πλόκαμός, ποτᾶμός*.
22. -*αμων*, κατάλ. παραγῶγων οὐσιαστ., ἔχει τὸ *α* βραχύ: *πλατᾶμών, τελαμών*.
Ἐξαιρέσεις: Τῶν ἐπιθέτων εἰς -*αμων*, -*αμον*, γεν. -*αμονος*, παραγομένων ἐκ ρημάτων εἰς -*αω* καὶ παροξυτόνων, τὸ *α* εἶναι πάντοτε μακρόν: *θεᾶμων*.
23. -*ανη*, κατάλ. οὐσιαστ., ἔχει τὸ *α* βραχύ: *βοτάνη, λεκάνη, ὀρνάνη, στεφάνη*.
24. -*ανος*, κατάλ. οὐσιαστ., καὶ -*ανος, -ανη, -ανον*, κατάλ. ἐπιθέτων, παρέχουσι τὰς ἀκολουθοῦσας περιπτώσεις προσφθίας τοῦ *α*:
α' Μακρόν ἔχουσι τὸ *α* εἰς τὰ ἔθνικα, ἐν οἷς τοῦ *α* προηγείται ἐν ἰῶτα (: *Ἀσιανός, Κιᾶνός, Καριᾶνός*), ὡς καὶ εἰς τὰ ἄρσεν. κύρια ὀνόματα, ἐν οἷς τοῦ *α* προηγείται ἐν ἰῶτα: *Εὐτυχιανός, Ἑρωδιανός, Λουκιᾶνός, Μαρκιᾶνός*.
Ἐν τούτοις μεταγενέστεροι ποιητὰ χρησιμοποιοῦσι τὰ τριαῦτα κύρια ὀνόματα καὶ μετὰ βραχέος τοῦ *α*, ὁσάκις ἐπιβάλλει τοῦτο ἡ ἀνάγκη τοῦ μέτρου: *Ἰουλιᾶνός, Ἰουστινιᾶνός, Ὀππιᾶνός*, ἰδίως ὁσάκις διὰ τῆς βραχυνοσεως ταύτης ἐπιτυγχάνεται δάκτυλος.
- β' Διχρονον ἔχουσι τὸ *α* τὰ ἔθνικα, ἐν οἷς τοῦ *α* προηγείται σύμφωνον: *Ἀλβανός, Ἀλανός, Βρετανός, Γερμανός*. Ἐν τούτοις καὶ ἐν αὐτοῖς τὸ μακρόν *α* εἶναι πολὺ συχνότερον τοῦ βραχέος.
Ἐξαιρ. βραχύ εἶναι τὸ *α* ἐν τοῖς *Δαρθᾶνος, Σικᾶνός, Ἀπιθᾶνός, Ἡριθᾶνός*.
Σημ. Ἐπὶ τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἔθνικων παραγομένων κυρίων ὀνομάτων καὶ ἐπιθέτων εἰς -*ανια, -ανιος, -ανικος* (ὅπως π.χ. *Βρετανία, Γερμανία, Γερμανικός, Δαρθᾶνιος, Σικᾶνιος*) ἡ προσφθία τοῦ *α* ἀκολουθεῖ πιστῶς τὴν τοῦ *α* ἐν τῇ ριζικῇ λέξει.
- γ' Βραχύ ἔχουσι τὸ *α* τὰ προσηγορικά οὐσιαστικά καὶ τὰ ἐπίθετα: *βάλανος, κοῖρανός, οὐρανός, ἰκᾶνός, μηκεδᾶνός, πιθᾶνός*. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν οὐσιαστικῶν εἰς -*ανον*: *δρέπανον, λειψᾶνον, ξόανον*.
25. -*αος*, κατάλ. οὐσ. καὶ ἐπίθ., ἔχει συνήθως τὸ *α* βραχύ: *Δανᾶός, Οἰνῶμος, ἀγ' ἄος*.
Ἐξαιρ.: Μακρόν εἶναι κατ' ἐξαιρέσειν τὸ *α* εἰς τινὰ σύνθετα, κυρ. μετὰ τοῦ *λαός*: (*Μενελάος, Ἀρχελάος*), εἰς τὰ *Ἀμφιᾶρᾶος, ἄνᾶος* κ.τ.δ., πλὴν δὲ τούτων εἰς τὸ αἰολ. -*αος* ἀντὶ -*αιος*: π.χ. *Ἀλκᾶος* (πρβλ. ἄνωτ. 1).
26. -*αριον*, ὑποκορ. κατάλ. οὐσ., ἔχει τὸ *α* βραχύ: *ἀνθρωπᾶριον, παιδᾶριον*.
Ἐξαιρ.: Παρὰ μτγν. ὅμως Ποιηταῖς ταῦτα ἀπαντῶσιν ἐνίοτε καὶ μετὰ μακροῦ τοῦ *α*, κατὰ τὸ Λατινικὸν ὑπόδειγμα: *κελλᾶριον, σουδᾶριον*.
27. -*αρος*, κατάλ. οὐσ. καὶ ἐπίθ., ἔχει τὸ *α* κατὰ κανόνα βραχύ: *βάρβαρος, κόμαρος, μάραρος, ἰλᾶρός, καθᾶρός, ψαφᾶρός*.
Ἐξαιρ.: Μακρόν εἶναι τὸ *α* ἐν τοῖς *ἀνιᾶρός, φάλαρος, φλύᾶρος*.
28. -*αοῖς*, κατάλ. οὐσ. ὀχηματιθεῖσα ἐκ ρημάτων εἰς -*αω* (ἐχόντων *α* μακρόν ἐν τῷ μέλλ.), ἔχει ὡσαύτως *α* μακρόν: *δραῖοις, ἰᾶοις, πείραοις, φύραοις*. Μακρόν εἶναι ὡσαύτως καὶ τὸ *α* τῶν ἄρσεν. κυρίων ὀνομάτων: *Ἀμᾶοις*.
Ἐντιθέτως τὸ *δυνᾶοις* ἔχει τὸ *α* βραχύ, ὡς ἐκ τοῦ *δυνᾶμαι* παραγόμενον.
29. -*ασος*, κατάλ. ὄνομ., ἔχει τὸ *α* μακρόν: *Ἀλιναρῆσός, Παρῆσός*. Ὡσαύτως μακρόν παραμένει τὸ *α* καὶ εἰς τὰ ἐξ αὐτῶν παράγωγα: *Παρῆσιός*.

30. -ατης, κατάλ. ὄρσεν. ὀνομάτων, -ατις, κατάλ. δηλ., ἔχουσι:
- α' Μακρόν τὸ α εἰς τὰ Ἑθνικά, ἐν οἷς τοῦ α προηγείται φωνήεν: Ἀσιάτης, Σπαρτιάτης, Τρυφάτης, δηλ. Ἀσιᾶτις κλπ. μακρόν ὡσαύτως εἶναι καὶ τὸ α οὐσιαστικῶν δηλούντων πρόσωπα καὶ παραγομένων ἐκ ρημάτων ληγόντων εἰς -αω: ἀκροῦατής, θεῶατής, περῶατής.
- β' Βραχὺ τὸ α εἰς τὰ Ἑθνικά καὶ τὰ κύρια ὀνόματα, ἐν οἷς τοῦ α προηγείται σύμφωνον: Γαλάτης, Δαλιμάτης, Σαρμάτης, Σαυρομάτης, Ἀντιφάτης, Σωκράτης βραχὺ ὡσαύτως εἶναι καὶ τὸ α τῶν οὐσιαστικῶν τῶν παραγομένων ἐκ τῶν ρημάτων βαίνω καὶ Ἰστημι: ἀβροβάτης, ἰχνοβάτης, δρειβάτης, παραστάτης, δηλ. δρειβάτις, παραστάτις κλπ.
Κατ' ἐξαιρέσειν ἔχουσι μακρόν τὸ α τὰ κύρια ὀνόματα Ἀχάτης, Εὐφράτης, Δευκάτης, Νιφάτης.
31. -ατιον, ὑποκορ. κατάλ., ἔχει τὸ α κατὰ κανόνα βραχὺ: δωμάτιον, ἱμάτιον, κρουμάτιον. Κατ' ἐξαιρέσειν ὅμως ἔχουσι τὸ α μακρόν αἱ λέξεις αἱ παραγόμεναι ἐκ μακροῦ δέματος.
32. -ατις, βλ. ἐν -ατης (ἀριθ. 30. α'. β').
33. -ατος, -ατη, -ατον, κατάλ. ἐπίδ., ἔχει:
- α' Μακρόν τὸ α εἰς τὰ ἐπίθετα τὰ παραγόμενα ἐκ ρημάτων εἰς -αω ἐχόντων α μακρόν καὶ ἐν τῷ παρακειμένῳ: ἀρεᾶτος, θηρεᾶτος, ἱατός, δρεᾶτος, φωρεᾶτος. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ ὄλων τῶν παραγῶγων καὶ συνδέτων τύπων: θηρεᾶτος, ἱατέος, θηρασίμος, ἰασίμος, θηρατικός, φωρεᾶτικός, πολυᾶρετος, εὐθῆρετος, Ἀρεᾶτος, Δημάρετος, καὶ ἰδίως ἐπὶ πασῶν τῶν λέξεων τῶν σχηματιζομένων ἐκ τῆς ρίζης τοῦ ῥήμ. κερᾶννυμι: ἀρεᾶτος, εὐκρεᾶτος, μελίκρεᾶτος, ἀκρεᾶσία, εὐκρεᾶσία, κρεᾶτηρ κ.τ.δ.
- β' Βραχὺ εἶναι τὸ α εἰς τὰ ἐπίθετα τὰ παραγόμενα ἐκ ρημάτων ἀναγομένων εἰς βραχὺ α: δυνᾶτος, ἐρεᾶτος, στατός, βᾶτός, ὡς καὶ εἰς τὰ ἐπίθετα τὰ μὴ παραγόμενα ἐκ ῥήματος (π. χ. ὑπάτος, πύματος). Βραχὺ ὡσαύτως εἶναι τὸ α καὶ ὄλων τῶν παραγῶγων καὶ συνδέτων τύπων (βᾶτέος, τάτεος, πολυᾶρετος, Νικηᾶτος, ἡμάτιος, ὑστάτιος, δραματικός, κληματικός, μαθηματικός), καὶ κυρίως τῶν παραγομένων ἐκ τῶν ρημάτων βαίνω, Ἰστημι καὶ τείνω: δούβᾶτος, συστάτος, παρατάτιος κ.τ.δ.
34. -αφος καὶ -αχος, καταλ. οὐσιαστ., ἔχουσι βραχὺ τὸ α: ἐδάφος, κροτάφος, φιλήαφος, οὐρίαχος.
35. -άων, κατάλ. οὐσιαστ. καὶ ἰδίως ὄρσεν. κυρ. ὀνομάτων, ἔχει μακρόν τὸ α (ιδιωμαίων, Ἀλκμαίων, Ἀρετῶων, Ἐρμῶων, Δυκαίων, Ποσειδάων, Τυφῶων), ὡς καὶ τῶν ἐκ τούτων παραγομένων πατρώνυμικῶν οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιδέτων: Ἀλκμαῖονίδης, Δυκαῖονία, Τυφῶνιος.

Ἰῶτα.

1. -ια, κατάλ. οὐσ. α' κλίσ. καὶ δηλ. ἐπίδ., ἔχει τὸ ἰῶτα κατὰ κανόνα βραχὺ. Ἀσφαλέστατα ἐν τούτοις βραχὺ εἶναι τοῦτο μόνον εἰς τὰς λέξεις, ἐν αἷς καὶ ἡ πρό τοῦ ἰῶτα συλλαβὴ εἶναι βραχεῖα (σοφία, φιλία, σκοπία), ὡς καὶ εἰς τὰς λέξεις, αἵτινες ἔχουσι καὶ τὴν λήγουσαν βραχεῖαν (π.χ. ποιήτρια, πρβλ. Πίν. δεύτερον, I. I. γ. α'), καὶ εἰς τὰ δισύλλαβα ἴα καὶ μία.
- Ἐξαιρέσεις.**
- α' Ὡς μακρόν γενικῶς λαμβάνεται τὸ ἰῶτα εἰς τὰς τρεῖς λέξεις: ἀνία, καλιᾶ, κενία. Ἀπαντῶν ἐν τούτοις καὶ αὐταί, καὶ κυρ. ἡ πρώτη, μετὰ βραχέος τοῦ ἰῶτα.
- β' Μακρόν πάντοτε εἶναι τὸ ἰῶτα τῶν δισυλλάβων λέξεων, τῶν ἀρχομένων ἀπὸ δύο συμφώνων: θρία, στία, Φθρία, φλιά.
- γ' Μακρόν πάντοτε εἶναι τὸ ἰῶτα ἐν τῷ δηλ. ἐπίδ. δια ὡς προελθόντι ἐκ τοῦ δια κατὰ συναίρεσιν.
- δ' Πρὸς τούτοις οἱ Ποιηταί, καὶ ἴδια οἱ Ἐπικοί, κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν χρησιμοποιοῦσι κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ μέτρου μετὰ μακρόν ἰῶτα καὶ ἐκεῖνας τὰς λέξεις, ἐν αἷς τοῦτο εἶναι ἀποδεδειγμένως βραχὺ. Ἀποκλειστικῶς δὲ φαίνεται ὅτι συμβαίνει τοῦτο ὅπου τὸ ἰῶτα εὐρίσκεται ἐν μέσῳ δύο μακρῶν συλλαβῶν: Ἀκαδημία, ἀτιμία, δρυτιά.
2. -ιαθης, πατρωνυμ. κατάλ., ἔχει τὸ ἰῶτα πάντοτε βραχὺ: Ἀλκιβιάδης, Δασυτιάδης.
3. -ιατης, δηλ. -ιατις, κατάλ. Ἑθνικῶν, ἔχει τὸ ἰῶτα πάντοτε βραχὺ: Σπαρτιάτης (πρβλ. ἀρ. 8).
4. -ιδεύς, ὑποκορ. κατάλ., ἔχει τὸ ἰῶτα πάντοτε βραχὺ: ἀθηονίδεύς, λυκιδεύς.
5. -ιῶδης, πατρωνυμ. κατάλ., ἔχει τὸ ἰῶτα πάντοτε βραχὺ: Δευκαλιῶδης, Εὐρυπιδῶδης, Θουκυδιδῶδης, Περσιδῶδης.
Σημ.: Ὁ παρὰ Θεοκρίτῳ ἀπαντῶν τύπος Δαγιδῶδης (μετὰ μακροῦ ἰῶτα) κεῖται ἀναμφιβόλως ἀντὶ τοῦ ὀρθοτέρου Δαγιάδης.
6. -ιδιον, ὑποκορ. κατάλ., ἔχει:
- α' Βραχὺ ἰῶτα, ὁσάκις τῆς ὑποκορ. καταλήξεως προηγείται σύμφωνον ἢ φωνήεν: ξιφιδιον, φουκιδιον, χοιριδιον, γηιδιον, βοδιον.
- β' Μακρόν ἰῶτα, ὁσάκις τοῦτο ἔχει προέλθῃ ἐκ διπλοῦ ιι κατὰ συναίρεσιν: ἱματιδιον, οἰκτιδιον.
7. -ιδιος, -ιδια, -ιδιον, κατάλ. ἐπίδ., ἔχει βραχὺ τὸ ἰῶτα: γενεθλίδιος, λαθριδιος, μοιριδος.
8. -ιητης, -ιητις, καταλ. οὐσ., ἔχουσι τὸ ἰῶτα πάντοτε βραχὺ: πολλήτης, πολλήτις (πρβλ. 3).
9. -ικος, -ικη, -ικον, κατάλ. ἐπίδ., ἔχει τὸ ἰῶτα πάντοτε βραχὺ: Ἀττικός, κωμικός, τραγικός, νυμφικός, τηλικός.
Ἐξαιρέσεις: Μακρόν εἶναι τὸ ἰῶτα τῆς καταλ. ταύτης μόνον εἰς τινὰ κύρια ὀνόματα (Γράνικος, Καϊκός), ὡς καὶ εἰς πάντα τὰ οὐνδετα τὰ ἔχοντα ὡς θ' συνδετικὸν τὴν λ. νίκη: καλλίνικος, Ἀνθρόνικος, Βερενίκη, Εὐνίκη, Φερένικος.
10. -ιλος, κατάλ. οὐσιαστ., καὶ -ιλος, -ιλη, -ιλον, κατάλ. ἐπίδ., ἔχουσιν:
- α' Μακρόν ἰῶτα εἰς τὰ προπαροξύτονα οὐσιαστικά: ἀργίλος, ὄμιλος, στρόβιλος. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῆς οὐσιαστ. καταλ. -ιλον: πέδιλον. Μακρόν ἔχουσι τὸ ἰῶτα καὶ τὰ χιλός, ψιλός.
- β' βραχὺ ἰῶτα ἔχουσι τὰ παροξύτονα οὐσιαστικά καὶ ἐπίθετα: Ζωίλος, ναυτίλος, κωτίλος, ποικίλος, πομπίλος.
11. -ιμα, κατάλ. οὐσιαστ. παραγομένων ἐκ ρημάτων εἰς -ινω, ἔχει συνήθως τὸ ἰῶτα βραχὺ: κλίμα, κρέμα.
Ἐν τούτοις παρ' Αἰσχύλῳ ἀπαντᾷ καὶ κρέμα, διττογραφεῖται δὲ καὶ τὸ κλίμα (κλίμα).
12. -ιμος, -ιμη, -ιμον, κατάλ. ἐπίδ., ἔχει τὸ ἰῶτα πάντοτε βραχὺ: ἀνθίμος, κάρπιμος, νόστιμος, ὄμβριμος, χρῆσιμος.

Σημ. Αἱ λέξεις *λίμος*, *σιμός*, *ἄτιμος*, *Διότιμος*, *βούλιμος*, *ἴφθιμος* (πᾶσαι μετὰ μακροῦ τοῦ *ἰῶτα*), δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐξαιρέσεις, διότι ἐν αὐταῖς τὸ *ἰῶτα* ἀνήκει εἰς τὸ θέμα καὶ οὐχὶ εἰς τὴν παραγωγικὴν κατάληξιν.

13. -*ια*, κατάλ. οὐσιαστ., ἔχει μακρὸν τὸ *ἰῶτα* εἰς τὰ δηλυκὰ κύρια ὀνόματα, τὸ προερχόμενα ἐκ τῆς Λατινικῆς (: *Ἰουστῖνα*, *Σαβῖνα* κλπ.), ὡς καὶ εἰς τὰ καθ' ὅμοιον τρόπον ἐσχηματισμένο τῆς Ἑλληνικῆς: *Αἰγῖνα*, *Καμάρινα*.
14. -*ιερς*, -*ιευα*, -*ιευον*, κατάλ. ἐπιθ., ἔχει τὸ *ἰῶτα* βραχὺ πάντοτε: *ἰοτῖνος*, *λαῖνους*.
15. -*ινη*, κατάλ. οὐσιαστ., ἔχει μακρὸν τὸ *ἰῶτα* εἰς τὰ πολυσύλλαβα δηλυκὰ οὐσιαστικά καὶ κύρια ὀνόματα (: *ἰαχυσῖνη*, *ἐργασῖνη*, *ἠρωῖνη*, *λατρῖνη*, *Ἀδρηστῖνη*, *Αἰθῖνη*, *Ἀδρηστῖνη*, *Νηρηῖνη*, *ᾠκεανῖνη*), ὡς καὶ εἰς τὰ πλεῖστα τρισύλλαβα (: *ἀξῖνη*, *δοτῖνη*, *πυτῖνη*, *ὑσμῖνη*, *Μυρῖνη*), καὶ εἰς τὸ δισύλλαβα *δῖνη* καὶ *κλίνη*.
Ἐξαιρέσεις: Βραχὺ εἶναι τὸ *ἰῶτα* εἰς τὸ ὄνομο πόλεως *Μολυβδῖνη*, ὡς καὶ εἰς τὰ: *εἰλαπῖνη*, *Ἀσίνη*, *Μυρσίνη* καὶ *σατῖνη*, διχρονον δὲ ἐν τῷ *μυρτῖνη*.
16. -*ινης*, κατάλ. οὐσιαστ., ἔχει τὸ *ἰῶτα* βραχὺ εἰς τὰ ἄρσεν. κύρια ὀνόματα: *Αἰσχῖνης*, *Λεπτῖνης*. Τὰ μετὰ μακροῦ *ἰῶτα* *βαθυδῖνης*, *εἰδῖνης*, καὶ ἄλλα σύνδετα ἐκ τοῦ *δῖνη* ὡς ὅ' συνδετ., δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ἐξαιρέσεις, διότι ἐν αὐτοῖς τὸ *ἰῶτα* ἀνήκει εἰς τὴν συλλαβὴν τοῦ θέματος καὶ οὐχὶ εἰς τὴν κατάληξιν.
17. -*ιως*, κατάλ. οὐσ., καὶ -*ιως*, -*ινη*, -*ιων*, κατάλ. ἐπιθ., ἔχουσιν:
α' Μακρὸν τὸ *ἰῶτα* εἰς τὰ Ἐθνικά καὶ εἰς τὰ ἄρσεν. κύρια ὀνόματα: *Λατῖνος*, *Μαμμερῖνος*, *Ἀρχῖνος*, *Ἐργῖνος*, *Καλλῖνος*, *Φιλῖνος*, ὡς καὶ εἰς τὰ ἐξ αὐτῶν παράγωγα (: *Λατῖνιάς*)· ἐπίσης μακρὸν εἶναι τὸ *ἰῶτα* τῆς καταλ. ταύτης εἰς τὰ προσηγορικά τὰ τονιζόμενα ἐπὶ τῆς παραληγουσῆς (: *γυρῖνος*, *εἰρυθῖνος*, *ἐχῖνος*, *ἰκτῖνος*, *κορακῖνος*), ὡς καὶ εἰς μερικά ὀξύτονα (π.χ. *ἐρῖνός* καὶ *χαλῖνός*) καὶ εἰς τὰ ἐξ αὐτῶν παράγωγα (*ἀρχαῖλῖνος*, *χαλῖνωθήριον* κ.τ.δ.).
Σημ. 1. Ὅσα ἐκ τῶν εἰς -*ιως* καὶ -*ιων* οὐσιαστικῶν εἶναι προπαροξύτονα ἔχουσι κατὰ κανόνα βραχὺ τὸ *ἰῶτα*· ἀπαντῶσιν ἐν τούτοις καὶ τούτου τοῦ κανόνος ἐξαιρέσεις, καὶ ἰδίᾳ τὰ: *κἀμῖνος*, *κνυκλάμῖνος* ἢ *κνυκλάμῖνον*, *κῦμῖνον*, *ὑσμῖνος*, *σέλινον*.
Σημ. 2. Κατ' ἐξαιρέσειν βραχὺ εἶναι τὸ *ἰῶτα* τῆς λ. *καρκῖνος*, καίτοι καὶ τοῦτο ἀπαντᾷ ἐν χειρογράφῳ τοῦ Ἀριστοτέλους ὡς προπερισπώμενον.
- β' Βραχὺ τὸ *ἰῶτα* εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ἐπιθέτων: *βύσσῖνος*, *δάφνῖνος*, *ἐλάτῖνος*, *θακινῖθῖνος*, *δειλίθῖνος*, *εἰαργῖνός*, *εἰσπερῖνός*, *εὐθῖνός*, *γυκτερῖνός*, *ἀληθῖνός*, *θαμῖνός*, *ταχῖνός*.
Σημ. Ἡδὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἀπαντῶσι μετὰ μακροῦ *ἰῶτα* τὰ: *μοσημβεῖνός*, *δρεθρεῖνός*, *δπωρεῖνός*, καὶ *μετοπωρεῖνός*· ἐν αὐτοῖς ὁμοῦς τὸ *ἰῶτα* φαίνεται ὅτι εἶναι μᾶλλον διχρονον παρὰ μακρὸν.
18. -*ιονίδης*, πατρωνυμ. κατάλ. ἔχει τὸ ἐν ἀρχῇ *ἰῶτα* πάντοτε μακρὸν: *Ἰαπετιονίδης*, *Ταλαιονίδης*, *Ἐλατιονίδης* (πρβλ. 28).
19. -*ιρις*, κατάλ. οὐσιαστ., ἔχει μακρὸν πάντοτε τὸ ἀρχικὸν *ἰῶτα*, ἀλλ' ἀπαντᾷ μόνον εἰς κύρια ὀνόματα: *Ἴρις* (ἀπαντῶν καὶ ὡς προσηγορ.), *Σῖρις*, *Βούσιρις*, *ᾠσιρις*.
20. -*ισις*, κατάλ. οὐσιαστ., ἔχει βραχὺ τὸ ἀρχικὸν *ἰῶτα*: *ῖσις*, *φθῖσις*, *δπλῖσις*. Μόνον τὸ *Ἴσις* ἔχει τὸ *ἰῶτα* μακρὸν.
21. -*ισος*, κατάλ. οὐσ., ἔχει μακρὸν τὸ *ἰῶτα*: *Ἀμνῖτός*, *Κηφῖτός*, *Παροπαμῖτός*· μακρὸν ὡσαύτως εἶναι τὸ *ἰῶτα* καὶ εἰς τὰ ἐξ αὐτῶν παράγωγα: *Ἀμνῖσις*, *Κηφῖσις*, ὡς καὶ εἰς τὴν κατάλ. -*ισης*: *Ἀγγῖσις*.
22. -*ιτρος*, ἀντωνυμ. κατάλ. ἐπιθ., ἔχει τὸ *ἰῶτα* βραχὺ: *νωῖτρος*.
23. -*ιτη*, κατάλ. οὐσιαστ., ἔχει μακρὸν τὸ *ἰῶτα* εἰς τὰ δηλυκὰ κύρια ὀνόματα *Ἀμφιτρεῖτη*, *Ἄφροδιτη*. Διχρονον εἶναι τὸ *ἰῶτα* ἐν λ. *Μελίτη*.
24. -*ιτης*, κατάλ. ἄρσεν. ὄνομ. (δηλ. -*ιτις*), ἔχει μακρὸν τὸ *ἰῶτα*, τόσον εἰς τὰ ἔθνικα καὶ εἰς τὰ κύρια ὀνόματα ὄσον καὶ εἰς τὸ ὄνομα τὸ δηλοῦντο πρόσωπα: *Συβαρῖτης*, *Χερρονῖτης*, *Θεοστῖτης*, *ἀτῖτης*, *ὀδίτης*, *δπλῖτης*, *ζευφυρῖτης*, *ληῖτις*, *λιμενῖτις*, *ὠκεανῖτις*.
Ἐξαιρέσεις: Μόνον τὰ *κρεῖτης* καὶ *κρεῖτης* ἔχουσι βραχὺ τὸ *ἰῶτα*, καὶ τοῦτο φυσικὰ διότι τὸ *ἰῶτα* ἀνήκει εἰς τὸ θέμα, ὅπερ ἐν αὐτοῖς εἶναι βραχὺ.
25. -*ιτις* (βλ. ἐν -*ιτης*, ἀρ. 24).
26. -*ιτος*, -*ιτη*, -*ιτον*, κατάλ. ἐπιθ., ἔχει τὸ *ἰῶτα* κατὰ κανόνα βραχὺ, καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰ δισύλλαβα τὰ σχηματιζόμενα ἐκ ρημάτων (: *κρεῖτός*), ὡς καὶ εἰς τὰ σύνδετα *δύσκριτος*, *Δημόκριτος*, *λυρόκριτος*, *παλλῖνῖτος* κ.τ.δ.
Ἐξαιρέσεις α'. Μακρὸν εἶναι τὸ *ἰῶτα* μόνον εἰς τινα ἐξαιρετικῶς πολυσύλλαβα παραγόμενα ἐκ ρημάτων εἰς -*ιω*: π.χ. *πολυθήριτος*.
Ἐξαιρέσεις β'. Μακρὸν εἶναι ὡσαύτως τὸ *ἰῶτα* ἐν τῷ ἐπιθ. *λίτῆς* καὶ ἐν τῷ οὐσ. *ἀκόνιτον*.
27. -*ιχος*, ὑποκορ. κατάλ. οὐσ. καὶ κατάλ. ἐπιθ., ἔχει τὸ *ἰῶτα* πάντοτε βραχὺ *ἄρεῖχος*, *ὀρετάλῖχος*, *Θυώνῖχος*, *Τύννῖχος*, *δολλῖχος*, *μειλῖχος*.
Μόνον τὸ οὐσ. *τάριχος* ἔχει τὸ *ἰῶτα* μακρὸν.
28. -*ιων*, κατάλ. οὐσ., συνηθεστάτῃ ἰδίᾳ εἰς κύρια ὀνόματα, ἔχει:
α' Μακρὸν *ἰῶτα* εἰς τὰ κύρια ὀνόματα τὰ ἐν τῇ Γενικῇ λήγοντα εἰς -*ιωνος* (: *Ἀμφῖων*, *Ἀρῖων*, *Δολῖων*, *Ἰξῖων*, *Πανδῖων*, γεν. *Ἀμφῖονος*, *Ἀρῖονος* κ.λ.π.), ὡς καὶ εἰς τὰ παράγωγά των (: *Ἰξῖονίδης*, *Πανδῖονίδης*, *Πανδῖονίος* κ.τ.δ.), ἐπίσης δὲ καὶ εἰς τὰ δισύλλαβα καὶ τρισύλλαβα προσηγορικά, τὰ βραχύνοντα ἐν τῇ Γενικῇ τὸ *ω* (λήγοντα δηλ. εἰς *ονος*): *κῖων*, *πῖων*, *περῖων*, *βραχῖων*, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν παράγωγα.
Ἐξαιρέ. 1. Διχρονον εἶναι τὸ *ἰῶτα* ἐν τῇ λ. *Κρονῖων*, γεν. *Κρονῖονος* καὶ *Κρονῖωνος*. Ὅσαύτως καὶ ἐν τῇ λ. *ᾠρῖων*, -*ιωνος* οἱ Ἐπικοί χρησιμοποιοῦσι τὸ *ἰῶτα* ὡς μακρὸν κατὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ μέτρου. Βραχὺ πάντοτε εἶναι τὸ *ἰῶτα* ἐν τῇ λ. *ᾠαρίων* -*ιωνος*.
Ἐξαιρέ. 2. Ἡ λ. *ἦλιων*, γεν. *ἦλιονος* ἔχει τὸ *ἰῶτα* πάντοτε βραχὺ, ἐν ᾧ ἐν τῇ λ. *χιών*, γεν. *χιώνος* ἔχει τοῦτο κατὰ τὸ πλεῖστον βραχὺ.
- β' Βραχὺ *ἰῶτα* ἔχει ἡ κατάλ. -*ιων* εἰς τὰ κύρια ὀνόματα, τὰ ὅποια διατηροῦσι τὸ *ω* καὶ ἐν τῇ Γενικῇ: *Βῖων* (γεν. *Βῖωνος*), *Βουκολῖων* -*ιωνος*, *Δευκαλῖων* -*ιωνος*, *Ἡετίων* -*ιωνος*, *Οἰνοπίων* -*ιωνος*· διατηρεῖται δὲ βραχὺ τὸ *ἰῶτα* καὶ εἰς τὰ παράγωγα τῶν λέξεων τούτων.
29. -*ιωνη*, πατρωνυμ. κατάλ. δηλυκῶν, ἔχει τὸ *ἰῶτα* βραχὺ: *Διῶνη*, *Ἀκρισιῶνη*, *Ἰναχῖῶνη*.

Υ ψιλόν.

1. -**υα**, κατάλ. οὐσιαστ., φαίνεται ὅτι κατὰ κανόνα εἶχε τὸ *ῥ* ψιλόν μακρόν. π.χ. *ἰγνύα*. Ἡ κατέληξις πάντως αὕτη ἀπαντᾷ πολὺ σπανίως.
Βραχὺ ἐν τούτοις εἶναι τὸ *ῥ* ψιλόν ἐν λ. *καρύα*.
2. -**υη**, -**υων**, καταλ. οὐσιαστ., συνήθως ἔχουσι τὸ *ῥ* ψιλόν μακρόν: *ἀμαρτυγή*, *ἰθυή*, *ὀλολυγή*, *πῦγή*, *ᾠρῶνή*, *ὀλολυγών*.
Μόνον ἡ λ. *μαρμαρυγή* ἔχει βραχὺ τὸ *ῥ* ψιλόν.
3. -**υδιον**, ὑποκορ. κατάλ., ἔχει:
α' Βραχὺ τὸ *ῥ* ψιλόν, ὁσάκις τὸ θέμα τῆς λέξεως λήγει εἰς βραχὺ *υ*: *βοτρυδιον*.
β' Μακρόν τὸ *ῥ* ψιλόν, ὁσάκις τὸ θέμα τῆς λέξεως λήγει εἰς μακρόν *υ*: *ὑδιον*, *ἰχθυδιον*.
4. -**υδον**, ἐπιρρημ. κατάλ., ἔχει τὸ *ῥ* ψιλόν κατὰ κανόνα μακρόν: *βοτρυδόν*, *ᾠρῶδόν*.
5. -**υκος**, κατάλ. οὐσ., ἔχει συνήθως βραχὺ τὸ *ῥ* ψιλόν: *Ἀμύκος*, *Ἰβύκος*, *Κώρυνκος*. Πάντοτε βραχὺ ἔχει τὸ *ῥ* ψιλόν ἢ ἐπιθετικῆ κατάλ. -**υκος**, -**υκη**, -**υκον**: π.χ. *Διβύκος*.
Σημ. Τὰ *Ἀμυκος* καὶ *Κώρυνκος* ὅμως ἀπαντῶσι καὶ μετὰ μακροῦ *θ*.
6. -**υλή**, κατάλ. οὐσιαστ., συνήθως ἔχει τὸ *ῥ* ψιλόν βραχὺ: *ἀρβύλη*, *κοτύλη*, *σταφυλή*.
Ἐξαιρέσεις: Μόνον τὰ *ῥ* ψιλόν, *φύλη* καὶ *σπονδυλή* ἔχουσι μακρόν τὸ *ῥ* ψιλόν.
7. -**υλις**, ὑποκορ. θηλ. κατάλ. οὐσ., ἔχει τὸ *ῥ* ψιλόν βραχὺ πάντοτε: *Θεστυλις*, *θηγγυλις*, *πηγγυλις*.
Μόνον τὸ *Παμφυλις* ἔχει μακρόν τὸ *ῥ* ψιλόν ὡς σύνθετον τῆς λ. *φύλον*.
8. -**υλος**, κατάλ. οὐσ., συχνὰ ὑποκορ., καὶ -**υλος**, -**υλη**, -**υλον**, κατάλ. ἐπιθετ., κατὰ κανόνα ἔχουσι τὸ *ῥ* βραχὺ: *αἰθύλος*, *αἰμύλος*, *βράβυλος*, *δάκτυλος*, *καμπύλος*, *πίτυλος*, καὶ *ἔρωτύλος*, *μικκύλος*, *Δισχύλος*, *Βακχύλος*, *Ἡθύλος*, *Σιμύλος*.
Ἐν λ. *σκύλον* (ἢ *σκύλον*) τὸ *υ* εἶναι δίχρονον ἐν λ. *χῆλος* τὸ *υ* εἶναι μακρόν.
9. -**υμα**, κατάλ. οὐσιαστικὸν παραγομένον ἐκ ρημάτων εἰς -**υα** καὶ -**υνα**, ἔχει:
α' Μακρόν τὸ *υ* εἰς τὰς λέξ. *θύμα*, *κῦμα*, *λῦμα*, *ῥῦμα* (τοῦ *ῥύω*=*ἔρω*), *φῦμα*, *ἴδρυμα*, *φίτυμα*, καὶ εἰς τὰ πλεῖστα τῶν παραγῶγων ἐκ ρημ. εἰς -**υα**.
β' Βραχὺ τὸ *υ* εἰς τὰς λέξεις *πλύμα*, *ῥῦμα* (τοῦ *ῥέω*), *χύμα*, καὶ εἰς τὰ πλεῖστα τῶν παραγῶγων ἐκ ρημ. εἰς -**υα**.
10. -**υμος**, -**υμη**, -**υμον**, κατάλ. ἐπιθ. καὶ -**υμος**, κατάλ. οὐσιαστ., ἔχουσι τὸ *ῥ* ψιλόν πάντοτε βραχὺ εἰς τὰς τριουλλάθους καὶ πολυουλλάθους λέξεις: *δίθυμος*, *ἐθύμος*, *νήθυμος*, *εὐθύμος*, *φερώνθυμος*.—Ἀντιθέτως εἶναι μακρόν τὸ *ῥ* ψιλόν εἰς τὰς λέξεις *θυμός*, *ῥθμός*, *χῆμός*.
Τὰ σύνθετα τοῦ *θυμός* (*ἄθυμος*, *εὐθυμός* κ.ο.κ.) ἔχουσι φυσικὰ τὸ *υ* μακρόν, διότι τοῦτε καὶ ἐν τῇ συλλαβῇ τῆς ρίζης εἶναι μακρόν.
11. -**υνα**, κατάλ. οὐσιαστ., ἐκ ρημάτων εἰς -**υνα**, ἔχει μακρόν τὸ *ῥ* ψιλόν: *ἀμῦνα*.
12. -**υνη**, κατάλ. οὐσιαστ., ἔχει:
α' Μακρόν τὸ *ῥ* ψιλόν εἰς τὰ πλεῖστα τῶν τριουλλάθων οὐσιαστικῶν: *αἰσχύνη*, *δελφύνη*, *εὐθύνη*, *χελύνη*. Εἰς πολλὰ ἐν τούτοις ἐξ αὐτῶν ἢ προσφῶδια δὲν εἶναι σταθερὰ ἀλλὰ κυμαίνεται, ἀνεγνωρισμένως δὲ δίχρονον εἶναι τὸ *ῥ* ψιλόν τῶν λέξεων *κορύνη*, *οιγύνη*, *ταμύνη*, *ταρύνη*. Παρὰ τῆς Ἐπικοῦς ἐπικρατεῖ ἡ βράχυνσις τοῦ *υ*, παρ' Ἄττ. δ' ἀντιθέτως ἡ μακρότης του. **Ἐξαιρέσεις:** Πάντοτε βραχὺ εἶναι τὸ *ῥ* ψιλόν ἐν λ. *ὀδύνη*, διότι προέρχεται ἐκ βραχέως θέματος.
β' Βραχὺ τὸ *ῥ* ψιλόν εἰς τὰ πολυουλλάθα ἀφηρημένα οὐσιαστικά εἰς -**ύνη**: *δεσπούνη*, *δουλούνη*, *κερδούνη*, *μεθημοσύνη* κ.τ.δ., ἀνεξαίρετως δὲ.
13. -**υνος**, κατάλ. οὐσ., καὶ -**υνος**, -**υνη**, -**υνον**, κατάλ. ἐπιθ., ἔχουσιν:
α' Μακρόν τὸ *ῥ* ψιλόν εἰς τὰ πλεῖστα τῶν τριουλλάθων ὀνομάτων ὁσάκις τοῦ *υ* δὲν προηγέται *αἶγμα* (: *Βιθυνός*, *βόθυνος*, *εὐθυνος*, *κίνθυνος*, *αἰγυνος*, μετὰ τῶν παραγῶγων τῶν) μακρόν ὡσαύτως εἶναι τὸ *ῥ* ψιλόν καὶ ἐν τῷ *ῥ* *ῥυμός*.
Σημ. 1: Παρὰ μτγν. ὅμως Ποιηταῖς ἀπαντῶσιν αὐθαίρετοί τινες ἀποκλίσεις ἀπὸ τοῦ κανόνος τούτου, ἰδίᾳ εἰς τὰ κύρια ὀνόματα: π.χ. *Βιθυνός* παρὰ τῷ *Βιθυνός*, *Παχύνός* παρὰ τῷ *Παχύνός*, *Ἀκίνδυνός* (ὡς ὀνόματα ἀνδρῶν) κ.δ.
Σημ. 2: Εἰς πάντα τὰ παράγωγα τῆς λ. *γῦνή* (π.χ. *ἀγῦνος*, *ἀνδρόγῦνος* κ.λ.π.) τὸ βραχὺ *υ* τοῦ θέματος παραμένει φυσικὰ βραχὺ.
β' Βραχὺ τὸ *ῥ* ψιλόν εἰς τὰ ἐπιθετὰ τὰ λήγοντα εἰς -**υνος**: *δεσπόυνος*, *θυρόυνος*, *παίσυνος* κ.τ.δ., ἀνευ ἐξαιρέσεως τινος.
14. -**υρα**, κατάλ. οὐσιαστ., ἔχει:
α' μακρόν τὸ *ῥ* ψιλόν εἰς τὰς λέξεις, αἵτινες ἔχουσι τὴν λήγουσαν βραχέαν καὶ εἶναι ἐπομένως προπορεύτονι: *ἀγκύρα*, *γέφυρα*, *Θομισκύρα*, *Κέρκυρα*, *δῆρα*, *πλήμμυρα*.
Παρὰ μεταγεν. Ποιηταῖς ἀπαντῶσιν ἐξαιρέσεις τινές: π.χ. *γέφυρα*.
β' Βραχὺ τὸ *ῥ* ψιλόν εἰς τὰς λέξεις, αἵτινες ἔχουσι τὴν λήγουσαν μακράν καὶ εἶναι ἐπομένως παραρῶτονι: *θύρα*, *λύρα*, *πορφύρα*, *φιλύρα*.
Ἐξαιρέσεις: Μόνον τὸ *κολλύρα* ἔχει τὸ *ῥ* ψιλόν πάντοτε μακρόν.
15. -**υριον**, ὑποκορ. κατάλ. οὐσιαστ., ἔχει τὸ *ῥ* ψιλόν κατὰ κανόνα βραχὺ: *ἀργύριον*, *μαρτύριον*, ἐξαιρουμένων τῶν λέξεων τῶν προερχομένων ἐξ ἄλλων, ὅπου τὸ *υ* εἶναι μακρόν: *λεπθύριον* ἐκ τοῦ *λέπθρον*.
16. -**υρον** καὶ -**υρος**, καταλ. οὐσ. καὶ ἐπιθ., ἔχουσι τὸ *ῥ* ψιλόν κατὰ κανόνα βραχὺ: *ἀργύρος*, *μάρετρος*, *Ζεφύρος*, *Σάτυρος*, *καπύρος*, *λιγύρος*, *δχύρος*, *ἀχύρον*, *ἐνέχτρον*.

Ἐξαιρέσεις.

Μακρόν εἶναι τὸ *υ* τῶν οὐσιαστ. *πυρός* καὶ *τερός*, τῶν οὐδέτ. *λάφυρον*, *λέπθρον*, *πίθυρον*, καὶ τοῦ *Νίσυρος* μακρόν ὡσαύτως εἶναι τὸ *υ* εἰς τὰ ἐπιθετὰ, τῶν ὁποίων μακρὰ εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ πρό τοῦ *υ* συλλαβῆ: *ἰσχυρός*, *οἰζυρός* δίχρονον δὲ τέλος εἶναι τὸ *υ* τῶν λέξ. *ἀναγυρός*, *πάπυρος* καὶ *ἄλμυρος* (βραχὺ παρὰ τοῖς ἐπικοῖς, μακρόν παρὰ τοῖς ἄττικοις).

17. -**υσιος**, -**υσια**, -**υσιον**, κατάλ. ἐπιθ., ἔχει βραχὺ τὸ *ῥ* ψιλόν: *Ἠλύσιος*, *τηθύσιος* (πρδλ. ὁμοῦ ἀρ. 19).
18. -**υσις**, κατάλ. οὐσ., ἔχει τὸ *υ* βραχὺ: *δύσις*, *λύσις*, *φύσις*, *ἀνθύσις*.
Δίχρονον εἶναι τὸ *υ* ἐν λ. *ἴδρυσις*.
19. -**υσος**, κατάλ. οὐσιαστ., ἔχει τὸ *υ* μακρόν: *χερσός*, *Ἀμφερσός*, *Διόνυσος*, *Ἰηλθός*, *Μησός*,

Ἰσαύτως μακρόν εἶναι τὸ *υ* εἰς τὰ ἐκ τούτων παράγωγα: *Θαλίσιος, Θαλισιάδης*, καὶ εἰς τὴν κατάλ. *-υσης: Καμβύσης*.

Ἐναντιότως τὸ *υ* τοῦ προσηγορ. *μύσσης* εἶναι πάντοτε βραχύ.

20. *-υης*, κατάλ. οὐσ., ἔχει:

α' Μακρόν τὸ *υ* *ψιλόν* εἰς τὰ ἄρσεν. κύρια ὀνόματα καὶ εἰς τὰ ἄρσεν. προσηγορικά τὰ δηλοῦντα ἰδιότη-
τας καὶ χαρακτηρισμοὺς ἀνδρῶν, ὡς καὶ εἰς τὸ δηλ. *-υεις: Ἀρχυτης, πρεσβυτης, πρεσβυτις*.

Ἐξαιρέσεις: Βραχύ ἔχει τὸ *υ* ἢ λ. *θύτης*.

β' Βραχύ εἶναι τὸ *υ* *ψιλόν* εἰς πάντα ἀνεξαίρετως τὰ δηλυκὰ ἀρηρημένα οὐσιαστικά τῆς τρίτης κλίσεως, τὰ παραγόμενα ἐξ ἐπίθετων εἰς *-υς: βραδυτης, δευτης, ταχυτης* (καὶ *βραδυτης, ταχυ-
της, -ητος*) κ.τ.δ.

21. *-υεις* (βλ. ἐν *-υης*, ἀριθ. 20).

22. *-υτος*, κατάλ. οὐσ., καὶ *-υτος, -υτη, -υτον*, κατάλ. ἐπίθετων παραγομένων ἐκ ρημ. εἰς *-υω*, ἔχουσιν:
α' Μακρόν τὸ *υ* *ψιλόν* εἰς τὸ μονοσύλλαβον οὐσ. *σκυτος*, εἰς τὰ τρισύλλαβα οὐσιαστικά, τὰ ἔχοντα μακράν καὶ τὴν πρό τοῦ *υ* συλλαβὴν (: *Βηρωτός, γωρωτός, κωκυτός*), ὡς καὶ εἰς τὰ ἐπίθετα τὰ παραγόμενα ἐκ ρημάτων εἰς *-υω*, καὶ ὁρμηθέντα ἐξ ἐνός μακροῦ *υ* τοῦ παρακειμένου: *δακρυτός, ιδρυτός, τρυτός*.

Τὸ αὐτὸ ἴσχυει καὶ ἐπὶ ὄλων τῶν παραγῶγων καὶ τῶν συνδέτων: *ιδρυτός, ιδρυσιμος, ἀδάκρυτος, ἀτρυτός, ἀλίετρυτός, Ἀτρυτώνη* κ.τ.δ.

β' Βραχύ τὸ *υ* *ψιλόν* εἰς τὰ κύρια ὀνόματα, τὰ παραγόμενα ἐξ ἐπίθετων εἰς *-υς* (: *Αἰπυτος, Εὐεῦ-
τος*), εἰς τὰ οὐσιαστικά τὰ ἔχοντα τὴν πρό τοῦ *υ* συλλαβὴν βραχεῖαν (π.χ. *φορβυτός*), εἰς τὰ ὀξύτονα ἐπίθετα (*πινυτός*), καὶ εἰς τὰ ρηματικά ἐπίθετα ρημάτων ἐχόντων βραχύ *υ* ἐν τῷ παρακειμένῳ (: *λυτός, πλυτός, ἔλυτός*), ὁμοῦ μετὰ τῶν παραγῶγων καὶ τῶν συνδέτων τῶν: *λυτός, δευτικός, λυτικός, δύσλυτος, κατάρρυτος, χρυσόρυτος, ἄδρυτος*.

23. *-υφος, -υχος, -υχον*, κατάλ. οὐσ. καὶ ἐπίθ., ἔχουσι τὸ *υ* *ψιλόν* βραχύ (: *ἀργυφος, κόσσυφος, ἡσϋ-
χος, βόσσυχος*), βραχύ δ' εἶναι τοῦτο καὶ εἰς πάντας τοὺς ἐκτεταμένους τύπους (: *ἀργυ-
φος, ἡσυχία* κ.τ.δ.). Μόνον τὸ *κῦφος* καὶ *κέλυρος* ἔχουσι τὸ *υ* *ψιλόν* μακρόν.

24. *-υων*, κατάλ. οὐσ., συνήθως διατηρεῖ τὸ *ω* καὶ ἐν τῇ γενικῇ, καὶ ἔχει ἐπομένως τὸ *υ* *ψιλόν* βραχύ: *Ἀμφικρυών, Ἑλεκτρυών* (πρβλ. *Ἰῶτα 28. β.*). Ἄλλὰ καὶ ὅσα βραχύνουσι τὸ *ω* ἐν τῇ γενικῇ (λήγοντα εἰς *-ουος*) ἔχουσι καὶ αὐτὰ κατὰ τὸ πλεῖστον τὸ *υ* βραχύ: π.χ. *ἀλεκτρυών, ἀλεκτρυόνος*.

Μόνον τοῦ *Ἑλεκτρυών* ἀπαντᾷ καὶ παράλληλος τύπος μετὰ γεν εἰς *-ουος* καὶ μακροῦ *υ*.

Β'. Ἐν ταῖς παραγωγικαῖς καταλήξεσι τῶν ρημάτων.

Ἄλφα.

1. *-αζω* ἔχει τὸ *α* φύσει βραχύ· ἐπομένως μόνον λόγῳ τῆς θέσεως τοῦ *α* πρό τοῦ διπλοῦ συμφῶ-
νου *ζ* γίνεται ἢ περιέχουσα αὐτὸ συλλαβὴ «θέσει μακρά».

Ἐξαιρέσεις: Φύσει μακρόν εἶναι κατ' ἐξαιρέσιν τὸ *α* μόνον εἰς τὰ τρία ῥήματα *ματάζω, σφαδάζω, τεράζω* ὡς προῖδν συναίρεσεως ἐκ τῶν *ματαιίζω, σφαδαίζω, τεραίζω* κατὰ τινὰς τὸ αὐτὸ φαίνεται νὰ ἔχη συμβῆ καὶ ἐν τῷ *κράζω*.

2. *-αθω* ἔχει τὸ *α* πάντοτε βραχύ: *διωκάθω, εἰργάθω, ἐργάθω*.

3. *-ανω* ἔχει τὸ *α* βραχύ: *βλωστάνω, κυδάνω, λαμβάνω, λανθάνω, μανθάνω, οἰδάνω, τυγχάνω*.

Ἐξαιρέσεις.

α' Μακρόν εἶναι πάντοτε τὸ *α* τοῦ ῥήμ. *ἐκάνω*.

β' Μακρόν παρὰ τοῖς Ἐπικοῖς, ἀλλὰ βραχύ παρ' Ἀττικοῖς, εἶναι τὸ *α* τῶν *κιχάνω* καὶ *φθάνω*. Ἐναντιότως τὸ *ἰῶτα* τοῦ *κιχάνω* εἶναι βραχύ παρὰ τοῖς Ἐπικοῖς καὶ μακρόν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς.

Ἰῶτα.

1. *-ιζω* ἔχει τὸ *ἰῶτα* φύσει βραχύ· ἐπομένως μόνον λόγῳ τῆς θέσεως τοῦ *ἰῶτα* πρό τοῦ διπλοῦ *ζ* γίνεται ἢ συλλαβὴ τοῦ «θέσει μακρά».

Μόνον τὸ *τρίζω* φαίνεται ὅτι εἶχε τὸ *ἰῶτα* φύσει μακρόν.

2. *-ινω* ἔχει τὸ *ἰῶτα* μακρόν: *κλίνω, κρίνω, δρίνω, πίνω, ὠδίνω*.

Ἐξαιρέσεις: Μόνον τὰ ῥήμ. *τίνω* καὶ *φθίνω* (ἅτινα παρὰ τοῖς Ἐπικοῖς ἔχουσι τὸ *ἰῶτα* κανονικῶς βραχύ) ἀπαντῶσι παρ' Ἀττικοῖς (καὶ πρότερον παρὰ τοῖς Ἐλεγεῖακοῖς) μετὰ βρα-
χέος τοῦ *ἰῶτα*.

Υ ψιλόν.

1. *-ύζω* ἔχει τὸ *υ* φύσει βραχύ· μόνον ἐπομένως λόγῳ τῆς θέσεως τοῦ πρό τοῦ διπλοῦ *ζ* γίνεται ἢ συλλαβὴ «θέσει μακρά».

Μόνον τὸ *τρυζω* φαίνεται ὅτι εἶχε τὸ *υ* φύσει μακρόν.

2. *-υθω* ἔχει τὸ *υ* πάντοτε βραχύ: *φθινυθω*.

3. *-υνω* ἔχει τὸ *υ* μακρόν πάντοτε: *αἰσχύνω, βραδύνω, δηθύνω, ἐντύνω, μηκύνω, παχύνω, φορύνω*,

4. *-υρω* ἔχει τὸ *υ* πάντοτε μακρόν: *ἀθύρω, κύρω, μορμύρω, πορφυρω, σύρω, φύρω*, καὶ εἰς τοὺς μέσοις τύπους *κινύρομαι, μινύρομαι, μαρτύρομαι, μύρομαι, δύρομαι* κ.τ.δ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ'

ΠΙΝΑΚΕΣ:

1. Πίναξ Α': 'Αριθμητικά συστήματα.
2. Πίναξ Β': Μήνες και ημέραι παρ' Ἀττικοῖς.
3. Πίναξ Γ': 'Ολυμπιάδες.
4. Πίναξ Δ': Ἑορταί.
5. Πίναξ Ε': Μέτρα μήκους και ἐπιφανείας.
6. Πίναξ ΣΤ': Μέτρα χωρητικότητος ὑγρῶν και στερεῶν.
7. Πίναξ Ζ': Ἀττικά Νομίσματα.

ΠΙΝΑΞ Α'

'Αριθμητικά συστήματα τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Μονάδες			'Ἐκατοντάδες		
I	α'	1	H	ρ'	100
II	β'	2	HH	σ'	200
III	γ'	3	HHH	τ'	300
IIII	δ'	4	HHHH	υ'	400
Γ	ε'	5	Γ _H	φ'	500
ΓI	ς'	6	Γ _H H	χ'	600
ΓII	ζ'	7	Γ _H HH	ψ'	700
ΓIII	η'	8	Γ _H HHH	ω'	800
ΓIIII	θ'	9	Γ _H HHHH	ω'	900
Δεκάδες			Χιλιάδες		
Δ	α'	10			
ΔI	ια'	11	X	,α	1000
ΔII	ιβ'	12	XX	,β	2000
ΔIII	ιγ'	13	XXX	,γ	3000
ΔIIII	ιδ'	14	XXXX	,δ	4000
ΔΓ	ιε'	15			
ΔΓI	ισ'	16	Γ _X	,ε	5000
ΔΓII	ις'	17	Γ _X X	,ς	6000
ΔΓIII	ιη'	18	Γ _X XX	,ζ	7000
ΔΓIIII	ιθ'	19	Γ _X XXX	,η	8000
ΔΔ	κ'	20	Γ _X XXXX	,θ	9000
ΔΔΔ	λ'	30			
ΔΔΔΔ	μ'	40	M	,ι	10000
Γ _Δ	ν'	50	MM	,κ	20000
Γ _Δ Δ	ξ'	60			
Γ _Δ ΔΔ	ο'	70	κ.ο.κ.	κ.ο.κ.	
Γ _Δ ΔΔΔ	π'	80			
Γ _Δ ΔΔΔΔ	η'	90			

Τὸ ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ σύστημα ἀριθμογραφίας ἀπαντᾷ κυρίως ἐν ἐπιγραφαῖς, και ἦτο ἐν χρῆσει παρ' Ἀττικοῖς. Ὡς βᾶσιν ἔχει τὰ ἀρχικά γράμματα τῶν ὀνομάτων ὀρισμένων βασικῶν ἀριθμῶν τὸ II (ἐν παλαιότερῳ σχήματι Γ) τοῦ ΠΕΝΤΕ, τὸ Δ τοῦ ΔΕΚΑ, τὸ Η τοῦ ΗΕΚΑΤΟΝ, τὸ Μ τοῦ ΜΥΡΙΑΙ. Ἀκόμη και ἡ κάθετος γραμμὴ τοῦ ἀρ. I εἶναι τὸ ἀρχικὸν τῆς λ. ΙΟΣ (Ιος = ἄσος, εἰς). Ἐξόδητοι ἐπομένως εἶναι οἱ συνδυασμοὶ Γ_Δ = πεντάκις δέκα = πενήκοντα, Γ_H = πεντάκις ἑκατόν = πεντακόσιοι, Γ_X = πεντάκις χίλιοι = πεντακισχίλιοι, Γ_M = πεντάκις μύριοι = πενήκοντα χιλιάδες, ὡς και τὰ σπανιότερα συμπλέγματα Δ_M = δεκάκις μύριοι = ἑκατόν χιλιάδες, και Γ_M = ἑκατοντάκις μύριοι = ἐν ἑκατομμύριον.

Μετὰ τοὺς χρόνους τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἐχρησιμοποίηθη διὰ πρώτην φοράν και καθιερώθη ἔκτοτε τὸ ἀριθμητικὸν σύστημα τῆς δευτέρας στήλης. Τοῦτο συνίσταται εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλφάβητου ἀφωδιασμένων διὰ μίαν μὲν ὀξείαν δεξιόθεν, προκειμένου νὰ σημάνωσιν μονάδας, δεκάδας και ἑκατοντάδας, δι' ἑνὸς δὲ εἰδους τόνου κάτωθεν ἀριστερὰ, προκειμένου νὰ σημάνωσι τὰς χιλιάδας. Ἐπειδὴ ὁμοῦ δὲν ἐπῆρκον τὰ 24 γράμματα, ἐπηύξησαν ταῦτα εἰς 27 προσθέσαντες ἄλλα τρία σημεῖα: πρῶτον τὸ ς (καλούμενον «ἐπίσημον» ἢ «ἐπίσημον βαῦ» ἢ «στίγμα»), τὸ ἔθρ. ἢ Φοιν. «Βαῦ», ταυτιζόμενον πρὸς τὸ αἰολ. F (δίγαμμα) και τὸ λατ. f· τοῦτο τὸ παρενέβαλον μεταξύ τῶν ε και ζ πρὸς δήλωσιν τοῦ ἀριθ. 6. — δεῦτερον τὸ η, καλούμενον κόππεα (τὸ ἔθρ. ἢ φοινικ. «κοφ», λατ. q), τὸ ὁποῖον παρενέβαλον μεταξύ τῶν π και ρ πρὸς δήλωσιν τοῦ ἀριθ. 90. — και τρίτον τὸ ρ, καλούμενον λόγφ τοῦ σχήματος τοῦ «σαμπ» (διότι ἀποτελεῖ τρόπον τινὰ συγχώνευσιν τοῦ σάν ἢ σῆγμα και τοῦ πῆ), τὸ ὁποῖον ἔθεσαν μετὰ τὸ ω' πρὸς δήλωσιν τοῦ ἀριθ. 900. Διὰ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν 27 αὐτῶν συμβόλων ἠρίθμουν ἀπὸ τῆς μονάδος (1) μέχρι τοῦ 999.999. Ἐστῶσαν παραδείγματα τινά: κγ' = 23, ρα' = 101, ρι' = 110, ρις' = 116, ρη' = 990, ρηθ' = 999, α.η = 1090, ρη.θ.ρ.ηθ' = 999.999. Συνήθως ἠρίθμουν μέχρι τοῦ ρ = 100.000, διὰ τοὺς περαιτέρω δὲ ἀριθμοὺς μεταχειρίζοντο τὸ ἐπίθετον μύριοι ἠνωμένον μετὰ τῶν ἀπαιρημ. δεκάκις, εἰκοσάκις κλπ. (π.χ. δεκάκις μύριοι = 100.000, ἑκατοντάκις μύριοι = ἑκατομμύριον, χιλιάκις μύριοι = δέκα ἑκατομμύρια, μυριάκις μύριοι = ἑκατόν ἑκατομμύρια. Διὰ τὸ ἑκατομμύριον ἐχρησιμοποίησαν ἐνίοτε και τὸ ῥ ἢ τὸ ρ^P (δπου P = 100.000 και M = 10.000).

ΠΙΝΑΞ Β'. Μήνες και ημέραι παρ' Ἀττικοίς.

Οἱ Μήνες τοῦ ἔτους				
1	Ἐκατομβαιῶν	30	περίπου 15 Ἰουλ.—15 Αὐγ.	} Θερινοὶ μήνες
2	Μεταγεινιῶν	29	» 15 Αὐγ.—15 Σεπτεμβρ.	
3	Βοηδρομιῶν	30	» 15 Σεπτεμβρ.—15 Ὀκτωβρ.	
4	Πυανειψίων	29	» 15 Ὀκτωβρ.—15 Νοεμβρ.	} Φθινοπωρινοὶ μήνες
5	Μαιμακτηριῶν	30	» 15 Νοεμβρ.—15 Δεκεμβρ.	
6α	Ποσειδεῶν Α'	29	» 15 Δεκεμβρ.—15 Ἰανουαρ.	} ἔμβολιμος μῆν
6β	Ποσειδεῶν Β' (ἢ δευτέρως ἢ ὑστερος)	30	»	
7	Γαμηλιῶν	30	» 15 Ἰανουαρ.—15 Φεβρουαρ.	} Χειμερινοὶ μήνες
8	Ἄνθεστηριῶν	29	» 15 Φεβρουαρ.—15 Μαρτίου	
9	Ἐλαφηβολιῶν	30	» 15 Μαρτ.—15 Ἀπριλ.	
10	Μουνυχιῶν	29	» 15 Ἀπριλ.—15 Μαΐου	} Ἴαρινοι μήνες
11	Θαργηλιῶν	30	» 15 Μαΐου—15 Ἰουνίου	
12	Σκίροφοριῶν	29	» 15 Ἰουν.—15 Ἰουλ.	

Αἱ ἡμέραι τοῦ Ἀττικοῦ μηνός.

Αδ. ἀριθ. ἡμερῶν	ἀριθ. δεκάδων	ἡμέραι δεκάδος	Ὀνομασία ἡμερῶν ἐκάστης δεκάδος	
1		1	νομηγία [μηνός] Ἰσταμένου (ἢ ἀρχομένου)	
2		2	δευτέρα	»
3		3	τρίτη	»
4		4	τετάρτη	»
5	I	5	πέμπτη	»
6		6	ἕκτη	»
7		7	ἑβδόμη	»
8		8	ὀγδόη	»
9		9	ἐνάτη	»
10		10	δεκάτη	» (ἢ προτέρα)
11		1	πρώτη ἐπὶ δέκα (ἢ πρώτη μηνός μεσοῦτος)	
12		2	δευτέρα	» » δευτέρα » »
13		3	τρίτη	» » τρίτη » »
14		4	τετάρτη	» » τετάρτη » »
15	II	5	πέμπτη	» » πέμπτη » » (διχομηγία)
16		6	ἕκτη	» » ἕκτη » »
17		7	ἑβδόμη	» » ἑβδόμη » »
18		8	ὀγδόη	» » ὀγδόη » »
19		9	ἐνάτη	» » ἐνάτη » »
20		10	εἰκός	» » δεκάτη » »
21		1	δεκάτη φθίνοντος (ἢ ὑστερά)	Ἐν τοῖς μετ' Ἀλέξανδρον χρόνοις
22		2	ἐνάτη	πρώτη μετ' εἰκάδα (ἢ ἐπὶ εἰκάδι)
23		3	ὀγδόη	δευτέρα » » » » »
24	III	4	ἑβδόμη	τρίτη » » » » »
25		5	ἕκτη	τετάρτη » » » » »
26		6	πέμπτη	πέμπτη » » » » »
27		7	τετάρτη	ἕκτη » » » » »
28		8	τρίτη	ἑβδόμη » » » » »
29		9	δευτέρα*	ὀγδόη » » » » »
30	10	ἔνη καὶ νέα** (ἢ τριακάς)	ἐνάτη* » » » » »	
				ἔνη καὶ νέα** (ἢ τριακάς)

Οἱ μήνες παρ' Ἀρχαίους ἦσαν σεληνιακοί, ὑπολογιζόμενοι ἐπὶ τῇ βίσει τῆς ἀλλαγῆς τῆς σελήνης. Ὡς πρώτη τοῦ μηνός (νομηγία) ἐλαμβάνετο ἡ ἡμέρα, εἰς τὸ λυκόφωσ τῆς ὁποίας ἔκαμνε τὴν ἐμφάνισίν του τὸ λεπτόν δρέπανον τῆς νέας σελήνης, καὶ ἀπηκολούθουν αἱ ὑπόλοιποι ἡμέραι τοῦ μηνός μέχρι τῆς ἐπανεμφανίσεως τοῦ ἰδίου δρεπάνου τῆς ἐπομένης νέας σελήνης. Ἡ πανσελήνης ἐπομένως (ἢ διχομηγία) ἐπιπτεν ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον τοῦ μεταξὺ τῶν δύο ἐμφανίσεων χρονικοῦ διαστήματος.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ οὖτος καθοριζόμενος σεληνιακός αὐτός μῆν ἠρίθμηται 29 ἡμέρας καὶ 13 περίπου ὄρας, διὰ πρακτικῶς καθαρῶς λόγους καθώρισαν τοὺς μήνας ἀναλλάξαι 29 ἡμερῶν καὶ ἐκ 30 ἡμερῶν, καὶ τοὺς μὲν δευτέρως τοὺς ἀνόμαζον *εὐλήρεις* τοὺς δὲ πρώτους *κοίλους*. Ἐν τῇ καθημερινῇ ζωῇ ὁμοίως οἱ οἱ μήνες ὑπολογίζοντο γενικῶς ὡς διαρκείας 30 ἡμερῶν ἕκαστος.

Ἐπειδὴ δὲ ἔγινεν ἀμείσως αἰσθητόν, ὅτι ἡ τροχία δώδεκα σεληνιακῶν μηνῶν ἐπανεφάρεν εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον τοῦ ἡλιακοῦ ἔτους, ὑπελογίσθη τὸ ἔτος ὡς ἀποτελούμενον ἐκ δώδεκα μηνῶν. Μετὰ πάροδον ὁμοῦ ὀλίγων ἐτῶν ἀντελήφθησαν, ὅτι εἶχε σημειωθῆ ἰσημερινὴ διαφορά ἐπὶ ἑλαττοῦ καὶ μετὰ προσεκτικῶς ὑπολογισμοὺς εὐρήθη, ὅτι ἀνὰ πᾶσαν τριετίαν ἰσημιουτοῦ διαφορά κατὰ τι μεγαλύτερα τοῦ μηνός. Πρὸς ἀπόσβεσιν τῆς διαφοράς αὐτῆς καθιερώθη ἡ κατὰ ὠριμότητας χρονικὰς περιόδους προσθήκη ἐνὸς 13ου μηνός, ὅστις ἐκαλεῖτο *ἔμβολιμος* ἢ *ἔμβολιμαῖος*, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου τὸ ἀντίστοιχον ἔτος ἀνήρχετο εἰς 384 ἢ 388 ἡμέρας ἀντὶ τῶν 354. Τὰ κατὰ τὸν ἔμβολιμον μῆνα ἐρρυθμίσθησαν ἀπακριβῶς ἀπὸ τοῦ Σόλωνος καὶ ἐφεξῆς. διὰ πρακτικῶς πάντως λόγους ὑπολογίζετο καὶ τὸ ἔτος ὡς κατὰ μέσον ὄρον ἐκ 360 ἡμερῶν ἀποτελούμενον.

* Αἱ ἡμέραι αὐταὶ δὲν ὑπῆρχον βεβαίως εἰς τοὺς μήνας τοὺς ἀποτελουμένους 29 ἡμερῶν.

** Ἐνη καὶ νέα = ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ μηνός ἐν ᾗ τελειώνει ἡ καλαῖα σελήνη καὶ ἀρχίζει ἡ νέα (πρῶτ.) καὶ νομηγία = νέα μῆνη = νέα σελήνη = ἡ πρῶτὴ ἐκάστου μηνός.

Π Ι Ν Α Ξ Γ'
Χρονολογικός πίναξ τῶν Ὀλυμπιάδων

ἴ.Ολ.	κ. ἴ.Ρ.	π. Χ.	ἴ.Ολ.	κ. ἴ.Ρ.	π. Χ.	ἴ.Ολ.	κ. ἴ.Ρ.	π. Χ.	ἴ.Ολ.	κ. ἴ.Ρ.	π. Χ.	ἴ.Ολ.	κ. ἴ.Ρ.	π. Χ.
1.1	—	776	40.1	134	620	80.1	294	460	120.1	454	300	158.1	606	148
2.1	—	772	41.1	138	616	81.1	298	456	121.1	458	296	159.1	610	144
3.1	—	768	42.1	142	612	82.1	302	452	122.1	462	292	160.1	614	140
4.1	—	764	43.1	146	608	83.1	306	448	123.1	466	288	161.1	618	136
5.1	—	760	44.1	150	604	84.1	310	444	124.1	470	284	162.1	622	132
6.1	—	756	45.1	154	600	85.1	314	440	125.1	474	280	163.1	626	128
6.4	1	753	46.1	158	596	86.1	318	436	126.1	478	276	164.1	630	124
7.1	2	752	47.1	162	592	87.1	322	432	127.1	482	272	165.1	634	120
8.1	6	748	48.1	166	588	88.1	326	428	128.1	486	268	166.1	638	116
9.1	10	744	49.1	170	584	89.1	330	424	129.1	490	264	167.1	642	112
10.1	14	740	50.1	174	580	90.1	334	420	130.1	494	260	168.1	646	108
11.1	18	736	51.1	178	576	91.1	338	416	131.1	498	256	169.1	650	104
12.1	22	732	52.1	182	572	92.1	342	412	132.1	502	252	170.1	654	100
13.1	26	728	53.1	186	568	93.1	346	408	133.1	506	248	171.1	658	96
14.1	30	724	54.1	190	564	94.1	350	404	134.1	510	244	172.1	662	92
15.1	34	720	55.1	194	560	95.1	354	400	135.1	514	240	173.1	666	88
16.1	38	716	56.1	198	556	96.1	358	396	136.1	518	236	174.1	670	84
17.1	42	712	57.1	202	552	97.1	362	392	137.1	522	232	175.1	674	80
18.1	46	708	58.1	206	548	98.1	366	388	138.1	526	228	176.1	678	76
19.1	50	704	59.1	210	544	99.1	370	384	139.1	530	224	177.1	682	72
20.1	54	700	60.1	214	540	100.1	374	380	140.1	534	220	178.1	686	68
21.1	58	696	61.1	218	536	101.1	378	376	141.1	538	216	179.1	690	64
22.1	62	692	62.1	222	532	102.1	382	372	142.1	542	212	180.1	694	60
23.1	66	688	63.1	226	528	103.1	386	368	143.1	546	208	181.1	698	56
24.1	70	684	64.1	230	524	104.1	390	364	144.1	550	204	182.1	702	52
25.1	74	680	65.1	234	520	105.1	394	360	145.1	554	200	183.1	706	48
26.1	78	676	66.1	238	516	106.1	398	356	146.1	558	196	184.1	710	44
27.1	82	672	67.1	242	512	107.1	402	352	147.1	562	192	185.1	714	40
28.1	86	668	68.1	246	508	108.1	406	348	148.1	566	188	186.1	718	36
29.1	90	664	69.1	250	504	109.1	410	344	149.1	570	184	187.1	722	32
30.1	94	660	70.1	254	500	110.1	414	340	150.1	574	180	188.1	726	28
31.1	98	656	71.1	258	496	111.1	418	336	151.1	578	176	189.1	730	24
32.1	102	652	72.1	262	492	112.1	422	332	152.1	582	172	190.1	734	20
33.1	106	648	73.1	266	488	113.1	426	328	153.1	586	168	191.1	738	16
34.1	110	644	74.1	270	484	114.1	430	324	154.1	590	164	192.1	742	12
35.1	114	640	75.1	274	480	115.1	434	320	155.1	594	160	193.1	746	8
36.1	118	636	76.1	278	476	116.1	438	316	156.1	598	156	194.1	750	4
37.1	122	632	77.1	282	472	117.1	442	312	157.1	602	152	194.4	753	1
38.1	126	628	78.1	286	468	118.1	446	308						
39.1	130	624	79.1	290	464	119.1	450	304						

Υπόμνημα :

1) Ὅπως φαίνεται καὶ ἐκ τῶν ἀντιστοιχῶν χρονολογιῶν (ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης καὶ ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως), ἑκάστη τῶν ὁποίων διαφέρει τῆς τε προηγούμενης καὶ τῆς ἐπομένης κατὰ 4 ἔτη, ἐν τῷ πίνακι σημειοῦται μόνον τὸ πρῶτον ἔτος ἐκάστης Ὀλυμπιάδος, παραλείπονται δὲ τὰ ἄλλα τρία.

2) Ἀρχικῶς οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐχρονολογοῦν ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ καταλόγου τῶν ἐπισημῶν Ἀρχόντων, οἱ δὲ Σπαρτιῆται ἐπὶ τῆ βάσει τῶν ὀνομάτων τῶν πρώτων (καὶ κυριωτέρων) Ἐφόρων, καὶ ἄλλοι ἄλλαχού ἄλλως. Ἡ ἐπὶ τοιούτων ὁμοῦ βάσεων χρονολογήσεις δὲν ἱκανοποιεῖ, καὶ ἐχρειάζετο κατὰ τὸ γενικῶς ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων ἀνεγνωρισμὸν καὶ ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὰς τοπικὰς συνθήκας. Οὕτω ἡ κατὰ Ὀλυμπιάδας χρονολογία καθιερώθη ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Τὸ πρῶτον ἔτος τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος (1, 1) συμπίπτει πρὸς τὸ ἔτος 776 π.Χ.

3) Διὰ τὴν μετατροπὴν χρονολογίας τῶν Ὀλυμπιάδων εἰς χρονολογίαν βασιζομένην ἐπὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ τανάπαλιν ἔστω τὸ ἀκόλουθον παράδειγμα : ὡς ἔτος τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας μᾶς παρεδόθη ἡ 75, 1 Ὀλυμπιάς τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ ναυμαχία συνέβη κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς 75ης Ὀλυμπιάδος : ὅτι ἐπομένης εἶχον παρῆλθαι 74 πλήρεις Ὀλυμπιάδες καὶ 1 ἔτος τῆς 75ης. Πρέπει ἐπομένως νὰ πολλαπλασιασώμεν τὸν ἀριθμ. 74×4=296, εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον νὰ προσθέσωμεν καὶ τὸ 1 ἔτος τῆς ἐπομένης Ὀλυμπιάδος (75ης), δηλ. 297, καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον νὰ ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τὸν ἀριθμ. 777 (ἄφ' οὗ, ὅπως εἴπομεν, τὸ πρῶτον ἔτος τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος συμπίπτει πρὸς τὸ 776 π.Χ.) ἐπομένως 777—297=480 π.Χ.

Ἄν τώρα δοθῇ ἀντιθέτως ἡ χρονολογία τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας καὶ ζητηθῇ ἡ ἀναγωγή τῆς εἰς τὴν χρονολογίαν τῶν Ὀλυμπιάδων, θὰ πρέπῃ νὰ ἀφαιρέσωμεν τὸν ἀρ. 480 ἀπὸ τὸν 777 (777—480=297) καὶ τὸ ὑπόλοιπον 297 νὰ διαιρέσωμεν διὰ τοῦ 4 (297 : 4 = 74 καὶ ὑπόλ. 1), ἰ.ε. ἔχομεν 74 πλήρεις τετραετίας (Ὀλυμπιάδας) καὶ μετὰ τοῦ ἐνός περισεύοντος ἔτους φθάνομεν τὴν 75, 1 Ὀλυμπιάδα.

ΠΙΝΑΞ Δ'

Αί κυριώτεροι έορταί τών αρχαίων Έλλήνων.

I. Έκατομβαιών (Ίούλ.—Αύγ.). 8. Θηροετα. 11.—16. Όλύμπια. 12. Θερινά Νέμεα. Κρόνια 16. Συνοικία. 24.—29. Μεγάλα Παναθήνια. 28.—29. Μικρά Παναθήνια. Έκατόμβαια (;) Θερινά Ίσθμια. Ύακίνθια. Γυμνοπαίδαι.	10.—14. Θεσμοφορία. 27.—29. Άπατούρια. 30. Χαλκετα.	X. Μουνοχιών Άπρ.—Μάτ.). 1. (7) Πύθια. 6. Δελφίτια. 16. Μουνούχια και έπινίκιος έορτή τής περιτήν έν Κύπρω Σαλαμίνα μάχης. 19. Διάσια ή Όλυμπια. Άδώνια. Κυβερνήσια (ή 6. Πυανεψ.). Έαρινά Ίσθμια(ή τόν έπόμενον μήνα).
II. Μεταγειτινών (Αύγ.—Σεπτ.). 7. Κάρνεια. Μεταγείτνια.	V.Μαιμακτηριών (Νοέμβρ.—Δεκ.) 20. Μαιμακτήρια.	
III.Βοηδρομιών (Σεπτ.—Όκτώβρ.). 3. Έλευθέρια. 5. Γενέσια. 6. Μαραθώνια. Βοηδρόμια. 12. Χαριστήρια. 16.—25. Μεγάλα Έλευσίτια μυστήρια. Άγλαύρια.	VI. Ποσειδεών. (Δεκ.—Ίαν.). (6). Μικρά Διονύσια Ποσειδώνια	XI. Θαρρηλιών (Μάτιος—Ίούν.). 6.—7.Θαρρηλία καιΧλόεια 7. Δαφνηφορία. 19. Καλλυντήρια. 20. Βενδίδεια. 25. Πλυντήρια. Μικρά Δήλια.
IV. Πυανεψιών (Όκτ.—Νοέμβρ.). 6. Κυβερνήσια. 7. Πυανέψια και Όσχοφόρια. 5. 6. 8. Θηροετα.	VII. Γαμηλιών (Ίαν.—Φεβρ.). 8.—11. Λήνια. 12. Χειμερινά Νέμεα. 27. Γαμήλια.	XII. Σκιροφοριών (Ίούν.—Ίούλ.). 12. Σκιροφόρια. 13. Άρρηφόρια. 14. Βουφόνιακαι Διτίπλια 28. Έράκλεια.
VIII. Άνδεστριών (Φεβρ.—Μαρτ.). 1. Υδροφορία. 11.—13. Άνδεστήρια. (11. Πιθοιγία, 12. Χόες, 13. Χύτροι). 19.—21. Μικρά Έλευσίτια μυστήρια. 23. Διάσια.	IX. Έλαφβολιών (Μάρτ.—Άπρ.). 8. Άσκληπίεια. 8.—13. Μεγάλα Διονύσια. 14. Πάνδια.	

ΠΙΝΑΞ Ε'

Πίνακες μέτρων έπιφανείας και μήκους.

Έλληνικά μέτρα έπιφανειών							Τετραγωνικά μέτρα
Πους							0,0950
36	Έξαπόδης						3,420
100	$2\frac{7}{9}$	Άκαινα					9,504
$833\frac{1}{3}$	$23\frac{4}{27}$	$8\frac{1}{3}$	Ήμικτος				79,200
$1666\frac{2}{3}$	$46\frac{8}{27}$	$16\frac{2}{3}$	2	Έκτος			158,400
2500	$69\frac{4}{9}$	25	3	$1\frac{1}{2}$	Άρουρα		240
10000	$277\frac{7}{9}$	100	12	6	4	Πλέθρον	950

ΠΙΝΑΞ Γ' (συνέχεια)

Έλληνικά μέτρα μήκους											Χιλιοστά του μέτρου	
Δάκτυλος											09,3	
2	Κόνδυλος										38,5	
4	2	Παλαιστή, Δῶρον, Δοχμή Δακτυλοδοχμή									77,1	
8	4	2	Διχάς ἢ Ἡμιπόδιον								154,1	
10	5	$2\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{4}$	Διχάς							192,7	
11	$5\frac{1}{2}$	$2\frac{3}{4}$	$1\frac{3}{8}$	$1\frac{1}{10}$	Ὁρθόδορον						211,9	
12	6	3	$1\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{5}$	$1\frac{1}{11}$	Σπιθαμή					231,2	
16	8	4	2	$1\frac{3}{5}$	$1\frac{5}{11}$	$1\frac{1}{3}$	Πούς				308,3	
18	9	$4\frac{1}{2}$	$2\frac{1}{4}$	$1\frac{4}{5}$	$1\frac{7}{11}$	$1\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{8}$	Πυγμή			346,8	
20	10	5	$2\frac{1}{2}$	2	$1\frac{9}{11}$	$1\frac{2}{3}$	$1\frac{1}{4}$	$1\frac{1}{9}$	Πυγών		385,3	
24	12	6	3	$2\frac{2}{5}$	$2\frac{2}{11}$	2	$1\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{8}$	$1\frac{1}{5}$	Πήχυς	462,4	
72	36	18	9	$7\frac{1}{5}$	$2\frac{6}{11}$	6	$4\frac{1}{2}$	4	$3\frac{3}{5}$	3	Ξόλον	1390=1 μ,39
96	48	24	12	$9\frac{3}{5}$	$8\frac{3}{11}$	8	6	$5\frac{1}{3}$	$4\frac{4}{5}$	4	$1\frac{1}{3}$	Ὄργυιά 1850=1 μ,85

Μεγαλύτερα Έλληνικά μέτρα μήκους											Μέτρα
Πούς											0,308
$1\frac{1}{2}$	Πήχυς										0,462
$2\frac{1}{2}$	$1\frac{2}{3}$	Βήμα									0,77
6	4	$2\frac{2}{5}$	Ὄργυιά								1,83
10	$6\frac{2}{3}$	4	$1\frac{2}{3}$	Κάλαμος, Ἄκαινα ἢ Δεκάπους							3,08
60	40	24	10	6	Ἄμμα						18,48
100	$66\frac{2}{3}$	40	$16\frac{2}{3}$	10	$1\frac{2}{3}$	Πλέθρον					30,83
600	400	240	100	60	10	6	Στάδιον Ὀλυμπιακὸν ἢ Στάδιος				184,97=0,025 μλ.
1200	800	480	200	120	20	12	2	Δίαιλος			369,94=0,050
2400	1600	960	400	240	40	24	4	2	Ἴππικὸν		739,87=0,100
7200	4800	2800	1200	720	120	72	12	6	3	Δόλιχος	2219=0,300

ΠΙΝΑΞ ΣΤ'

Πίνακες μέτρων χωρητικότητας υγρών και στερεών.

Ἑλληνικά μέτρα χωρητικότητας										Ἀττικά μέτρα υγρῶν		Λίτρα			
Κοχλιάριον												0,0046			
2	Χήμη											0,0091			
$2\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{4}$	Μύστρον											0,0114		
5	$2\frac{1}{2}$	2	Κόγχη										0,0228		
10	5	4	$1\frac{1}{2}$	Κύαθος									0,0456		
15	$7\frac{1}{2}$	6	4	2	Ὀξύβαφον								0,0684		
30	15	12	6	3	2	Τέταρτον							0,137		
60	30	24	12	6	4	2	Κοτύλη, Τρουβλίον, ἢ Ἡμίνα . . .							0,274	
120	60	48	24	12	8	4	2	Ξέστης						0,547	
720	360	288	144	72	48	24	12	6	Χοῦς					3,283	
5760	2280	2304	1152	576	384	192	96	48	8	Κεράμιον				26,26	
8640	4320	3456	1728	864	576	288	144	72	12	$1\frac{1}{2}$	Ἀμφορεύς, Μετροπή				39,39

Ἑλληνικά μέτρα διὰ ξηρὰ ἀντικείμενα										Λίτρα
Κοχλιάριον										0,0046
10	ΚΥΑΘΟΣ									0,0456
15	$1\frac{1}{2}$	Ὀξύβαφον								0,0684
60	6	4	ΚΟΤΥΛΗ ἢ Ἡμίνα							0,274
120	12	8	2	ΞΕΣΤΗΣ (Sextarius)						0,274
240	24	16	4	2	ΧΟΙΝΙΕ					1,094
960	96	64	16	8	4	Ἡμίεκτον				4,377
1920	192	128	32	16	8	2	Ἐκτεὺς (Modius)			8,754
11520	1152	768	192	96	48	12	6	ΜΕΔΙΜΝΟΣ		52,53

Π Ι Ν Α Ξ ΣΤ' (συνέχεια)

Ἑλληνικά σταθμά: 1) Σχέσεις τῶν τριῶν κυρίων συστημάτων				
Αἰγινητικόν : Εὐβοϊκόν ἢ Ἀρχαῖον Ἀττικόν = 6 : 5.				
» Σολώνιον ἢ μεταγενέστερον Ἀττικόν = 5 : 3.				
Εὐβοϊκόν : Σολώνιον = 25 : 18.				
1 Αἰγινητικόν τάλαντον = 6000 Αἰγινητικαὶ δραχ. = 7200 Εὐβ. = 10000 Σολώνια.				
1 Εὐβοϊκόν τάλαντον = 5000 Αἰγινητικαὶ δραχ. = 6000 Εὐβ. = 8333 1/3 Σολώνια.				
1 Σολώνιον τάλαντον = 3600 Αἰγινητικαὶ δραχ. = 4320 Εὐβ. = 6000 Σολώνια.				
2) Αἰγινητικά σταθμά, Ἀττικά καὶ Εὐβοϊκά ἐμπορικά σταθμά. Ἀττικά σταθμά τοῦ ἀργύρου				Γραμμάρια
Χαλκοῦς				0,091
8	Ὅβολος			0,728
48	6	Δραχμὴ		4,366
4800	600	100	Μνᾶ (Mina)	436,6
288000	36000	6000	60	Τάλαντον (Talentum)
				26196,2 ^{νε χιλιογρ.} = 26,20

Π Ι Ν Α Ξ Ζ'
Πίναξ Ἀττικῶν νομισμάτων.

Ἀττικά χαλκᾶ καὶ ἀργυρᾶ νομίσματα												Χρυσᾶ δραχμαὶ (περίπλον)	
Λεπτὸν												0,0029	
7	Χαλκοῦς											0,0206	
14	2	Δίχαλκον										0,041	
28	4	2	Ἡμισβόλιον									0,082	
56	8	4	2	Ὅβολος								0,16	
112	16	8	4	2	Διῶβολον							0,32	
168	24	12	6	3	1 1/2	Τριῶβολον						0,48	
224	32	16	8	4	2	1 1/3	Τετρώβολον					0,65	
336	48	24	12	6	3	2	1 1/2	Δραχμὴ				0,97	
672	96	48	24	12	6	4	3	2	Δίδραχμον			1,94	
1344	192	96	48	24	12	8	6	4	2	Τετράδραχμον		3,88	
33600	4800	2400	1200	600	300	200	150	100	50	25	Μνᾶ	97,07	
2016000	288000	144000	72000	36000	18000	12000	9000	6000	3000	1500	60	Τάλαντον	5823,33

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ ΡΗΤΩΝ, ΓΝΩΜΙΚΩΝ, ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΩΔΩΝ ΦΡΑΣΕΩΝ

Α'. Ἐκ τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς

1. ἀγαθῆς γυναικός ἐστιν μὴ κρείττονα εἶναι τοῦ ἀνδρός, ἀλλ' ὑπήκοον· γυνὴ δὲ νικῶσ' ἄνδρα κακὸν ἐστὶ μέγα.

Καλὴ σύζυγος εἶναι ἐκείνη ποῦ εἶναι ὑπήκοος τοῦ ἀνδρός καὶ ὄχι ἐκείνη ποῦ ἐξουσιάζει τὸν ἄνδρα· αὐτὴ εἶναι μέγα κακὸν.

Φιλῆμονος ἀδήλων, ἀπόσπ. 44 (Meineke).

2. ἄγει δὲ πρὸς φῶς τὴν ἀλήθειαν χρόνος.

Μὲ τὸν καιρὸ φωτίζεται ἡ ἀλήθεια.

Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι, Ἀπόσπ. 256 (Koerte).

3. ἀεὶ νομίζονθ' οἱ πένητες τῶν θεῶν.

Ἀνέκαθεν οἱ πτωχοὶ θεωροῦνται προστατευόμενοι τῶν θεῶν.

Μένανδρος.

4. ἀθάνατον ἐστὶ κακὸν ἀναγκαῖον γυνή.

Ἡ γυνὴ εἶναι τὸ αἰώνιον ἀναγκαῖον κακὸν.

Φιλῆμονος ἀδήλων, ἀπόσπ. 103 (Meineke).

5. αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναὶ φρενῶν ἀγάλματα ἀγορᾶς εἰσιν.

Ἀνθρώποι, ποῦ δὲν εἶναι παρὰ σάρκες χωρὶς μυαλό, δὲν διαφέρουν ἀπὸ τοὺς ἀνδριάντας ποῦ εἶναι στημένοι στὴν ἀγορά.

Εὐριπίδου Ἡλέκτρα 387.

6. αἱ δευτέραι φροντίδες σοφώτεραι.

Ὅτι τὸ κάθε τι πρέπει νὰ τὸ βασανίζωμεν εἰς τὴν σκέψιν μας καὶ νὰ μὴ ἐνεργῶμεν ὡσάν αὐτόματα.

Εὐριπίδου Ἰππόλ. 436.

7. αἰδῶς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ· ἡ γὰρ σιωπὴ τῷ λαλοῦντι σύμμαχος.

Τὸ νὰ δείχμεσαι ἐντροπαλὸς ἀνάμεσα σὲ κακοὺς δὲν ὠφελεῖ καθόλου, διότι ἡ σιωπὴ ἡ δικὴ σου ἀποβαίνει σύμμαχος τοῦ φλυαροῦντος κακοῦ.

Σοφοκλέους ἀπόσπ. 667.

8. αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.

Πάντοτε νὰ ἀριστεύης καὶ νὰ διακρίνεσαι ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους.

Ὁμήρου Ἰλ. VI 208.

9. Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ.

(Ἐπὶ ἐπιχειροῦντων πράγματα ἀκατόρθωτα).

Λουκιανῶ, Πρὸς ἀπαιδεύτον 28.

10. Αἰθίωψ οὐ λευκαίνεται.

Βλ. ἀρ. 9.

Ἀποστόλιος, Παροιμίαι, I 68.

11. αἰσχρὸν νῆα γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.

Νεαρὰ σύζυγος αἰσθάνεται πάντοτε ἀηδίαν καὶ ἐντροπὴν διὰ τὸν γέροντα σύζυγον.

Ἀριστοφάνους ἀπόσπ. 497.

12. αἰσχρόνομαί πλουτοῦντι δωρεῖσθαι φίλῳ, μὴ μ' ἄφρονα κρίνη καὶ διδοῦς αἰτεῖν δοκῶ.

Ἐντρέπομαι νὰ κάνω δῶρα εἰς φίλον μου πλούσιον, καὶ φοβοῦμαι μήπως μὲ περάση γιὰ ἄφρονα, κινδυνεύω δὲ ἐνῶ δίδω νὰ θεωρηθῶ ὡς ζητῶν.

Σύγκρισις Μενάνδρου καὶ Φιλιστίωνος σ. 358.

13. ἄκουε πολλά, λάλει καιρία.

Ἦμπορεῖς νὰ ἀκούης ὅσοιδήποτε πολλά, ἀλλὰ ὅ,τι λέγεις πρέπει νὰ λέγεται «στὴν ὥρα του».

Βίας I σ. 65, 7 (Diels-Kranz).

14. ἀληθὴς ὁ λόγος, ὡς δις καὶ γέρον.

Εἶναι ἀληθινή ἡ παροιμία, ὅτι ὁ γέρονς εἶναι δύο φορές παιδί.

Κρατίνου Ἀπόσπ. 24 (Edmonds).

15. ἄλλων ἱατρὸς αὐτὸς ἔλκεσι βρῶν.

Κάνει τὸ γιατρὸ σ' ἄλλους, τὴ στιγμὴ ποῦ εἶναι ὁ ἴδιος γεμᾶτος ἀπὸ πληγῆς.

Εὐριπίδου ἀπόσπ. 1071.

16. ἄλωτὰ γίγνεται ἐπιμελείη καὶ πόνος ἅπαντα.

Μὲ ἀδιάκοπον φροντίδα καὶ συνεχῆ μόχθον ὅλα κατορθώνονται.

Μενάνδρου Δύσκολος 862.

17. ἅμα δὲ κιθῶνι ἐκδυομένῳ συνεκδύεται καὶ τὴν αἰδῶ γυνή.

Τὴν ὥρα ποῦ γδύνεται μιὰ γυναίκα μπρὸς σὲ ἄλλον ἄνδρα, ἐκείνη τὴν ὥρα πετάει ἀπὸ πάνω της καὶ κάθε τσίπα.

Ἡροδότου I 8.

18. ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει.

Ἡ ἀμάθεια κάμνει τὸν ἄνθρωπον τολμηρὸν μέχρι θρασύτητος, ἐνῶ ἡ περίσκεψις τὸν κάνει διστακτικόν.

Θουκυδίδου II 40, 3.

19. ἀνάγκη δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

Μὲ τὴν ἀνάγκην δὲν τὰ βάνουν οὔτε οἱ θεοί. (Πρβλ. ἀνάγκη καὶ θεοὶ πείθονται).

Σιμωνίδης Κεῖος, 4, 21.

20. ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύει πλέον.

Ἡ ἀνάγκη ἔχει τὴν μεγαλύτεραν ἰσχύν ἀπὸ ὅλα τὰ πράγματα.

Εὐριπίδου Ἑλ. 514.

21. ἀναρχίας δὲ μείζον οὐκ ἐστὶ κακόν.

Δὲν ὑπάρχει πιὸ μεγάλο κακὸ ἀπὸ τὴν ἀναρχίαν.

Σοφοκλέους Ἀντιγόνη 672.

22. ἀνάσχω πάσχων· δρῶν γὰρ ἔχαιρες.

Ὅταν πάσχης νὰ κάνης ὑπομονήν· ἔτσι πάλι ἦσουν στὶς χαρὲς σου, ὅταν σὺ ἔδρας καὶ ἄλλοι ἐπάσχων ἐξ αἰτίας σου.

Εὐριπίδου ἀπόσπ. 1075.

23. ἀναφαίρετον κτήμ' ἐστὶ παιδεία βροτοῖς.

Ἡ παιδεία εἶναι διὰ τὸν ἄνθρωπον τὸ μόνον κτήμα ποῦ δὲν ἦμπορεῖ νὰ τοῦ τὸ ἀφαιρέση κανεὶς.

Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 2.

24. ἀναφαίρετον ἔπλον ἀρετῆ.

Ἀντισθένης—Διογ. Λαέρτιος VI 2,5,12

25. ἂν δ' ὁ γέρον χορευῆ, τρίχας γέρον μὲν ἔστιν, τὰς δὲ φρένας νεάζει.

Ἄν δὲ ὁ γέρος χορευῆ, θά πῃ πῶς τὰ μαλλιά του εἶναι γέρικά, ἐνὼ τὰ μυαλά του νεάζουν

Ἄνακρέων.

26. ἄνδρες γὰρ πόλις καὶ οὐ τείχη, οὐδὲ νῆες ἀνδρῶν κεναί.

Τὸ ἔμψυχον ὑλικόν (οἱ πολεμισταί) κάνουν τὴν πόλιν (τὴν πατρίδα, τὸ κράτος), καὶ ὄχι τὰ ἄδεια τείχη ἢ τὰ ἄδεια καράβια.

Θουκυδίδου VII 77, 7.

27. ἄνδρες πόλῃος πύργοι ἀρήιοι.

Ἄμυντικοὶ πύργοι μιᾶς πόλεως εἶναι οἱ γενναῖοι ἄνδρες τῆς.

Ἄλκαϊος

28. ἀνδρῆιος οὐχὶ ὁ τῶν πολεμίων κρατέων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ τῶν ἡδονέων κρέσσω.

Ἄνδρῆιος δὲν εἶναι μόνον ὁποῖος νικᾷ τοὺς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος, ἀλλὰ καὶ ὁ μὴ κυριαρχούμενος ἀπὸ τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας.

Δημοκρίτου ἀπόσπ. 214 (Diels-Kronz).

29. ἀνδρὶ μελετητέον οὐ τὸ δοκεῖν εἶναι ἀγαθόν, ἀλλὰ τὸ εἶναι, καὶ ἴδια καὶ δημοσία.

Ὁ ἀνθρώπος πρέπει κυρίως νὰ φροντίζῃ ὄχι νὰ φαίνεται καλός, ἀλλὰ νὰ εἶναι πραγματικά, καὶ εἰς τὸν οἶκόν του καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν.

Πλάτωνος Γοργίας 527 B.

30. ἀνδρὸς πονηροῦ σπλάγγχον οὐ μαλάσσεται.

Τὰ σπλάγγχνα τοῦ κακοῦ δὲν μαλάσσονται.

Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 31.

31. ἀνδρὸς χαρακτήρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.

Ὁ χαρακτήρ ἐνὸς ἀνθρώπου διαγιγνώσκεται ἀπὸ τὸν τρόπον ποῦ συζητεῖ

Μενάνδρου Ἀπόσπ. 66 (Körte).

32. ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος.

Τῶν διασημῶν ἀνδρῶν τάφος εἶναι ὅλη ἡ γῆ.

Θουκυδίδου II 43, 3.

33. ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν, ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος οὐ βούλεται.

Δίκαιος δὲν εἶναι ὁποῖος δὲν κάμνει ἀδικίαν, ἀλλὰ ὁποῖος ἔχει τὴν δύναμιν νὰ τὴν κάμῃ ἀλλὰ δὲν θέλει.

Φιλήμονος ἀδήλων ἀπόσπ. 10 (Meineke).

34. ἀνθρωπὸς εἰμι, ἥμαρτον.

Σάν ἀνθρώπος ποῦ εἰμαι ἡμάρτησα.

Ἡρώδου Μιμίαμβοι V 27.

35. ἀνθρώπος ὢν γίγνωσκε τῆς ὀργῆς κρατεῖν,

Εἶσαι ἀνθρώπος καὶ πρέπει νὰ ξέρῃς πῶς νὰ συγκρατῆς τὴν ὀργὴν σου.

Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 20.

36. ἂν καλὸν ἔχη τις σῶμα καὶ ψυχὴν κακὴν, καλὴν ἔχει ναῦν καὶ κυβερνήτην κακόν.

Ὁραῖον σῶμα μὲ κακὴν ψυχὴν εἶναι ὥρατο καράβι μὲ ἀνίκανον κυβερνήτην.

Σύγκρισις Μενάνδρ. καὶ Φιλιστ. σ. 366.

37. ἀντὶ γὰρ πυρὸς πῦρ ἄλλο μείζον ἢδὲ δυσμαχώτερον ἐβλάστον αἱ γυναῖκες.

Στὸν κόσμον αὐτὸ τὸ πρὸ χειρότερο καὶ πρὸ δυσκολοκαταμάχητο κακὸ ἀπὸ τῆ φωτιά εἶναι αἱ γυναῖκες.

Εὐριπίδου ἀπόσπ. 544.

38. ἄπανθ' ὁ τοῦ ζητούντος ἐδρίσκει πόνος.

Ὁ κόπος καὶ ὁ μῆχος τοῦ ἀναζητούντος τὰ ἀνυρίσκει ὅλα.

(Meineke) ἀποσπ. ἀνωδύμων κωμικῶν 343, B.

39. ἄπαντα δυσχέρεια, τὴν αὐτοῦ φύσιν ὅταν λιπὼν τις ὀρᾷ τὰ μὴ προσεικότα.

Ὅλα εἶναι δύσκολα, ὅταν κανεὶς ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ φυσικὸ του καὶ κάμνει πράγματα ποῦ δὲν τοῦ ταιριάζουν.

Σοφοκλέους Φιλοκτ. 902.

40. ἄπαντα τίκει χθῶν, πάλιν τε λαμβάνει.

Ὅλα τὰ γεννᾷ ἢ γῆ καὶ ὅλα αὐτῇ τὰ παίρνει πάλι πίσω.

Εὐριπίδου ἀπόσπ. 195.

41. ἄπαντας αὐτῶν κρείσσονας ἀνάγκη ποιεῖ.

Ὅλους ἢ ἀνάγκη τοὺς κάνει νὰ κάμνουν πράγματα ἀνώτερα τῶν δυνάμεών των.

Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 22.

42. ἄπαντας ἢ παιδείους ἡμέρους τελεῖ.

Ὅλους τοὺς ἐξημερώνουν τὰ γράμματα.

Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 41.

43. ἄπαντές ἐσμεν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοί, αὐτοὶ δ' ὅταν σφαλῶμεν, οὐ γιγνώσκομεν.

Ὅλοι εἴμαστε σοφοὶ εἰς τὸ νὰ νουθετοῦμε τοὺς ἄλλους, ὅταν ὁμως οἱ ἴδιοι πέσωμεν εἰς σφάλμα δὲν τὸ καταλαβαίνομε.

Εὐριπίδου ἀπόσπ. 1042.

44. ἄπαν τὸ κέρδος ἕδικον ὃν φέρει βλάβην.

Τὰ ἄδिका κέρδη εἶναι πάντοτε ἐπιβλαβῆ.

Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 6.

45. ἄπας ἐρυθριῶν χρηστὸς εἶναι μοι δοκεῖ.

Ὅλοι ὅσοι ἐρυθριοῦν μοῦ φαίνονται ὅτι εἶναι χρηστοί.

Μενάνδρου ὁμοπατριοί, Ἀπόσπ. 301 (Körte).

46. ἄπας μὲν λόγος, ἂν ἀπόντ' ἔργ' ἔχη, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν.

Κάθε λόγος ποῦ δὲν συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ἔργα ἀποδεικνύεται πρᾶγμα μάταιον καὶ ἀνευ περιεχομένου.

Δημοσθένους Ὀλυμπ. II 12.

47. ἂ πάσχοντες ὄφ' ἑτέρων ὀργίζεσθε, ταῦτα τοὺς ἄλλους μὴ ποιεῖτε.

Μὴν κάνετε στοὺς ἄλλους ὅ,τι σᾶς ἐξοργίζει ὅταν τὸ παθαίνετε ἀπὸ ἄλλους.

Ἰσοκράτους Νικοκλής 61.

48. ἂ πενία τέχνας ἐγειρεῖ.

Ἡ πενία εἶναι ἡ μήτηρ τῶν τεχνῶν.

Θεοκρίτου εἰδύλλια XXI 1.

49. ἀπιστοῦνται δ' οἱ λάλοι κἂν ἀληθεύωσιν.

Δὲν πιστεύονται δὲ οἱ φλύασοι κι ὅταν ἀκόμη λέγουν τὴν ἀλήθειαν.

Πλουτάρχου περὶ ἀδολεσχίας 503 D.

50. ἀπλοὺς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔσθ.

Ἡ ἀλήθεια λέγεται μὲ ἀπλᾶ λόγια.

Εὐριπίδου Φοίνισσαι, 469.

51. ἂ ποιεῖν αἰσχρὸν, ταῦτα νόμιζε μηδὲ λέγειν εἰναι καλόν.

Ὅσα εἶναι ντροπῆ νὰ τὰ κάνῃς δὲν πρέπει οὔτε καὶ νὰ τὰ λέξ.

Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον 15.

52. ἀπορία ψαλτοῦ βῆξ.

(Ὅτι ὁ ψάλτης βῆχει διὰ νὰ κρύψῃ τὴν παραφωνίαν του).

53. ἀπ' οὐρᾶς τὴν ἐγχελυν ἔχεις.

Κρατεῖς τὸ χέλυ ἀπὸ τῆς οὐρᾶς ἐν μτφρ. ἐνν. μεγάλο μπελά ἔβαλες στὸ κεφάλι σου.

Ἔρραμος.

- 54. ἀργός μὴ ἴσθι... ἀνιαρὸν ἀργία.**
Νὰ μὴ μένης χωρὶς δουλεία .. ἡ ἀργία εἶναι ἀνιαρά.
Θαλῆς I 64,7 (Diels-Kranz).
- 55. ἄρχειν οὐδενὶ προσήκει, ὅς οὐ κρείσσων ἐστὶ τῶν ἀρχομένων.**
Εἶν' ἀταίριαστο νὰ ἀρχῆ ὅποιος δὲν εἶν' ἀνώτερος τῶν ἀρχομένων.
Κῦρος.
- 56. ἄρχεσθαι μαθὼν ἄρχειν ἐπιστήση.**
Ὅταν μάθης νὰ εἶσαι ἀρχόμενος (ὑπήκοος), τότε θὰ μάθης νὰ εἶσαι ἀρχων.
Σόλων I 63, 18-19 (Diels-Kranz).
- 57. ἀρχὴ ἄνδρα δεῖξει.**
Τὸ ἀξίωμα θὰ δεῖξῃ τὸν ἄνθρωπον· ὅτι δηλ. ὁ χαρακτήρ ἐνὸς ἀνθρώπου ἐμφανίζεται κυρίως κατὰ τὴν διαχείρισιν ἀξιομάτων.
Ἄριστοτ. Ἡθ. Νικομάχ. V 1, 16.
- 58. ἀρχὴ ἦμισυ παντός.**
(Ὅτι ὅταν ἓνα πρᾶγμα ἀρχίσῃ καλὰ, πὲς πῶς εἶναι καὶ μισοκάμωμένο).
Ἄριστοτέλους Ἡθ. Νικομ. 1098 b 7.
- 59. ἢ ψέγομεν ἡμεῖς, ταῦτα μὴ μιμώμεθα.**
Νὰ μὴ μιμούμεθα ὅσα κατηγοροῦμεν οἱ ἴδιοι, ὅταν τὰ κάνουν ἄλλοι.
Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 5.
- 60. βασιλικὸν ἐστὶν εὐ ποιῶντα κακῶς ἀκούειν.**
Εἶναι ἡ μοῖρα τοῦ βασιλέως καὶ εὐεργετῶν ἀκόμη νὰ κακολογῆται.
Πλουτάρχου Ἀλεξάνδρου Ἀποφθέγμ. 32.
- 61. βέλτιον ὀψιμαθῆ καλεῖσθαι ἢ ἀμαθῆ.**
Πρὸ καλὰ νὰ σέ λένε ὀψιμαθῆ παρὰ ἀμαθῆ.
Φιλιστίων-Ἰω. Δαμασκηνός II 13, 14.
- 62. βέλτιόν ἐστιν ἅπαξ ἀποθανεῖν ἢ αἰεὶ προσδοκᾶν.**
Προτιμότερο νὰ πεθάνῃς μιὰ φορὰ παρὰ νὰ περιμένῃς τὸ θάνατο ὅσο ζῆς· πρβλ. καὶ ἐπόμενον.
Πλουτάρχου Καῖσαρ LVII 4.
- 63. βέλτιον θανεῖν ἅπαξ ἢ διὰ βίον τρέμειν (βλ. καὶ προηγούμενον).**
Προτιμότερο νὰ πεθάνῃς μιὰ φορὰ παρὰ νὰ τρέμῃς κάθε μέρα γιὰ τὴ ζωὴ σου.
Ἀἰσωπος.
- 64. βέλτιον ὕφ' ἐτέρου ἢ ὕφ' ἑαυτοῦ ἐπαινεῖσθαι.**
Προτιμότερον νὰ ἐπαινεῖσαι ἀπὸ ἄλλον παρὰ ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν σου.
Δημοκρίτου Ἀπόσπ. 114 (Diels-Kranz).
- 65. βίον καλὸν ζῆς, ἂν γυναῖκα μὴ ἔχῃς.**
Καλὴ ζωὴ περνᾷς, ἂν μείνης ἀνύπανδρος.
Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 78.
- 66. βίος ἀνεόρταστος μακρῆ δόδος ἀπανδόκευτος.**
Ζωὴ χωρὶς ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις ὁμοιάζει πρὸς μακρὰν ὁδοπορίαν χωρὶς κανένα πανδοχεῖον κατὰ τὴν διαδρομὴν.
Δημοκρίτου Ἀπόσπ. 230 (Diels-Kranz).
- 67. βιοῦν ἀλόπως θνητῶν ὄντ' οὐ ῥάδιον.**
Δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ ζήσης χωρὶς λῦπες τῆ σιμῆ πού εἶσαι θνητός.
Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 58.
- 68. βουλεύου μὲν βραδέως, ἐπιτέλει δὲ ταχέως τὰ δόξαντα.**
Βραδέως μὲν νὰ σκέπτεσαι, νὰ ἐκτελῆς ὁμως ταχέως τὰς ἀποφάσεις πού θὰ καταλήξῃς.
Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον 34.

- 69. βούλου γονεῖς πρὸ παντός ἐν τιμαῖς ἔχειν.**
Πρὸ παντός τοὺς γονεῖς σου νὰ τιμᾷς πάντοτε καὶ προθύμως.
Φιλήμων.
- 70. βούλου δ' ἀρέσκειν πᾶσι μὴ σαυτῷ μόνον.**
Πρέπει νὰ θέλῃς νὰ ἀρέσκῃς εἰς ὄλους καὶ ὄχι μόνον εἰς τὸν ἑαυτὸν σου.
Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 76.
- 71. βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ.**
(Ἐπὶ δωροδοκούμενων διὰ τὰ τρηθῶσιν σιγῆν) ὥσει ἐπὶ τῆς γλώσσης των ἐτοποθετεῖτο βαρὺ νόμισμα μὲ εἰκόνα βοός).
Ἀισχύλου Ἄγαμ. 36.
- 72. βραδέως ἐγχείρει· δ' ἂν ἄρξῃ, διαβεβαιοῦ.**
Νὰ μὴ βιάζεσαι νὰ ἀρχίσῃς κάτι· ἀλλ' ὅταν τὸ ἀρχίσῃς, καταπατάσου μαζί του στὰ γεμάτα.
Βίαις
- 73. βραδέως μὲν φίλος γίνου, γινόμενος δὲ πειρῶ διαμένειν· ὁμοίως γὰρ αἰσχρὸν μηδὲνα φίλον ἔχειν καὶ πολλοὺς ἐταίρους μεταλλάττειν.**
(Νὰ μὴ σπεύδῃς νὰ γίνεσαι φίλος μὲ κάποιον, ὅταν ὁμως γίνῃς, νὰ προσπαθήσῃς νὰ εἶσαι σταθερός· διότι εἶναι ἐξ ἴσου ἀσχημὸν τὸ νὰ μὴν ἔχῃς κανένα φίλον ὅπως καὶ τὸ νὰ ἀλλάζῃς συχνὰ φίλους).
Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον 24.
- 74. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς.**
Τέρψις προερχομένη ἀπὸ ἀνήθικον ἡδονὴν ποτὲ δὲν διαρκεῖ πολὺ.
Εὐριπίδου Ἀπόσπ. 362, 23.
- 75. βραχὺς ὁ βίος ἀνθρώπων εὐ πράσσοντι, δυστυχοῦντι δὲ μακρός.**
Ἡ ζωὴ εἰς μὲν τὸν εὐτυχοῦντα φαίνεται πῶς διαρκεῖ ὄχι πολὺ, εἰς δὲ τὸν δυστυχοῦντα ἀπεναντίας φαίνεται ἀτελειώτη.
Ἄπολλωνίος-Στοβαῖος, Ἀνθολόγ. CXXI 34. (Meineke)
- 76. βροτοῖς πέφυκε τὸν πεσόντα λακτίσαι.**
Εἶναι στὴ φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ὅποιος σκοντάπη στὴ ζωὴ νὰ τοῦ δίνουν μιὰ κλωτσιά.
Ἀισχύλου Ἄγαμ. 885.
- 77. γάμει δὲ μὴ τὴν προῖκα, ἀλλὰ τὴν γυναῖκα.**
(Νὰ νυμφεύεσαι δὲ ὄχι τὴν προῖκα, ἀλλὰ τὴν γυναῖκα).
Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 98.
- 78. γαμῖν ἐκ τῶν ὁμοίων· ἐὰν γὰρ ἐκ τῶν κρειτόνων, δεσπότης, οὐ συγγενεῖς, κτήση.**
(Νὰ παίρῃ κανεὶς γυναῖκα τῆς σειρᾶς του· γιὰτὶ ἂν πάρῃ ἀπὸ καλύτερο σοῖ, ἀποκτᾷ ἀσυνετικά καὶ ὄχι συγγενεῖς).
Κλεόβουλος I 63, 9-10 (Diels-Kranz).
- 79. γαμῖν ὁ μέλλων εἰς μετόνοιαν ἔρχεται.**
Ὁ σκεπτόμενος νὰ νυμφευθῆ ἔχει κι ὄλας πάρῃ τὸ δρόμο τῆς μετανοίας.
Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 91.
- 80. γαστρός δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν.**
Προσπάθει δὲ νὰ χαλιναγωγῆς τὴν γαστέρα σου.
Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 81.
- 81. γέρον γενόμενος μὴ φρόνει νεώτερα, μηδ' εἰς δυνεῖδος ἔλκε τὴν σεμνὴν πολιάν.**
Κι ὅταν γεράσῃς, νὰ μὴν κάνῃς νιοῦ καμώματα, κι οὔτε νὰ λερῶνῃς τ' ἄσπρα σου μαλλιὰ.
Σύγκρισις Μενάνδρ. καὶ Φιλιστ. σ. 366.
- 82. γῆ πάντα τίκτει καὶ πάλιν κομίζεται.**
Ὅλα ἀπὸ τῆ γῆ γεννιοῦνται καὶ σ' αὐτὴν ξαναγεννοῦν.
Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 89.

- 83. γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.**
Προχωρῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου γήρατος εἰς τὸ βα-
θὺ διδάσκουμαι πάντοτε πολλὰ.
Σόλωνος ἀποσπ. 22, 7.
- 84. γλώσσης κρατεῖν, καὶ μάλιστα ἐν συμποσίῳ.**
Νὰ συγκρατῆς τὴν γλώσσάν σου καὶ πρὸ πάν-
των κατὰ τὴν διάρκειαν συμποσίου.
Χίλων—Διογ. Λαέρτιος I 69.
- 85. γνῶθι σαυτὸν.**
Γνώρισε τὸν ἑαυτὸν σου.
Χίλων I 63, 25 (Diels-Kranz).
- 86. γύμναζε σεαυτὸν πόνοις ἑκουσίοις, ὅπως ἂν δύ-
νη καὶ τοὺς ἄκουσίους ὑπομένειν.**
Νὰ ἐκγυμνάζῃς εἰς τοὺς ἑκουσίους κόπους διὰ νὰ
ἦ μπερῆς νὰ ὑπομένῃς καὶ τοὺς ἄκουσίους.
Ἴσοκράτους πρὸς Δημόν. 21.
- 87. γυμνοὶ γὰρ ἤλθομεν οἱ πάντες, γυμνοὶ καὶ ἀπ-
ελευσόμεθα.**
Γυμνοὶ ἤλθομεν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον (γυμνοὶ ἐγεν-
νήθημεν) καὶ γυμνοὶ θὰ ἀπέλθωμεν τοῦ κόσμου τούτου.
Αἰσώπου μῦθοι CDX
- 88. γυναῖκες, ἐς μὲν ἔσθλ' ἀμχανώταται, κακῶν δὲ
πάντων τέκτονες σοφώτατοι.**
Οἱ γυναῖκες εἶναι τὰ πρὸ ἀνίκανα πλάσματα γιὰ τὸ
κολό. ἐν ᾧ γιὰ ὅλα τὰ κακὰ εἶναι τὰ πρὸ ἰκανὰ καὶ
σοφά.
Εὐριπίδου Μήδεια 408.
- 89. γυναίξει κόσμον ἢ σιγῇ φέρει.**
Ἡ σιγῇ εἶναι στολιδί διὰ τὰς γυναῖκας.
Σοφοκλέους Αἴας 293.
- 90. γυνὴ δὲ χρηστὴ πηδάλιον ἔστ' οἰκίας.**
Χρηστὴ σύζυγος εἶναι τὸ τιμόνι τοῦ σπιτιοῦ.
Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 99.
- 91. δεῖ δὲ χρημάτων καὶ ἀνευ τούτων οὐδὲν ἔστι
γενέσθαι τῶν δεόντων.**
Χρειάζονται χρήματα· χωρὶς αὐτὰ δὲν γίνεται τί-
ποτε ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα.
Δημοσθένους Ὀλυμπ. I 20
- 92. δεῖ καρτερεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι καὶ θαρρεῖν περὶ
τῶν μελλόντων.**
Πρέπει νὰ κάνῃ κανεὶς ὑπομονὴν δι' ὅσα κακὰ τοῦ
συμβαίνουν καὶ νὰ αἰσιοδοξῇ διὰ τὸ μέλλον.
Ἴσοκράτους Ἀρχίδαμος 48.
- 93. δεινὸν οἱ πολλοί, κακοῦργους ὅταν ἔχωσι προ-
στάτας.**
Εἶναι τρομερὸς ὁ ὄχλος, ὅταν παρασύρεται ἀπὸ κα-
κοὺς δημαγωγούς.
Εὐριπίδου Ὀρέστης 772.
- 94. δεῖ τὸ βέλτιστον αἰεὶ, μὴ τὸ ῥᾶστον ἅπαντας
λέγειν.**
Οἱ πάντες πρέπει πάντοτε νὰ λέγωμεν ὅ,τι εἶναι
ἄριστον κοί ὄχι ὅ,τι εἶναι εὐκολώτατον.
Δημοσθένους περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ 72.
- 95. δεῖ τοὺς πολλοῖς τὸν τύραννον ἀνδάνειν.**
Ὁ ἡγεμὼν πρέπει νὰ εἶναι εὐχάριστος εἰς τὸν λαόν.
Εὐριπίδου ἀπόσπ. 171.
- 96. δεσπότης δούλου δεῖται καὶ δούλος δεσπότην.**
Ὁ οἰκοδεσπότης ἔχει τὴν ἀνάγκην τοῦ δούλου του
καὶ ὁ δούλος τὴν ἀνάγκην τοῦ οἰκοδεσπότην.
Ἀριστοτέλους Ἠθ. Εὐδῆμια VII 5,4.
- 97. διὰ γυναικῶν ἴβρεις πολλαὶ τυραννίδες ἀπολώ-
λασιν.**
Ἐξ αἰτίας τῆς ἀκολασίας καὶ αὐθαδείας γυναικῶν
ἔχουν ἀφανισθῆ πολλαὶ τυραννίδες.
Ἀριστοτέλης

- 98. διὰ τοῦτο δύο ὄτα ἔχομεν στόμα δὲ ἓν, ἵνα πλείω
μὲν ἀκούωμεν, ἥττονα δὲ λέγωμεν.**
Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἔχομεν δύο αὐτιά ἀλλὰ ἓν
στόμα· διὰ νὰ ἀκούωμεν μὲν περισσότερα, νὰ λέγω-
μεν δὲ ὀλιγώτερα.
Ζήνων—Διογένης Λαέρτιος VII 23.
- 99. δίκαια δράσας συμμάχους ἔξεις θεοῦς.**
Ἄν αἱ πράξεις σου εἶναι δίκαιαι, θὰ ἔχῃς συμμάχους
σου τοὺς θεοῦς.
Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 126.
- 100. δις παῖδες οἱ γέροντες.**
Οἱ γέροντες εἶναι δυὸ φορές παιδιὰ.
Πλάτωνος Νόμοι I 646 A.
- 101. δις πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχροῖν προσκρούειν λίθον.**
Εἶναι ἐντροπὴ νὰ σκουτάφῃ κανεὶς δυὸ φορές ἐπά-
νω στὴν ἴδια πέτρα.
Ζηρόδοτος Ἐρασμος, Chiliades Adag. ἰteratus error,
- 102. δόξα καὶ πλοῦτος ἀνευ συνέσεως οὐκ ἀσφαλῆ
κτῆματα.**
Ἡ δόξα καὶ ὁ πλοῦτος, ὅταν ἐν συνοδεύωνται ἀπὸ
σύνης, ἐν εἶναι ἀσφαλῆ ἀποκτήματα.
Δημοκρίτου ἀπόσπ. 77 (Diels-Kranz).
- 103. δός μοι ποῦ στῶ καὶ τὴν γῆν κινήσω.**
Δός μου ἓνα σημεῖον (ἐξω τῆς γῆς) νὰ σταθῶ καὶ
ἤμπερῶ νὰ σοῦ κινήσω τὴν γῆν· (ἀνακάλυψις τοῦ
μοχλοῦ).
Ἀρχιμήδης.
- 104. δράσαντι γὰρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.**
Ὅποιος κάνει κακὸν εἰς ἄλλους θὰ πάθῃ καὶ ὁ ἴδιος
κατ' ἀνάγκην κακὰ ἀπὸ ἄλλους.
Αἰσχύλου ἀπόσπ. 282 (Dindorf).
- 105. δρυὸς πεσοῦσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.**
Ὅταν πέσῃ ἡ δρῦς, ὅλοι γίνονται ξυλοκόποι ἐπάνω
της· (ὅτι ὅταν κανεὶς δυστυχήσῃ, ὅλοι κυττάζουν νὰ
ὠφεληθοῦν ἀπὸ τὴν δυστυχίαν του).
Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 123.
- 106. δύο ἡμέραι γυναικὸς εἰσιν ἥδιστα, ὅταν γαμῆ
τις κάκφερῃ τεθνηκυῖαν.**
Ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς γυναικὸς δύο ἡμέραι εἶναι αἱ
πλέον γλυκεῖαι διὰ τὸν σύζυγον, ὅταν τὴν ὑπαν-
δρεῖται καὶ ὅταν τὴν κηδεύῃ.
Ἴππώναξ, ἀπόσπ. 29 (Bergk).
- 107. δῶρα πείθειν καὶ θεοῦς λόγος.**
Κάποια παροιμία λέγει, πῶς τὰ δῶρα ἔχουν τὴν δύ-
ναμιν νὰ πείθουν καὶ τοὺς θεοῦς ἀκόμη.
Εὐριπίδου Μήδεια 964.
- 108. ἐὰν ἔχομεν χρήματα, ἔξομεν φίλους.**
Ἐὰν ἔχομεν χρήματα, θὰ ἀποκτήσωμεν φίλους.
Μενάνδρος.
- 109. ἐὰν ἦς φιλομαθῆς, ἔσει πολυμαθῆς.**
Ἄν ἀγαπᾷς τὴν μάθησιν (καὶ εἶσαι μελετηρὸς), σύν-
τομα θὰ μάθῃς πολλὰ.
Ἴσοκράτους πρὸς Δημόνικον 18.
- 110. εἴπερ ἴσῃν ῥόμην γνώμη, Δημόσθενης, εἶχες·
οὔποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν Ἄρης Μακεδῶν.**
Ἄν εἶχες σωματικὴν δύναμιν ἴσῃν πρὸς τὴν δύνα-
μιν τῆς ψυχῆς σου, ποτὲ δὲν θὰ ἐκυριάρχουν τῶν
Ἑλλήνων οἱ Μακεδόνες.
Πλουτάρχου Δημο-θηνῆς XXX.
- 111. εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρησ.**
Ὁ καλλίτερος οἰωνὸς διὰ τὸν πολεμιστὴν εἶναι νὰ
μᾶχεται ὑπὲρ τῆς πατρίδος του· (ἀπάντησις τοῦ Ἑ-
κτορος, ὅταν τοῦ εἶπον ὅτι οἱ οἰωνοὶ ἦσαν δυσμενεῖς).
Ὁμήρου Ἰλιάδος M 243.

112. ἐκ τοῦ ὄραν γίγνεται τὸ ἐρᾶν.

(Ὅτι, ὅταν συχυεβλέπωνται ὁ νέος καὶ ἡ νέα, ἐρωτεύεται συχνὰ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον).

113. ἔλεφαντα ἐκ μυίας ποιεῖς.

(Ἐπὶ τερατολόγων).

Διογενιανὸς II 67 (Corp. Paroem. Gr., E. L. A. LEUTSCH).

114. ἐμοῦ θανόντος γαῖα μειχθῆτω πυρὶ· οὐδὲν μέλει μοι· τὰμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.

Μετὰ τὸν θάνατόν μου ἄς μὴ μείνη πέτρα ἐπὶ πέτρας· δὲ δίνω δεκάρα· τὰ δικά μου μιά φορά εἶναι ἐν τάξει.

Τραγικῶν ἀδέσπ. 513.

115. ἔνα... ἀλλὰ λέοντα.

(Πρὸς δῆλωσιν τοῦ ὅτι κάποιο μοναδικὸν ἔμφυχον ἢ ἄψυχον προῖον εἶναι ὑπερφυσικῆς ἀξίας).

Αἰσώπου μῦθοι 167 I 2 (Hauszath).

116. ἔνεστι γὰρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.

Εἶναι κατὰ κάποιον τρόπο ἔμφυτο νόσημα τοῦ τυράννου, νὰ μὴ ἐμπιστεύεται τοὺς φίλους του.

Αἰσχύλου Προμηθ. Δεσμώτης 224.

117. ἐξ ὄνου τὸν λέοντα.

(Ὅτι καὶ ἀπὸ τὸ ἐλάχιστον πρᾶγμα διαγιγνώσκεται ἡ ταυτότης ἐνὸς προσώπου, ζῶου κλπ.).

Ἄλκαϊος—Πλούταρχος, περὶ τῶν ἐκλειοπέτων χρηστηρίων III.

118. ἐπεὰν ἡμίονοι τέκωσι.

Ὅταν γεννήσουν τὰ μουλάρια (δηλ. ποτέ).

119. ἐπὶ δυοῖν ὄρμειν.

Ἐχω ρίξη καὶ τὶς δύο ἄγκυρες τοῦ πλοίου· ἔχω ἀγκυροβολήση καὶ μὲ τὶς δύο ἄγκυρες (ἔχω δηλ. λάβη ὅλα τὰ μέτρα πρὸς ἀντιμετώπισιν δυσκόλων καταστάσεων).

120. ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμής.

Στέκεται ἐπάνω στὴν κόψιν τοῦ ξυραφιοῦ (ὅτι κατὶ εὐρίσκειται εἰς κρισιμωτάτην θέσιν).

Ὁμήρου Ἰλιάδος K 173.

121. ἐπτὰ πόλεις διερίζουσι περὶ ῥίξαν Ὁμήρου· Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφῶν, Σαλαμίς, Ἴος, Ἄργος, Ἀθήναι.

Ἐπτὰ πόλεις φιλονικοῦν διὰ τὴν καταγωγὴν τοῦ Ὁμήρου.

A. Gellius N.A. III 11.

122. ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δὲ τ' ὄνειδος.

Ἡ δουλειὰ ἐν εἶναι ντροπὴ· ντροπὴ εἶναι νὰ κάθῃσαι καὶ νὰ μὴν κάνης τίποτε.

Ἡσιόδου Ἔργα κλπ. 311.

123. ἔργον εὐρεῖν συγγενῆ πένητός ἐστιν· οὐδεὶς γὰρ ὁμολογεῖ ἑαυτῷ προσήκειν τὸν βοηθείας τινὸς δεόμενον· αἰτεῖσθαι γὰρ ἅμα τι προσδοκᾷ.

Εἶναι δύσκολον νὰ εὕρῃς συγγενῆ πτωχοῦ· διότι κανεὶς δὲν ὁμολογεῖ ὅτι εἶναι συγγενῆς του ἀνθρώπος ἔχων ἀνάγκην βοηθείας· διότι μόλις τὸ ὁμολογήσῃ περιμένει νὰ τοῦ ζητηθῇ καὶ βοήθεια.

Μενάνδρου Ἀδελφοὶ β', Ἀπόσπ. 6 (Körte).

124. ἔρωσ ἀνίκατε μάχαν.

Ἐρωτα σὺ ἀκαταμάχητε...

Σοφοκλέους Ἀντιγ. 781.

125. ἐσμὲν οἰὸν ἐσμεν, οὐκ ἐρῶ κακόν, γυναῖκες.

Εἶμαστε αὐτὸ ποῦ εἶμαστε—δὲν θὰ πῶ τί εἶδους κακόν—εἶμαστε γυναῖκες.

Εὐριπίδου Μήδεια 889.

126. ἔσσετ' ἡμαρ, ὅταν ποτ' ὀλόγη Ἴλιος Ἰρή

Θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, ποῦ θὰ ἀφανισθῇ κάποτε καὶ ἡ ἱερὰ πόλις τοῦ Ἰλίου.

Ὁμήρου Ἰλιάδος Δ 164· Z 448.

127. ἔστ' ἔλλις ἡ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς βροτῶν.

Τοὺς περισσοτέρους θνητοὺς τοὺς βοσκᾷ (τοὺς τρέφει) ἡ ἔλλιδα.

Σοφοκλέους ἀπόσπ. 862.

128. ἔστι δ' οὐ σιγῆ λόγου κρείσσων γένοιτ' ἄν· ἔστι δ' οὐ σιγῆς λόγος.

Κάποτε—κάποτε ἡ σιγὴ θὰ μπορούσε νὰ ἀποδειχθῇ προτιμωτέρα ἀπὸ τὸν λόγον· ἀλλὰ κάποτε ὁ λόγος ἀπὸ τὴν σιγὴν.

Εὐριπίδου Ὁρέστης 638.

129. ἔστι δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός· ἡ μὲν γὰρ ἑαυτῆς οἶδεν υἱόν, ὁ δὲ οἶεται.

Ἡ μητέρα ἀγαπᾷ τὰ τέκνα περισσότερο ἀπὸ τὸν πατέρα· διότι αὐτὴ μὲν γνωρίζει ὅτι εἶναι ἰδικὰ τῆς, ἐνῶ ἐκεῖνος ἀπλῶς τὸ νομίζει.

Μενάνδρου ἀδῆλων ἀπόσπ. 112 (Meineke).

130. ἐς τὸν τῶν Δαναίδων πίθον ὕδροφορεῖν μοι δοκᾷ· Μοῦ φαίνεται πῶς δὲν θὰ καταφέρω ἀπολύτως τίποτε (ἐπὶ ματαιοπονοῦντων).

Λουκιζινοῦ Τίμων, 18.

131. ἐχθροῖς ἀπιστῶν οὐποτ' ἄν πάθοις βλάβην.

Δυσπιστῶν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς σου δὲν θέλεις ποτέ ὑποστῆ βλάβην.

Μενάνδρου Γυνῶμαι Μονόστιχοι 164.

132. ἔως κόρακες λευκοὶ γένωνται.

Ἐως ὅτου νὰ ἀσπρίσουν τὰ κοράκια· δηλ. ποτέ.

133. Ζεὺς γὰρ μεγάλῃς γλώσσης κόμπους ὑπερ-εχθαίρει

Ὁ θεὸς μισεῖ καὶ ἀπεχθάνεται τὰς μεγαλαυχίας τῶν ἀλαζόνων.

Σοφοκλέους Ἀντιγόνη, 128.

134. ζῆλωτός ὄστις ἠτύχησεν εἰς τέκνα.

Εἶναι ἀξιοζήλευτος ὁποῖος ὑπῆρξεν εὐτυχῆς στὰ παιδιὰ του.

Εὐριπίδου Ὁρέστης, 542.

135. ζῆ χύτρα, ζῆ φιλία.

Ὅσο ἔχεις καὶ κρατίεσαι ἀπὸ παράδες ἔχεις καὶ φίλους.

136. ἡ ἄμαξα τὸν βοῦν.

Ἡ ἄμαξα σύρει τὸν βουὸν πρβλ. βάζοντας τὸ κάρο μπρὸς ἀπὸ τὸ ἄλογο!

Λουκιανοῦ Νεκρικοὶ διάλογοι VI 2.

137. ἡ ἀρχὴ ἡμισοῦ τοῦ παντός.

Ἐνα καλὸ ἀρχίνισμα μιᾶς ἐργασίας ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ ἡμισοῦ τῆς ὅλης ἐργασίας (βλ. καὶ ἀριθ. 140).

Ἀριστοτέλους Ἠθ. Νικομ. 1098 b 7.

138. ἡ γὰρ Κύπρις πέρυκε τῷ σκότῳ φίλῃ· τὸ φῶς δ' ἀνάγκην προστίθεισι σωφρονεῖν

Ἡ Ἀφροδίτη καὶ τὰ ἀφροδίσια ἀγαποῦν τὸ σκοτάδι τῆς νύχτας, ἐν ᾧ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἐξαναγκάζει πρὸς σωφροσύνην.

Εὐριπίδου Ἀπόσπ. 524.

139. ἡ γλώσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν.

Πολλοὺς τοὺς κατέστρεψε ἡ γλώσσα τους.

Μενάνδρου Γυνῶμαι Μονόστιχοι 205.

140. ἡ δ' ἀρχὴ λέγεται ἡμισοῦ εἶναι παντός.

Λέγεται δὲ ὅτι ἡ ἀρχὴ εἶναι τὸ ἡμισοῦ τοῦ ὅλου· βλ. καὶ ἀρ. 137.

141. ἡδέως μὲν ἔχε πρὸς ἅπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελτίστοις.

Μὲ καλωσύνην μὲν νὰ φέρεσαι πρὸς ὅλους, νὰ συναστρέφεται ὁμως τοῖς ἀρίστοις.

Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον, 20.

142. ἦδιστον ἄκουσμα ἔπαινος.

Τὸ πλέον γλυκὺ ἄκουσμα εἶναι τὸ ἄκουσμα τοῦ ἐπαινοῦ.

Ξενοφῶντος Ἀπομνημονεύματα, II 1,31.

143. ἦθος δὲ βᾶσανός ἐστιν ἀνθρώποις χρόνος.
Τὸ ἦθος ἐνὸς ἀνθρώπου ἐλέγχεται μὲ τὴν πάροδον
τοῦ χρόνου.

Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 219.

144. ἡ κόμη τοὺς μὲν καλοὺς εὐπρεπεστέρους ἄρᾳ-
σθαι ποιεῖ, τοὺς δὲ αἰσχροὺς φοβερωτέρους.

Ἡ κόμη (τὰ μαλλιά) τοὺς ὠραίους τοὺς κάνει νὰ
φαίνωνται ὠραιότεροι, ἐν ᾧ τοὺς ἀσχημοὺς τοὺς ἀσχη-
μίζει πρὸς πολὺ.

Πλουτάρχου Λύσανδρος, 1 2.

145. ἠλιξ ἠλικὰ τέρπει.

Πρβλ. γέρων γέροντι γλῶτταν ἠδίστην ἔχει, παῖς
παιδί.

Πλάτωνος Φαῖδρος, 240 c.

146. ἡ μὲν γὰρ φύσις ἀνευ μαθήσεως τυφλόν, ἡ δὲ
μάθησις δίχα φύσεως ἐλλιπές, ἡ δ' ἀσκησις χωρὶς ἀμ-
φοῖν ἀτελές.

Διότι ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου, ἀν δὲν οὐνοδευεῖται
ἀπὸ μάθησιν εἶναι κἀτὶ τὸ τυφλόν· ἀλλὰ καὶ ἡ μάθη-
σις χωρὶς φύσιν ἐπιδεκτικὴν μαθήσεως εἶναι κἀτὶ τὸ
ἐλλιπές· ἡ δὲ ἀσκησις χωρὶς τὰ δύο ἄλλα, δηλ. χω-
ρὶς φύσιν καὶ μάθησιν, εἶναι κἀτὶ τὸ ἀτελές.

Πλούταρχος, Περὶ παιδείων ἀγωγῆς IV.

147. ἡ μὲν τοῦ σώματος ἰσχὺς γηράσκει, ἡ δὲ τῆς
ψυχῆς βῶμη τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀγήρατός ἐστιν.

Ἡ μὲν ἀντοχὴ τοῦ σώματος φθίνει κατὰ μικρόν, ἐν
ᾧ ἡ δύναμις τῆς ψυχῆς τῶν γενηαίων δὲν γηράσκει
ἐφ' ὄρου ζωῆς.

Ξενοφῶντος Ἀγησίλαος, XI 14.

148. ἡ μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλέστερον.

Εἰς ὅλα τὰ πράγματα ἡ μέση δὸδος εἶναι ἡ ἀσφα-
λεστέρα (ὅτι αἱ ἀκρότητες, αἱ ὑπερβολαί, πρέπει νὰ
ἀποφεύγονται).

Μένανδρος.

149. ἡ πόλις ἡμῶν τὸ τῶν Ἑλλήνων ὄνομα πεποιήκε
μηκέτι τοῦ γένους ἀλλὰ τῆς διανοίας δοκεῖν εἶναι.

Ἡ πόλις μας ἔχει καταστήσει τὸ ὄνομα τῶν Ἑλλή-
νων νὰ φαίνεται ὅτι εἶναι ὄνομα ὄχι πλέον τοῦ γέ-
νους ἀλλὰ τῆς διανοίας.

Ἴσοκράτους Πανηγυρικός, 51.

150. ἡ τὰν ἢ ἐπὶ τὰς = ἡ ταύταν ἢ ἐπὶ ταύτας.

Ἡ θὰ γυρίσης ἀπὸ τὸν πόλεμον φέρων τὴν ἀσπί-
δα σου ἢ νὰ σὲ φέρουν ἐξαπλωτόν (νεκρὸν) ἐπάνω
εἰς αὐτήν.

Πλουτάρχου Λακαινῶν ἀποφθέγματα, 16.

151. ἡ τέχνη μιμεῖται τὴν φύσιν.

Ἡ τέχνη ἀπομιμεῖται τὴν φύσιν· παίρνει ὡς μον-
τέλλο τῆς τὴν φύσιν.

Ἀριστοτέλους Φυσικά II 194α, 21.

152. ἡ τέχνη τέλειος, ἡνίκ' ἂν φύσις εἶναι δοκῆ.

Ἡ τέχνη τότε εἶναι τέλεια, ὅταν φαίνεται ὅτι εἶ-
ναι πραγματικὴ φύσις.

Λογγίνος, Περὶ ὕψους XXII 2.

153. ἡὔχετο δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀπλῶς τάγαθὰ δι-
δόναι, ὡς τοὺς θεοὺς κάλλιστα εἰδότες ὅποια ἀγαθὰ ἐστί.

Ἡὔχετο εἰς τοὺς θεοὺς ἀπλῶς νὰ παρέχουν τὰ ἀγα-
θὰ, διότι ἐπίστευεν, ὅτι οἱ θεοὶ γνωρίζουν ποῖα εἶναι
ἀγαθὰ καὶ ποῖα δὲν εἶναι.

Ξενοφῶντος Ἀπομν. I 3, 2.

154. ἡ φιλορημοσύνη μῆτηρ κακότητος ἀπάσης.

Ἡ ἀγάπη τοῦ χρήματος γεννᾷ ὅλα τὰ κακά.

Ψευδο-Φωκυλίδου Γνώμαι 42.

155. θανάτω πάντες ὀφειλόμεθα

Ἄνευ θανάτου εἶναι τὸ χρέος πού πρέπει νὰ πληρώσω-
με ὅλοι μας.

156. θανεῖν βροτοῖσι πημάτων ἀπαλλαγῆ.

Ἄνευ θανάτου γιὰ τοὺς θνητοὺς εἶναι ἀπαλλαγῆ ἀπὸ
τὰς συμφορὰς των.

Αἰσχύλου Π.Δ., 754.

157. θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρονῶν πίθον.

Πρὸ καλῆ μὲν στάλα τύχης ἀπὸ ἑνα πιθάρι μυαλά.
Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 240.

158. θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥηπὸς πλείους.

Ἄνευ θεοῦ θέλημα θεοῦ μὴ μπορεῖς καὶ σ' ἑνα ἀχυρο
ἐπάνω νὰ ταξιθεύσης.

Εὐριπίδου Θυέστης, Ἀπόσπ. 397.

159. Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.

(Ἡ ἔκβασις μᾶς προσπαθείας κ. τ. ὁ. εὐρίσκεται εἰς
χεῖρας τῶν θεῶν· ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν θέλησιν τοῦ θεοῦ).
Ἄνευ Ὁμήρου Ἰλιάδος P 514.

160. ἰδίας νόμιζε τῶν φίλων τὰς συμφορὰς.

Τὰς συμφορὰς τῶν φίλων νὰ τὰς θεωρῆς ἰδικὰς σου.
Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 263.

161. ἵππου μὲν ἀρετὴν ἐν πολέμῳ, φίλου δὲ πίστιν
ἐν ἀτυχίᾳ κρίνομεν.

Τοῦ ἀλόγου τὴν γενναϊότητα τὴν κρίνομεν εἰς τὸν
πόλεμον, τοῦ δὲ φίλου τὴν πίστιν τὴν κρίνομεν εἰς
τὴν δυστυχίαν.

Ἀποστόλιος, Παροιμίαι, IX 10.

162. ἴσον ἐστὶν ὄργῃ καὶ θάλασσα καὶ γυνή.

Θάλασσα καὶ γυναῖκα μοιάζουν στὸ θυμό.
Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 264.

163. ἰσχυρὸν ὄχλος ἐστὶν, οὐκ ἔχει δὲ νοῦν.

Ἄνευ ὄχλος ἔχει ἰσχύν, ἀλλὰ δὲν ἔχει νοῦν.
Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 265.

164. ἰσχὺς καὶ τεῖχος καὶ ὄπλον σοφοῦ ἢ φρόνησις.

Ἡ φρόνησις τοῦ σοφοῦ εἶναι ἡ ἰσχὺς του καὶ τὸ
τεῖχος του καὶ τὸ ὄπλον του.

Πυθαγόρας-Στοβαῖος, Ἀνθολογ. III 24.

165. ἰχθὺν νήχεσθαι διδάσκεις.

Δασκαλεύεις τὸ ψάρι νὰ κολυμβᾷ (εἰρωνικῶς ἐπὶ
τῶν λεγόντων πράγματα πασιγνωστά καὶ νομιζόντων
πὼς κἀτὶ κάνουν).

Μακάριος, Παροιμίαι, IV 83.

166. Καθμεία νίκη

Νίκη πού ἐστοίχισε περισσότερα ἀπὸ τὰ κέρδη
πού προσεπόρισε· πρβλ. Πύρρειος Νίκη.

Ἡροδότου I 166.

167. καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτωνι τέκτων.

Ἄνευ κεραμεὺς μισεῖ τὸν κεραμέα καὶ ὁ τεκτων τὸν τέ-
κτονα (ὅτι οἱ ὁμότεχνοι ποτὲ δὲν τὰ πηγαίνουν καλά).

Ἡσιόδου Ἔργα κλπ., 25.

168. κακοῖς ὀμιλῶν καυτὸς ἐκβήθη κακός.

Ἄνευ συναναστρέφεται κακοῦς, θὰ γίνης καὶ σὺ κα-
κός.

Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 274.

169. κρείττον τοῖς ποσὶν ὀλισθεῖν ἢ τῇ γλώσσῃ.

Εἶναι προτιμότερο νὰ γλιστρήσουν τὰ πόδια σου
παρὰ ἢ γλῶσσά σου.

Ζήνων-Διογ. Λαέρτιος, VII 26.

170. κρείττον εἰς κόρακας ἢ εἰς κόλακας ἐμπεσῖν·
οἱ μὲν γὰρ νεκροὺς, οἱ δὲ ζῶντας ἐσθίουσιν.

Προτιμότερο νὰ πέσης σὲ κοράκια παρὰ σὲ κόλα-
κες· γιὰτὶ οἱ κόρακες τρῶνε πτώματα, ἐνῶ οἱ κόλακες
ζωντανούς.

Ἀντισθένης-Διογ. Λαέρτιος VI 4.

171. Κρήτες αἰεὶ ψεύσται.

Καλλιμάχος, Ὕμνος πρὸς Δία, 8.

171. κρίνει φίλους ὁ καιρὸς ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ.
 Ὅπως ἡ γνησιότης τοῦ χρυσοῦ ἐλέγχεται μὲ τὸ πῦρ, ἔτσι καὶ τοὺς πιστοὺς φίλους τοὺς δοκιμάζομεν εἰς τὸς δυστυχίας.
 Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 276.

173. λάθε βιώσας.
 Φρόντισε νὰ περάσης τὴν ζωὴν σου ὅσον τὸ δυνατὸν πρὸ ἀθόρυβα· χωρὶς ἐπιδείξεις κλπ.
 Δημοκρίτου—Μακάριος, Παροιμ. V 47.

174. λαθὸ μὴ πίστευε· πολὺτροπὸς ἔστιν ὄμιλος· λαὸς τοῖ καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα.
 Καμμιά ἐμπιστοσύνη νὰ μὴν ἔχης στὸ λαό· ὁ ὄχλος εἶναι εὐμετάβλητος. Λαὸς καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ εἶναι καὶ τὰ τρία στοιχεῖα ποὺ κανεὶς δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἀναχαιτίσῃ.
 Ψευδο—Φωκυλίδου Γνώμαι, 95-96.

175. λύκης δὲ πάσης γίνετ' ἱατρὸς χρόνος.
 Ὁ χρόνος θεραπεύει πᾶσαν λύπην.
 Διφίλου ἀδήλων, ἀπόσπ. 36 (Meineke).

176. μέγα βιβλίον μέγα κακόν.
 Τὸ ὀγκῶδες βιβλίον εἶναι μεγάλη συμφορά.
 Καλλιμαχος, ἀπόσπ. 465 (Pteiffer).

177. μέγας δὲ πλευρὰ βοδὸς ὑπὸ σμικρᾶς ὄμωσ μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὀδὸν πορεύεται.
 Καὶ τὸ βῶδι εἶναι μεγαλόσωμο κι ὄμως μὲ ἓνα μικρὸ ραβδί τὸ πηγαίνομε κεῖ ποὺ θέλομε.
 Σοφοκλ. Αἴας, 1253.

178. μείζον' ὄστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
 Θεωρῶ τιποτένιον ὅποιον ἀγαπᾷ ἓνα φίλο του περισσότερο ἀπὸ τὴν πατρίδα του.
 Σοφοκλέους Ἀντιγόνη, 182.

179. μέτρον ἄριστον.
 Ἡ μετριότης εἶναι τὸ ἄριστον· ἡ μέση ὁδὸς εἶναι ἡ ἀσφαλεστάτη.
 Κλεόβουλος I 63, 2 (Diels-Kranz).

180. μηδὲ δίκην δικάσης πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης.
 Ποτέ μὴ βγάλῃς ἀπόφασιν πρὶν ἀκούσης καὶ τὰ δύο μέρη.
 Φωκυλίδου Γνώμαι, 87.

181. μηδὲν ἄγαν.
 Τίποτε εἰς ὑπερβολικὸν βαθμόν.
 Χίλων ἢ Σόλων ἢ Θαλῆς κλπ.—Θεόγν. 335.

182. μηδένα φίλον ποιού, πρὶν ἂν ἐξετάσης πῶς κέχρηται τοῖς πρότερον φίλοις.
 Κανένα νὰ μὴ κάνῃς φίλον προτοῦ ἐξετάσης, πῶς φέρεθηκε στοὺς φίλους του ὡς τώρα.
 Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον, 24.

183. μηδέποτε δοῦλον ἠδονῆς σαυτὸν ποιεῖ· λάγνης γυναικὸς ἔστιν οὐκ ἀνδρὸς τόδε.
 Μὴν ἀφίνεις τὸν ἑαυτὸν σου νὰ γίνεται δοῦλος τῇ ἠδονῆς· αὐτὸ εἶναι ἴδιον λάγνης γυναικὸς καὶ οὐχ ἀνδρός.
 Ἀναξανδρίδου ἀδήλων, ἀπόσπ. 9 (Meineke).

184. μηδέποτε μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσας ἔλιπε λήσσειν· καὶ γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους λάθης, σεαυτῷ γε συνειδήσει.

Μὴ ἐλπίσης ποτέ σου, ὅτι κάνοντας κάτι αἰσχρὸ θὰ διαφύγῃς τὴν προσοχὴν τῶν ἄλλων· γιατί καὶ ἂν ὄλους τοὺς ξεγελάσης, ἡ συνειδήσις σου βεβαίως δὲν ξεγελοῖται καὶ θὰ σὲ ἐλέγξῃ.
 Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόν. 16.

185. μὴ εἰς τὴν αἴριον ἀναβάλλου· ἡ γὰρ αἴριον οὐδέ ποτε λαμβάνει τέλος.
 Νὰ μὴ ἀναβάλλῃς διὰ τὴν αἴριον· διότι αὐτὴ ἡ

αἴριον δὲν τελειώνει ποτέ· (ὅτι δηλ. ὁ ἀναβλητικὸς οὐδέποτε πραγματοποιεῖ τι).

Ἄγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.
186. μὴ ἐν πολλοῖς ὀλίγα λέγε, ἀλλ' ἐν ὀλίγοις πολλὰ.
 Μὴ λέγε ὀλίγα μὲ πολλὰ λόγια, ἀλλὰ πολλὰ μὲ λίγα λόγια.
 Πυθαγ.—Στοβαῖος, Ἀνθολόγ. XXXV 8.

187. μὴ νοθεύει γέρονθ' ἀμαρτάνοντά τι· δένδρον παλαιὸν μεταφυτεύειν δύσκολον.

Μὴ χάνεις τὸν καιρὸν σου νοθεύων γέροντα, ὅταν πέφτῃ ἔξω σὲ κάτι· εἶναι δύσκολον πρᾶγμα νὰ μεταφυτεύσης ἓνα γέρικο δένδρο.
 Φιλήμονος ἀδήλων, ἀπόσπ. 54 (Meineke).

188. νεκρὸν ἱατρεύειν καὶ γέροντα νοθεύειν ταῦτόν.
 Τὸ νὰ προσπαθῆς νὰ νοθεύῃς γέροντα εἶναι τὸ ἴδιο ὡσὰν νὰ προσπαθῆς νὰ θεραπεύσης νεκρὸν.

189. νέους τὸ σιγᾶν κρείττον' ἔστι τοῦ λαλεῖν.
 Διὰ τοὺς νέους εἶναι προτιμότερον νὰ σιωποῦν παρά νὰ ὀμιλοῦν.

190. νόμιζε μηδὲν εἶναι τῶν ἀνθρωπίνων βέλαιον οὕτω γὰρ οὐτ' εὐτυχῶν ἔσει περιχαρῆς. οὕτε δυστυχῶν περιλυπος.

Οὐδὲν ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων νὰ θεωρῆς ἐξησφαλισμένον· διότι τοιοῦτοτρόπως καὶ ὅταν εὐτυχῆς δὲν θὰ χαίρῃσαι ὑπερβολικά, καὶ ὅταν δυστυχῆς δὲν θὰ γίνῃσαι περιλυπος.

Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον 42.
91. ξίφος πληγὴ κουφοτέρα γλώσσης· τὸ μὲν γὰρ σῶμα, ἡ δὲ τὴν ψυχὴν τιτρώσκει.

Ἡ γλώσσα πληγώνει πρὸ βλαβῆς ἀπὸ τὸ ξίφος· δὲ ἐκεῖνο πληγώνει τὸ σῶμα, ἐνῶ αὐτὴ πληγώνει τὴν ψυχὴν.
 Πυθαγόρας.

192. ὁ γέρον δις παῖς.
 Ὁ γέρον εἶναι δύο φορές παιδί.
 Πλάτωνος Νόμοι, I 646 A.

193. ὁ γραμμάτων ἄπειρος οὐ βλέπει βλέπον.
 Ὁ ἀγράμματος ἄνθρωπος δὲν βλέπει κι ἂς ἔχει μάτια
 Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι, 438.

194. ὁ δὲ πλοῦτος ἡμᾶς, καθάπερ ἱατρὸς κακὸς, πάντας βλέποντας παραλαβὸν τυφλοὺς ποιεῖ.
 Ὁ δὲ πλοῦτος μᾶς παραλαμβάνει ὄλους βλέποντας καὶ σὰν κακὸς ἱατρὸς μᾶς κάνει ὄλους τυφλοὺς.
 Ἀντιφάνους ἀδήλων, ἀπόσπ. 61 A, B (Meineke).

195. οἶα κεφαλὴ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει!
 Τί κρίμα! τόσο ὠραῖο κεφάλι καὶ νὰ μὴν ἔχῃ κουκκούτσι μυαλὸ μέσα.
 Αἰσώπου Μῦθοι, 27 I 3 (Hauszsch).

196. οἱ αὐτοὶ περὶ τῶν αὐτῶν τοῖς αὐτοῖς τὰ αὐτὰ.
 Τὰ αὐτὰ πρόσωπα λέγοντα τὰ ἴδια πράγματα πρὸς τὰ ἴδια πάντοτε πρόσωπα περὶ τῶν ἰδίων πραγμάτων (περὶ κουραστικῆς ἐπαναλήψεως).

197. οἱ μὲν ἄνδρες γεγόνασι μοι γυναῖκες, αἱ δὲ γυναῖκες ἄνδρες.
 Οἱ ἄνδρες ἀπὸ δειλία ἀποδείχτηκαν γυναῖκες, καὶ οἱ γυναῖκες ἔδειξαν ἀνδρεία σὰν ἄνδρες.
 Ἡροδότου VIII, 88.

198. οἱ μὲν ζῶσιν, ἴν' ἐσθίωσιν, αὐτὸς δ' ἐσθίει, ἴνα ζῆ.
 Ἐκεῖνοι μὲν ζοῦν διὰ νὰ τρῶνε, αὐτὸς δὲ τρώγει διὰ νὰ ζῆ.
 Ἀθηναίου IV 158 f.

199. οἱ μὲν λοιποὶ ζῶσιν, ἴν' ἐσθίωσιν, αὐτὸς δὲ ἐσθίω ἴνα ζῶ.
 Οἱ ἄλλοι ζοῦν διὰ νὰ τρώγουν, ἐνῶ ἐγὼ τρώγω διὰ νὰ διατηροῦμαι εἰς τὴν ζωὴν.
 Σωκράτης—Στοβαῖος, Ἀνθολόγ. VII 21

- 200. ὁ κόσμος σκηνή, ὁ βίος πάροδος.**
Ὁ κόσμος εἶναι μία σκηνή θεάτρου, ἡ ζωὴ δὲ εἶναι
μία πράξις τοῦ δράματος.
Ἄποστόλιος, Παροιμίαι, XII 58.
- 201. ὁ κόσμος σκηνή, ὁ βίος πάροδος· ἤλθες, εἶδες,
ἀπῆλθες.**
Ὁ κόσμος εἶναι μία σκηνή θεάτρου, ὅπου ἡ ζωὴ
τοῦ ἀτόμου εἶναι μία πράξις δράματος· ἤλθες, εἶδες,
ἀπῆλθες.
Δημέτριος II 165, 7 (Diels-Kranz).
- 202. ὁ λύκος τὴν τρίχα οὐ τὴν γνώμην ἀλλάττει.**
Ὁ λύκος ἀλλάζει τρίχα ἀλλὰ δὲν ἀλλάζει γνώμην.
Ἄποστόλιος, Παροιμίαι, XII 66.
- 203. ὁ μὴ δαρεῖς οὐ παιδεύεται.**
Ὅποιος δὲ φάη ξύλο δὲν γίνεται ἄνθρωπος.
Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 422.
- 204. ὄν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος.**
Ὅποιον ἀγαποῦν οἱ θεοὶ πεθαίνει νέος.
Μενάνδρου ἀπόσπ. 111 (Körte).
- 205. ὄν οὐ τύπει λόγος οὐδὲ βάρδος.**
Ὅποιος εἶν' ἀναίσθητος εἰς πλῆγμα λόγου, αὐτὸς
δὲν αἰσθάνεται οὔτε τὸ κτύπημα βάρδου.
Ἄποστόλιος, Παροιμίαι, XII 77.
- 206. ὅπου γυναῖκες εἰσὶ, πάντ' ἐκεῖ κακά.**
Ὅπου ὑπάρχουν γυναῖκες, ἐκεῖ ὅλα εἶναι κακά.
Μενάνδρου Supplementum Γνωμ. Μονοστ. 57.
- 207. ὄρατ' ἔπιστον ὡς γυναικεῖον γένος.**
Κυττάξτε πόσο ἄπιστο εἶναι τὸ γυναικεῖο φύλο.
Εὐριπίδου I. T. 1298.
- 208. ὄρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω.**
Τοὺς ὄρκους τῆς γυναικὸς τοὺς γράφω στὸ νερό·
δηλ. τοὺς θεωρῶ ὡς ἀνυπάρκτους.
Σοφοκλέους ἀπόσπ. 742.
- 209. οὐδὲ γὰρ ἄνευ σμικρῶν τοὺς μεγάλους φασὶν
οἱ λιθολόγοι λίθους εὐ κεῖσθαι.**
Οἱ λιθολόγοι λέγουν πὼς χωρὶς τοὺς μικροὺς λί-
θους οὔτε οἱ μεγάλοι στέκονται καλά.
Πλάτωνος Νόμοι, X 902 E.
- 210. οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.**
Δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος ποὺ νὰ εἶναι ὁ ἴδιος σοφὸς
σ' ὅλα.
Θεόγνιδος 902.
- 211. οὐδὲν ἄλυστελέστερόν ἐστι φιλοδοξίας.**
Δὲν ὑπάρχει πράγμα περισσότερο ἀνωφελὲς ἀπὸ
τὴν φιλοδοξίαν
Θεόφραστος—Διογένης Λαέρτιος V 2, 41.
- 212. οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἶον ἄργυρος κακὸν νό-
μισμ' ἔβλαστε· τοῦτο καὶ πόλεις πορθεῖ, τὸδ' ἄνδρας ἐξα-
νίστησι δόμων· τὸδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
χρηστάς πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ' ἴστασθαι βροτῶν.**
Δὲν καθιερώθη ποτὲ ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινο γένος πιὸ
ὀλέθριο ἔθιμο ἀπὸ τὸν ἄργυρον (ἀπὸ τὸ χρῆμα) αὐτὸ
ἐκπορθεῖ πόλεις· αὐτὸ ξεσηκώνει ἀνθρώπους ἀπὸ τὰ
σπίτια τους· αὐτὸ παρασύρει καὶ διαστρέφοντας τὰ
καλὰ μυαλά τὰ σπρώχνει πρὸς αἰσχροὺς πράξεις.
Σοφοκλέους Ἀντιγόνη, 295.
- 213. οὐδὲν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον.**
Δὲν ὑπάρχει θηρίον πιὸ ἀκαταμάχητο ἀπὸ τὴν
γυναῖκα.
Ἀριστοφάνους Λυσιστράτη, 1014.
- 214. οὐδὲν οὕτω δεινόν, ὡς γυνή, κακόν.**
Οὐδὲν κακὸν εἶναι τόσοσιν τρομερὸν ὅσον ἡ γυνή.
Εὐριπίδου ἀπόσπ.
- 215. οὐδὲν οὕτω παίνει τὸν ἵππον ὡς βασιλεὺς
ὀφθαλμὸς.**
Τίποτε δὲν παχαίνει τὸ ἄλογο τόσοσιν, ὅσον τὸ μά-

τι τοῦ βασιλιᾶ (ἡ ματιά, ἡ προσωπικὴ περιποίη-
σις τοῦ κυρίου του).

Ἰλιουτάρχου Περὶ Παιδῶν Ἀγωγῆς, XIII 9 D.

216. οὐδὲν σιωπῆς ἔστι χρησιμώτερον.

Δὲν ὑπάρχει τίποτε περισσότερο χρησιμὸν ἀπὸ
τὴν σιωπὴν.

Μενάνδρος Ἀπόσπ. 288 (Meineke).

**217. οὐδέποτε ἄθουμειν τὸν κακῶς πράττοντα δεῖ, τὰ
βελτίω δὲ προσδοκᾶν ἀεὶ.**

Ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ἀπογοητεύεται ὁ δυστυχῶν,
ἀλλὰ προέπει πάντα νὰ προσδοκᾷ καλλίτερες ἡμέρες.

Ἀπολλοδώρου Παιδίον, ἀπόσπ. 9 (Edmonds).

218. οὐδέποτε ἄν θείης λειὸν τὸν τραχὺν ἐχίνον.

Τὸν ἀχινὸ δὲν θὰ μπορέσης ποτὲ νὰ τὸν λειάνης.

Ἀριστοφάνους Εἰρήνη, 1086.

**219. οὐδὲ σ' ἀρέσκει τὸ παρόν, τὸ δ' ἀπὸν φίλτερον
ἦγεῖ.**

Καὶ δὲν σοῦ ἀρέσει τὸ παρὸν (ὁ,τι δηλ. ἔχεις),
ἀλλὰ ὁ,τι σοῦ λείπει (ὁ,τι δὲν ἔχεις) τὸ νομίζεις ἀ-
γαπητότερον.

Εὐριπίδου Ἰππὸλ. 184.

220. οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς.

Δὲν ἔμπορεῖ ὁ καθένας νὰ ταξιδεύσῃ εἰς τὴν Κό-
ρινθον.

Ζηρόβιος, Παροιμίαι, V 37 (Wachsmuth-Hense).

**221. οὔτε παρὰ νεκροῦ ὀμιλίαν, οὔτε παρὰ φιλαργύρου
χάριν δεῖ ζητεῖν.**

Ὅπως ἀπὸ νεκρῶν δὲν πρέπει νὰ ἀπαιτῆς νὰ σοῦ
μιλήσῃ, ἔτσι καὶ ἀπὸ φιλαργύρου δὲν πρέπει νὰ ζη-
τᾷς νὰ σοῦ κόμη χάριν.

Σωκράτης—Στοβ., Ἄνθολ. X 55 (Wachsmuth-Hense).

**222. ὄχλος ἀσταθμητότατον πρᾶγμα τῶν ἀπάντων
καὶ ἀσυνετώτατον.**

Ὁ ὄχλος εἶναι τὸ πιὸ ἀστάθμητο καὶ πιὸ ἀσύνε-
το πρᾶγμα ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα.

Δημοσθένους XIX 136.

223. ὁ χοῖρος ἦδετα κόπροις καὶ βορβόρω.

Ὅπως ὁ χοῖρος χαίρεται σὰν κυλιέται στὶς κο-
πριές καὶ στὸ βόρβορο, ἔτσι καὶ ὁ... κάθε βρωμάν-
θρωπος χαίρεται στὶς παλιανθρωπιές.

Κλήμης Ἀλεξανδρεὺς

**224. πάντων δ' ὄσ' ἔστ' ἔμψυχα καὶ γνώμην ἔχει
γυναῖκες ἔσμεν ἀθλιώτατον φυτὸν.**

Ἀπὸ ὅλα τὰ ἔμψυχα καὶ μὲ σκέψι πλάσματα οἱ
γυναῖκες εἴμαστε τὸ πιὸ ἄθλιο πλάσμα.

Εὐριπίδου Μήδεια, 230.

225. παρέρχεται ὡς ἄναρ ἦβη.

Ἡ περίοδος τῆς ἦβης περνάει σὰν ὄνειρο.

Θεοκρίτου Εἰδύλλια XXVII 8.

**226. πενία καθ' αὐτὴν ἐστὶν ἰσχυρὰ νόσος· ἔρωτα
προσλαβοῦσα δύο νόσους νοσεῖς.**

Ἡ πενία καθ' ἑαυτὴν εἶναι τρομερὰ νόσος· ἂν μά-
λιστα προστεθῇ σ' αὐτὴν καὶ ὁ ἔρωτας, τότε ἔχεις
δύο ἀρρώστειες.

Φιλιστίων, Μεν. καὶ Φιλιστ. Γνώμαι, 53

**227. περὶ πλείονος ποιοῦ δόξαν καλὴν ἢ πλοῦτον μέ-
γαν τοῖς παισὶ καταλιπεῖν.**

Νὰ θεωρῆς ὅτι εἶναι προτιμώτερον νὰ ἀφήσης εἰς
τὰ παιδιά σου καλὴν φήμην παρὰ μ γαν πλοῦτον.

Ἰσοκράτους πρὸς Νικλοκλέα, 32.

228. πίθηκος ὁ πίθηκος κᾶν χρυσᾶ ἔχη σάνδαλα.

Ὁ πίθηκος εἶναι πίθηκος ἔστω καὶ ἂν φορέσῃ χρυ-
σᾶ σανδάλια.

Μακάριος, Παροιμίαι, VII 12.

229. πικρὸν νέψι γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.

Γιὰ τὴ νεαρὴ γυναικὶ εἶναι πικρὸ πρᾶγμα ὁ ἡ-
λικιωμένος σύζυγος.

Εὐριπίδου Φοῖνιξ, ἀπόσπ. 807.

230. πλοῦτος ἀλόγιστος προσλαβὼν ἐξουσίαν καὶ τοὺς φρονεῖν δοκοῦντας ἀνοήτους ποιεῖ.

Πλοῦτος χωρὶς σύνεσιν, ὅταν ἀποκτᾷ καὶ ἐξουσίαν, καθιστᾷ ἀνοήτους καὶ ἐκείνους ποὺ ἐθεωροῦντο μυαλωμένοι.

Μενάνδρου ἀδῆλων ἀπόσπ. 119 (Meineke).

231. πολλῶν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν θηρίων μέγιστόν ἐστι θηρίον γυνή.

Πολλὰ εἶναι τὰ θηρία ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, τὸ πιὸ τρομερὸ ὅμως ἀπὸ ὅλα εἶναι ἡ γυναῖκα.

Μενάνδρου Ἀπόσπ. 422 (Körte).

232. πολυλογία πολλὰ σφάλματα ἔχει, τὸ δὲ σιγᾶν ἀσφαλές.

Ἡ πολυλογία εἶναι ἐκτεθειμένη εἰς πολλὰ σφάλματα, ἐνῶ ἡ σιγὴ ἐξασφαλίζει.

Ἀπολλωνίος—Στοβ., Ἀνθολογ. XXXVI 28.

233. πολυμαθὴ νόν οὐ διδάσκει.

Ἡ πολυμαθεῖα δὲν ὀξύνει τὴν διανόησιν.

Ἡράκλειτος I 160, 3 (Diels-Kranz).

234. πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς.

Ὁ πονηρὸς (κακὸς) ἄνθρωπος, ὅταν ἀποκτήσῃ μεγάλην ἐξουσίαν, προκαλεῖ κοινωνικὸς συμφοράς.

Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφ. 147.

235. πρὶν ἂν ἀμοφοῖν μῦθον ἀκούσης, οὐκ ἂν δικάσῃς.

Πρὶν ἀκούσης καὶ τὰ δύο μέρη, δὲν ἔμπορεῖς νὰ βγάλῃς ἀπόφασιν.

Ἀριστοφάνους Σφήκες, 725.

236. προπέτεια πολλοὶς ἐστὶν αἰτία κακῶν.

Ἡ αὐθάδης προπέτεια εἶναι αἰτία πολλῶν κακῶν.

Μενάνδρου Supplementum Γνωμ. Μονοστ. 69.

237. πρὸς γὰρ τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστον τῶν πρὶν ὑπαρξάντων κρίνεται.

Ἐκαστον ἐκ τῶν προὑπαρξάντων κρίνεται σύμφωνα μὲ τὴν τελευταίαν ἐκβασιν.

Δημοσθένους Ὀλυμπιακὸς I 11.

238. ῥώμη δὲ μετὰ φρονήσεως ἀφέλησεν ἄνευ δὲ ταύτης πλείον τούς ἔχοντας ἔβλαψεν.

Ἡ δὲ σωματικὴ δύναμις ὅταν μὲν συνοδεύεται ἀπὸ φρόνησιν ὠφελεῖ, ἐνῶ χωρὶς αὐτὴν μᾶλλον βλάπτει τοὺς ἔχοντας αὐτήν.

Ἰσοκράτους πρὸς Δημόν. 6.

239. σιγᾶν τὴν ἀλήθειαν χρυσόν ἐστι θάπτειν.

Τὸ νὰ ἀποσιωπᾶς τὴν ἀλήθειαν εἶναι ὡσάν νὰ θάπτῃς χρυσόν.

Πυθαγόρας.

240. σπεῦδε βραδέως.

Σπεῦδε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεώς σου, ἀλλ' ἀφ' οὗ πρῶτα μελετήσῃς τὸ πρᾶγμα μὲ περίσκεψιν προτοῦ πάρης ἀπόφασιν.

241. στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.

Οὐδεὶς ἀγαπᾷ τὸν ἀναγγέλλοντα δυσάρεστα πράγματα.

Σοφοκλέους Ἀντιγ. 277.

242. τὴν γυναῖκα τὴν σάφρονα οὐ δεῖ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν.

Ἡ μυαλωμένη γυναῖκα δὲν πρέπει νὰ βάφῃ τὰ μαλλιά της ξανθὰ.

Μενάνδρου ἀδῆλων Ἀπόσπ. 679 (Körte).

243. τὴν δὲ μάλιστα γαμείν, ἦτις σέθεν ἔγγιστα ναιεῖ.

Νὰ παντρεύῃσαι γυναῖκα ἀπὸ τὸν τόπο σου (πρβλ. παπούτσι ἀπὸ τὸν τόπο σου κι ἄς εἶν' καὶ μπαλωμένο).

Ἡσιόδου Ἔργα κλπ., 700.

244. τὴν φιλαργυρίαν εἶπε μητρόπολιν πάντων τῶν κακῶν.

Τὴν φιλαργυρίαν τὴν ἀπεκάλεσε μητρόπολιν πάντων τῶν κακῶν.

Διογένης—Διογένης Λαέρτιος VI 50.

245. τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρώτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθικαν ἀθάνατοι, μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτήν.

Οἱ ἀθάνατοι θεοὶ προϋπέθεσιν τῆς ἀρετῆς ἔταξαν τὸν ἰδρῶτα, μακρὸς δὲ καὶ ἀνηφορικὸς εἶναι ὁ ὄρθμος ὁ ὀδηγῶν εἰς αὐτήν.

Ἡσιόδου Ἔργα κλπ., 289.

246. τῆς παιδείας τὴν μὲν ρίζαν εἶναι πικράν, τὸν δὲ καρπὸν γλυκὴν (φασίν).

Τῆς παιδείας λέγουσιν ὅτι ἡ μὲν ρίζα εἶναι πικρὰ ὁ δὲ καρπὸς γλυκός.

Ἰσοκράτους ἀπόσπ. 19 (IV Budé).

247. τὸ γαμείν, ἐάν τις τὴν ἀλήθειαν σκοπῇ, κακὸν μὲν ἐστὶν, ἀλλ' ἀναγκαῖον κακόν.

Ἡ παντριὰ, ἂν θέλῃ κανεῖς νὰ ἐξετάζῃ τὴν ἀλήθειαν, εἶναι κακόν, ἀλλ' ἀναγκαῖον κακόν.

Μενάνδρου ἀπόσπ. 578 (Körte).

248. τὸ γὰρ ἄκαιρον πανταχοῦ λυπηρόν.

Διότι τὸ ἄκαιρον (δηλ. τὸ κάθε τι ποὺ δὲν γίνεται στὸν καιρὸ του) εἶναι παντοῦ καὶ πάντοτε πρόξενον λύπης.

Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον 31.

249. τοιοῦτος γίγνου περι τοὺς γονεῖς, οἶους ἂν εὐξαιο περι σεαυτὸν γενέσθαι τοὺς σεαυτοῦ παῖδας.

Πρὸς τοὺς γονεῖς σου νὰ φέρεσαι ὅπως θὰ ἠύχεσο νὰ φέρωνται καὶ τὰ παιδιὰ σου πρὸς σέ.

Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον 14

250. τὸν φθόνον ἐνιοὶ τῷ καπνῷ παρεϊκάουσι· πολὺς γὰρ ἐν τοῖς ἀρχομένοις διὰ τὸ φλέγεσθαι, προεκπίπτων, ὅταν ἐκλάμψωσιν, ἀφανίζεται.

Μερικοὶ τὸν φθόνον τὸν παρομοιάζουν πρὸς τὸν καπνόν, ποὺ στὴν ἀρχὴ βγαίνει πολὺς καὶ πυκνός, καὶ μόλις φουρνῶσιν οἱ φλόγες, αὐτὸς ἀφανίζεται.

Πλουτάρχου, εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέῳ 787 C.

251. τρία κάππα κάκιστα· Κρήτες, Καππαδόκες, Κίλικες.

Σουῖδας

252. φησὶν ἡ παροιμία καλίμπαιδας τοὺς γέροντας γίνεσθαι.

Ἡ παροιμία λέγει πὼς οἱ γέροντες γίνονται παλίμπαιδες.

Λουκιανοῦ τὰ πρὸς Κρόνον 9.

253. φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ῥάδιον.

Εἶναι δύσκολον τὸν ἐκ φύσεως κακὸν νὰ τὸν ἀλλάξῃς καὶ νὰ τὸν κάμῃς καλόν.

Μενάνδρου Γνώμαι Μονόστιχοι 531.

254. φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.

Διότι οἱ ἐπισπεύδοντες τὴν λῆψιν ἀποφάσεως δὲν εἶναι ἀσφαλεῖς (συχνὰ σφάλονται).

Σοφοκλέους Ο. Τ. 617.

255. ὦδινεν ὄρος, Ζεὺς δ' ἔφοβεῖτο, τὸ δ' ἔτεκε μῦν..

Κοιλοπονούσε τὸ βουνὸ καὶ συνεκλονίζετο ἀπὸ τοὺς πόνους καὶ τὰ χεῖριάσθηκε ὁ Ζεὺς· μὰ κείνο ἐγέννησε ἕνα ποντικόν. (Ἐπὶ τῶν φαπλατάδων καὶ μπλοφαδόρων).

Ἀποστόλιος, Παροιμίαι XV III 57.

B'. Ἐκ τῆς Λατινικῆς

1. ab hoc et ab hac
(ἀσκόπως, ἀρρητ' ἀθέμιτα, ἀλλ' ἀντ' ἄλλων)
2. ab imo pectore
(ἐκ βάθους καρδίας, ὀλοφύχως)
3. ab irato
(ἐξ ὀργῆς, ἐν ἐξάψει ὀργῆς, πένω στὸ θυμὸ)
4. ab origine
(ἐξ ἀρχῆς, ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρχῆς)
5. ab uno disce omnes
(ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ὡς ἀπὸ παραδείγματος δύνασαι νὰ μάθῃς ὅλους τοὺς ἄλλους) (πρβλ. ἐξ ὄνουχου τὸν λέοντα)
6. ab urbe condita
(ἀπὸ κτίσεως Ρώμης)
7. abusus non tollit usum
(ἡ κατάχρησις δὲν αἰρεῖ (δὲν καταργεῖ) τὴν χρῆσιν)
8. ad hoc
(δι' αὐτὸ τοῦτο, διὰ τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἀκριβῶς, ἐπὶ τούτῳ, ἐπίτηδες)
9. ad libitum
(κατὰ βούλησιν, κατ' ἐκλογὴν)
10. ad referendum
(ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ ἀναφέρῃς τ. ἔ. μετ' ἐπιφυλάξεως)
11. ad rem
(εἰς τὸ πρᾶγμα, εἰς τὸ θέμα) τ. ἔ. καταλλήλως
12. ad unum
(μέχρις ἑνός, μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου)
13. ad usum
(συμφώνως πρὸς τὴν χρῆσιν, κατὰ τὸ ἔθιμον)
14. ad vitam aeternam
(εἰς αἰώνιαν ζωὴν γὰ πάντοτε διὰ παντός αἰώνως)
15. aequo animo
(μὲ ἀτάραχον ψυχὴν, ἐν γαλήνῃ ψυχῆς, μὲ ἀπάθειαν, μὲ σταθερότητα)
16. aeternum vale
(ἀντίο γὰ πάντα, ὑγίαινε διὰ παντός, χαῖρε εἰς αἰῶνας αἰώνων)
17. agitato
(ζωηρῶς, μετὰ πάθους)
18. alea jacta est (καὶ alea jacta esto)
(ἐρρίφθη ὁ κύβος) (καὶ ἐρρίφθη ὁ κύβος).
19. alma mater
(ἡ τροφὸς μήτηρ)
20. alter ego
(ὁ ἄλλος ἑαυτός μου· ἕτερος ἐγώ· πανομοιότυπὸν μου· ὁ Σωσίας μου· ἀχώριστός μου φίλος)
21. audi et alteram partem
(ἀκούσον καὶ τὴν ἑτέραν πλευράν)· πρβλ. μηδενὶ δίκην δικάσης πρὶν ἀμφοῖν τὸν μῦθον ἀκούσης
22. aurea mediocritas
(ἡ χρυσοῦ μετριότης, μεσότης)· πρβλ. μέτρον ἄριστον
23. Ave Caesar, morituri te salutant
(χαῖρε, Καῖσαρ, οἱ μελλοθάνατοι σὲ χαιρετίζου)
24. beati pauperes spiritu
(μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι)
25. beati possidentes
(μακάριοι οἱ κατέχοντες)
26. bis dat qui cito dat
(δὶς δίδει ὁ ταχέως δίδων)
27. bona fide
(καλῇ τῇ πίστει)
28. casus belli
(αἰτία, ἀφορμή, πολέμου)
29. caveant consules
(νὰ λάβουν τὰ μέτρα των, νὰ φροντίσουν, νὰ μεριμνήσουν, οἱ ὑπατοὶ· ἄς φυλαχθῶσιν οἱ ὑπατοὶ.)
30. cogito, ergo sum
(σκέπτομαι, ἄρα ὑπάρχω)
31. contraria contrariis curantur
(τὰ ἐναντία θεραπεύονται διὰ τῶν ἐναντιῶν)· πρβλ. ἀριθ. 165 similia similibus curantur.
32. cuique suum
(ἐκάστῳ τὸ ἑαυτοῦ)
33. curriculum vitae
(αὐτοβιογραφία· βιογραφικὸν σημείωμα)
34. de facto (ἀντίθ. de jure)
(ἔργῳ, ἐμπράκτως, πράγματι· ἀντίθ. κατὰ τὸν νόμον, κατὰ τὸ δίκαιον, αὐτοδικαίως)
35. de gustibus non disputandum
(περὶ ὀρέξεως οὐδεὶς λόγος, οὐδεμία χωρεῖ συζήτησις)· ὅτι ἕκαστος εἶναι ἐλεύθερος νὰ σκέπτεται ὅπως τοῦ ἀρέσει
36. de jure (βλ. de facto)
37. delenda Carthago
(ἡ Καρχηδὼν πρέπει νὰ καταστραφῇ, νὰ ἀφανισθῇ)· οἱ λόγοι δι' ὧν ὁ Κάτων ἐπεράτῳε κάθε ἀγόρευσιν του ἐν τῇ Συγκλήτῳ: ceterum censeo, Carthaginem esse delendam.
38. deo ignoto
(τῷ ἀγνώστῳ Θεῷ)· λόγοι τοῦ Ἀποστόλου Παύλου κηρύσσοντος τὸν Θεὸν ἐν Ἀθήναις
39. deo juvante
(θεοῦ εὐδοκοῦντος)
40. de profundis
(ἐκ βαθέων, ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μου)
41. deus ex machina
(ἀπὸ μηχανῆς θεός)· ἐπὶ ἀπροσδοκίτου βοηθείας
42. divide ut regnes (ut imperes)· διαίρει ἵνα βασιλεύῃς (ἵνα ἐξουσιάζῃς)· ἐντεῦθεν divide et impera (διαίρει καὶ κυβέρνα)
43. doctus cum libro
(σοφός, πεπαιδευμένος, τῇ βοηθείᾳ τοῦ βιβλίου)
44. dominus vobiscum
(ὁ θεὸς μεθ' ὑμῶν· ὁ θεὸς μαζὶ σας)
45. dulce et decorum est pro patria mori
(γλυκὺ καὶ ὠραῖον τὸ ὑπὲρ πατρίδος θνήσκειν)
46. dura lex, sed lex
(σκληρὸς (ἄδικος) ὁ νόμος, ἀλλὰ εἶναι νόμος)
47. ecce homo
(ἴδου ὁ ἄνθρωπος)
48. errare humanum est
(τὸ πλανᾶσθαι ἀνθρώπινον)
49. est modus in rebus
(ἔστι μέτρον ἐν πᾶσι τοῖς πράγμασιν)· πρβλ. πᾶν μέτρον ἄριστον
50. et in Arcadia ego!
(καὶ ἐγὼ ἔζησα ἐν Ἀρκαδίᾳ!)· ὅτι καὶ ἐγὼ κάποτε ἐπῆρξα εὐτυχῆς
51. ex (ab) abrupto
(ἐκ τοῦ προχειροῦ, ἀνευ προπαρασκευῆς)
52. ex aequo
(ἐξ ἴσου, ἀπὸ τοῦ ἴσου, ἐξ ἡμισείας)
53. ex cathedra
(ἀπὸ τῆς ἑδρας, ὡς ἀπὸ τρίποδος, αὐθεντικῶς, κατηγορηματικῶς)
54. exceptis excipiendis
(ἐξαιρουμένων τῶν ἐξαιρετέων)
55. exempli gratia (et verbi gratia)
(παραδείγματος χάριν)
56. ex nihilo nihil
(ἐκ τοῦ οὐδενὸς οὐδὲν γίνεταί)

57. ex professo
(ἐξ ἐπαγγέλματος, ἐξ ἐπίτηδες, ἀναφανδόν)
58. extra muros
(ἐξω τῶν τειχῶν τῆς πόλεως)
59. ex ungue leonem
(ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα)
60. favete linguis
(εὐφημεῖτε· σιγᾶτε, σιωπᾶτε)
61. gloria victis—vae victis
(δόξα τοῖς ἡττηθεῖσιν—οὐαί τοῖς ἡττημένοις)
62. graecum est, non legitur
(ἐλληνικόν ἐστι, δὲν ἀναγινώσκεται)
63. gratis pro deo
(δωρεᾶν δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ)
64. grosso modo
(περιληπτικῶς, κεφαλαιωδῶς, προχειρῶς καὶ ἀτελῶς, ἀκατέργαστα)
65. habeas corpus
(δύνασαι νὰ ἔχῃς τὸ σῶμά σου· δύνασαι νὰ εἶσαι ἐλευθερος ἐπὶ ἐγγυήσει)
66. Hannibal ad (vel ante) portas
(ὁ Ἀννίβας πρὸ τῶν πυλῶν)
67. hic est nunc
(ἐδῶ καὶ εὐθὺς ἀμέσως)
68. hic jacet.
(ἐνθάδε κεῖται)
69. hic jacet lepus
(ἐνθάδε κεῖται ὁ λαγῶς) δηλ. ἐδῶ εἶν' ὁ κόμπος (ἡ δυσκολία)
70. hodie mihi, cras tibi
(σήμερον ἐμοί, αὔριον σοί)
71. homo homini lupus
(ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ λύκος)
72. homo sum; humani nihila a me alienum puto
(ἄνθρωπός εἰμι· οὐδὲν τῶν ἀνθρωπίνων θεωρῶ ὅτι εἶναι ξένον πρὸς ἐμέ)
73. honoris causa
(τιμῆς ἕνεκεν)
74. honor alit artes
(ἡ τιμὴ τρέφει τὰς τέχνας)
75. hospes, hostis
(πάς ξένος εἶναι ἐχθρὸς)
76. in abstracto
(θεωρητικῶς, ἐν τῇ θεωρίᾳ)
77. in aeternum
(διὰ παντός, αἰωνίως, εἰς τὴν αἰωνιότητα)
78. in extenso
(ἐκτενῶς, ἐν ἐκτάσει, ὀλοσχερῶς, τελειῶς)
79. in extremis
(κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν, ἐν ὥρᾳ θανάτου)
80. in globo
(ἐν σφαίρᾳ, συλλήβδην, ἐν ὅλῳ, ὀλοσχερῶς)
81. in manus (tuas)
(ἐν χερσὶν ὑμῶν, εἰς χεῖράς σας)
82. in medias res
(εἰς τὸ μέσον τῶν πραγμάτων, ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ πράγματα αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ· ἄνευ περιστροφῶν)
83. in saecula saeculorum
(εἰς αἰῶνας αἰώνων, εἰς αἰῶνα τὸν ἄπαντα)
84. in situ
(ἐν θέσει, ὅπου εὗρισκοντο)
85. in vitro
(ἐν ὑάλινῳ σωλῆνι)
86. in vivo
(ἐν ζωῇ· ἐν καταστάσει ζωῆς)
87. jure et facto
(δικαίῳ καὶ πράγματι· καὶ ἐκ τοῦ νόμου καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων)
88. jus est ars boni et aequi
(δίκαιον εἶναι ἡ τέχνη τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἴσου)
89. jus privatum
(ιδιωτικὸν δίκαιον ἢ πολιτικὸν δίκαιον)
90. jus publicum
(δημόσιον δίκαιον)
91. lapsus calami
(παραδρομὴ καλάμου, τῆς πέννας· γραφικὸν λάθος)
92. lapsus linguae
(παραδρομὴ γλώσσης· γλωσσικὸν λάθος)
93. latet anguis in herba
(ὁ ὄφις κρύπτεται εἰς τὴν χλόην)
94. Margaritas ante porcos
(μαργαρίτας πρὸ τῶν χοίρων, ἐνν. μὴ ρίπτετε)
95. mens sana in corpore sano
(νοῦς ὑγιής ἐν σώματι ὑγιεῖ)
96. mirabile visu
(θαῦμα νὰ τὸ βλέπῃ τις)
97. modus vivendi
(τρόπος τοῦ ζῆν)
98. more majorum
(κατὰ τὸ ἔθος τῶν προγόνων)
99. mutatis mutandis
(μεταβληθέντων τῶν μεταβλητέων· μεταβληθείσης τῆς εἰμαρμένης)
100. mutato nomine
(μεταβληθέντος τοῦ ὀνόματος, ὑπὸ ἄλλο ὄνομα)
101. nascuntur poetae, fiunt oratores
(γεννῶνται οἱ ποιηταί, γίνονται οἱ ῥήτορες)
102. natura non facit saltus
(ἡ φύσις δὲν κάμνει ἀλματα)
103. nil medium est
(δὲν ὑπάρχει μέσος ὁρος)
104. nil novi sub sole
(οὐδὲν καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον)
105. non his in idem
(οὐχὶ δις διὰ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα)
106. non multa sed multum
(οὐχὶ πολλὰ ἀριθμητικῶς ἀλλὰ πολὺ ποιοτικῶς)
107. non omnia possumus omnes
(δὲν δυνάμεθα οἱ πάντες τὰ πάντα)
108. non possumus
(δὲν δυνάμεθα)
109. nosce te ipsum
(γνώθι σαυτὸν)
110. obscurum per obscurius
(τὸ σκοτεινὸν διὰ τοῦ περισσώτερον σκοτεινοῦ)
111. omne ignotum pro magnifico
(κάθε ἀγνωστον λογίζεται μεγαλειῶδες)
112. omnia mecum porto
(τὰ πάντα φέρω μαζί μου· πρβλ. ὅτι ἔχω τὸ φορῶ καὶ κλέφτη δὲ φοβοῦμαι)
113. omnia vincit amor
(τὰ πάντα νικᾷ ὁ ἔρω)
114. onus probandi
(τὸ βᾶρος, ἡ ὑποχρέωσις, τῆς ἀποδείξεως)
115. ore rotundo
(μὲ τὸ στόμα στρογγύλον, τ. ἔ. μὲ στόμφον, μὲ μεταλλογορίαν)
116. o sancta simplicitas!
(ὦ ἅγια ἀπλότης, εὐλιχρῖνεια!)
117. os homini sublime dedit (Deus)
(ἔδωκεν (ὁ θεός) εἰς τὸν ἀνθρώπον πρόσωπον ἑστραμμένον πρὸς τὸν οὐρανόν)

118. o tempora! o mores!
(ὦ καιροί, ὦ ἤθη!)
119. o terque quaterque beati!
(ὦ τρεῖς καὶ τετράκις μακάριοι, εὐτυχισμένοι!)
120. otium cum dignitate
(ἀνάπαυσις μετὰ ἀξιοπρεπειας)
121. o ubi campi!
(ὦ ποῦ εἶναι οἱ ἀγροί! πόσον ποθητὸς εἶναι ὁ ἀγρο-
τικὸς βίος!)
122. panem et circenses
(ἄρτος καὶ παρυστάσεις ἵπποδρομίου)
123. parcere subjectis et debellare superbos
(νὰ φείδεσθε τῶν ταπεινῶν καὶ νὰ καταπολεμῆτε τοὺς
δλαζόνους)
124. parturiunt montes; nascetur ridiculus mus
(ὠδίνουσι [κοιλοπονοῦσι] τὰ ὄρη· θὰ γεννηθῆ γελιοῦς
μῦς)· πβλ. ὠδινεν ὄρος καὶ ἔτεκε μῦν
125. patere quam ipse fecisti legem
(νὰ ὑπομένῃς τὸν νόμον, τὸν ὁποῖον ἔθεσες ὁ ἴδιος)
126. pauca, sed bona
(ὀλίγα μὲν ἀλλὰ καλὰ)
127. per fas et nefas
(διὰ δικαίου καὶ ἀδίκου, δι' ὅλων τῶν μέσων)
128. per jocum!
(χαρὶν παιδιᾶς, γιὰ ἀστεῖο)
129. personā grata
(πρόσωπον εὐχάριστον, ἀρεστὸν)
130. piscem natate doces
(τὸν ἰχθύν διδάσκεις νὰ κολυμβᾷ)
131. post hoc, ergo propter hoc
(μετὰ τοῦτο, ἄρα ἐξ αἰτίας τούτου)
132. post mortem nihil est
(μετὰ θάνατον οὐδὲν ἐστίν)
133. potius mori quam faedari
(προτιμότερον τὸ θνήσκειν τοῦ ζῆν αἰσχροῶς)
134. primo mihi
(ἐμοὶ πρώτων)· τὸ δόγμα τοῦ φιλαύτου καὶ ἐγωιστοῦ)
135. primum vivere, deinde philosophari
(πρώτον ζῆν καὶ εἶτα φιλοσοφεῖν)
136. primus inter pares
(πρώτος μεταξύ ἴσων, μεταξύ ὁμοίων)
137. pro aris et focis
(ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν)
138. pro domo sua
(ὑπὲρ τοῦ οἴκου του, ὑπὲρ ἑαυτοῦ)
139. pulsate et aperietur vobis
(κρούετε καὶ ἀνοιγῆσεται ὑμῖν)
140. qualis pater, talis filius
(οἶος ὁ πατήρ, τοιοῦτος καὶ ὁ υἱός)
141. qui bene amat, bene castigat
(ὅστις ἀγαπᾷ καλῶς, τιμωρεῖ καλῶς)
142. quid novi?
(τί νέον; τί νέα ὑπάρχουν;)
143. quieta non movere
(μὴ κίνηι τὰ ἀκίνητοῦντα)
144. qui habet aures audiendi, audiat
(ὁ ἔχων ὤτα ἀκούειν ἀκούετω)
145. qui scribit, bis legit
(ὁ γράφων ἀναγινώσκει δις)
146. quod scripsi, scripsi
(ὁ γέγραφα, γέγραφα)
147. quos vult jupiter perdere, dementat prius
(=μωραίνει Κύριος ὃν βούλεται ἀπολέσαι)
148. quot capita, tot sensus
(ὅσα πρόσωπα, τόσαι γνῶμαι)
149. quousque tandem?
(ἕως πότε τέλος;)
150. redde Caesari quae sunt Caesaris, et quae sunt
dei deo
(ἀπόδος τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ
τῷ Θεῷ)
151. regis ad exemplar
(κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ βασιλέως)
152. requiescat in pace
(ἄς ἀναπαύεται ἐν εἰρήνῃ)
153. res angusta domi
(ἰσχυροὶ χρηματικοὶ πόροι ἐν τῇ πατρίδι)
154. res judicata pro veritate habetur
(τὸ δεδικασμένον λογίζεται ὡς ἀλήθεια)
155. res, non verba
(ἔργα, οὐχὶ λόγους)
156. res nullius
(τὸ οὐδενὸς πράγμα, τὸ εἰς οὐδένα ἀνήκον πρᾶγμα)
157. res perit domino
(τὸ πρᾶγμα ἀπόλλυται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κυρίου)
158. res sacra miser
(ἱερὸν πρᾶγμα ὁ δυστυχῆς)
159. rule, Britannia
(κυβέρνα, βρεταννία)
160. salus populi suprema lex esto
(ἡ σωτηρία τοῦ λαοῦ ἔστω ὁ ὑπέρτατος νόμος)
161. sanctum sanctorum
(τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων)
162. scribitur ad narrandum non ad probandum
(γράφεται πρὸς διήγησιν, οὐχὶ πρὸς ἀπόδειξιν)
164. sic transit gloria mundi
(οὕτω παρέρχεται ἡ δόξα τοῦ κόσμου)
165. similia similibus curantur (cf. ἀρ. 31 contraria
contrariis curantur)
166. sine ira et studio.
(ἀνευ ἠργῆς καὶ σπουδῆς)
167. (contitio) sine qua non
(ὄρος ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ)
168. sit tibi terra levis
(γαῖαν ἔχου ἐλαφρὰν)
169. si vis pacem, para bellum
(ἂν θέλῃς εἰρήνην, παρασκευάζε πόλεμον)
170. sol lucet omnibus
(ὁ ἥλιος φέγγει δι' ὅλους)
171. sponte sua
(ἐξ οἰκείας προαιρέσεως, αὐθορμήτως, αὐτοπρο-
αιρέτως)
172. stans pede in uno
(ὀρθίος ἐπὶ ἑνὸς ποδός)
173. statu quo
(ἐν ἡ καταστάσει πραγμάτων)
174. sub jove
(ὑπὸ τὸν Δία' ὑπὸ τὸν οὐρανὸν' ἐν ὑπαίθρῳ)
175. sui generis
(τοῦ ἰδικοῦ του γένους, τοῦ ἰδιοῦ ἑαυτοῦ χαρακτηῆρος·
ιδιόρρυθμος' ιδιότροπος)
176. Summum jus, summa injuria
(ἄκρα δικαιοσύνη, ἄκρα ἀδικία)
177. Sunt lacrimae rerum
(ὑπάρχουσι δάκρυα τῶν πραγμάτων)
178. Suo tempore
(κατὰ τὴν ἐποχὴν του, στὸν καιρὸ του)
179. supremum vale
(ὑστατον χαῖρε)
180. tenere lupum auribus
(κρατεῖν τὸν λύκον ἀπὸ τῶν ὠτῶν· εὐρίσκεισθαι εἰς
τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς ἀμηχανίας)

181. tempus edax rerum
(χρόνος ὁ πικροχρῶς τῶν πραγμάτων)
182. terminus ad quem
(τὸ ὄριον πρὸς ὃ τὸ τέλος)
183. terminus a quo
(τὸ ὄριον ἀπὸ τοῦ ὁποῦ· ἢ ἀφετηρία)
184. testis unus, testis nullus
(εἷς μάρτυς, οὐδεὶς μάρτυς).
185. tibi gratias ago
(χαίρειτας ὁμολογῶ σοι, ὀφείλω σοι)
186. timeo Danaos et dona ferentes
(φοβοῦμαι τοὺς Δαναοὺς καὶ δῶρα φέροντας)
187. timeo hominem unius libri
(φοβοῦμαι τὸν ἄνθρωπον τοῦ ἐνὸς βιβλίου)
188. 189. totus in illis
(ὀλόκληρος εἰς τὰ πράγματα ἐκεῖνα, δηλ. βυθισμένος)
189. ubi bene, ibi patria
(ὅπου εἶναι καλὰ διὰ τινά, ἐκεῖ εἶναι ἡ πατρίς του)
190. ubi solitudinem faciunt, pacem appellant
(ὅπου δημιουργοῦν ἐρημίαν, τὴν ὀνομάζουν εἰρήνην)
191. una salus victis, nullam sperare salutem
(μία σωτηρία ὑπάρχει διὰ τοὺς ἡττημένους, νὰ μὴ ἐλπίζουν καμμίαν σωτηρίαν)
192. unguibus et rostro
(διὰ τῶν ὀνύχων καὶ τοῦ ράμφους· τ. ἔ. ἐρωμένως)
193. unum et idem
(ἐν καὶ τὸ αὐτὸ)
194. urbi et orbi (cf. per mare per terras, vel terra marique)
(ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ οἰκουμένῃ· παντοῦ)
195. ut fata trahunt
(ὅπως ὀδηγοῦν τὰ πεπρωμένα)
196. uti, non abuti
(χρῆσις, ὄχι κατάχρησις)
197. ut supra (cf. vide supra)
(ὡς ἀνωτέρω)
198. vade in pace
(πορεύου ἐν εἰρήνῃ)
199. vade retro, Sathana
(ὑπάγε ὀπίσω μου, σατανᾶ)
200. vae soli!
(οὐαὶ καὶ ἀλλοίμονον τῷ μόνῳ)
201. vae victis
(οὐαὶ τοῖς ἡττημένοις)
202. vanitas vanitatum, et omnia vanitas.
(ματαιότης, ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιότης)
203. variorum (sc. cum notis variorum scriptorum)
(διαφόρων σχολιαστῶν σημειώσεις)
204. velut aegri somnia
(ὅπως τὰ δνειρα τοῦ ἀρρώστου)
205. veni, vidi, vici
(ἦλθον, εἶδον, ἐνίκησα)
206. verba volant, scripta manent
(οἱ λόγοι ἵπτανται, τὰ γραπτὰ μένουσιν)
207. victis honos
(τοῖς ἡττημένοις ἡ τιμὴ)
208. vide supra
(βλέπε ἀνωτέρω· πρβλ. ἀριθ. 197)
209. vivere parvo
(ζῆν ἐν ὀλίγῳ· λιτωῶς)
210. vive vaeque
(ζῆθι καὶ ὑγίαινε)
211. volenti non fit injuria
(τῷ θέλοντι δὲν προσγίνεται ἀδικία)
212. vox clamantis in deserto
(φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ)
213. vox populi, vox dei
(λαοῦ φωνή, θεοῦ φωνή)

